

ПОЗОРИШНИ МУЗЕЈ ВОЈВОДИНЕ
Нови Сад, децембар 2023.

ИЗДАВАЊЕ ОВЕ ПУБЛИКАЦИЈЕ ПОДРЖАЛО ЈЕ
МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА КУЛТУРУ,
ЈАВНО ИНФОРМИСАЊЕ И ОДНОСЕ С ВЕРСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

Издаје:

Позоришни музеј Војводине

За издавача:

Миодраг Кајтез, директор

Уредништво:

Јелена Чупић, уредница
Зоран Максимовић, Тибор Вајда,
Марија Јованцаи, Мирослав Радоњић

Дизајн и припрема за штампу

Ненад Богдановић, технички уредник

Сарадници:

Ангела Аранчић, Илдико Банчи, Томислав Баштић, Стефан Бeroња, Мирослава Блажић, Страхинја Бојовић, Тибор Вајда, Снежана Варничкић, Марија Ваш, Клара Вуков, Наташа Гвозденовић, Симон Грабовац, Ђорђа Гргић, Золтан Деваи, Љиљана Динић, Ксенија Дињашки, Драгослав Добросављевић, Вера Ђековић, Тијана Зорић, Света Јованов, Фружина Кањо, Ивана Илић Киш, Миња Лагатор, Едит Лакнер, Игор Лерић, Ана Хрћан Лесковац, Ангела Ловрић, Бранислав Лучић, Бојана Марић, Бране Марјановић, Анико Месарош, Александра Мрђен, Михаела Немет, Марта Палич, Саша Паљенкаш, Вирђинија Поповић, Олена Пушкаш, Мирослав Радоњић, Милка Салатић, Вања Смиљић, Дивна Стојанов, Габриела Теглаши Јојкић, Ивана Тодоровић, Борислав Хложан, Андреа Хушњак, Ленке Шабић

Алманах позоришта Војводине

сезона 2021/2022.

Almanah pozorišta Vojvodine

Vajdasági Színházi Évkönyv

Almahach divadiel Vojvodiny

Алманах театрох Войводини

Almanahul Teatrelor din Voivodina

ДОСАДАШЊИ ЧЛАНОВИ УРЕДНИШТВА

Прво уредништво – свеска бр. 1:

Бора Ханауска, главни и одговорни уредник;
Јован Дунђин, Милутин Каришик, Јожеф Шулкоф;
Иван Хоровиц, технички уредник;

Друго уредништво – свеске од броја 2 до 10:

Радомир Радујков, главни и одговорни уредник;
Јован Дунђин, Милутин Каришик, Иштван Немет;
Иван Хоровиц (2), Ласло Капитањ (3–6) и Јожеф Червењак (7–10), технички уредници;

Треће уредништво – свеске од броја 11 до 26:

Милутин Каришик, главни и одговорни уредник;
Зоран Јовановић (11–16), Каталин Каич, Средоје Лалић, Мирјана Марковиновић,
Мирослав Радоњић;
Ласло Капитањ (11–13), Золтан Вечеи (14–22), Стеван Кон (23) и Владислав Војнић Хајдук (24–26),
технички уредници;

Четврто уредништво – свеске од броја 27 до 34:

Лука Хајдуковић, главни и одговорни уредник;
Зоран Ристовић (27), Мирослав Радоњић (28–34), Биљана Нишкановић (31–32), уредници;
Јосип Буљовчић, Светко Боровчанин, Каталин Каич, Душица Пејовић, Станко Шајтинац;
Владислав Војнић Хајдук (27–30), Ненад Богдановић (31–34), технички уредници;

Пето уредништво – свеске од броја 35 до 37:

Зоран Максимовић, главни и одговорни уредник;
Биљана Нишкановић, уредник;
Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Весна Крчмар, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;
Ненад Богдановић, технички уредник;

Шесто уредништво – свеска бр. 38:

Зоран Максимовић, главни и одговорни уредник;
Милена Лесковац, уредник;
Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Весна Крчмар, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;
Синиша Торњански, Бојан Јовановић, технички уредници;

Седмо уредништво – свеска бр. 39, 47:

Зоран Максимовић, главни и одговорни уредник;
Јелена Чупић, уредница;
Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Весна Крчмар, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;
Зоран Јелић, Ненад Богдановић, технички уредници.

Осмо уредништво – свеска бр. 48, 51 до 53:

Јелена Чупић, уредница;

Зоран Максимовић, Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;

Ненад Богдановић, технички уредник.

Девето уредништво – свеска бр. 54 до 56:

Јелена Чупић, уредница;

Зоран Максимовић, Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Мирослав Радоњић

Ненад Богдановић, технички уредник.

Садржај

КРИТИКА	9
КРИТИЧКИ ПРИКАЗ СЕЗОНЕ	11
ДРАМСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Наташа Гвозденовић)	11
A VAJDSÁGI SZÍNHÁZAK DRÁMASZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	14
ČINONRA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	17
ДРАМСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	19
SCENA DE DRAMĂ A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ..	22
ЛУТКАРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Љиљана Динић)	25
A VAJDSÁGI SZÍNHÁZAK BÁBSZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	27
BÁVKOVÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	29
БАБКАРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	31
SCENA DE PĂRUȘI A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ..	33
ОПЕРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Олена Пушкаш)	35
A VAJDSÁGI SZÍNHÁZAK OPERASZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	37
OPERNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	40
ОПЕРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	42
SCENA DE OPERĂ A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ..	45
БАЛЕТСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Ксенија Дињашки)	47
A VAJDSÁGI SZÍNHÁZAK BALETTSZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	51
BALETNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	54
БАЛЕТСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	57
SCENA DE BALET A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ...	61
ПОЗОРИШТА • АНСАМБЛИ • РЕПЕРТОАРИ	65
НОВИ САД	67
Српско народно позориште	67
Драма	71
Опера	77
Балет	82
Новосадско позориште – Újvidéki Színház	86
Позориште младих	90
Драмска сцена	91
Сцена за децу	93
Позориште „Промена” Академије уметности	96
Драмски програм Радио Новог Сада	96
СУБОТИЦА	100
Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház	100
Драма на српском језику	101
Драма на мађарском језику	102
Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház	105
Сцена на српском језику	105

Сцена на мађарском језику	107
Сцена на српском – мађарском језику	109
Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház	109
ЗРЕЊАНИН	113
Народно позориште „Тоша Јовановић”	113
Драмска сцена	113
Луткарска сцена	115
СОМБОР	118
Народно позориште	118
КИКИНДА	122
Народно позориште	122
СРЕМСКА МИТРОВИЦА	124
Позориште „Добрица Милутиновић”	124
ВРШАЦ	125
Народно позориште „Стерија”	125
Сцена на српском језику	125
Сцена на румунском језику	127
СЕНТА	128
Сенђанско мађарско камерно позориште – Zentai Magyar Kamaraszínház	128
БАЧКИ ПЕТРОВАЦ	131
Словачко војвођанско позориште – Slovenské vojvodinske divadlo	131
РУСКИ КРСТУР	133
Русински народни театар „Петар Ризнич Ђађа” – Руски народни театар „Петро Ризнич Дядя”	133
ПРОГРАМИ ОСТАЛИХ ИНСТИТУЦИЈА И УДРУЖЕЊА	135
Савез драмских уметника Војводине	135
Салашко позориште – Tanyaszínház	135
СПИСАК ИЗВОЂЕНИХ АУТОРА	137
ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД ДЕЛАТНОСТИ ПОЗОРИШТА	138
СМОТРЕ • ФЕСТИВАЛИ • МАНИФЕСТАЦИЈЕ • ОДЛИКОВАЊА • НАГРАДЕ • ЈАВНА ПРИЗНАЊА ..	139
ОСТАЛЕ ИНСТИТУЦИЈЕ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ	169
Стеријино Позорје	171
Заједница професионалних позоришта Војводине	177
Савез драмских уметника Војводине	178
Академија уметности Нови Сад	181
Удружење балетских уметника Војводине	182
Позоришни музеј Војводине	183
IN MEMORIAM	191
БИБЛИОГРАФИЈА	205
ФОТОДОКУМЕНТАЦИЈА	221
СКРАЋЕНИЦЕ	260

критика

КРИТИЧКИ ПРИКАЗ СЕЗОНЕ

ДРАМСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

У УТРОБИ НАШЕ СВАКОДНЕВИЦЕ

У овом тексту говорићу о сезони 2021/22. у војвођанским позориштима. Он неће пружити увид у оно што се дешавало у свим позориштима у Војводини у тој сезони, него у представи које сам имала прилику да видим и да о њима пишем. О представама сам писала за недељник „Време” и овај текст јесте покушај уклапања фрактала у целину која ће, тако, читаоцу, кроз стварање новог текста, отворити могућност да стекне врсту увида у оно што се дешавало у тој сезони. Избори текстова и редитеља увек говоре о оном што јесте и што би требало да буде репертоарска политика.

Нешто је труло у држави Пољској... не код нас

Ibi the great, ауторска представа Андраша Урбана, по драми Алфреда Жарија, Народно позориште, Сомбор

Ибијева владавина изврсно је представљена својеврсним турбо-фолк концертном, низом сонгова које Иби изводи са својом свитом (бели веш на њима уфлекан је крвљу старог краља и фекалијама које су јели). Музика композиторке Ирене Поповић Драговић инспирацију налази и у изворним песмама и

у бесомучном темпу турбо-фолка. Музика ће врло високо подићи адреналин гледалаца, а жесток и бруталан темпо извођења сместиће нас у утробу наше свакодневице, која је махнитија од Жаријеве, осим што није плод пишчеве маште него тврда стварност. Урбан пропитује однос глумца, изведбе и публике, испитује односе у том троуглу. О Ибију говори не само као о симболу тиранина, него и као о антијунаку, оном који руши клишее. Жаријев *Иби* је апсурд пре театра апсурда, а Урбанов *Ibi the great* одражава нашу стварност, која је апсурд на стероидима. Тако је и Тристан Цара (који је у овој представи присутан кроз цртицу из *Манифеста даде*) панк пре панка, у смислу да представља анархизам који је чист, поштен у својој намери која делује као рушилачка, али је и природна реакција на стварност и потреба да се дволични морал разори како би хоризонти који се указују били чисти.

У подруму без ваздуха

Последње девојчице Маје Пелевић, у режији Кокана Младеновића, позориште Деже Костолањи, Суботица

Редитељ Кокан Младеновић у суботичком театру „Деже Костолањи” режира поп оперу. Суочава нас са светом чији смо део, светом који је дубоко подељен, где жене из сиромашних земаља носе децу за богате белце, где лекари о деци говоре као о јединицама, а фасада је лажни сјај „насмејаног”

капитализма. Сценски простор (сценографија Марије Калабић) је приказ фабрике са тракама за којима су радници, мушкарци и жене. Те траке су постављене као тобогани, ролеркостери. Фабрика је метафора савременог света, имате доживљај да сте у црној рупи, у димензији у коју свест не допире. Представа води дијалог са својом публиком, излажући је све време горљивој поезији Маје Пелевић која пева о борби са аждајом која ће нас, ако се не освестимо, прогутати. Маја Пелевић и Кокан Младеновић гласно нам саопштавају да немамо власт ни над телом ни над животом, а право да знамо ко смо готово је укинута. Свет и даље језди у прастарим нерешеним конфликтима, несвестан да је у рату. (Хобс: „Ум човека је перманентно стање рата”). Протагонисти ће из фабрике ући у публику, прво ће нас жестоко гађати лоптицама (добила сам једну преко уста), а сам улазак ће подићи напетост, напрегнутост ума и тела, гледалац ће бити суочен са страхом од преласка сопствених граница.

Свет без светла

Мидлсекс Џефрија Јуџинидиса, у режији Јоване Томић, Српско народно позориште, Нови Сад

Димитрије Коканов потписује адаптацију и драматизацију романа за који је писац добио Пулицерову награду. Јуџинидис *Мидлсекс* гради као *билдунгсроман* у чијем је средишту прича Калиопе, односно Кала – хермафродита. Коканов ради по структури романа, а драматизација је у епизодијама, подељена у три дела, ту су хор миграната и хор чудовишта, с тим да нема трагичног завршетка, а у епилогу ће се прича величанствено отворити према публици. На сцени су два приповедача: Кал и Калиопа. Кал (Бранислав Јерков) / Калиопа (Бојана Милановић) објасниће да је део живота провео као девојчица, а да је сада мушкарац... На крају, рећи ће нам приповедачи, треба да буде остављен простор за ексоду, завршну, излазну песму у грчкој драми, која је трагична, али пошто волимо оптимистичне завршетке, он ће такав и бити. Кал ће рећи да због некога важног у публици, жели да открије своју тајну и да је најзад спреман да живи

сопствени живот. *Мидлсекс* је пажљиво режирана представа веома добро драматизованог романа, представа која нас враћа табуу – а о њему ће нам јунаци на почетку рећи да је женски кружни, а не патријархални линеарни. Сложени наратив дотиче питање сексуалног идентитета који је истовремено снажан и врло суптилан.

Бог је повучен са сцене

Kafka machine, инспирисано делима и животом Франца Кафке, у режији Вељка Мићуновића, Српско народно позориште, Нови Сад

Док режија носи у себи, колико хинкемановску атмосферу, толико и сломљеност срца савременог човека који, попут К., не може да похвата фрактале приче до краја, није у стању да заокружи целину и настави ток, јер не само да је слика фрагментирана, а Бог повучен са сцене, него се све гуши у нејасном контексту. Мићуновић говори о кризи у односу ума и осећања савременог човека... „Слике”, поручује представа *Kafka machine*, треба растегнути до крајњих граница како би се омогућила трансценденција неподношљиве тескобе. Тек када стекнете широку слику, стичете могућност другачијег разумевања себе у свету и промене свог места у њему.

Амерички амаркорд, руске крајности

Идиот Ф. М. Достојевског, у режији Андреја Цветановског, Новосадско позориште

Ансамбл ове представе пружа задивљујуће аутентичну игру, попут раскошне слике. Настасја Филиповна у тумачењу Габријеле Црнковић бурна је, драматична у свом понашању, тако да лако разумете да ју је свет који је окружује оштетио. Рогожин (Роберт Ожвар) је силан, препуштен стихији којој се не уме одупрети. Аглаја (Јудит Ласло) је у жељи за Мишкином колерична, привлачна, помало несигурна, а са силном жељом да се препусти. Силвија Крижан као Лизавета Прокофјевна, Мишкинова пријатељица и Аглајина мајка, снажна је, гипка, ствара читав свет аристократије о којем Достојевски упечатљиво говори. Терезија Фигура као Кнегиња Белоконскаја прави фантастичну

креацију у сложеном свету Достојевског, а такви су и Фердишченко Данијела Хусте и Лебедев Иштвана Кересија. Глумци Новосадског позоришта стварају галерију ликова Достојевског, мучну и привлачну у исто време.

У ходницима несвесног

Код вечите славине Момчила Настасијевића, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

...Без обзира у колико модерном свету живели, „нераспаковане тајне” колају кроз генерације. А када је реч о табуу и његовом прекорачењу, деструктивна моћ те тајне је немерљива. Нећемо бити поштеђени, у ма колико „обланди” били умотани, те нас се у том контексту ова прича тиче. Настасијевићев језик је тешко проходан, а добро испричана прича је оно што неизоставно окупира гледаочеву пажњу. Интензивнији, а компресованији ритам боље би нагласио Настасијевићеву драму, а гледаоца снажније увео у игру на сцени, пошто ово није комад који се на првом месту прима рационално. „Глава” је последња станица путовања, Настасијевић нас, пре свега, води у ходнике несвесног.

Предаторска компетиција

Деца Паклене поморанце, инспирисано романом Ентонија Барциса, у режији Кокана Младеновића, Позориште младих, Нови Сад

Друштво које сликају Кокан Младеновић и ауторски тим представе организовано је око класне сегрегације, компетиције кроз агресију која не познаје емпатију; човек је у уверењу и понашању увежбан да је предатор који опслужује друштвени систем и рефлектује наше друштво које је деведесетих година прошлог века живело первертирану стварност. Драматуршкиња Нина Плавањац у Речи драматурга каже: „У тренутку када стварамо *Децу Паклене поморанце*, трулеж је одавно испунила цело буре, будућност од које је Баржис streпео је садашњост коју живимо, а патологија није претња за систем — патологија јесте систем. Алексова банда је бројнија него икад. Она није производ изолованих случајева

психопатије, већ је директан производ изопачености свих институција које децу подижу и окружују — распаднуте породице, непосвећене школе, незаинтересоване социјалне установе, окрутна полиција, неправедно судство, непостојеће установе за рехабилитацију. Из овог суровог света потекла су сурова деца, која заправо никад нису ни имала прилику да буду деца. Одлучили су да у своје руке узму своју будућност, која им је још на рођењу одузета. Испод њихове привидне анархије, крије се пажљиво разређен осветнички систем оних који су од малих ногу закинути и угњетавани.” *Деца паклене поморанце* у први план истичу *circulus viciosus*, насиље које рађа насиље. Широки објектив ове представе даје нам бољи увид у разумевање тог круга. Позива нас да индолентност и похлепу заменимо правим интересовањем за праве потребе наше деце како бисмо тај зачарани круг прекинули.

Проклетство границе... и капитал без граница

Битка код Трианона Андраша Урбана и Иштвана Уграија, у режији Андраша Урбана, Позориште Културна бригада Атриум, Будимпешта (Мађарска) и позориште Деже Костолањи, Суботица

Урбан на сцени ствара сфумато, драматуршки пажљиво структуриран, користећи идеје и импровизације глумаца, поставља питање колико смо условљени идентитетским наслеђем, колико га разумемо, а колико прихватимо по аутоматизму. Као и увек, Урбан проницљиво, духовито и тачно раскринкава табуе и указује на то да се на крају свих крајева највећа битка води око новца. Нема идеологија, оне су само параван иза кога се играју игре крупног капитала. Људи су ради новца спремни да пристану на готово све. Тако и Породица чију судбину пратимо на сцени, завршава у опсцености, оргијама, лудилу и смрти. Урбан режира у фарсичном кључу који је у готово истој мери бруталан и духовит, и не заборавља да вас забави, као и обично када говори о комплексним темама.

Надам се на крају да ће читалац имати у виду да слику коју ствара треба растегнути до крајних граница, јер тек када стекнете широку слику, стичете

moгућност другачијег разумевања себе у свету и промене свог места у њему. Позориште, затим креирање репертоара треба посматрати не само кроз увиде које добијамо кроз представе, него довољно широко да се механизми по којима функционису, по којима се репертоари креирају, могу разумети и по потреби демонтирати, све у циљу стварања dobroг и узбудљивог позоришта. А позориште је увек рефлексија времена у којем се ствара.

Наташа Гвозденовић

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK DRÁMASZÍNPADA

MINDENNAPJAINK ZSIGEREIBEN

Szövegem a vajdasági színházak 2021/22-es évadjával foglalkozik. Nem ad betekintést Vajdaság összes színházának eseményeibe ebben az időszakban, csak azokba az előadásokba, amelyeket alkalmam volt megnézni és írni róluk. Az előadásokról a *Vreme* hetilapnak írtam, ebben a szövegben pedig megpróbálok egységbe rendezni a fraktálokat, hogy az új szöveg létrejötte által az olvasó betekintést nyerjen az évad történéseibe. A szövegek és a rendezők megválasztása mindig arról szól, hogy milyen vagy milyen kellene, hogy legyen a repertoárpolitika.

Valami búzlik Lengyelországban... nem nálunk

Übü the great, Urbán András szerzői előadása Alfred Jarry drámája alapján, zombori Népszínház

Übü uralkodását kiválóan mutatja be a sajátóságos turbofolk-koncert, szongok sorozata, melyet Übü ad elő a kíséretével (a fehér alsónemű, melyet viselnek, az öreg király vérétől és az elfogyasztott fekáliától szennyes). Irena Popović Dragović zeneszerző az inspirációt egyaránt merítette eredeti népdalokból és a turbofolk eszeveszett ritmusából. A zenétől magasra szökik a nézők adrenalin szintje, az interpretáció heves és brutális tempója pedig mindennapjaink zsigereibe helyez bennünket, amelyek örültebbek

Jarryéinál, kivéve hogy nem az író fantáziájának szüldöttei, hanem a kemény valóság. Urbán megvizsgálja a színész, az előadás és a közönség viszonyát, felderíti az ebben a háromszögben létrejövő kapcsolatokat. Übü nemcsak mint a zsarnok szimbólumát láttatja, hanem mint a kliséket leromboló antihőst is. Jarry Übüje az abszurd színház előtti abszurd, Urbán Nagy Übüje pedig a mi valóságunkat tükrözi, amely szteroidokra kapcsolt abszurdítás. Mint ahogyan Tristan Tzara (aki ebben az előadásban a Dadaista kiáltvány egyik tétele által van jelen) is a punk előtti punk, abban az értelemben, hogy egy tiszta, szándékában őszinte anarchiát képvisel, amely pusztító hatásának tűnik, de egyúttal a valóságra adott természetes reakció is, a kétszínű erkölcs megsemmisítésének igénye, hogy a felsejlő horizontok tiszták lehessenek.

Levegőtlen pincében

Maja Pelević *Az utolsó kislányok*, Kokan Mladenović rendezésében, Kosztolányi Dezső Színház, Szabadka

Kokan Mladenović popoperát rendez a szabadkai Kosztolányi Dezső Színházban. Szembesít bennünket a világgal, amelynek része vagyunk, a mélységesen megosztott világgal, amelyben a szegény országokból való nők gyerekeket szülnék a gazdag fehéreknek, amelyben az orvosok árucikként beszélnek a gyerekekről, s mindezt eltakarja a „mosolygós” kapitalizmus hamis ragyogása. A színpadtér (Marija Kalabić diszletterve) egy gyárat ábrázol, futószalagokkal, amelyek mellett munkások állnak, férfiak és nők. A futószalagok tobojánokat, hullámvasutat mintáznak. A gyár a modern világ metaforája, az az ember érzése, hogy egy sötét lyukban van, egy olyan dimenzióban, ameddig nem ér el a tudat. Az előadás párbeszédet folytat a közönséggel, egész idő alatt Maja Pelević perzselő költészetének téve ki őt, a sárkánnyal vívott harcról énekel, amely, ha nem tudatosodik bennünk, elnyel minket. Maja Pelević és Kokan Mladenović hangosan közli velünk, hogy sem a testünknek, sem az életünknek nem vagyunk urai, és már-már megvonták jogunkat arra is, hogy tudjuk, kik vagyunk. A világ továbbra is ósrégi rendezetlen konfliktusokkal teli rohan tovább, nincs is tudatában, hogy háborúban áll. (Hobbes: „Az embe-

ri tudat állandó hadiállapot”). A szereplők kilépnek a gyárból és a közönség közé mennek, előbb keményen megdobálnak bennünket labdával (kaptam egyet a számra), ez a belépés növeli a feszültséget, az agy és a test megfeszül, a néző azzal a félelemmel szembe-sül, hogy átlépi saját határait.

Világosság nélküli világ

Jeffrey Eugenides *Egy test, két lélek (Middlesex)*, Jovana Tomić rendezésében, Szerb Nemzeti Színház, Újvidék

Dimitrije Kokanov adaptálta és dramatiszálta a regényt, amelyért a szerző Pulitzer-díjat kapott. Eugenides az *Egy test, két lélek* történetét *fejlődésregényként* építi fel, amelynek középpontjában Calliope, azaz Cal – a hermafrodita – története áll. Kokanov követi a regény struktúráját, a dramatiszálás epizódokként történik, ezeket három részre osztotta, van a migránsok kórusa és a szörnyek kórusa, azzal, hogy nincs tragikus végkifejlet, epilógusában a történet fenségesen kinyílik a publikum felé. Két elbeszélő van a színpadon: Cal és Calliope. Cal (Branislav Jerkov) / Calliope (Bojana Milanović) el fogja magyarázni, hogy élete egy részét kislánycént töltötte, most pedig férfi... Végül, mondják majd az elbeszélők, teret kell hagyni az exodosznak, a görög dráma utolsó kardalának, amely tragikus ugyan, de mivel szeretjük az optimista befejezéseket, olyan is lesz. Cal azt fogja mondani, hogy van egy számára fontos valaki a publikumban, aki miatt fel akarja fedni a titkát, és hogy végre kész arra, hogy a saját életét élje. Az *Egy test, két lélek* egy igen jól dramatiszált regényből figyelmesen megrendezett előadás, amely visszavezet bennünket a tabuhoz – erről hőseink az elején elmondják majd, hogy nőiesen kerek, és nem patriarchálisan lineáris. Az összetett narratíva erőteljesen, de ugyanakkor igen szubtilis módon nyúl a nemi identitás kérdéséhez.

Istent kivonták a színről

Kafka machine, a Franz Kafka művei és élete inspirálta darabot Veljko Mićunović rendezte, Szerb Nemzeti Színház, Újvidék

A rendezés egyaránt hozza a hinkemanni hangulatot és a mai ember összetört szívét, aki K.-hoz hasonlóan képtelen végigkövetni a töredezett történeteket, képtelen átfogni az egészet és folytatni a fonalat, mert nemcsak a kép töredezett, Istent pedig kivonták a színről, hanem az egész kontextus homályos. Mićunović a mai ember tudata és érzései közötti viszony válságáról beszél... A „képeket” a végső határokig széjjel kell feszíteni, üzeni a *Kafka machine* című előadás, hogy lehetővé váljon az elviselhetetlen szorongás transzcendentálása. Csak amikor átfogó képet alkotunk, leszünk képesek másként értelmezni önmagunkat és megváltozott helyünket a világban.

Amerikai Amarcord, orosz végletek

Dosztojevszkij *Az idióta*, Andrej Cvetanovszki rendezésében, Újvidéki Színház

A társulat ebben az előadásban lenyűgözően autentikus játékot nyújt, akár egy pazar képet. Crnkovity Gabriella Nasztaszja Filippovnájának viselkedése viharos, drámai, könnyű megérteni, hogy kárt okozott benne az őt körülvevő világ. Togojsin (Ozsvár Róbert) erőteljes, átengedte magát az árnak, amelynek nem tud ellenállni. Aglaja (László Judit) a Miskin iránti vágytól kolerikus, vonzó, kissé bizonytalan, de nagyon szeretné átadni magát. Krizsán Szilvia mint Lizaveta Prokofjevna, Miskin barátnője és Aglaja anyja, erős, rugalmas, megteremti az arisztokrácia egész világát, amelyről Dosztojevszkij oly hatásosan ír. Belokonszkaja hercegnőként Figura Terézia fantasztikusát alkot Dosztojevszkij bonyolult világában, és ilyen alakítást nyújt Huszta Dániel Ferdiscsenkóként és Körösi István Lebegyevként is. Dosztojevszkij alakjainak galériája, ahogyan az Újvidéki Színház színészei életre keltik, egyidejűleg kínos és vonzó.

A tudattalan folyosóin

Momčilo Nastasijević *Az örökös csapnál (Kod večite slavine)*, Sonja Petrović rendezésében, Szerb Nemzeti Színház és a Vizuális Kultúra Fejlesztési Központ, Újvidék

...Tekintet nélkül arra, hogy milyen modern világban élünk, a „kibontatlan titkok” nemzedékeken át keringenek. Amikor pedig taburól vagy annak megsértéséről van szó, mérhetetlen a titok romboló hatalma. Nem kapunk kíméletet, akárhány „ostyába” is csomagolnak bennünket, ezért ez a történet igenis vonatkozik ránk. Nastasijević nyelvezete nehéz, ami a néző figyelmét feltétlenül leköti, az a jól előadott történet. Az intenzívebb, de tömörebb ritmus jobban kiemelné Nastasijević drámáját, és erőteljesebben bevonná a nézőt a színpadi történésekbe, mivel ez nem olyan darab, amelyet elsősorban racionálisan lehet felfogni. A „fej” az utazás utolsó állomása, Nastasijević mindenekelőtt a tudattalan folyosóira vezet bennünket.

Ragadozó kompetíció

A Gépnarancs gyermekei, Anthony Burgess regénye nyomán, Kokan Mladenović rendezésében, Ifjúsági Színház, Újvidék

A Kokan Mladenović és az előadás szerzői csapata által bemutatott társadalom az osztályszegregáció, az empátiát nem ismerő agresszió általi kompetíciók köré épül; az ember meggyőződésében és viselkedésében begyakorlott ragadozó, aki a társadalmi berendezést szolgálja és azt a társadalmunkat tükrözi vissza, amely a múlt század kilencvenes éveiben pervertált valóságban létezett. Nina Plavanjac dramaturg ezt vallja *A dramaturg szavában*: „A pillanatban, amikor *A Gépnarancs gyermekeit* készítjük, a rothadás már rég betöltötte az egész hordót, a jövő, melytől Burgess tartott, már a jelen, amelyben élünk, a patológia pedig nem veszélyezteti a rendszert – a patológia maga a rendszer. Alex bandája számosabb, mint valaha. Nem a pszichopátia elszigetelt példáinak terméke, hanem közvetlen terméke a gyermekeket nevelő és körülvevő összes intézmény elfajultságának – szétesett családok, elhivatottság nélküli iskolák, közömbös szociális intézmények, kegyetlen rendőrség, igazságtalan törvénykezés, nemlétező rehabilitációs intézmények. Ebből a kíméletlen világból kíméletlen gyerekek születtek, akiknek tulajdonképpen sosem adatott meg, hogy igazán gyerekek lehessenek. Elhatározták, hogy a kezükbe veszik a jövőjüket, melyet még a születé-

sükkor elvettek tőlük. Látszólagos anarchiájuk mögött egy figyelmesen kidolgozott bosszúálló rendszere rejlik azoknak, akiket kiskoruktól kezdve megfosztottak és elnyomtak.” *A Gépnarancs gyermekei* a Circulus vitiosust helyezi előtérbe, az erőszakot, amely erőszakot szül. Az előadás széles objektívje jobb betekintést nyújt, hogy megértsük ezt a kört. Arra szólít fel, hogy indolencia és kapzsiság helyett őszinte érdeklődéssel forduljunk a gyerekeink valódi szükségletei felé és szakítsuk meg ezt a bűvös kört.

A határok átka... és határok nélküli töke

A trianoni csata Urbán Andrától és Ugrai Istvántól, Urbán András rendezésében, a Kultúrbrigád, az Átrium, Budapest (Magyarország) és a szabadkai Kosztolányi Dezső Színház közös előadása

Urbán sfumatót alkot a színpadon, dramaturgiailag figyelmesen strukturál, felhasználja a színészek ötleteit és improvizálását, felteszi a kérdést, mennyire határoz meg bennünket az öröklött identitás, mennyire értjük azt és mennyire fogadjuk el automatikusan. Mint mindig, Urbán éleslátóan, szellemesen és pontosan leplezi le a tabukat, és rámutat arra, hogy a legnagyobb csatát végül mindig a pénzért vívják. Nincsenek ideológiák, csak paravánt képeznek, amely mögött a nagytöke játékait űzik. Az emberek a pénzért készek szinte mindenbe beleegyezni. Így a Család is, melynek sorsa a szemünk előtt alakul, obszcénssággal, orgiákkal, örülettel és halállal végződik. Urbán bohózatos hangnemben rendez, mely szinte ugyanolyan brutális, mint amennyire szellemes, és nem felejt el szórakoztatni sem, mint általában, ha komplex témákról beszél.

Végezetül remélem, hogy az olvasó szem előtt tartja majd, hogy a képet, melyet alkot, a végső határokig szét kell feszíteni, mert csak amikor átfogó képet kapunk, leszünk képesek másként értelmezni önmagunkat és megváltozott helyünket a világban. A színházat, valamint a repertoár alakítását nemcsak az előadásokon keresztül nyert betekintések alapján kell nézni, hanem eléggé széleskörűen ahhoz, hogy megérthessük a mechanizmusokat, amelyek mozgatják őket, amelyek alapján a repertoárok alakulnak,

és szükség szerint leépíthessük őket, ami a jó és izgalmas színház titka. Mert a színház mindig annak a kornak a reflexiója, amelyben keletkezik.

Nataša Gvozdenović

ČINOHRA DIVADIEL VOJVODINY

V ÚTROBÁCH NAŠEJ KAŽDODENNOSTI

V tomto texte budem hovoriť o sezóne 2021/22 vo vojvodinských divadlách. Neposkytne pohľad na to, čo sa v tejto sezóne udialo vo všetkých divadlách vo Vojvodine, ale na predstavenia, ktoré som mala možnosť vidieť a napísať o nich. O hrách som písala pre týždenník Vreme a tento text je pokusom o zkomponovanie fraktálov do celku, ktorý tak vytvorením nového textu otvorí čitateľovi možnosť získať akýsi nadhľad o tom, čo sa stalo v tejto sezóne. Výber textov a režisérov vždy hovorí o tom, čo je a aká by mala byť repertoárová politika.

V poľskom štáte je niečo zhnité... u nás nie

Ibi the great, autorské predstavenie Urbána Andrása podľa drámy Alfreda Jarryho, Národné divadlo, Sombor

Ibiho panovanie je výborne stvárnené svojráznym turbofolklórnym koncertom, seriálom songov, ktoré Ibi predvádza so svojim sprievodom (biela bielizeň na nich je zafarbená krvou starého kráľa a výkalmi, ktoré jedli). Hudba skladateľky Ireny Popovičovej Dragovičovej nachádza inšpiráciu ako v pôvodných piesňach, tak aj vo frenetickom tempe turbofolku. Hudba veľmi zdvihne adrenalín divákov a dravé a brutálne tempo predstavenia nás zaradí do útrob nášho každodenného života, ktorý je šialenejší ako Jarryho, až na to, že nie je výplodom spisovateľovej fantázie, ale tvrdá realita. Urban spochybňuje vzťah medzi hercom, výkonom a publikom, skúma vzťahy v tom trojuholníku. O Ibi mu hovorí nielen ako o symbole tyrana, ale aj ako o antihrdinovi, ktorý ničí kliše. Jarryho Ibi je absurdom pred absurdným divadlom a Urbanov Ibi the great odráža našu rea-

litu, ktorá je absurdom na steroidoch. Podobne aj Tristan Tzara (ktorý je v tomto predstavení prítomný cez črtu z Dada Manifestu) je punk pred punkom v tom zmysle, že predstavuje anarchizmus, ktorý je čistý, čestný vo svojom zámere, ktorý pôsobí ako ničiteľ, no zároveň je prirodzená reakcia na realitu a potreba zničiť dvojtvárnu morálku, aby vznikajúce horizonty boli čisté.

V pivnici bez vzduchu

Posledné dievčatá autorky Maje Pelevičovej v réžii Kokana Mladenovića, Divadlo Kosztolányi Dezső, Subotica

Režisér Kokan Mladenović režíruje popovú operu v subotickom divadle Kosztolányi Dezső. Konfrontuje nás so svetom, ktorého sme súčasťou, so svetom, ktorý je hlboko rozdelený, kde ženy z chudobných krajín rodia deti bohatým bielym mužom, kde lekári hovoria o deťoch ako o jednotkách a fasáda je falošná žiara „usmiateho“ kapitalizmu. Javiskový priestor (scénografia Marije Kalabičovej) je znázornením továrne s pásmi, za ktorými sú robotníci, muži a ženy. Tie pásy sú nastavené ako šmyklavky, horské dráhy. Tovareň je metaforou moderného sveta, máte pocit, že ste v čiernej diere, v dimenzii, kam vedomie nedosiahne. Predstavenie vedie dialóg s publikom a celý čas ho vystavuje zanietenej poézii Maje Pelevičovej, ktorá spieva o boji s drakom, ktorý nás pohltí, ak sa nezobudíme. Maja Pelevičová a Kokan Mladenović nám nahlas oznamujú, že nemáme žiadnu moc nad svojim telom ani nad naším životom a právo vedieť, kto vlastne sme, takmer je zrušené. Svet sa stále vezie na odvekých nevyriešených konfliktoch, nevediac, že je vo vojne. (Hobbes: „Mysel človeka je trvalý vojnový stav.“) Protagonisti vstúpia z továrne do publika, najskôr po nás budú prudko hádzat' gule (jednu som dostala cez ústa) a už samotný vstup zvýši napätie, napína myseľ i telo, divák bude čeliť strachu z prekročenia vlastných hraníc.

Svet bez svetla

Middlesex Jeffrey Eugenides, réžia Jovana Tomićová, Srbské národné divadlo, Nový Sad

Dimitrije Kokanov sa podpisuje pod adaptáciu a dramaturgiu románu, za ktorý spisovateľ získal Pulitzerovu cenu. Eugenides buduje Middlesex ako Bildungsroman sústredený okolo príbehu Calliope, totiž Cala, hermafrodita. Kokanov pracuje podľa štruktúry románu a dramaturgia je v epizódach, rozdelená do troch častí, je tam zbor migrantov a zbor príšer, s tým, že nemá tragický koniec a v epilógu sa príbeh veľkolepo otvorí publiku. Na javisku sú dvaja rozprávači: Cal a Calliope. Cal (Branislav Jerkov) / Calliope (Bojana Milanovićová) vysvetlia, že časť života prežil ako dievča, a že je teraz muž... Na záver nám rozprávači povedia, treba nechať priestor pre exodu, poslednú pieseň v gréckej dráme, ktorá je tragická, ale keďže máme radi optimistické konce, bude to tak. Cal povie, že kvôli niekomu dôležitému v publiku chce odhaliť svoje tajomstvo a že je konečne pripravený žiť svoj vlastný život. Middlesex je starostlivo zrežirované predstavenie veľmi dobre zdramatizovaného románu, predstavenie, ktoré nás vracia k tabu – a o tom nám hrdinovia na začiatku povedia, že je ženský kruhový, nie patriarchálny lineárny. Komplexné rozprávanie sa dotýka problematiky sexuálnej identity, ktorá je silná a zároveň veľmi jemná.

Boh je stiahnutý zo scény

Kafka machine, inšpirované dielami a životom Franza Kafku, réžia Veljko Mićunović, Srbské národné divadlo, Nový Sad

Zatiaľ čo réžia v sebe nesie rovnako hinkemannovskú atmosféru ako lámanie srdca moderného človeka, ktorý podobne ako K. nedokáže dotiahnuť fraktály príbehu do konca, nedokáže zaokrúhliť celok a pokračovať v deji, pretože nielen že je obraz roztrieštený a Boh stiahnutý zo scény, všetko je dusené v nejasných súvislostiach. Mićunović hovorí o kríze vo vzťahu mysle a citov moderného človeka... „Obrazy”, odkaz je predstavenia *Kafka machine*, by mali byť natiahnuté na maximum, aby umožnili prekonalie neznesiteľného trápenia. Až keď získate široký obraz, získate možnosť iného chápania seba samého vo svete a zmenu svojho miesta v ňom.

Americký amarcord, ruské extrémny

Idiot F. M. Dostojevského, réžia Andrej Cvetanovskij, Novosadské divadlo

Súbor tohto predstavenia podáva úžasne autentickú hru, ako prepychovú maľbu. Nastasja Filipovna v podaní Gabriely Crnkovićovej je búrlivá, dramatická vo svojom správaní, takže ľahko pochopíte, že okolitý svet ju poškodil. Rogožin (Ozsvár Róbert) je silný, ponechaný napospas živlom, ktorým nedokáže odolať. Aglaja (László Judit) je cholerická v túžbe po Myškinovi, prítlačlivá, trochu neistá a so silnou túžbou dopriať si. Krizsán Szilvia ako Lizaveta Prokofievna, Myškinova priateľka a Aglayina matka, je silná, poddajná a vytvára celý svet aristokracie, o ktorom Dostojevskij pôsobivo rozpráva. Figura Terézia ako Kňazná Belokonskaja robí fantastickú kreáciu v zložitom svete Dostojevského, rovnako ako Ferdiščenko Huszta Dániel a Lebedev Kőrösi István. Herci Novosadského divadla stvárnajú galériu Dostojevského postáv, bolestivých a prítlačlivých zároveň.

V chodbách nevedomia

Pri večnom kohútiku Momčila Nastasijevića, v réžii Sonje Petrovićovej, Srbské národné divadlo a Centrum pre rozvoj vizuálnej kultúry, Nový Sad

...Bez ohľadu na to, v akom modernom svete žijeme, „nevybalené tajomstvá” kolujú generáciami. A pokiaľ ide o tabu a jeho prekročenie, deštruktívna sila tohto tajomstva je nesmierna. Nebudeme ušetrení, bez ohľadu na to, do kolkých „oblátok” sme zabalení a v tomto kontexte sa nás tento príbeh týka. Nastasijevićov jazyk je ťažko prijateľný a dobre podaný príbeh je to, čo nevyhnutne upúta pozornosť diváka. Intenzívnejší a stlačenejší rytmus by lepšie zvýraznil Nastasijevićovu drámu a vtiahol diváka silnejšie do hry na javisku, keďže nejde v prvom rade o racionálne prijímané dielo. „Hlava” je poslednou zastávkou cesty, Nastasijević nás v prvom rade zavedie do chodieb nevedomia.

Dravá súťaž

Deti Mechanického pomaranča, inšpirované románom Anthony Burgess, réžia Kokan Mladenović, Divadlo mladých, Nový Sad

Spoločnosť, ktorú zobrazujú Kokan Mladenović a autorský tím predstavenia, je organizovaná okolo triednej segregácie, kompetencie prostredníctvom agresie, ktorá nepozná empatiu; človek je vycvičený v presvedčení a správaní, že je dravec, ktorý slúži sociálnemu systému a odráža našu spoločnosť, ktorá žila zvrátenou realitou v deväťdesiatych rokoch minulého storočia. Dramaturgička Nina Plavanjac v Príhovore dramatika hovorí: „Vo chvíli, keď vytvárame Deti Mechanického pomaranča, hniloba už dávno zaplnila celý sud, budúcnosť, ktorej sa Burgess obával, je prítomnosť, v ktorej žijeme, a patológia nie je hrozbou pre systém – patológia je systém.” Alexov gang je väčší ako kedykoľvek predtým. Nie je to produkt ojedinelých prípadov psychopatie, ale priamy produkt skazenosti všetkých inštitúcií, ktoré vychovávajú a obklopujú deti – rozvrátené rodiny, nezasvätené školy, nezainteresované sociálne inštitúcie, krutá polícia, nespravodlivé súdnictvo, neexistujúce ústavy na rehabilitáciu. Z tohto krutého sveta prišli kruté deti, ktoré nikdy nemali šancu byť deťmi. Rozhodli sa vziať svoju budúcnosť do vlastných rúk, ktorá im bola odobratá už pri narodení. Pod ich zdanlivou anarchiou sa skrýva starostlivo rozvrstvený systém pomsty tých, ktorí boli odmala zbavovaní a utláčaní.” Deti Mechanického pomaranča vyzdvihuje circulus viciosus, násilie, ktoré plodí násilie. Široká optika tejto hry nám dáva lepší prehľad o chápaní tohto kruhu. Pozýva nás nahradiť ľahostajnosť a chamtivosť skutočným záujmom o skutočné potreby našich detí, aby sme prelomili tento začarovaný kruh.

Prekliatie hraníc... a kapitál bez hraníc

Bitka o Trianon Urbán András a Ugrai István, réžia Urbán András, Divadlo Kultúrna brigáda Átrium, Budapešť (Maďarsko) a Divadlo Kosztolányi Dezső, Subotica

Urbán na javisku vytvára sfumato, dramaturgicky starostlivo štruktúrované, s využitím nápadov a improvizácií hercov, spochybňuje, nakoľko sme podmienení dedičstvom identity, nakoľko mu rozumieme a nakoľko ho automaticky akceptujeme. Urbán ako vždy prezieravo, duchapľne a presne odhaľuje tabu a

poukazuje na to, že na konci dňa je najväčšia bitka o peniaze. Neexistujú žiadne ideológie, sú len clo-nou, za ktorou sa hrajú hry veľkého kapitálu. Ľudia sú kvôli peniazom pripravení súhlasiť takmer so všetkým. Rovnako aj Rodina, ktorej osudy sledujeme na javisku, končí obscénnosťami, orgiami, šialenstvom a smrťou. Urbán režíruje vo fraškovitom kľúči, ktorý je takmer rovnako brutálny a humorný, a nezabudne vás pobaviť, ako obvykle, keď hovorí o zložitých témach.

Na záver dúfam, že čitateľ bude mať na pamäti, že obraz, ktorý vytvára, by mal byť natiiahnutý až na doraz, pretože len vtedy, keď získate široký obraz, získate možnosť iného chápania seba vo svete a zmeny svojho miesta v ňom. Na divadlo, teda na tvorbu repertoáru, sa treba pozerat' nielen cez pohľady, ktoré získavame prostredníctvom predstavení, ale dostatočne široko na to, aby sa dali pochopiť mechanizmy, ktorými fungujú, pomocou ktorých sa vytvárajú repertoáre, a ak je to potrebné, aj rozložiť, s cieľom vytvoriť dobré a vzrušujúce divadlo. A divadlo je vždy odrazom doby, v ktorej vzniká.

Nataša Gvozdencićová

ДРАМСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

У УТРОБИ НАШЕЙ КАЖДОДНЬОВИЦИ

У тим тексту будзем бешедовац о сезони 2021/22. у войвођанских театрох. Вон не да увид до того же цо ше случовало у шицких театрох у Войвођини у теј сезони, але до представох хтори сом мала нагоди патриц и о нїх писац. О представох сом писала за тижњово новини „Време” и тот текст представя пробоване уклопїованя фракталох до целосци хтора, так, читательови, през стваряне нового тексту, отвори можлївосци здобуц файту увиду до того цо ше случовало у теј сезони. Вибор текстох и режисерох вше гуторя о гевтим цо є и цо би мала буц репертоарна политика.

Цошка згніте у держави Польскей... не у нас

Ibi the great, авторска представа Андраша Урбана, по драми Алфреда Жария, Народни театар, Зомбор

Ибийово панованє барз добре представене зоз свойофайтовим турбо-фолк концертом, численима сонґами хтори Иби виводзи зоз свою свиту (били шмати на нїх ма шпляхи креви старого краля и фекалії хтори єдли). Музика композиторки Ирени Попович Драґович инспирацию находзи и у жридлових писньох и у розбешнєтим темпу турбо-фолку. Музика барз високо подзвигне адреналин патрачох, а мощни и брутални темпо виводзєня змесци нас до утробы нашей каждодньовици, хтора дурнєйша од Жарийовей, лєм же є не плод писательовей мрії, але тварда реалносц. Урбан випитує одношенє ґлумцох, виводзєня и публики, випитує одношеня у тим троугельніку. О Ибийови бешедує не лєм як о символу тирана, але як и о антигеройови, гевтому хтори валя клишеи. Жарийов *Иби* абсурд пре театар абсурду, а Урбанов *Ibi the great* приказує нашу стварносц, хтора абсурд на стероидох. Так и Тристан Цар (хтори у тей представи присутни през смужочку зоз *Манифесту дади*) панк скорей панку, у змислу же представля анархизем хтори чисти, чесни у своєй намири хтора дійствує як руйнуюца, але є и природна реакция на стварносц и потреба же би ше двообразни морал зніщел же би горизонти хтори ше указую були чисти.

У пиньвици без воздуха

Остатні дзивчата Маї Пелевич, у режії Кокана Младеновича, театар Деже Костоланї, Суботица

Режисер Кокан Младенович у суботицким театру „Деже Костоланї” режира поп оперу. Зочує нас зоз шветом хторого зме часц, шветом хтори глібоко подзелєни, дзе жени зоз худобних жемох ноша дзеци за богатих билих людзох, дзе дохторе о дзецох бешедую як о єдинкох, фасада фалшиве блїщанє „нашмеяного” капитализму. Сценски простор (сценография Марїї Калабич) сценски приказ фабрики зоз траками поза хторих ше на-

ходза роботніки, хлопи и жени. Тоти траки поставени як спушвалки, ролеркостери. Фабрика метафора сучасного швета, маце дожице же сце у чарней дзири, у димензии до хторей свидомосц не доходзи. Представа водзи диялог зоз свою публику, викладаючи ю цали час з горуцу поезию Маї Пелевич хтора шпива о борби зоз шарканьом хтори нас, кед ше не освидомиме, ліґне. Мая Пелевич и Кокан Младенович нам гласно сообщую же не маме власц над целом и над животом, а право же бизме знали же хто зме, лєм цо не утаргнуте. Швет и далєй бега у прастарих неришених конфликтох, несвидоми же є у войни. (Хобс: „Ум човека то перманентни стан войны”). Протаґонисти зоз фабрики войду до публики, перше барз мощно буду руцац лабдочки до вас (єдну сом достала преїґ устох), а сам уход подзвигне напарто-сц, напарто-сц уму и цела, патрач будзе зочени зоз страхом од преходу власних гранїцох.

Швет без шветла

Мидлсекс Джефрия Юджинидиса, у режії Йовани Томич, Сербски народни театар, Нови Сад

Димитриє Коканов подписує адаптацию и драматизацию роману за хтори писатель достал Пулицерову награду. Юджинидис *Мидлсекс* будує як *билдунґсроман* у чїім штредзиску приповедки Калиопе, односно Кала — хермафродита. Коканов роби по структури роману, а драматизация у епизодийох, подзелєна до трох часцох, ту хор мигрантох и хор чудовискох, з тим же нет траґичного законченя, а у епїлогу ше приповедка велїчно отвори гу публики. На сцени двоє приповедаче: Кал и Калиопа. Кал (Бранислав Ёрков) / Калиопа (Бояна Миланович) потолкую же часц живота препровадзел як дзивче, а же є тераз хлоп... На концу, поведза нам приповедаче, треба же би бул охабени простор за ексо-ду, закончуюцу, виходну шпиванку у греческей драми, хтора траґична, але понеже любиме оптимистични законченя, воно таке и будзе. Кал нам пове же пре когошик важного зоз публики, жада одкриц свою тайну и же є конєчно порихтани жиц свой живот. *Мидлсекс*

з повагу режирана представа барз добре драматизованого роману, представа хтора нас враца гу табуу – а о нїм нам героє на початку поведза же женски кружни, а не патрїархални лїнеарни. Зложени наратив дотика питанє сексуалного идентитету хтори источашне моцни и барз суптилни.

Бог поцагнути зоз сцени

Kafka machine, инспіроване з ділами и животом Франца Кафки, у режії Велька Мичуновича, Сербски народни театр, Нови Сад

Покля режія у себе ноши, накељо гинкемановску атмосферу, тельо и зламаноє шерца сучасного чловека хтори, як К., не може полапає фрактални приповедки по конаєц, не у можлівосци заокружиц цалосц и предлужиц цек, бо не лєм же слика фрагментована, а Бог поцагнути зоз сцени, але ше шицко гартуши у неясним контексту. Мичунович бешедує о кризи у одношеню уму и чувствох сучасного чловека... „Слики”, поучує представа *Kafka machine*, треба розцагнуц по сами граніци же би ше оможлівела трансценденция неподношующей цесносци. Потим як достанєце широку слику, здобуває можлівосц иншакого розуменя себе у швецє и пременки свойого места у нїм.

Америцки амаркорд, русийски крайносци

Идиот Ф.М.Достоевски, у режії Андрея Цветановского, Новосадски театр

Ансамбл теї представи дава несподзиваює автентичне бавенє, як розкошна слика. Настася Филиповна у толмаченю Габриєли Црнкович бурйовита, драматична у своїм справованю, так же лєгко розумиє же ю швет хтори ю окружує очкодал. Рогожин (Роберт Ожвар) моцни, препущени стихий хторей ше не шме спротивиц. Аглая (Юдит Ласло) у жажди за Мишкином колерична, прицагуюца, покус несигурна, а зоз моцну жажду же би ше препущела. Силвия Крижан як Лизавета Прокофєвна, Мишкинова пайташка и Аглайова мац, моцна, зогинача, стваря цали швет аристократії о хторим Достоевски упечатліво бешедує. Терезия Фигура як Княгиня Белоконская прави

фантастичну креацию у зложеним швецє Достоевского, а таки и Фердиценко Даниєла Хустє и Лебедев Иштван Керешия. Глумци Новосадского театру ствараю галерию особох Достоевского, неподношующих и прицагующих у исти час.

У конкох несвидомого

При вичному чопу Момчила Настасиєвича, у режії Сонї Петрович, Сербски народни театр и Центер за розвой визуелней култури, Нови Сад

...без огляду же у кельо модерним швецє жиєме, „нерозпаковани тайни” ше шпотаю през генераций. А кед слово о табуу и його прекроченю, деструктивну моц теї тайни не мож вимераєц. Не будземе посановани, до гоч кельо „обландох” будземе обвити, та ше нас у тим конктексту тота приповедка дотика. Настасиєвичов язык чежко преходни, а добре виприповедана приповедка то гевто цо обовязно забера патрачову повагу. Интезивнейши, а компресованши ритєм лєпше би наглашел Настасиєвичову драму, а патрачох моцнейше уведол до бависка на сцени, понеже тото не фалат хтори ше на першим месце прилапує рационално. „Глава” остатня станїца путованя, Настасиєвич нас, скорей шицкого, водзи през конки несвидомого.

Предаторска компетенция

Дзеци Пекельного помаранча, инспірована зоз романом Ентония Барджиса, у режії Кокана Младеновича, Театер младих, Нови Сад

Дружтво хторе малюю Кокан Младенович и авторски тим представи организоване коло класней сегрегації, компетенції през агрессию хтора не позна емпатию; чловец у прешвеченю и справованю увежбани же би бул предатор хтори облугує дружтвени систем и рефлектує нашо дружтво хторе дзевездешатих рокох прешлого вику жило первертовану стварносц. Драматургиня Нина Плаваняц у Слову драматурга гвари: „У хвильки кед стваряме *Дзеци Пекельного помаранча*, згнїтосц оддавна виполнєла цали гордов, будучносц од хторей ше Барджис бал то терашньосц хтору жиєме, а патология не гроженє за систем – патология то

систем. Алексова банда численша як гоч кеди по тераз. Вона не продукт изолованих случайох патології, але директни продукт погубеносци шицких институційох хтори ховаю дзеци и окружую — розпадути фамелії, непошвечени школи, незинтересовани социялни установи, немилосердна полиция, несправедне судство, непостояци институції за рехабілітацію. Зоз того немилосердного швета створени немилосердни дзеци, хтори нігда не мали нагоди буц дзеци. Одлучели же до своїх рукох вежно свою будучносц, хтора им ище на родзеню вжата. Попод їх привидну анархию, скрива ше осторожно розробени вимсцююци систем гевтих хтори од малих ногох очкодовани и гнобени.” *Дзеци пекельного помаранча* до першого плану визначую *circulus viciosus*, насилство хторе продукує насилство. Широки обектив теї представи дава нам лепши увид до порозуменя того круга. Поволує нас же бизме индолентносц и галавосц заменєли зоз правим интересованьом за прави потреби наших дзецох, же бизме тот чаривни круг претаргли.

Преклятьство граніци... и капитал без граніцох

Битка при Трианону Андраша Урбана и Иштвана Уграія, у режії Андраша Урбана, театр Културна бригада Атриум, Будимпешта (Мадярска) и театр Деже Костоланї, Суботица

Урбан на сцени стваря сфумато, драматургійно осторожно структуовани, хаснуюци идеї и импровизації глумцох, поставя питанє же кельо зме условени з идентитетским нашлїдством, кельо го розумиме, а кельо прилапюєме по автоматизму. Як и вше, Урбан предзераюцо, духовито и точно розоткрива табуи и указує на тото же ше на концу конца найвекша война водзи коло пенєжу. Нет идеологійох, вони лєм параван поза хторого ше бавя бависка векшого капиталу. Людзе пре пенєж порихтани пристац на вшелїячини. Так и Фамелия чию судьбу провадиме на сцени, закончує у спреводзки, шалєнстве и шмерци. Урбан режира у фарсичним ключу хтори у исти час под`єднак брутални и духовити, и не забува же би вас забавел,

як и звичайно кед бешедує о комплексних темох.

Наздавам ше же на концу читатель будзе мац у оглядзе же слику хтору стваря треба же би ше розцагло по сами граніци, прето же аж накадзи ше здобує широка слика, здобуваце можлівосц иншакого розуменя себе у швецє и пременки своего места у нїм. Театер, потим креированє репертоару треба спатрац не лєм през увиди хтори доставаме през представи, але досц широко же би ше механїзми по хторих функциую, по хторих ше репертоари креирую, можу розумиц и спрам потреби демонтирац, шицко у цилю твореня доброго и возбужуючого театру. А театр вше рефлексия часу у хторим ше стваря.

Наташа Гвозденевич

SCENA DE DRAMĂ A TEATRULUI VOIVODINEAN

ÎN PÂNTECUL COTIDIANULUI NOSTRU

În acest text voi vorbi despre sezonul 2021/22 în teatrele din Voivodina. Nu voi oferi o perspectivă asupra a ceea ce s-a întâmplat în toate teatrele din Voivodina în acest sezon, ci voi vorbi despre spectacolele pe care am avut ocazia să le văd și să scriu despre ele. Am scris despre piesele pentru săptămâna „Vreme” (“Timpul”) și acest text este o încercare de a încadra fractalul într-un întreg, care, astfel, prin crearea unui text nou, va da posibilitate cititorului de a dobândi un fel de perspectivă în ceea ce s-a întâmplat în acel sezon. Alegerile textelor și regizorilor vorbesc întotdeauna despre ce este și care ar trebui să fie politica repertoriului.

Ceva este putred în Polonia... nu aici

Ibi the great, piesă de Andraș Urban, după piesa lui Alfredo Žarij, Teatrul Național, Sombor

Piesa *Domnia lui Ibi* este excelent reprezentată de un fel de concert turbo-folk, o serie de cântece pe

care lbi le interpretează împreună cu suita sa (îmbrăcămintea albă este pătată de sângele bătrânului rege și de fecalele pe care le-au mâncat). Muzica compozitoarei Irena Popović Dragović găsește inspirație atât în cântece originale, cât și în tempoul frenetic al turbo-folkului. Muzica va ridica publicului adrenalina, iar tempo-ul aprig și brutal al spectacolului ne va plasa în măruntaiele vieții noastre de zi cu zi, care este mai frenetică decât cea a lui Žari, cu excepția faptului că nu este un produs al imaginației scriitorului ci realitatea noastră dură. Urban pune la îndoială relația dintre actor, performanță și public, examinează relațiile din acel triumfi. El vorbește despre lbi nu doar ca simbol al unui tiran, ci și ca un anti-erou, unul care distruge toate clișeele. *Ibi* al lui Jarry este absurdul înainte de teatrul absurdului, iar *Ibi the great* al lui Urban reflectă realitatea noastră, care este o absurditate pe steroizi.

Astfel, Tristan Cara (care este prezent în această performanță printr-o schiță din *Manifestul Dada*) este un punk înainte de punk, în sensul că reprezintă un anarhism pur, este cinstit în intenția lui care acționează ca una distrugătoare, dar și ca o reacția naturală la realitate și la nevoia ca morala cu două fețe să fie distrusă pentru ca orizonturile indicate să fie mai clare.

La subsol fără aer

Ultimele fetițe ale Majei Pelević, în regia lui Kokan Mladenović, Teatrul Deža Kostolanji, Subotica

Regizorul Kokan Mladenović regizează o operă pop în teatrul „Deže Kostolanji” din Subotica. Ne confruntă cu lumea din care facem parte, o lume care este profund divizată, în care femeile din țările sărace fac copii bărbaților albi și bogați, unde medicii vorbesc despre copii ca și despre niște unități, iar fațada este strălucirea falsă a „zâmbetului” capitalismului. Scena (scenografia de Marija Kalabić) este o reprezentare a unei fabrici cu benzi transportoare în spatele căreia sunt muncitorii, bărbați și femei. Acele benzi sunt așezate ca niște tobogane, roller coasters. Fabrica este o metaforă a lumii moderne, ai senzația că ești într-o gaură neagră, într-o dimensi-

une în care conștiința nu poate ajunge. Piesa poartă un dialog cu publicul, expunând-o tot timpul poeziei înflăcărate a Majei Pelević, care cântă despre lupta cu balaurul care, dacă nu ne trezim, ne va înghiți. Maja Pelević și Kokan Mladenović ne informează cu voce tare că nu avem nicio putere asupra corpului sau asupra vieții noastre, iar dreptul de a ști cine suntem a fost aproape abolit. Lumea încă trăiește printre conflicte vechi nerezolvate, inconștientă că este în război. (Hobbes: „Mintea omului este o stare permanentă de război”). Protagonistii vor intra în public din fabrică, mai întâi ne vor lovi cu mingi (una m-a lovit peste gură), iar intrarea va ridica tensiunea, încordând mintea și corpul, spectatorul va fi pus în fața fricii de a-și depăși propriile limite.

O lume fără lumină

Middlesex de Geoffrey Yudinidis, regia Jovana Tomić, Teatrul Național Sârb, Novi Sad

Dimitrije Kokanov semnează adaptarea și dramatizarea romanului pentru care scriitorul a câștigat Premiul Pulitzer. Yudinidis construiește piesa *Middlesex* precum un bildungsroman în centrul căruia se găsește povestea lui Calliope, adică a hermafroditului cu numele Kal. Kokanov lucrează după structura romanului, iar dramatizarea este în episoade, împărțită în trei părți, aici apare un cor de migranți și un cor de monștri, aici nu există un final tragic, iar povestea se va deschide magnific către public în epilog. Pe scenă apar doi povestitori: Kal și Calliope. Kal (Branislav Jerkov) / Kaliopa (Bojana Milanović) va explica că și-a petrecut o parte din viață ca fată, iar acum este bărbat... Până la urmă, ne vor spune povestitorii că ar trebui să rămână loc pentru exodul tragică, cântecul final de ieșire din drama greacă, dar pentru că ne plac finalurile optimiste, el va fi așa. Kal va spune că din cauza unei persoane importante din public ar dori să-și dezvăluie secretul și că în sfârșit este gata să-și trăiască propria viață. Piesa *Middlesex* este pusă în scenă cu atenție după un roman foarte bine dramatizat, devenind o piesă care ne duce înapoi la tabu – despre care eroii ne vor spune la început că el este un tabu feminin cir-

cular și nu unul patriarhal liniar. Narațiunea complexă atinge problema identității sexuale, care este în același timp puternică, cât și foarte subtilă.

Dumnezeu este retras din scenă

Piesa *Mașinăria Kafka*, inspirată din opera și viața lui Franz Kafka, în regia lui Veljko Mićunović, Teatrul Național Sârb, Novi Sad

În timp ce regia poartă în sine atmosfera lui Hinemann, cât și frângerea inimii unui om modern care, la fel ca și K., nu poate înțelege până la capăt fractalurile narațiunilor până la sfârșit, nu este capabil să completeze întregul și să continue fluxul, pentru că nu numai imaginea este dată în fragmente și Dumnezeu retras din scenă, ci totul se sufocă într-un context neclar. Mićunović vorbește despre criza în relația dintre minte și sentimentele omului modern... „Imaginile”, precum în piesa *Mașinăria Kafka*, ar trebui extinse până la limite pentru a permite transcendența unei angoase insuportabile. Doar atunci când obții o imagine amplă, câștigi posibilitatea unei înțelegeri diferite a ceea ce ești tu în lume și schimbarea locului a ceea ce însemni tu în ea.

Amarcordul american, extreme rusești

Idiotul de F. M. Dostoievski, regia Andrej Cvetanovski, Teatrul din Novi Sad

Ansamblul acestei piese oferă o performanță uimitor de autentică, asemeni unui tablou somptuos. Nastasja Filipovna în interpretarea Gabrielei Crnković, este tulburătoare și dramatică în comportamentul ei, înțelegeți cu ușurință că lumea din jurul ei i-a provocat vătămări. Rogozhin (Robert Ozhvar) este puternic, lăsat pe seama lucrurilor cărora nu poate rezista. Aglaia (Judith László) este colerică în dorința ei pentru Mishkina, atrăgătoare, oarecum nesigură și cu o dorință puternică de a se răsfăța. Silvia Križan în rolul Lizavetei Prokofievna, prietena lui Myshkin și mama Aglaiei, este puternică, suplă și creează o lume întregă a aristocrației despre care Dostoievski vorbește impresionant. Terezia Figura în rolul Prințesei Belokonskaya, o creație fantastică în lumea complexă a lui Dostoievski, la fel ca Ferdișcenko al

lui Daniel Husta și Lebedev al lui Istvan Keresi. Actorii Teatrului Novi Sad creează o galerie dureroasă și atrăgătoare în același timp a personajelor lui Dostoievski.

Pe coridoarele inconștientului

La robinetul etern de Momcilo Nastasijević, regia Sonja Petrović, Teatrul Popular Sârb și Centrul pentru Dezvoltarea Culturii Vizuale, Novi Sad

...Oricât de modernă ar fi lumea în care trăim, „secretele neîmpachetate” circulă de-a lungul generațiilor. Și când vine vorba de tabu și încălcarea lui, puterea distructivă a aceluia secret este incomensurabilă. Nu vom fi cruțați, în oricâte foi de „napolitane” am fi înfășurați, iar în acel context ne privește această poveste. Prin limbajul lui Nastasijević este greu de navigat, iar o poveste bine spusă este ceea ce captează inevitabil atenția spectatorului. Mai bine ar sublinia drama lui Nastasijević un ritm mai intens și mai comprimat, dat pe spectator ar introduce mai aspru în piesa prezentată pe scenă, deoarece aceasta piesă în primul rând nu se acceptă rațional. Ultima oprire a călătoriei este „Capul”, prin care Nastasijević ne conduce prin coridoarele inconștientului.

Concurență prădătoare

Piesa *Copiii Portocalei infernale*, inspirată de romanul lui Anthony Bardžis, regia Kokan Mladenović, Teatrul Tineretului, Novi Sad

Societatea descrisă de Kokan Mladenović și echipa de autori este organizată în jurul segregării claselor, a competiției prin agresivitate care nu cunoaște empatie; omul este antrenat în credința și comportamentul că este un prădător care servește sistemul social și reflectă societatea noastră care în anii nouăzeci ai secolului trecut a trăit o realitate perversă.

Dramaturgul Nina Plavanjac spune în Cuvântul dramaturgului spune următoarele: „În momentul în care creăm piesa *Copiii Portocalei infernale*, putregaiul a umplut de mult tot butoiul, viitorul de care se teme Bardžis este prezentul în care trăim, iar patologia nu este o amenințare pentru sistem – patologia este

însuși sistemul. Gașca lui Alex este mai mare ca niciodată. Ea nu este un produs al unor cazuri izolate de psihopatie, ci un produs direct al depravării tuturor instituțiilor care cresc și înconjoară copiii – familii destrămate, școli dezinteresate, instituții sociale dezinteresate, poliție violentă, justiție nedreaptă, instituții de reabilitare inexistente. Din această lume crudă reiese copii violenți, care nu au avut niciodată șansa de a fi copii. Au decis să-și ia viitorul în propriile mâini, acel viitor care le-a fost luat la naștere. Sub aparenta lor anarhie se ascunde un sistem de răzbanare atent rafinat al celor care au fost lipsiți și asupriți încă de la o vârstă fragedă.

Copiii Portocalei infernale scoate în evidență ele evidențiază *circulus viciosus*, violența care naște violență. Lentila largă a acestei piese ne oferă o perspectivă mai bună asupra înțelegerii aceluia cerc. Ne invită să înlocuim indolența și lăcomia cu interesul real pentru nevoile reale ale copiilor noștri pentru a rupe acest cerc vicios.

Blestemul frontierelor... și capitalul fără granițe

Bătălia de la Trianon de Andras Urban și Istvan Ugrai, în regia lui Andras Urban, Teatrul Brigada Culturală Atrium, Budapesta (Ungaria) și Teatrul Deže Kostolanji, Subotica

Pe scenă, Urban creează un sfumato, atent structurat dramaturgic, folosind ideile și improvizările actorilor, întrebându-se cât de mult suntem condiționați de moștenirea identitară, cât de mult o înțelegem și ce acceptăm după automatism. Ca întotdeauna, Urban dezleagă tabuurile cu perspicacitate, inteligență și acuratețe și subliniază că, la sfârșitul zilei, cea mai mare bătălie se poartă pentru bani. Nu există ideologii ci ele sunt doar un paravan în spatele căruia se joacă jocurile marelui capital. Oamenii sunt pregătiți să fie de acord cu aproape orice de dragul banilor. La fel și Familia a cărei soartă o urmărim pe scenă se termină în obscenitate, orgii, nebunie și moarte. Urban regizează într-o cheie farsă care este aproape în egală măsură brutală și plină de umor și nu uită ca de obicei să te distreze când vorbește despre subiecte complexe.

La sfârșit, sper că cititorul va ține cont de faptul că imaginea pe care o creează trebuie să fie extinsă până la limită, pentru că numai atunci când obții o imagine amplă, câștigi posibilitatea unei înțelegeri diferite despre tine în lume și schimbarea locului în ea. Teatrul, apoi crearea unui repertoriu, ar trebui privite nu numai prin percepțiile pe care le obținem prin spectacole, ci suficient de larg încât mecanismele prin care funcționează, prin care sunt create repertoriile, să poată fi înțelese și la nevoie să fie demontat, toate cu scopul de a crea un teatru bun și interesant. Iar teatrul este întotdeauna o reflecție a timpului în care se preintă.

Nataša Gvozdenović

ЛУТКАРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

ДУХОВИ СУ МИРНИ

Сезона 2021/22, већ по обичају, није претерано узнемиравала духове, није изненадила нити зачудила, нити је посебно разочарала. Три премијере у Позоришту младих: једна за одрасле, друга за предшколце и шоларце, а трећа... театар у различитим уличним просторима за старије од пет година. Луткарска сцена Народног позоришта „Тоша Јовановић” понудила је две представе за најмлађе, као и Дечје позориште у Суботици.

Догађај сезоне је свакако прво издање фестивала Новосадске позоришне игре који је публици, по концепту, представио „најбоље европске представе за децу”. Занемарујући претенциозан опис и селекторске критеријуме, можемо говорити о празнику луткарства (с обзиром на то да су највећи део селекованих представа чиниле оне луткарске). Могле су се видети представе из више земаља, награђиване, актуелне или већ дуго успешно извођене... Неке од њих су: *Гердина соба* из Русије, *Невидљиве земље* из Финске, *Тихи дечак* из Србије, *Кафе краљевство* из Хрватске...

Прва премијера Позоришта младих у сезони отворила је поменути фестивал. Реч је о претенциозном подухвату ове куће која је поверење да режира својеврсну позоришну процесију, *Гуливерова путовања*, указала популарном драмском редитељу Кокану Младеновићу. Живи глумци, грангињол-лутка од 6 метара, предимензиониране и мале лутке, централним новосадским улицама и пасажима водили су бројну публику-посаду и приповедали јој ово Свифтово дело, поучавајући о вредностима попут борбе за правду, искреном пријатељству, мирном решавању конфликта, важности учења и знања и слично. Од радње и догађаја из оригиналног дела, за већину публике, видљивији су били елементи везани за овај извођачки и технички веома захтеван пројекат који се одигравао у равни са публиком, а број гледалаца није био ограничен. У представи игра готово цео ансамбл Позоришта, а у насловној роли појављује се Алекса Илић. Костимографкиња и ауторка лутака је Милица Грбић Комазец, сценографкиња је Марија Калабић, а музику је компоновао Марко Грубић.

У оквиру Фестивала изведена је још једна премијера – *Метаморфозе*, ауторски пројекат, односно докторски рад Саше Латинковића. Настала је као избор делова из Овидијевих *Метаморфоза*, *Епа о Аргонаутима* и Еурипидове *Медеје*. *Метаморфозе* у називу представе односе се како на трансформацију осећања која се од љубави крећу ка уништитељском нагону, тако и на материјал који аниматорским захватима трансформише своје значење и функцију. Изражајна средства ове игре су канап, глас и светло. На сцени се смењују облици креирани од канапа који више или мање иду ка реалистичним представама, позориште материјала (такође је у питању канап), као и симболични призори. Свакако су најупечатљивији они делови који минималним интервенцијама на канапу трансформишу исти у различите призоре и потпомогнути гласом или звуком, произведеним самим материјалом, дају снажне сцене (војска), као и, сценски можда најснажнија слика овог комада – представа Јасона његовом сандалом. Још

један доказ колико је мање више, односно колико је често одсуство речитије од присуства.

Представа *Учене мишице*, још је једна режија Емилије Мрдаковић у којој је покушала да избегне употребу класичних средстава. Ради се о луткама креираним интевенцијама на канцеларијском и школском прибору (тотал дизајн Една Мачковић), јер је у канцеларију и школску учионицу и смештена радња. Тако су мишеви настали додавањем ушију на свеске, учитељица додавањем главе на регистратор, аутомобил од постоља за селотејп и слично. Представа је намењена деци предшколског узраста и школарцима нижих разреда основне школе. Кроз причу о породици вредних мишева, деци се пласирају информације о правим вредностима и здравим навикама. Четири глумице (Сања Томић, Марија Тодоровић, Јелица Глигорин и Неда Даниловић) кореографским етидама воде кроз причу. Музика је дело Јована Шпире Обрадовића, а кореограф је Иста Степанов.

Похвална је идеја руководства Дечјег позоришта у Суботици да укаже поверење младој редитељки, још студенткињи луткарске режије Академије у Санкт Петербургу (класа професора Николаја Наумова), Ани Вовчок, да своју испитну представу постави баш на тој сцени. С обзиром на то да код нас не постоји образовна институција за луткаре, да су ретки одласци овдашњих уметника на усавршавање у иностранство, овакав вид сарадње је изузетно драгоцен, јер доноси потпуно другачију врсту рада на наше сцене. Нарочито је значајно што је сарадња успостављена са квалитетном луткарском школом из Русије, одакле су гостовања врло ретка.

Реч је о инсценацији дела И. И. Ром Лебедева, *Љубав и виолина* (25. јуна 2022) намењеној старијима од 6 година. Ова ромска легенда је прича о љубави и уметности. Доминантни елемент на сцени је звук виолине, и то онај ромске музике. Лутке и сценографију је креирала, такође гошћа, Алиса Олигерова. У представи играју Стефан Оровец, Викторија Палфи, Бранислав Трифковић, Имелда Вереш, Данка Балаћ и Марта Ароксалаши.

По мотивима приповетке Бранка Ћопића, *Мјесец и његова бака*, у драматизацији Жељка Хубача, постављена је на Луткарској сцени Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину представа *Дечак и месец* (15. новембра 2021). Режију потписује Вјера Видов, креацију лутака и костима Благовеста Василева, а сценографију Лео Вукелић. Музику је компоновао Зоран Булатовић Бале. У представи играју: Предраг Грујић, Кристијан Кардош, Татјана Бараћ, Наташа Милишић, Андрија Поша, Данило Михњевић, Снежана Попов и Олгица Трбојевић Костић. Глумица и редитељка Вјера Видов, гошћа из Задра која први пут ради у Србији, на сцену је поставила класичну представу у којој се смењују жива игра, маска, костим и лутка. Ћопићевој поеми додат је део који је и суштина инсценације, а то је сукоб генерација, односно баке и унука. Дечак, нестанком струје, остаје без дигиталних помагала и осећа језиву досаду коју бака покушава да испуни приповедањем бајки, што унук у први мах, као нешто потпуно страно, одбацује. Приповедање ипак почиње, дечак бива увучен, што покреће његову акцију, креативност и сањарење, а тај сегмент је приказан луткарским средствима.

Успавана лепотица (27. јуна 2022) на овој сцени је редитељски првенац намењен деци, глумца Саше Латиновића. Представа је настала по тексту Веселина Бојдева који је инспирисан делом Шарла Пероа. Комична верзија класичне бајке представљена је као игра одраслих који покушавају да успавају бебу. Тако је и суштина овог позоришног догађаја игра и комуникација са дететом у циљу његовог васпитања. Живосценски и луткарски елементи се изузетно добро преплићу, потпуно природно, опуштено и уиграно. Духовите и инвентивне лутке Благовесте Василеве су реплике предмета које сви имају у својим домовима (јастук, лопта, ципеле, корпа, флаша...), што је уједно и позив да се маштом све може трансформисати у предмет за игру. Читав догађај одише опуштеношћу и лакоћом. Без претенциозних аниматорских задатака, анимација се одвија спонтано и врло вешто. Аниматор који рукама носи лик, у

следећем се тренутку, по потреби, трансформисе у њега, и то као да је баш тако једино могуће. Духовите опаске, без подилажења и вулгарности, врцају са сцене. Играјући се на сцени и уживајући у тој игри, глумци позивају присутне да у њој учествују и изван позоришне сале.

Љилјана Динић

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK BÁBSZÍNPADA

BÉKÉSEK A KEDÉLYEK

A 2021/22-es idény, szokás szerint, nem zaklatta fel különösebben a kedélyeket, senkit sem lepett vagy döböntett meg, és nem okozott különösebb kiábrándulást sem. Az Ifjúsági Színházban három bemutatót tartottak: egyet a felnőtteknek, egyet az iskoláskor előtti és iskolás korosztálynak, egyet pedig... színházat különböző utcai terekben az ötévesnél idősebbek számára. A Toša Jovanović Népszínház Bábszínpada két előadást készített a legfiatalabbaknak, akárcsak a Szabadkai Gyermekszínház.

Az évad eseménye mindenképpen az Újvidéki Színházi Játékok elnevezésű fesztivál első kiadása, amely, a koncepciója szerint, „a legjobb európai gyermekelőadásokat” mutatta be a közönségnek. A pretenciózus definíciót és szelektori kritériumokat leszámítva, a bábszínház ünnepéről beszélhetünk (tekintettel arra, hogy a kiválasztott előadások java bábelőadás volt). Több országból érkezett előadásokat lehetett látni, díjazottakat, aktuálisakat vagy olyanokat, amelyek már régóta nagy sikerrel szerepelnek másoron... Ezek közül néhány: *Gerda szobája* Oroszországból, *Láthatatlan országok* Finnországból, *A csendes fiú* Szerbiából, *Kávékirályság* Horvátországból...

Az Ifjúsági Színház idénybeli első bemutatója nyitotta meg az említett fesztivált. Nagyigényű vállalkozásról van szó, és a ház a sajátos színházi processzió, a *Gulliver utazásai* rendezésével a népszerű drámai rendezésével

zót, Kokan Mladenovićot bízta meg. Hús-vér színészek, hatméteres Grand Guignol báb, túlméretezett és apró bábok vezették Újvidék központi utcáin és passzázsain keresztül a nagyszámú publikumot–legénységet és mesélték neki Swift művét, olyan értékeket tanítva, mint az igazságért folytatott harc, őszinte barátság, a konfliktusok békés rendezése, a tanulás fontossága és hasonlók. Az eredeti mű cselekményénél és eseményeinél, a közönség legnagyobb része számára, sokkal szembeötlőbbek voltak azok az elemek, amelyek a közönség szintjén játszott, színészileg és műszakilag igen igényes projekthez kötődtek, a nézők száma pedig nem volt korlátozva. Az előadásban fellép majdnem a teljes társulat, főszerepben pedig Aleksa Iličet láthattuk. A jelmezeket és a bábokat Milica Grbić Komazec, a díszletet Marija Kalabić tervezte, a zenét Marko Grubić szerezte.

A fesztivál keretében megtartottak még egy bemutatót – Saša Latinović *A metamorfózisok* című szerzői projektjét, pontosabban doktori munkáját. Ovidius *A metamorfózisok*, az *Argonautákról* szóló eposz és Euripidész *Médeiája*, pontosabban azok részei szolgáltatták hozzá az anyagot. A metamorfózisok a darab címében arra utal, hogyan változnak át az érzések szerelemből pusztító ösztönné, illetve az anyagra is, amely az animációs eljárás során változtatja jelentését és funkcióját. Ebben a játékban a kifejezési eszközök a kötél, a hang és a fény. A színen kötéltől alakított formák váltakoznak, amelyek többé-kevésbé a realiztikus előadások, az anyagi színház (szintén kötéltől van szó) felé hajlanak, továbbá szimbolikus jelenetek. Mindenképpen azok a részek a leghatásosabbak, amelyekben a kötelek minimális beavatkozással különböző jelenetekké változnak, és fojtott hangon vagy magával az anyaggal előidézett hang által, erőteljes képeket hoznak létre (hadsereg), mint az előadás talán legerőteljesebb jelenete – laszón megelevenítése a szandáljával. Még egy bizonyíték arra, hogy a kevesebb több lehet, illetve hogy a távollét milyen gyakran kifejezőbb a jelenlétnél.

A *Tanult égerkék* című előadás Emilija Mrdaković még egy rendezése, amelyben igyekezett kerülni a klasszikus eszközök használatát. A bábokat irodai és

iskolai felszerelés darabjaiból kreálták (dizájn: Edna Mačković), mert a cselekmény éppen irodában és tanteremben játszódik. Az egereket a füzetekre aplikált fülek ábrázolják, a tanító nénit az irattartó mappára szerelt fej, autó a ragasztószalag adagolóból készült és hasonlók. Az előadás az iskoláskor előtti és az alsós korosztályoknak szól. A szorgalmas egerek családjáról szóló történeten keresztül mutatják meg a gyerekeknek az igazi értékeket és egészséges szokásokat. A játékot négy színésznő (Sanja Tomić, Marija Todorović, Jelica Gligorin és Neda Danilović) irányítja koreográfiai etűdökkel. A zenét Jovan Špira Obradović szerezte, a koreográfus Ista Stepanov.

Dicséretet érdemel a Szabadkai Gyermekszínház vezetésének ötlete, hogy Anna Vovchok fiatal rendezőre, a Szentpétervári Művészeti Akadémia bábszínházi rendezés szakos (Nyikolaj Naumov professzor osztályában) hallgatójára bizza, hogy vizsgaelőadását éppen itt állítsa színre. Tekintettel arra, hogy nálunk nincs bábszínházi szak, hogy az itteni művészek ritkán járnak külföldre szakosításra, ez a fajta együttműködés kifejezetten értékes, mert teljesen más munkamódszert hoz a színpadainkra. Különösen jelentős mozzanata, hogy egy kiemelkedő bábszínházi iskolával lett kiépítve a kapcsolat, Oroszországból, ahonnan ritkán jönnek vendégszereplésre.

A 6 évesnél idősebb korosztálynak szánt darab, I. I. Rom-Lebegyev *Szerelem és hegedű* című műve, 2022. június 25-én került bemutatásra. A roma legenda a szerelemről és a művészetről szóló történet. A színpadon a hegedű a domináns elem, éspedig a roma zenére jellemző hangzással. A bábokat és a díszletet a szintén vendég Alisza Oligerova tervezte. Fellépnek: Stefan Orovec, Viktorija Palfi, Branislav Trifković, Vörös Imelda, Danka Balac és Árokszállási Márta.

Branko Čopić *A hold és a nagyanyja* című elbeszélése nyomán, Željko Hubač dramatizálásában, a nagybecskereki Toša Jovanović Népszínház bábtársulata színpadra állította *A fiú és a holdvilág* című darabot (2021. november 15.). A rendező Vjera Vidov, a bábokat és a jelmezeket Blagoveszta Vaszileva, a díszletet Leo Vukelić tervezte. A zeneszerző Zoran Bulatović Bale. Az előadásban fellépnek: Predrag Grujić, Kar-

dos Krisztián, Tatjana Barac, Nataša Milišić, Pósa Andrija, Danilo Mihnjević, Snežana Popov és Olgica Trbojević Kostić. A színész-rendező Vjera Vidov, aki Zadarból érkezett és első ízben dolgozott Szerbiában, klasszikus előadást vitt színre, amelyben élő játék, maszkok, jelmezek és bábok váltakoznak. Čopić költeményéhez hozzáadott egy részt, amely a színrevitel lényege is, az pedig a generációk, vagyis a nagymama és az unoka összetűzése. Amikor elmegy az áram, a kisfiú digitális eszközei nélkül marad és iszonyúan unatkozik. Nagyanyja mesemondással próbálja kitölteni az űrt, amit a fiú először elutasít, mint valami teljesen idegen dolgot. A mesemondás mégis elkezdődik, a kisfiút bűvkörébe vonja, és beindítja benne az akcióvágyat, kreativitást és ábrándozást, amit bábszínházi eszközökkel mutatnak be.

A *Csipkerózsika* (2022. június 27.) ezen a színpadon a színész Saša Latinović első gyermekek számára rendezett darabja. Az előadás alapjául Veszelin Bojdev szövege szolgált, aki viszont Charles Perrault művéből merített ihletet. A klasszikus mese komikus változatában felnőttek játszanak, akik megpróbálnak elaltatni egy babát. Ily módon ennek a színházi eseménynek a lényege a gyerekekkel való játék és kommunikáció, nevelési céllal. Az élő játék és a bábelemek kitűnően fonódnak egymásba, teljesen természetesen, lazán és bejárdottan. Blagoveszta Vaszileva szellemes és inventív bábjai mindennapi tárgyak replikái (párna, labda, cipők, kosár, üveg...), ami egyben felhívás is, hogy egy kis fantáziával mindenből játékszert lehet varázsolni. Az egész esemény lazaságot és könnyedséget áraszt. Pretenciózus animációs feladatok nélkül, az animáció spontánul és igen ügyesen zajlik. A bábszínész, aki kézben tartja a figurát, a következő pillanatban, szükség szerint, átalakul a figurává, éspedig úgy, mintha csakis így lenne lehetséges. A színpadról csak úgy szikráznak a szellemes megjegyzések, anélkül, hogy behízeltgőek vagy vulgárisak lennének. A színészek játszanak a színen és élvezik a játékot, s ezzel csábítják a jelenlevőket, hogy ők is vegyenek benne részt a színházon kívül is.

Ljiljana Dinić

BÁBKOVÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY

DUCHOVIA SÚ POKOJNÍ

Sezóna 2021/22, ako obvykle, príliš nevyrušila duchov, neprekvapila ani neohromila, ani zvlášť neklamala. Tri premiéry v Divadle mladých: jedna pre dospelých, druhá pre predškolákov a školákov a tretia... divadlo v rôznych pouličných priestoroch pre starších ako päť rokov. Bábková scéna Národného divadla Tošu Jovanovića ponúkla dve predstavenia pre najmenších ako aj Detské divadlo v Subotici.

Udalosťou sezóny je určite prvý ročník festivalu Novosadské divadelné hry, ktorý podľa koncepcie predstavil divákom „najlepšie európske hry pre deti“. Odhliadnuc od domýšľavého popisu a výberových kritérií, môžeme hovoriť o sviatku bábkarstva (vzhľadom na to, že väčšina vybraných predstavení boli bábkové predstavenia). Bolo možné vidieť hry z viacerých krajín, ocenené, aktuálne alebo už dlho úspešne hrané... Niektoré z nich sú: *Gerdina izba* z Ruska, *Neviditeľné krajiny* z Fínska, *Tichý chlapec* zo Srbska, *Kafe kráľovstvo* z Chorvátska...

Prvá premiéra Divadla mladých v sezóne otvorila spomenutý festival. Hovoríme o honosnom predsavzatí tejto inštitúcie, ktorá poverila obľúbeného činoherného režiséra Kokana Mladenovića úlohou režírovať akýsi divadelný sprievod *Gulliverove cesty*. Živí herci, 6-metrová granginolová bábka, nadrozmerne a malé bábky, viedli veľkú divácku posádku centrálnymi ulicami a pasážami Nového Sadu a rozprávali im o Swiftovej práci, učili ich o hodnotách, ako je boj za spravodlivosť, úprimné priateľstvo, pokojné riešenie konfliktov, dôležitosť učenia a vedomostí a podobne. Od deja a udalostí z originálneho diela pre väčšinu divákov viditeľnejšie boli prvky súvisiace s týmto interpretačným a technicky veľmi náročným projektom, ktorý prebiehal na rovnakej úrovni s publikom a počet divákov nebol obmedzený. V hre hrá takmer celý súbor Divadla a hlavnú rolu stváraňuje Aleksa Ilić. Kostýmografkou a autorkou bábok je Milica Grbićová Komazecová, scénografkou Marija Kalabićová, hudbu zložil Marko Grubić.

V rámci Festivalu bola uvedená aj ďalšia premiéra – *Metamorfózy*, autorský projekt, teda dizertačná doktorandská práca Sašu Latinoviča. Vznikla ako výber častí z Ovídiových *Metamorfóz*, Eposu o Argonautoch a Euripidovej *Medei*. *Metamorfózy* v názve hry sa vzťahujú jednak na transformáciu pocitov, ktoré prechádzajú od lásky k deštruktívnemu pudu, ako aj na materiál, ktorý prostredníctvom animátorov transformuje svoj význam a funkciu. Výrazovými prostriedkami tejto hry sú povraz, hlas a svetlo. Na javisku sa striedajú formy vytvorené z povrazu, ktoré viac–menej vedú k realistickým predstaveniam, divadlu materiálov (tiež je v otázke povraz), ale aj symbolickým scénam. Určite najpôsobivejšie sú časti, ktoré s minimálnymi zásahmi na povraze premieňajú to isté do rôznych scén a podporené hlasom či zvukom, produkovaným samotným materiálom, dávajú silné scény (armáda), ako aj asi najviac silný scénický obraz tohto diela – výkon Jasona s jeho sandálom. Ďalší dôkaz toho, že menej je viac, teda ako často neprítomnosť hovorí viac ako prítomnosť.

Hra *Učené myšky* je ďalšou réžiou Emilije Mrdakovičovej, v ktorej sa snažila vyhnúť použitiu klasických prostriedkov. Ide o bábiky vytvorené zásahmi do kancelárskych a školských potrieb (totálny dizajn Edny Mačkovičovej), pretože sa dej odohráva v kancelárii a školskej triede. Tak myši vznikli pridávaním uší na zošit, učiteľka pridávaním hlavy na zakladač, auto zo stojanu na lepiace pásky a podobne. Predstavenie je určené pre deti predškolského veku a školákov nižších ročníkov základnej školy. Prostredníctvom príbehu o rodinke usilovných myší sú deti informované o skutočných hodnotách a zdravých návykoch. Štvorica herečiek (Sanja Tomičová, Marija Todorovičová, Jelica Gligorinová a Neda Danilovičová) vedie cez príbeh prostredníctvom choreografických etúd. Autorom hudby je Jovan Špiro Obradović a choreografkou Ista Stepanov.

Je chvályhodným nápadom vedenia Detského divadla v Subotici dôverovať mladej režisérke, ešte stále študentke bábkarskej réžie na Akadémii v Petrohrade (trieda profesora Nikolaja Naumova), Anne Vovčokovej, aby svoje skúškové predstavenie režírovala

na tejto scéne. Vzhľadom na to, že u nás neexistuje vzdelávacia inštitúcia pre bábkohercov, že domáci umelci chodia na školenia do zahraničia len zriedka, takýto druh spolupráce je mimoriadne cenný, pretože na naše javiská prináša úplne iný druh tvorby. Významné je najmä to, že je nadviazaná spolupráca s kvalitnou bábkarskou školou z Ruska, odkiaľ sú hostovačky veľmi zriedkavé.

Ide o inscenáciu diela I. I. Rom Lebedeva, *Láska a husle* (25. júna 2022) určené pre deti staršie ako 6 rokov. Táto rímska legenda je príbehom o láske a umení. Dominantným prvkom na scéne je zvuk huslí a to rímskej hudby. Bábky a scénografiu vytvorila Alisa Oligerova, tiež hostka. V predstavení účinkujú Stefan Orovec, Viktorija Palfiová, Branislav Trifković, Imelda Verešová, Danka Balačová a Marta Aroksalašiová.

Podľa príbehu Branka Čopića *Mesiak a jeho babička* v dramatinizácii Željka Hubača bola na bábkovej scéne Národného divadla Tošu Jovanoviča v Zrenjanine uvedená hra *Chlapec a mesiak* (15. novembra 2021). Pod réžiu sa podpísala Vjera Vidov, tvorbu bábok a kostýmov Blagovesta Vasilev a scénografiu Leo Vukelić. Hudbu zložil Zoran Bulatović Bale. V hre účinkujú: Predrag Grujić, Kristijan Kardoš, Tatjana Baračová, Nataša Milišićová, Andrija Poša, Danilo Mihnjević, Snežana Popov a Olgica Trbojevičová Kostićová. Herečka a režisérka Vjera Vidov, hostka zo Zadaru, ktorá po prvý raz pôsobí v Srbsku, na scéne uviedla klasické predstavenie, v ktorom sa strieda živý herecký prejav, maska, kostým a bábka. K Čopićovej poéme pribudla časť, ktorá je vlastne podstatou inscenácie, a je to konflikt medzi generáciami, teda medzi starou mamou a vnukom. Chlapec pre výpadok elektriny zostane bez digitálnych pomôcok a pociťuje desivú nudu, ktorú sa stará mama snaží vyplniť rozprávaním rozprávok, ktoré vnuk najskôr odmieta ako niečo úplne cudzie. Rozprávanie sa predsa začína, chlapec je vtiahnutý, čo spúšťa jeho akciu, kreativitu a snívanie, a tento segment je zobrazený cez bábkové divadlo.

Šipková Ruženka (27. júna 2022) na tejto scéne je režijným debutom herca Sašu Latinoviča zameraným na deti. Hra vznikla na základe textu Veselina Bojde-

ва, ktorý bol inšpirovaný dielom Charlesa Perraulta. Komická verzia klasickej rozprávky je prezentovaná ako hra dospelých, ktorí sa snažia uspať bábätko. Podstatou tohto divadelného podujatia je teda hra a komunikácia s dieťaťom za účelom jeho výchovy. Živá scéna a bábkové prvky sa prelínajú mimoriadne dobre, úplne prirodzene, uvoľnene a koordinovane. Vtipné a vynaliezavé bábiky Blagovesty Vasilevovej sú replikami predmetov, ktoré má každý doma (vankúš, lopta, topánky, košík, fľaša...), čo je zároveň pozvánkou, výzvou, že fantázia dokáže premeniť čokoľvek na predmet na hranie. Z celého podujatia dýcha uvoľnenosť a ľahkosť. Bez náročných animátorských úloh animácia prebieha spontánne a veľmi zručne. Animátor, ktorý nesie postavu na rukách, sa už v ďalšom momente v prípade potreby premení na ňu a zdá sa, že je to jediná možná cesta. Z javiska sa ozývajú vtipné poznámky bez povýšenia a vulgárnosti. Herci, ktorí hrajú na javisku a užívajú si hru, pozývajú divákov k účasti aj mimo divadlnej siene.

Ljiljana Dinićová

БАБКАРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

ДУХИ МИРНИ

Сезона 2021/22, už по обичаю, не преїгмирно знемирела духи, не несподзивала ані зачудовала, ані окреме розчаровала. Три премиєри у Театру младих: єдна за одроснутих, друга за предшколцох и школярох, а треца... театр у розличних улїцових просторох за старших як пейц роки. Бабкарска сцена Народного театру „Тоша Йованович“ понукла два представи за наймладших, як и Дзецински театр у Суботици.

Случованє сезони то вшелїяк перше виданє фестивалу Новосадского театралного бавеня хтори публики, по концепту, представел „найлепши европски представи за дзеци“. Занєдзбуючи претенциозни опис и селекторски критериуми, можеме бешедо-

вац о швету бабкарства (з оглядом на тото же найвекшу часц селекторованих представох творели гевти бабкарски). Могло видзиц представи зоз вецей жемох, наградзовани, актуелни лебо уж длуго успишно виводзени... Дасдни з нїх: *Гердова хижа* зоз Русиї, *Невидлїви жеми* зоз Финскей, *Цихи хлапец* зоз Сербії, *Кафе кральовство* зоз Горватскей...

Перша премиєра Театру младих у сезони отворела спомнути фестивал. Слово о претенциозним поцагу тей хижи хтора довириє же би режирал свойофайтову театралну процесию, *Гуливерово путованя*, дала популярному драмскому режисерови Коканови Младеновичови. Живи глумци, грангиньол-бабка од 6 метери, преїгдимензионовани и мали бабки, през централни новосадски улїчки и пасажи водзели числену публику-посаду и приповедали им тото Свифтово діло, поучуюци о вредносцох як цо то борба за правду, щирим приятельству, мирним ришованю конфликтох, важносци ученя и знаня и подобне. Од дії и случованьох зоз оригинального діла, за векшину публики, видлївши були елементи вязани за тот виводзаци и технїчно барз вимагаючи проєкт хтори ше случовал у ровні зоз публику, а число патрачох не було ограничене. У представи бави скоро цали ансамбл Театру, а у насловней улоги ше зявює Алекса Илич. Костимографикиня и авторка бабкох Милица Грбич Комазец, сценографкиня Мария Калабич, а музику компоновал Марко Грубич. У рамикох Фестивалу виведзена ище єдна премиєра – *Метаморфози*, авторски проєкт, односно дохторска робота Сашу Латиновича. Настала як вибор часцох Овидийових *Метаморфозох*, *Епа о Аргонаутох* и Еурипидовей *Медеї*. Метаморфози у назви представи одноша ше як на трансформацію чувствоох хтори ше од любви рушаю гу потреби же би ше зніщовало, так и на материял хтори з аниматорским поцагами трансформує свойо значенє и функцию. Средства виражованя того бавеня то шпарга, глас и шветло. На сцени ше зменяю фурми креировани од шпарги хтора вецей лебо менєй идзе гу реалистичним представом, театр материялу (тиж у питаню шпарга), як и символични прикази. Вшелїяк найупечатлївши

гевти часци хтори з минималними интервенциями на шпарги трансформую исту до розличних приказох и помогнути з гласом лебо звуком, випродукованим од самого материялу, даваю моцни сцени (войски), як и, сценски можебуц наймоцнейша слика того фалата — представа Ясона з його сандалу. Ище єден доказ же кельо меней вецей, односно же кельо чаще одсуство прешвечлїваше од присуства.

Представа *Учени миши*, ище єдна з режийох Емилїї Мрдакович у хторей пробовала вимкнуц хаснованю класичних средствох. Роби ше о бабкох креированима з интервенциями на кондзеларийним и школским прибору (тотал дизайн Една Мачкович), прето же приповедка змесцена до кондзеларийи и школскей учальнї. Так миши настали з додаваньом ухох на теки, учителька з додаваньом глави на регистратор, авто од постоля за селотейп и подобне. Представа наменєна дзецом предшколского возросту и школяром нїзших класох основней школи. През приповедку о фамелїї вредних мишох, дзецом ше пласую информациї о правих вредносцох и здравих звикнуцох. Штири глумици (Саня Томич, Мария Тодорович, Єлица Глигорин и Неда Данилович) зоз кореографским етидами водза през приповедку. Музика діло Йована Шпири Обрадовича, а кореограф Иста Степанов.

За похвалїц идею руководства Дзедцинского театру у Суботици же би указал довириє младеј режисерки, ище студентки бабкарскей режийи Академїї у Санкт Патербургу (класа професора Николая Наумова), Ани Вовчок, же би свою испитну представу поставела праве на теј сцени. З оглядом на тото же при нас не постої образовна институция за бабкарох, же ридки одходи тутейших уметнїкох на усовершованє до иножемства, така форма сотрудзованя окреме драгоцине, прето же приноси подполно иншаку файту роботи на нашо сцени. Окреме значне же сотруднїцтво витворене з квалитетну бабкарску школу зоз Русїї, одкаль госцованя барз ридки.

Слово о инсценациї діла И. И. Ром Лебедева, *Любов и виолина* (25. юния 2022) наменєни старшим як 6 роки. Тота ромска легенда приповедка о лю-

бови и уметносци. Доминантни елемент на сцени звук виолини, и то гевтот ромскей музики. Бабки и сценографию креировала, тиж госцинска, Алиса Олигерова. У представи бавя Стефан Оровец, Виктория Палфи, Бранислав Трифкович, Имелда Вереш, Данка Балач и Марта Ароксалаши. По мотивох приповедки Бранка Чопича, *Мешац и його баба*, у драматизациї Желька Губача, поставена на Бабкарскей сцени Народного театру „Тоша Йованович” у Зренянину представа *Хлапец и мешац* (15. новембра 2021). Режию подписує Вера Видов, креацию бабкох и костюмох Благовеста Василева, а сценографию Лео Вукелич. Музику компоновал Зоран Булатович Бале. У представи бавя: Предраг Груїч, Кристиян Кардош, Тат`яна Барач, Наташа Милишич, Андрия Поша, Данило Михневич, Снежана Попов и Олгица Трбоєвич Костич. Глумица и режисерка Вера Видов, госцинска зоз Задру хтора перши раз роби у Сербиї, на сцену поставела класичну представу у хторей ше зменяю живе бавенє, маска, костюм и бабка. Чопичовой поєми додата часц хтора и сущносц инсценациї, а то зраженє генерацийох, односно баби и унука. Хлапец, пре неставанє струї, остава без дигиталних помощних средствох и чувствує страшну допитосц хтору баба пробує виполнїц зоз приповеданьом сказкох, цо унук першенствено, як цошка подполно стране, одруцує. Приповеданє заш лєм почина, хлапца ше уцагує, цо порушує його акцию, креативносц и шнїце, а тот сегмент приказани з бабкарским средствами.

Успана красавица (27. юния 2022) на теј сцени режисеров перши твор наменєни дзецом, глумца Сашу Латиновича. Представа настала по тексту Веселина Бойдева хтори инспировани з ділом Шарла Пероа. Комична верзия класичней сказки представена як бавенє одроснутих хтори пробую успац бебу. Так и сущносц того театралного случованя, бависко и комуникация з дзецком у цилю його воспитаня. Живосценски и бабкарски елементи ше окреме добре преплєтаю, подполно природно, опущено и убавено. Духовити и инветивни бабки Балоґовести Василевей реплики предметох хтори

шицки маю у своїх домох (заглавок, лабда, ципели, кошар, фляша...), цо источашне и поволанка же ше зоз мрию шицко може трансформовац до предметох за бавене. Цале случоване зарює зоз опушеносцу и легкосцу. Без претенциознох аниматорских задаткох, анимация ше одвива спонтано и барз схопно. Аниматор хтори у руках ноши подобу, у шлїдуюцей хвильки, по потреби, ше трансформує до ней, и то як кед би лем так було можлїве. Гумористични коментари, без подиходзєня и вулгарносци, блїскали зоз сцени. Зоз бавеньом на сцени и уживаюци у тим бависку, глумци поволую присутних же би у ней участвовали и звонка театралней сали.

Лїяна Динич

SCENA DE PĂPUȘI A TEATRULUI VOIVODINEAN

FANTOMELE SUNT LINIȘTITE

Sezonul 2021/22, ca de obicei, nu a deranjat excesiv spiritele, nu a surprins sau uimit, dar nici nu a fost deosebit de dezamăgitor. Trei premiere la Teatrul Tineretului: una pentru adulți, a doua pentru preșcolari și școlari, iar a treia... teatru în diferite spații stradale pentru copii peste cinci ani. Scena de păpuși a Teatrului Național „Toša Jovanović” a oferit două spectacole pentru cei mai mici, la fel și Teatrul de Copii din Subotica.

Evenimentul sezonului este cu siguranță prima ediție a Festivalului de Teatru Novi Sad, care, conform concepției sale, a prezentat publicului „cele mai bune piese europene pentru copii”. Ignorând descrierea pretențioasă și criteriile de selecție, putem vorbi de sărbătoarea păpușilor (având în vedere că majoritatea spectacolelor selectate au fost spectacole de păpuși). S-au putut vedea piese din mai multe țări, premiate, actuale sau jucate deja cu succes de mult timp... Unele dintre ele sunt:

Camera Gerdei din Rusia, *Pământurile Invizibile* din Finlanda, *Baiatul liniștit* din Serbia, *Cafe împărăția* din Croația...

Prima premieră din sezon a Teatrului Tineretului a deschis festivalul menționat mai sus. Vorbim despre proiectul pretențios al acestei case, care i-a încredințat regizorului popular de dramă Kokan Mladenović sarcina de a regiza procesiunea teatrală, *Călătoriile lui Gulliver*.

Actorii vii, o marionetă granginol de 6 metri, marionete mari și mici, au condus o echipă numeroasă de public prin străzile centrale și pasajele din Novi Sad și le-au povestit despre munca lui Swift, învățându-i despre valori și despre lupta pentru dreptate, prietenie sinceră, rezolvarea pașnică a conflictelor, importanța învățării și cunoașterii și altele. Pentru majoritatea publicului, elementele legate de acest proiect performant și foarte solicitant din punct de vedere tehnic, s-a desfășurat la același nivel cu publicul, iar numărul de telespectatori nu a fost limitat. În piesă joacă aproape întregul ansamblu al Teatrului, iar în rolul principal apare Aleksa Ilić. Creatorul de costume și autoarea păpușilor este Milica Grbić Komazec, scenografia Marija Kalabić, iar muzica este compusă de Marko Grubić.

În cadrul Festivalului a avut loc o altă premieră – *Metamorfozele*, proiect de autor, adică teza de doctorat a lui Saša Latinović. A fost creată ca o selecție de fragmente din *Metamorfozele* de Ovidiu, *Epopoea Argonauților* și *Medeea* lui Euripide.

Metamorfozele din titlul piesei se referă atât la transformarea sentimentelor care trec de la iubire la pulsiunea distructivă, cât și la materialul care animatori transformă sensul și funcția sa. Mijloacele expresive ale acestui joc sunt coarda, vocea și lumina. Pe scenă alternează formele create din frânghie, care amintesc mai mult sau mai puțin la spectacole realiste, teatrul de materiale (este vorba la fel de o frânghie), precum și scene simbolice. Cu siguranță cele mai impresionante sunt părțile care, cu intervenții minime pe coardă, transformă în scene diferite și susținute de voce sau sunet, produse

de materialul în sine, dau scene puternice (armata), precum și, poate cele mai tare imaginea din punct de vedere al scenei din această piesă –este interpretarea lui Jason cu ajutorul sandalei sale. O altă dovadă că puținul înseamnă mult, adică cât de des absența este mai grăitoare decât prezența.

Piesa *Șoarecii instruiți* este realizată în regia Emiliei Mrdaković în care a încercat să evite utilizarea mijloacelor clasice. Este vorba de păpuși create prin intervenții asupra rechizitelor de birou și școlar (design total de Edna Mačković), deoarece acțiunea se petrece în birou și în sala de clasă a școlii. Astfel, șoarecii au fost creați prin adăugarea urechilor la caiete, învășătoarea prin adăugarea capului pe registrator, mașini din suporturile de bandă adezivă și altele. Spectacolul este destinat copiilor de vârstă preșcolară și școlariilor din clasele inferioare ale școlii elementare. Prin povestea despre o familie de șoareci muncitori, copiilor li se oferă informații despre adevăratele valori și obiceiuri. Patru actrițe (Sanja Tomić, Marija Todorović, Jelica Gligorin și Neda Danilović) ne conduc prin poveste prin etide coregrafice. Muzica este realizată de Jovan Špira Obradović, iar coregrafia de Ista Stepanov.

Este o idee lăudabilă a conducerii Teatrului pentru Copii din Subotica să aibă încredere în tânărul regizor, încă studentul la regie de păpuși la Academia Sf. Paterburg (clasa profesorului Nikolay Naumov), Anna Vovchok, pentru a pune în scenă spectacolul chiar pe această scenă. Având în vedere că în țara noastră nu există o instituție de învățământ pentru păpușari și că artiștii locali merg rar în străinătate la formare, acest gen de cooperare este extrem de valoros, pentru că aduce cu totul alt gen de muncă pe scenele noastre. Este deosebit de semnificativ faptul că cooperarea a fost stabilită cu o școală de păpuși de înaltă calitate din Rusia, de unde avem vizite foarte rare.

Este vorba despre punerea în scenă a operei lui I. I. Rom Lebedeva, *Dragostea și Vioara* (25 iunie 2022) destinat copiilor mai mari de 6 ani. Această legendă a romilor este o poveste despre dragoste și artă. Ele-

mentul dominant pe scenă este sunetul viorii și cel al muzicii romilor. Păpușile și scenografia au fost create de oaspetele Alisa Oligerova. În piesă joacă Stefan Orovec, Viktorija Palfi, Branislav Trifković, Imelda Vereš, Danka Balać și Marta Aroksalași.

Bazat pe versurile lui Branko Ćopić, *Luna și bunica lui*, în dramatizarea lui Željko Hubač, a fost pusă în scenă pe scena teatrului de păpuși a Teatrului Național „Toša Jovanović” din Zrenjanin piesa *Băiatul și luna* (15 noiembrie 2021). Regia este semnată de Vjera Vidov, crearea păpușilor și costumelor de Blagovesta Vasilev și scenografia de Leo Vukelić. Muzica a fost compusă de Zoran Bulatović Bale. În piesă joacă actorii: Predrag Grujić, Kristijan Kardoš, Tatjana Barač, Nataša Milišić, Andrija Poša, Danilo Mihnjević, Snežana Popov și Olgica Trbojević Kostić. Actrița și regizoarea Vjera Vidov, invitată din Zadar, care lucrează pentru prima dată în Serbia, a montat un spectacol clasic în care alternează actul live, masca, costumul și păpușa. Poeziei lui Ćopić a fost adăugată o parte care este de fapt esența montării, conflictul dintre generații, adică dintre bunică și nepot. Băiatul, din cauza dispariției curentului electric, rămâne fără ajutoare digitale și simte o plictiseală ciudată pe care bunica încearcă să o umple povestind basme, pe care nepotul le respinge la început ca fiind ceva complet străin pentru el. Povestea începe, băiatul este atras de ea, ceea ce îi declanșează acțiunea, creativitatea și visul, iar acel segment este arătat cu ajutorul păpușilor.

Frumoasa adormită (27 iunie 2022) pe această scenă este debutul regizoral destinat copiilor al actorului Saša Latinović. Piesa a fost bazată pe un text al lui Veselin Bojdev, inspirat din opera lui Charles Perrault. Versiunea comică a basmului clasic este prezentată ca un joc de adulți care încearcă să adoarmă un copil. Astfel, esența acestui eveniment de teatru este jocul și comunicarea cu copilul pentru a-l educa. Elementele de scena live și de păpuși se împletesc extrem de bine, complet natural, relaxat și coordonat. Păpușile pline de spirit și inventive ale Blagovestei Vasileva sunt replici ale obiectelor pe care fiecare le are în casă (pernă, minge, pantofi, coș, sti-

clă...), ceea ce este și o invitație în care imaginația poate transforma orice în obiect de joacă. Întregul eveniment emană relaxare și lejeritate. Fără sarcini animatoare pretențioase, animația se desfășoară spontan și cu pricepere. Un animator care poartă în mâinile sale un personaj, în clipa următoare, la nevoie, se transformă în el, de parcă doar așa este posibil. Remarcile pline de spirit, fără condescendență și vulgaritate, emană de pe scenă. Jucând pe scenă și bucurându-se de acest joc, actorii invită publicul să participe la jos și în afara sălii de teatru.

Ljiljana Dinić

ОПЕРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

НЕЗАБОРАВНА ПРЕМИЈЕРА НА ОТВОРЕНОМ

Прошавши у претходном периоду кроз разна искушења изазвана најстрожим пандемијским ограничењима и сталном неизвесношћу, 161. оперска сезона почела је много релаксираније, с огромном акумулираном енергијом и жељом да се све пропуштено надокнади. Осим тога, припреме за 2022. годину када Нови Сад реализује своју титулу Европске престонице културе ушле су у завршну фазу, што је отворило изузетну могућност да се уз значајну финансијску и логистичку подршку Фондације ЕПК, али и свесрдну помоћ највиших институција културе Србије и Војводине, нова сезона СНП-а отвори неким репрезентативним догађајем који ће објединити све њене најбоље потенцијале. Избор је пао на оперу *Аида*, ремек дело италијанског оперског мајстора Вердија, а реализација је осмишљена као спектакл под ведрим небом Петроварадинске тврђаве, како би њене древне зидине и обале Дунава постале део сценографије. Импозантну режију, прављену тако да искористи поменути природни амбијент и све постојеће ресурсе, урадио је гост из Београда, Александар Николић, сарађујући и на овом свом

трећем пројекту рађеном за нашу оперску кућу, са истом екипом: кореографом Александром Илићем, костимографкињом Сенком Раносављевић и сценографом Томиславом Шарабом. Уигран тим одличних и веома мотивисаних стручњака је уз велика улагања опредељена за овај догађај, успео да направи представу која може да се мери са врхунским светским остварењима. Важан чинилац тог успеха био је пажљиво одабран извођачки ансамбл и дуготрајан озбиљан рад с њима на сваком детаљу. Премијера одржана 15. септембра пред око 3000 људи, директно је преносена на ТВ каналу РТС 2, чиме је цео подухват подигнут на највиши ниво значаја у културном животу читаве земље. Оно што је такође важно истаћи јесте и чињеница да је за ту прилику за насловну улогу ангажована изузетна млада сопранисткиња Соња Шарић, чија је каријера неколико година пре тога кренула великом узлазном путањом у Европи. Тај наступ је, дакле, био њен српски оперски деби који је показао да се ради о уметници несвакидашњих квалитета на коју и у будућности треба рачунати. Њени партнери били су домаћи искусни солисти на висини задатка, пре свега Стеван Каранац као Радамес, Вишња Радосав као Амнерис, Небојша Бабић као краљ Египта и Жељко Андрић као Амонасро док је за улогу Рамфиса ангажован гост из Италије, Riccardo Zanellato. Помпезности и динамици сценског утиска допринели су сви остали извођачи којих је укупно било око 350 – беспрекорни балетски и хорски ансамбли, бројни статисти међу којима су били и чланови коњичког клуба „Букефал” из Петроварадина, али и костимирани ликови који су дочекивали посетиоце, и још пре представе их уводили у амбијент и епоху владавине фараона Рамзеса III у ком се радња опере одвија. Раскоши сцене допринеле су импозантне вајарске скулптуре, декорације на костимима и маскама, ватрене бакље па чак и ватромет којим је завршена сцена Тријумфалног марша у II чину. Одличан посао урадио је и оркестар предвођен диригентом Андреасом Солинасом из Италије, а треба додати и да је рекламна кампања за ову представу (агенције Кућа чуваркућа) ушла

у ужи избор за PHNX Award за најбољу кампању у области културе. Опера Аида била је једно од најважнијих обележја ове оперске сезоне, јер је изведена највећи број пута (8), а у алтернацијама смо поред премијерне солистичке поделе могли видети и друге тумаче главних улога: Данијела Јовановић, Марија Јелић, Ферјал Туркоглу из Турске (Аида) Јелена Кончар, Сања Анастасија, Милијана Николић (Амнерис) Дарио ди Виетри (Радамес) Стефан Павловић и Страхиња Ђокић (Краљ Египта), Никола Мијаиловић, Васа Стајкић (Амонасро). Додуше, премијера је била јединствен и непоновљив догађај, јер су све касније представе извођене на великој сцени „Јован Ђорђевић”, што је подразумевало изостанак свих специјалних ефеката остваривих само на отвореном.

Осим *Аиде*, још једно важно обележје 161. оперске сезоне дала је и премијера опере *Владимир и Косара* новосадског композитора Стевана Дивјаковића. Реализована на Дан Српског народног позоришта, 28. марта, ова представа је показала да СНП као наш најстарији театар велику пажњу поклања неговању домаћег савременог стваралаштва, сматрајући то својом обавезом и једном од најважнијих мисија. И овога пута, задатак режијског и сценографског обликовања поверен је маштовитом Александру Николићу, који се за приказ ове древне легенде старе 10 векова, (описане и у либрету Петра Прерадовића и трагедији *Владислав Јована Стерије Поповића*) определио за решења инспирисана реализмом сна и деловањем подсвести. Радња тече у преплитању стварности и кошмарних снова, помно пратећи Дивјаковићеву музику која упркос суровој причи о издаји и борби за власт, тече у изразитој лиричности и прозрочној, архаичним сазвучјима обојеној оркестрацији која обавија фолклорне мелодије. Присуство животиња (лутке које је креирала Сандра Никач) које све време прате радњу и персонификују карактер ликована, донело је поетичну димензију и непрекидну живост на сцени, а тајновиту чар легенде древних времена донеле су fine игре сенки и светлосних ефеката. Визуелном аспекту опере допринели су

и сјајни костими Сенке Раносављевић у земљано црвеним нијансама, са раскошним детаљима на одеждама протагониста, као и упечатљива плесна сцена на почетку II чина у кореографији Александра Илића. У солистичкој подели на премијери су учествовали: Стеван Каранац, Дарија Олајош Чизмић, Васа Стајкић, Бранислав Станков, Никола Баста, Маја Андрић и Горан Крнета, а диригентска палица била је у рукама Диана Чобанова, госта из Бугарске. Треба још рећи да је за разлику од ранијих Дивјаковићевих дела у којима су доминирала иновативна струјања XX века, композициона техника и форма ове опере донела уочљив заокрет према прошлости, рано романтичарској традицији, и једноставној певљивој мелодичности. Драмски моменти су краткотрајни, без оштрих дисонанци, тако да опера у целини зрачи племенитим осећањима праштања, кајања и помирења.

Трећи велики подухват остварен у овој сезони, резултат је интензивирања настојања да се Опера СНП-а отвори према новој публици и уђе у савремене европске културне токове. С том намером се још пре три године укључила у међународни пројекат Крос опера, суфинансиран средствима програма ЕУ Креативна Европа, у ком су учествовали уметници из три teatra: Ландестеатра из Линца у Аустрији, театра Лучано Павароти из италијанског града Модене и СНП-а из Новог Сада. Дуготрајан процес реализације тог сложеног међународног подухвата имао је неколико етапа, при чему је прва подразумевала стварање три оперске једночинке од стране композитора из ове три земље. Даље је следила припрема и извођење та три идејна решења у току једне вечери у свакој од оперских кућа учесница. Заједничка задата тема на коју су композитори писали била је РАЗЛИЧИТОСТ: СТРАХ и ОТКРИЋЕ, а извођачки тим (солисти, оркестар и креатори сценске поставке), је био састављен од предложених чланова из све три земље учеснице пројекта. Новосадска премијера Крос опере била је 7. и 8. априла и почела је извођењем опере *Сан* наше ауторке Јасмине Митрушић Ђерић, која је према сопственом либрету, софистицираним музичким изразом опи-

сала стрепњу и дилеме групе избеглица који су на једној аутобуској станици у Врању чекали превоз до Београда. Други чин Крос опере имао је наслов *Бег из Египта*, а њен аутор, аустријски композитор Валентин Рукебир, је у фокус свог виђења теме ставио проблем агресије и деструкције, свеprisутан од настанка човечанства до данас. Трећа једночинка италијанског аутора Луиђија Чинкве имала је наслов *Шта знате о будућности?* и представила је причу о шест људи који долазе у Европу преко Средоземног мора и суочавају се са реалношћу суровог живота у ком се неправде не превазилазе, већ само трансформишу у друге, прикривеније облике. Извођачки тим из Србије су поред Јасмине Митрушић Ђерић која је била носилац пројекта, чинили: сопран Евгенија Јеремић, бас Страхиња Ђокић и гудачки квартет у саставу Владимир Ђуковић, Снежана Томинчић, Драгана Лончар, Невена Влаовић и диригент Ђорђе Павловић. Пројекат Крос опера је нашој публици пружио могућност да чује нешто сасвим другачије од текућег репертоара. За извођаче то је било непроцењиво искуство сарадње с људима из различитих култура, а за наш театар у целини, највећа добробит је то што су након овог, успешно окончаног пројекта, отворена врата за будуће нове аранжмане у којима ће наша Опера учествовати као део интеркултуралног дијалога и размене креативних потенцијала.

Осим поменутих премијера, током сезоне изведено је и неколико опера из текућег репертоара: *Фауст* Шарла Гуноа, *Боеми* и *Мадам Батерфлај* Пучинија, *Травијата* Вердија. Као посебан популистички догађај чији је циљ приближавање опере публици, припремљена је кантата *Кармина бурана* Карла Орфа у концертној верзији 25. маја на платоу испред СНП-а. У извођењу овог популарног дела, учествовали су здружени оркестри Опере Снп-а и Уметничког ансамбла Министарства одбране „Станислав Бинички”, као и хор Опере под управом Александра Којића. Солисти су били: Марија Јелић, сопран, Александар Толимир, тенор и Васа Стајкић, баритон.

Поједине целине оперског ансамбла узеле су уче-

шће и у два шира пројекта: први, остварен 19. јуна, био је уклопљен у програмски лук Европске престонице културе „Тврђава мира”, с циљем да се први пут уживо код нас изведе монументална Симфонија број 2, *Васкрсење* Густава Малера. Носилац пројекта био је Војвођански симфонијски оркестар предвођен шефом-диригентом Александром Марковићем, а поред хора Опере СНП-а, том приликом су наступиле и две солисткиње: Соња Шарић, сопран, и Бетина Ранх, мецосопран. Као други пројекат можемо поменути учешће гудачког оркестра Опере СНП-а на фестивалу „Охридско лето” 19. јула, под управом госта диригента Луиса Горелика из Аргентине, што је било прво гостовање неког ансамбла из нашег театра на овом престижном интернационалном фестивалу у Северној Македонији.

Олена Пушкаш

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK OPERASZÍNPADA

FELEJTHETLEN BEMUTATÓ A SZABAD ÉG ALATT

A koronavírus-járvány elleni legszigorúbb intézkedések miatti korlátozások és különböző kihívások és állandó bizonytalanság időszaka után, a 161. operaszegzon sokkal lazábban kezdődött, a felgyülemlett rengeteg energiával és az elmulasztottak pótlásának eltökéltségével. Ezenkívül Újvidéken utolsó fázisukhoz közeledtek az Európa Kulturális Fővárosa státusz betöltésére, 2022-re irányuló előkészületek, ami kivételes lehetőségeket jelentett arra, hogy az Európa Kulturális Fővárosa Alapítvány jelentős pénzügyi és logisztikai támogatásával, valamint a szerbiai és vajdasági kulturális csúcsintézmények segítségével, a Szerb Nemzeti Színház egy reprezentatív eseménnyel nyissa meg az évadot, amelyben mozgósíthatja minden potenciálját. Az *Aidára*, az olasz opera nagymesterének, Verdinek a remekművére esett a választás, a kivitelt pedig úgy képzelték el, hogy a Pétervárad várban, a szabad ég alatt tartják meg látványosan,

hogy az impozáns falak és a Duna-part része legyen a díszletnek. A természeti környezetet és minden rendelkezésre álló forrást kihasználó látványos rendezés a belgrádi vendég, Aleksandar Nikolić munkája volt, aki az újvidéki operánál vállalt harmadik projektjének megvalósításához ugyanazt a csapatot választotta: Aleksandar Ilić koreográfust, Senka Ranosavljević jelmez- és Tomislav Šaraba díszlettervezőt. A kitűnő és motivált szakemberek bejáródott csapata az eseményre szánt jelentős eszközökből olyan előadást produkált, amely megállja a helyét a világszínvonalú művek mellett. A sikerhez sokban hozzájárult az előadók figyelmesen válogatott együttese és a hosszantartó, aprólékos előkészítő munka. A bemutatót szeptember 15-én tartották meg mintegy 3000 főnyi közönség előtt, és élőben közvetítette az RTS 2-es csatornája, ami által a legnagyobb jelentőséget kapta az egész ország művelődési életében. Külön ki kell emelnünk, hogy a címszerepre a bemutatóra a rendkívüli ifjú tehetséget, Sonja Šarić szopránt kérték fel, akinek az utóbbi években ragyogóan indult a pályafutása Európában. Ezzel a fellépéssel debütált tehát a szerb operaközönség előtt és megmutatta, hogy nem mindennapi kvalitásokkal rendelkező művészlől van szó, akire a jövőben is számítani kell. Tapasztalt hazai szólisták voltak a partnerei, akik szintén megállták a helyüket, elsősorban Stevan Karanac Radames, Višnja Radosav Amneris, Nebojša Babić Egyiptom királya és Željko Andrić Amonasro szerepében, míg Ramphist az olaszországi vendég, Riccardo Zanellato játszotta. A színpadi látvány pompájához és dinamikájához hozzájárult a teljes együttes, összesen mintegy 350 fő – a tökéletes balett- és énekar, a számos stabszta, köztük a péterváradai Bukofal Lovasklub tagjai, de a jelmezbe öltözött nézőtéri személyzet is, ők üdvözölték az érkező nézőket és már az előadás kezdete előtt bevezették őket III. Ramszesz fáraó uralkodási korszakának hangulatába, amelyben az opera cselekménye játszódik. A díszlet pompáját növelték az impozáns szobrok, a jelmezek és maszkok díszei, a fáklyák és a tűzijáték, amellyel a II. felvonásban a győzelmi menet végződött. Kitűnő munkát végzett az olaszországi karmester, Andrea Solinas vezényelte zenekar is, és meg kell említe-

nünk azt is, hogy az előadást megelőző reklámkampány (a Kuća čuvarkuća ügynökség kivitelezésében) bekerült a PHNX Award díjra jelöltek szűkebb körébe a kultúra terén megvalósított legjobb kampány kategóriában. Az *Aida* volt az operaidény egyik legfontosabb eseménye, mert a legtöbbször játszották (8), alternációban pedig a bemutató szereposztásán kívül láthattuk a következő szólistákat is: Danijela Jovanović, Marija Jelić, Feryal Türkoğlu Törökországból (*Aida*), Jelena Končar, Sanja Anastasija, Milijana Nikolić (*Amneris*), Dario Di Vietri (*Radames*), Stefan Pavlović és Strahinja Đokić (*Egyiptom királya*), Nikola Mijailović, Vasa Stajkić (*Amonasro*). A bemutató egyedülálló és megismételhetetlen esemény volt, mert a további előadásokat a Jovan Đorđević nagyszínpadon játszották, és emiatt ki kellett hagyni minden különleges effektust, amelyet csak a szabad ég alatt lehetett alkalmazni.

Az *Aidán* kívül jelentős esemény volt a 161. operaidényben Stevan Divjaković újvidéki zeneszerző *Vladimir és Kosara* című operájának bemutatója is. Március 28-án, a Szerb Nemzeti Színház napja alkalmából tartották meg, amivel az SZNSZ, mint a legregebbi színházunk, bebizonyította, hogy nagy figyelmet szentel a hazai kortárs alkotóművészeknek, amit kötelességének és legfontosabb küldetései egyikeként tart. A rendezés és a díszlettervezés ezúttal is Aleksandar Nikolić fantáziadús munkája, a tíz évszakados (Petar Preradović librettójában és Jovan Sterija Popović *Vladislav* című tragédiájában is megörökített) ősi legenda színreviteléhez az álom realizmusa és a tudatalatti hatása ihlette megoldásokat választotta. A cselekmény a valóság és a rémálmok összefonódásával alakul, híven kísérve Divjaković zenéjét, amely az árulásról és hatalmi harcokról szóló kegyetlen történet ellenére kifejezetten lírai és áttetsző, archaikus hangzásokkal tarkított hangszerelésben fogja egybe a népies dallamokat. Az állatok (a bábokat Sandra Nikač tervezte), amelyek jelenléte egész idő alatt kíséri a cselekményt és az alakok jellemét szimbolizálják, poétikus dimenziót kölcsönzött az előadásnak és állandó élénkségről gondoskodott a színen, míg az ősi idők legendájának titokzatos légkörét az árnyékok és

a fényeffektusok finom játéka elevenítette meg. Az opera vizuális aspektusához Senka Ranosavljević ragyogó jelmezei is hozzájárultak, melyek a föld vörös árnyalataiban pompáztak és pazar díszítésűek voltak, akárcsak a hatásos táncjelenet a II. felvonás elején, Aleksandar Ilić koreográfiájában. A bemutatón a következő volt a szereposztás: Stevan Karanac, Darija Olajoš Čizmić, Vasa Stajkić, Branislav Stankov, Nikola Basta, Maja Andrić és Goran Krneta, a karmester Dian Csobanov bulgáriai vendég volt. El kell még mondanunk, hogy Divjaković korábbi műveivel ellentétben, amelyekben a XX. század innovatív áramlatai domináltak, ennek az operának a kompozíciós technikája és formája kifejezett fordulatot hozott a múlt, a kora romantikus hagyomány, az egyszerű, énekelhető dallamosság irányába. A drámai mozzanatok rövidek, éles disszonanciák nélküliek, ezért az opera egészéből a megbocsátás, bűnbánat és megbékélés nemes érzései áradnak.

Az idényben megvalósult harmadik nagy projekt annak a törekvésnek köszönhető, hogy a Szerb Nemzeti Színház Operatársulata új közönség előtt is bemutatkozzon, és részt vegyen a korszerű európai kulturális folyamatokban. Ebből a megfontolásból csatlakozott már három évvel ezelőtt a CrossOpera elnevezésű nemzetközi projekthez, amelyet az Európai Unió Kreatív Európa programjának eszközeiből finanszíroznak, s amelyben a következő három színház művészei vettek részt: az ausztriai Landestheater Linz, a Teatro Comunale Luciano Pavarotti az olaszországi Modenából és az újvidéki Szerb Nemzeti Színház. Ennek az összetett nemzetközi vállalkozásnak a megvalósítása sok időt vett igénybe, több szakaszban zajlott, melyek közül az elsőben három egyfelvonásos operát kellett színre állítani az említett országokból származó zeneszerzőktől. Ezután a három ötlettervet előkészítették és bemutatták egy est keretében mindhárom részvevő operaházban. A feladott közös téma, amelyre a zeneszerzőknek alkotniuk kellett a MÁSSÁG, FÉLELEM és FELFEDEZÉS volt, az előadó csapat (szólisták, zenekar és díszlettervezés) a három társulat javasolt tagjaiból állt össze. Újvidéken a CrossOpera bemutatóját április 7-én és 8-án tartot-

ták meg, Jasmina Mitrušić Đerić hazai zeneszerző *Álom* című operájának bemutatásával kezdődött. Saját librettója alapján, szofisztikált zenei kifejezőeszközökkel ábrázolta egy migráncsoport szorongását és dilemmáit, miközben egy vranjei buszállomáson a belgrádi fuvarra várnak. A CrossOpera második felvonásának címe *Menekülés Egyiptomból*, szerzője pedig az osztrák Valentin Ruckebier, aki a témát az agresszivitás és destrukció problematikájának szemszögéből közelítette meg, mert ezek a jelenségek az emberiséget annak fennállása óta kísérik. A harmadik egyfelvonásos operát az olasz Luigi Cinque szerezte *Mit tud a jövőről?* címmel, és hat emberről szól, akik a Földközi-tengeren keresztül jönnek Európába és a kegyetlen élet realitásával szembesülnek, amelyben nem orvosolják az igazságtalanságokat, csupán más, rejtettebb alakokba transzformálják őket. A szerbiai előadók a projektet vezető Jasmina Mitrušić Đerićen kívül a következők voltak: Evgenija Jeremić szoprán, Strahinja Đokić basszus és a Vladimir Čuković, Snežana Tominčić, Dragana Lončar és Nevena Vlaović összetételű vonósnégyes, a karnagy pedig Đorđe Pavlović. A CrossOpera projekt lehetővé tette közönségünknek, hogy a megszokott repertoáron kívül valami egészen mást is tapasztaljon. Az előadók számára értékes tapasztalat volt a különböző kultúrákat képviselő művészekkel való együttműködés, színházunk, mint egész számára pedig a legnagyobb nyereség, hogy a sikerrel megvalósított projekt után nyitott a kapu minden leendő új lehetőség előtt, amelyben Operatársulatunk az interkulturális dialógus és kreatív potenciálcseré részeként részt vehet.

A felsorolt bemutatókon kívül, az évad keretében játszottak több operát az aktuális repertoárról is: Charles Gounod *Faust*, Puccini *Bohémélet* és *Pillangókisasszony*, Verdi *Traviata* című művét. Az opera közönségközelíté tételének céljából külön populista eseményként elkészült Carl Orff *Carmina Burana* című kantatájának koncertváltozata, melyet május 25-én mutattak be a Szerb Nemzeti Színház előtti platón. Ennek a népszerű műnek az előadásában részt vett a Szerb Nemzeti Színház Operatársulatának és a Védelmi Minisztérium Stanislav Binički Mű-

véshi Együttesének egyesített zenekara, valamint az Operatársulat kórusa Aleksandar Kojić vezényletével. Szólisták voltak: Marija Jelić szoprán, Aleksandar Tolimir tenor és Vasa Stajkić bariton.

Az operatársulat egyes tagjai részt vettek két nagyobb szabású projektben is: az elsőt június 19-én mutatták be Európa Kulturális Fővárosa *A béke vára* elnevezésű programjának keretében, célja pedig az volt, hogy nálunk első ízben élőben adják elő Gustav Mahler monumentális II. szimfóniáját, a *Feltámadást*. A projekt vezetője a Vajdasági Szimfonikus Zenekar volt Aleksandar Marković főkarmester vezénylete alatt, a Szerb Nemzeti Színház Operatársulatának kórusa mellett pedig ebből az alkalomból két szólista is fellépett: Sonja Šarić szoprán és Bettina Ranch mezzoszoprán. A másik projektként megemlíthetjük a Szerb Nemzeti Színház Operatársulata vonósainak részvételét az Ohridi Nyár fesztiválon, ahol július 19-én léptek fel az argentin karmester, Luis Gorelik vezényletével. Ez volt színházunk együttesének első vendégszereplése ezen a tekintélyes nemzetközi fesztiválon Észak-Macedóniában.

Olena Puškaš

OPERNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY

NEZABUDNUTELNÁ PREMIÉRA V PRÍRODE

Kedže v predchádzajúcom období prešli rôznymi skúškami spôsobenými najprísnejšími pandemickými obmedzeniami a neustálou neistotou, 161. operná sezóna začala oveľa uvoľnenejšie, s obrovskou nahromadenou energiou a túžbou nahradiť všetko zameškané. Okrem toho, prípravy na rok 2022, kedy Nový Sad zrealizuje svoj titul Európske hlavné mesto kultúry, vstúpili do záverečnej fázy, čím sa otvorila výnimočná príležitosť na to, aby s výraznou finančnou a logistickou podporou Nadácie Európske hlavné mesto kultúry, ako aj srdečnou pomocou od najvyšších kultúrnych inštitúcií Srbska a Vojvodiny, novú sezónu SND otvára reprezentačným podujatím,

ktoré spojí všetky jeho najlepšie potenciály. Volba padla na operu *Aida*, majstrovské dielo talianskeho operného majstra Verdiho, a realizácia predstavenia bola koncipovaná veľkolepo pod jasnou oblohou Petrovaradínskej pevnosti, aby sa jej starobylé hradby a pobrežia Dunaja stali súčasťou scénografie. Pôsobivú réžiu, vytvorenú tak, aby sa využilo spomínané prírodné prostredie a všetky existujúce zdroje, stvárnil hosť z Belehradu Aleksandar Nikolić, spolupracujúci na svojom treťom projekte pre našu operu s tým istým tímom: choreografom Aleksandrom Iličom, kostýmografkou Senkou Ranosavljevićovou a scénografom Tomislavom Šarabom. Zohraný tím vynikajúcich a vysoko motivovaných odborníkov s veľkými investíciami venovanými tomuto podujatiu dokázal vytvoriť predstavenie, ktoré sa dá porovnať so svetovou špičkou. Dôležitým faktorom tohto úspechu bol starostlivo vybraný interpretačný súbor a dlhodobá seriózna práca s ním na každom detaili. Premiéra, ktorá sa konala 15. septembra pred asi 3000 ľuďmi, bola odvysielaná priamo na TV kanáli RTS 2, čím sa celé podujatie dostalo na najvyššiu úroveň v kultúrnom živote celej krajiny. Dôležité je poukázať aj na skutočnosť, že na túto príležitosť bola pre titulnú rolu angažovaná výnimočná mladá sopranistka Sonja Šarićová, ktorej kariéra pred niekoľkými rokmi nabrala v Európe veľký vzostupný trend. Toto predstavenie bolo teda jej srbským operným debutom, ktorý ukázal, že ide o umelkyňu mimoriadnych kvalít, s ktorou treba do budúcnosti počítať. Jej partnermi boli domáci skúsenejší sólisti, ktorí si splnili úlohu, predovšetkým Stevan Karanac ako Radames, Višnja Radosavová ako Amneris, Nebojša Babić ako egyptský kráľ a Željko Andrić ako Amonasro, pričom do role Ramfisa bol najatý hosť z Talianska Riccardo Zanellato. K pompézosti a dynamike javiskového dojmu prispeli všetci ostatní účinkujúci, ktorých bolo spolu okolo 350 – dokonalé baletné a zborové súbory, početní komparzisti, medzi ktorými boli členovia jazdeckého klubu Bukefall z Petrovaradína, ale a kostýmované postavy, ktoré vítali návštevníkov a ešte pred predstavením im priblížili atmosféru a éru vlády faraóna Ramzesa III., v ktorej sa dej opery odohráva. K nádhere scény prispeli impozantné sochy, ozdoby

na kostýmoch a maskách, ohnivé fakle a dokonca aj ohňostroj, ktorým ukončili scénu Triumfálneho pochodu v 2. dejstve. Vynikajúcu prácu odviedol aj orchester pod vedením dirigenta Andreeasa Solinasa z Talianska a ešte treba dodať, že reklamná kampaň na toto predstavenie (agentúry Kuća čuvarkuća) sa dostala do užšieho výberu PHNX Award za najlepšiu kampaň v oblasti kultúry. Opera Aida bola jednou z najdôležitejších črt tejto opernej sezóny, pretože sa hrala najviac (8) a v alternáciách sme okrem premiérového sólového rozdelenia mohli vidieť aj ďalších interpretov hlavných úloh: Danijelu Jovanovićovú, Mariju Jelićovú, Ferjalu Turkoglu z Turecka (Aida) Jelenu Končarovú, Sanju Anastasiu, Milijanu Nikolićovú (Amneris), Daria di Vietriho (Radames), Stefana Pavlovića a Strahinju Đokića (egyptský kráľ), Nikolu Mišailovića, Vasu Stajkića (Amonasro). Treba uznať, že premiéra bola jedinečnou a neopakovateľnou udalosťou, pretože všetky nasledujúce predstavenia sa odohrali na veľkej scéne Jovana Đorđevića, čo znamenalo absenciu všetkých špeciálnych efektov, ktoré bolo možné dosiahnuť len vonku.

Okrem Aidy, ďalšou významnou črtou 161. opernej sezóny bola premiéra opery *Vladimir a Kosara* novosadského skladateľa Stevana Divjakovića. Toto predstavenie realizované na Deň Srbského národného divadla 28. marca ukázalo, že SND ako naše najstaršie divadlo venuje veľkú pozornosť pestovaniu tunajšej súčasnej tvorby, považujúc to za svoju povinnosť a jedno zo svojich najdôležitejších poslanií. Aj tentoraz bola úloha réžie a scénografie zverená nápaditému Aleksandarovi Nikolićovi, ktorý pre stvárnenie tejto prastarej legendy starej desiat' storočí (opísanej v librete Petra Preradovića a tragédii *Vladislav* Jovana Steriju Popovića), sa rozhodol pre riešenia inšpirované realizmom snov a pôsobením podvedomia. Dej plynie v prepletaní reality a nočných morí sústredene sledujúc Divjakovičovu hudbu, ktorá napriek drsnému príbehu o zrade a boji o moc plynie vo výraznej lyrike a priezračnej, archaickými súzvukmi sfarbenej orchestrácii, ktorá obklopuje ľudové melódie. Prítomnosť zvierat (bábiky vytvorené Sandrou Nikačovou), ktoré celý čas sprevádzajú dej a zosobňujú charakter postáv, vniesli na ja-

visko poetický rozmer a nepretržitú živosť a tajomné čaro legendy dávnych čias vniesli jemné hry tieňov a svetelných efektov. K vizuálnej stránke opery prispeli aj skvelé kostýmy Senky Ranosavljevićovej v zemitých červených odtieňoch, s honosnými detailami na oblečení protagonistov, ako aj pôsobivá tanečná scéna na začiatku II. dejstva v choreografii Aleksandara Ilića. V sólovom rozdelení na premiére účinkovali: Stevan Karanac, Darija Olajošová Čizmićová, Vasa Stajkić, Branislav Stankov, Nikola Basta, Maja Andrićová a Goran Krneta a dirigentskú taktovku mal v rukách hosť z Bulharska Dian Čobanov. Treba tiež povedať, že na rozdiel od skorších Divjakovićových diel, v ktorých dominovali novátorské prúdy 20. storočia, kompozičná technika a forma tejto opery priniesla citelný obrat do minulosti, ranoromantickú tradíciu a jednoduchú spevácku melódiu. Dramatické momenty sú krátkodobé, bez prudkých disonancií, takže opera ako celok vyžaruje ušľachtilé pocity odpustenia, ľútosti a zmierenia.

Tretí významný počin tejto sezóny je výsledkom intenzívnejšej snahy o otvorenie Opery SND novému publiku a vstup do súčasných európskych kultúrnych trendov. S týmto zámerom sa pred tromi rokmi zapojila do medzinárodného projektu Crossopera, spolufinancovaného z programu EÚ Kreatívna Európa, na ktorom participovali umelci z troch divadiel: Landesteatra z rakúskeho Linzu, Divadla Luciana Pavarottiho z talianskeho mesta Modena a SND z Nového Sadu. Dlhodobý proces realizácie tohto zložitého medzinárodného počínu mal niekoľko etáp, z ktorých prvá zahŕňala vytvorenie troch jednoaktových opier skladateľov z týchto troch krajín. Potom nasledovala príprava a realizácia týchto troch koncepčných riešení počas jedného večera v každom zo zúčastnených opier. Spoločnou zadanou témou, na ktorú skladatelia písali, bola ROZMANITOSŤ: STRACH a OBJAV a realizačný tím (sólisti, orchester a tvorcovia scénickej výpravy) pozostával z navrhnutých členov zo všetkých troch krajín, ktoré sa podieľali na projekte. Novosadská premiéra Crossoper sa konala 7. a 8. apríla a začala sa uvedením opery *Sen* našej autorky Jasminy Mitrušićovej Đerićovej, ktorá podľa vlastného libreto sofistickým hudobným prejavom opísala úzkosť a dilemy skupiny tzv.

utečencov, ktorí na autobusovej zastávke vo Vranji čakali na prepravu do Belehradu. Druhé dejstvo Crosso-pery malo názov Útek z Egyptu a jeho autor, rakúsky skladateľ Valentin Rokebir, sa zamerl na problém agresie a deštrukcie, všadeprítomný od počiatku ľudstva až dodnes. Tretia jednoaktovka talianskeho autora Luigiho Cinqua mala názov Čo vieš o budúcnosti? a predstavila príbeh šiestich ľudí, ktorí prichádzajú do Európy cez Stredozemné more a čelia realite drsného života, v ktorom sa neprávosti nepremáhajú, ale iba premieňajú do iných, skrytejších podôb. Okrem Jasminy Mitrušičovej Đerícovej, ktorá projekt mala na starosti, účinkujúci tím zo Srbska tvorili: sopranistka Evgenija Jeremićová, bas Strahinja Đokić a sláčikové kvarteto v zložení Vladimir Čuković, Snežana Tominčičová, Dragana Lončarová, Nevena Vlaovićová a dirigent Đorđe Pavlović. Projekt Crossopera dal našim divákovi možnosť počuť niečo úplne iné, ako je súčasný repertoár. Pre účinkujúcich to bola neoceniteľná skúsenosť spolupráce s ľuďmi z rôznych kultúr a pre naše divadlo ako celok je najväčším prínosom to, že po tomto úspešne zrealizovanom projekte sú dvere otvorené pre budúce nové aranžmány, na ktorých sa naša Opera bude podieľať ako súčasť medzikultúrneho dialógu a výmeny tvorivých potenciálov.

Okrem spomínaných premiér zaznelo v sezóne aj niekoľko opier zo súčasného repertoáru: *Faust* Charlesa Gounoda, Pucciniho *La bohème a Madame Butterfly*, Verdiho *La Traviata*. Ako špeciálne populistické podujatie, ktorého cieľom je priblížiť operu divákovi, bola 25. mája na plató pred SND pripravená koncertná verzia kantáty *Carmina Burana* Karla Orffa. Na prevedení tohto obľúbeného diela sa podieľali spojené orchestre Opery SND a Umeleckého súboru Ministerstva obrany Stanislava Biničkého a tiež zbor Opery pod vedením Aleksandara Kojića. Sólisti boli: Marija Jelićová, soprán, Aleksandar Tolimir, tenor a Vasa Stajkić, barytón.

Jednotlivé celky operného súboru participovali aj na dvoch širších projektoch: prvý realizovaný 19. júna bol zaradený do programového oblúka Európskeho hlavného mesta kultúry Pevnosť mieru, s cieľom uviesť monumentálnu Symfóniu č. 2, *Vzkriesenie*

Gustava Mahlera u nás po prvý raz naživo. Nositeľom projektu bol Vojvodinský symfonický orchester pod vedením šéfdirigenta Aleksandara Markovića a okrem zboru Opery SND vystúpili pri tej príležitosti aj dve sólistky: Sonja Šarićová, sopranistka a Betina Ranhová, mezzosopranistka. Ako druhý projekt možno spomenúť účasť sláčikového orchestra Opery SND na festivale Ochridské leto 19. júla pod vedením hostujúceho dirigenta Luisa Gorelika z Argentíny, čo bolo prvé hostujúce vystúpenie súboru z nášho divadla na tomto prestížnom medzinárodnom festivale v Severnom Macedónsku.

Olena Puškašová

ОПЕРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

ПРЕМИЈЕРА ЗА ПАМЕТАНСЕ НА ОТВОРЕНИМ

Преходзаци у предходним периодзе през рижни спокиси хтори були виволани з найстрогшима ограничованяма и вше зоз неизвесносцу, 161. оперска сезона почала вельо опущенше, з огромну акумуловану енергию и жажду же би ше шицко препущене надополнело. Попри того, пририхтованя за 2022. рок кед Нови Сад реализуе свою титулу Европскей престолниці култури вошли до закончующей фази, цо отворело винимкову можливосц же би ше зоз значну финансијну и логистичну потримовку Фондацији ЕПК, але и сердечну помоц найвисших институцијох култури Србији и Войводини, нова сезона СНТ–а отворела з даяким репрезентативним случованьом хторе обедини шицки ей найлепши потенцияли. Выбор спаднул на оперу *Ауда*, ремек діло италијанского оперского майстра Вердия, а реализация обдуманя як спектакл под чистим небом Петроварадинскей твердини, же би ей стародавни муриска и побережја Дунаю постали часц сценографіи. Импазантну режию, правену так же би ше вихасновал спомнути природни амбиент и шицки постојаци ресурси, зробел гощ зоз Београда, Александар Николич, хтори на

тим своїм третім проєкту хтори робени за нашу оперску хижу сотрудзовал зоз исту екипу: кореографом Александром Иличом, костимографкиню Сенку Раносавлевич и сценографом Томиславом Шарабом. Убавени тим одличних и барз мотивованих фаховцох хторому, зоз велькими укладаннями опредзелених за тото случаванє, ше удало справиц представу хтора ше може мерац зоз вершинскимима шветовима витвореняма. Важни творитель того успиху бул осторожно избрани виводзачки ансамбл и длугорочна робота зоз німа на каждим деталю. Премієра отримана 15. септембра пред скоро 3000 людзох, директно преношена на ТВ програми РТС 2, зоз чим цали поцаг подзвигнути на найвисши уровень значеня у культурним живоце цалей жеми. Гевто цо тиж важне визначиц то и факт же за тоту нагоду за насловну улогу ангажована винїмкова млада сопранисткиня Соня Шарич, чия карієра у Европи даскельо роки пред тим рушела по барз спинацей драги. Тот наступ, бул єй сербски оперски деби хтори указал же ше роби о уметніци некаждодньового квалитету на хтору и у будучносци треба раховац. Єй партнере були домашні искусни солисти на уровню задатка, скорей шицког Стеван Каранац як Радамес, Вишня Радосав як Амнерис, Небойша Бабич як краль Єгипту и Желько Андрич як Амонасто, покля за улогу Рамфиса ангажовани госц зоз Италиї, Riccardo Zanellato. Помпезносци и динамики сценского упечатку допринесли шицки други виводзаче хторих вкупно було коло 350 – безпрекорни балетски и хорски ансамбли, числени статисти медзи хторима були и члени конїцког клубу „Букефал” зоз Петроварадину, алє и костимовани подоби хтори дочековали нащивительох, и ище скорей представи их уводзели до амбиєнту и епохи панованя фараона Рамзеса III у хторим ше дія одвива. Розкошу сцени допринесли импозантни ваярски скульптури, декорациї на костимох и маскох, огньово баклі та аж и огньомет з хторим закончена сцена Триумфалног маршу у II дії. Одличну роботу одробел и оркестер предводзени з диригентом Андреасом Солинасом зоз Италиї, а треба додац и же рекламна кампаня за тоту представу (аґенция Хижа домо-

чувар) вошла до узшого вибору за PHNX Award за найлєпшу кампаню у обласци култури. Опера Аида була єдна з найважнейших ознакох тей оперскей сезони, прето же є виведзена найвєцей раз (8), а у алтернацийох зме коло премієрного солистичног подзелєня могли видзиц и других толмачох главних улогох: Даниєлу Йованович, Марию Єлич, Ферял Туркоґл зоз Турскей (Аида), Єлену Кончар, Саню Анастасия, Милияну Николич (Амнерис), Дариа ди Виетрия (Радамес), Стефана Павловича и Страхиноу Дьокича (Краль Єгипта), Николу Мияиловича, Васу Стайкича (Амонастро). Поправдзе, премієра була єдинствене и неповторлїве случаванє, прето же шицки представи познейше виводзени на велькей сцени „Йован Дьорджевич”, цо подрозумївало хибенє шицких специялних ефектох хтори витворлїви лєм на отвореним.

Окрем *Аиди*, ище єдну важну ознаку 161. оперскей сезони дала и премієра опери *Владимир и Косара* новосадского композитора Стевана Дивяковича. Реализована на Дзєнь Сербского народног театру, 28. марта, тота представа указала же СНТ як наш найстарши театр вельку повагу дарує пестованю домашней сучасней творчосци, тримаючи то за свою обовязку и за єдну з найважнейших мисийох. И того разу, задаток режийног и сценографийног формованя зверени полному мрийох Александрови Николичови, хтори ше за приказ тей прастарей лєґенди старей 10 вики, (описаней и у либрету Петра Прерадовича и траґедий *Владислав* Йована Стерий Поповича) опредзелел за ришеня инспировани з реализмом сна и ділованьом подсвидомосци. Дія чече през преплетанє стварносци и кошмарни снї, осторожно провадзаци Дивяковичову музику хтора без огляду на нємилосердну приповедку о зради и борби за власц, чече у виразней лиричносци и превидней, з архаичними согласяма офарбеной оркестраций хтори ше окруцели коло фолклорних мелодийох. Присуство животиных (бабки хтори креировала Сандра Никач) хтори цали час провадза збуванє и персонификую карактер подобох, принесли поетичну димензию и непретаргуюцу живоц на сцени, а таїнствену чаривносц лєґенди праста-

рих часоx принесли фiни бависка циню и шветло-сних ефектоx. Визуелним аспекту опери допринесли и блiщацi костими Сенки Раносавлевич у жемо-во червених ниянсоx, зоз розкошними деталями на реверендох протагонистоx, як и упечатлiва танечна сцена на початку II дiї у хореографiї Александра Илича. У солистичним подзеленю на премиєри участвовали: Стеван Каранац, Дария Оляйош Чизмич, Васа Стайкич, Бранислав Станков, Никола Баста, Мая Андрич и Горан Крнета, а диригентска палiчка була у руках Диана Чобанова, госца зоз Болгарскей. Треба ище повесц же за розлику од скорейших Дивяковичових дiлох у хторих доминовали иновативни струяня XX вику, композицийна технiка и форма тей опери принесла обачлiве огляднуце до прешлосци, вчасно романтичарскей традициї, и єдноставней шпивлiвей мелодичносци. Драмски моменти краткотирвацi, без оштрих дисонанцоx, так же опера у цалосци зарює з племенiтима чувствами пребачованя, банованя и миреня.

Трєци вельки поцаг витворени у тей сезони, резултат интєзивного намаганя же би ше Опера СНТ–у отворела гу новей публики и же би вошла до сучасних європских културних цєкох. З тоту намиру ше ище пред трома роками уключєла до мєдзинарного проєкту Crossopera, суфинансованого зоз средствами програми ЕУ Креативна Европа, у хторим участвовали уметнiки зоз трох театрох: Ландестеатру зоз Линцу у Австриї, театру Лучано Павароти зоз италиянского варошу Модєна и СНТ–у зоз Нового Саду. Длуготирвацi процес реализациї того зложеного мєдзинарного поцагу мал даскєльє етапи, при чому перша подрозумiовала стварянє трох оперских єднодiйкох з боку композиторох з тих трох жємох. Далєй шлiдзєло пририхтованє и виводзєнє тих трох идейних ришеньох у цєку єдного вечара у каждєй з оперских хижох учашнiцох. Заєднiцка задата тема на хтору композиторе писали були РОЗЛИЧНОСЦ: СТРАХ И ОДКРИЦЄ, а виводзаци тим (солисти, оркєстер и креаторє сцєнскей поставки), бул зложєни з предложєних члєнох зоз шицких трох жємох учашнiцох проєкту. Новосадска премиєра Crossoperi була 7. и 8. априла и почала з

виводзєном опери Сон нашєй авторки Ясмини Митрушич Дєрич, хтора спрам власного либрєта, зоз софистицираним музичним виразом описала поцєрпанє и дилєми гупи вибєженцох хтори на єднєй автобускей станiци у Враню чєкали превоз до Бєограду. Друга дiя Crossoperi мала наслов *Сцєканє зоз Єгипту*, а єй автор, австрийски композитор Валєнтин Рукебир, до фокусу свєйого видзєня положєл проблем агрєсиї и дєструкциї, вше присутни од наставаня чловєчєства по нєшка. Трєца єднодiйка италиянского автора Луидiя Чинквєа мала наслов *Цо знацє о будучносци?* И представєла приповєдку о шєсцєрих людзох хтори приходза до Европи прєйг Штрєдожємного моря и зочую ше з рєалносцу нємилосєрдного животу у хторим ше нєсправди нє превозиходза, алє лєм трансформую до других, прикритших формоx. Виводзаци тим зоз Сєрбиї, попри Ясмини Митрушич Дєрич хтора була носицєль проєкту, творєли: сопран Євгєния Єрємич, бас Страхиня Дьокич и смикови квартєт у составе Владимир Дьоквич, Снежана Томинич, Драгана Лончар, Нєвєна Влаович и диригент Дьордє Павлович. Проєкт Crossoperi нашєй публики дал можлiвосц же би чул дацо цалком иншакє од чєчуцого репертоару. За виводзачоx то було нєпрєцєнiвє искуствиє сотрудузованя з людзми з розличних културоx, а за наш театр у цалосци, найвєкши хасєн то же послє того, успишно оконченого проєкту, отворєни дзвєри за будуци нови аранжмани у хторих наша Опера будзє участвовац як часц интеркултурального диалогу и черанки креативних потенциялох.

Окрєм спомнутих премиєрох, под час сезони вивєдзєнє и даскєльє опери зоз чєчуцого репертоару: *Фауст* Шарла Гуноа, *Боеми* и *Мадам Батєрфлєй* Пучиния, *Травията* Вєрдиє. Як окрємнє популистичнє случованє чий циль прибилiжованє опери публики, пририхтана кантата *Кармина Бурана* Карла Орфа у концертнєй вєрзиї 25. мая на платоу пред СНТ–ом. У виводзєню того популарного дiла, участвовали здружєни оркєстри Опери СНТ–а и Уметнiїцкого ансамблю Министерства одбрани „Станислав Бинички”, як и хор Опери под управу Александра Коїча. Солисти були: Мария Єлич, сопран, Александр То-

лимар, тенор и Васа Стайкич, баритон.

Дзепоедни целосци оперскогo ансамблy вжали учасц и у двох ширших проєктох: перши, витворени 19. юниџа, бул уклопени до програмскогo луку Европскей престолници култури „Твердинџа мира”, з циљом же би ше по перши раз наживо у нас виведла монументална Симфония число 2, *Воскреснуце* Густава Малера. Ношитель проєкту бул Войводџански симфонийни оркестер предводзени з шефом–диригентом Александром Марковичом, а попрџ хору Оперџ СНТ–у, з теџ нагоди наступели и два солисткинџ: Сонџ Шарич, сопран, и Бетина Ранх, мецосопран. Як други проєкт можеме спомнуц участвоване смиковогo оркестру Оперџ СНТ–у на фестивалу „Охридске лето” 19. юлиџа, под управу госца диригента Луиса Горелика зоз Аргентинџа, цо було перше госцоване дџакогo ансамблy зоз нашогo театру на тим престижним интернационалним фестивалу у Сиверней Македонџи.

Олена Пушкаш

SCENA DE OPERA A TEATRULUI VOIVODINEAN

PREMIERĂ DE NEUITAT ÎN AER LIBER

Trecut anterior prin diverse încercări cauzate de cele mai stricte restricții pandemice și de constantă incertitudine, sezonul 161 de operă a început mult mai relaxat, cu o mai mare energie și cu dorința de a compensa tot ce s-a ratat până acum.

Pe lângă aceasta, pregătirile pentru anul 2022, când Novi Sad își realizează titlul de Capitală Europeană a Culturii, au intrat în fază finală, ceea ce a deschis o posibilitate excepțională și cu sprijinul financiar și logistic semnificativ al Fundației Capitala Europeană a Culturii, precum și cu ajutorul celor mai înalte instituții culturale din Serbia și Voivodina, noul sezon al Teatrului Popular Sârb să fie inaugurat cu un eveniment reprezentativ care va reuni toate potențialele sale pozitive.

Alegerea a revenit operei *Aida*, capodopera maestrului Italian de operă, Verdi, iar spectacolul a fost gândit ca un spectacol în aer liber pe Cetatea Petrovaradinului, pentru ca zidurile sale vechi și malurile Dunării să devină parte din scenografie. Regia, creată în așa fel încât să folosească mediul natural menționat mai sus și toate resursele existente, a fost realizată de un invitat din Belgrad, Aleksandar Nikolić, care îi este al treilea proiect în colaborare cu casa noastră de operă, având aceeași echipă: coregraf Aleksandar Ilić, designerul de costume Senka Ranosavljević și scenograful Tomislav Šarab. O echipă bine coordonată de experți excelenți și foarte motivați, cu investiții mari dedicate acestui eveniment, a reușit să creeze o performanță care poate fi comparată cu cele mai importante realizări ale lumii. Un factor important a fost ansamblul ales cu atenție și munca serioasă cu ei în privința fiecărui detaliu.

Premiera s-a desfășurat pe 15 septembrie în fața a circa 3.000 de persoane, a fost difuzată direct pe postul de televiziune TV RTS 2, ridicând astfel întreaga întreprindere la cel mai înalt nivel în viața culturală a întregii țări. Ceea ce este, de asemenea, important de subliniat este faptul că pentru rolul principal a fost angajată tânăra soprană Sonja Šarić, a cărei carieră cu câțiva ani în urmă luase o traiectorie ascendentă în Europa. Această participare a fost debutul ei la operă sârbă, ceea ce a arătat că este vorba de o artistă cu calități extraordinare pe care ar trebui să se bazeze pe viitor. Partenerii ei au fost soliștii autohtoni cu experiență, în primul rând Stevan Karanac în rolul lui Radames, Višnja Radosav în rolul lui Amneris, Nebojša Babić ca Rege al Egiptului și Željko Andrić ca Amonasro, în timp ce oaspetele din Italia, Riccardo Zanellato, a jucat rolul lui Ramfis.

La fastitatea și dinamismul impresiei scenice au contribuit și toți ceilalți interpreți, în jur de 350 la număr – ansambluri de balet și corale impecabile, numeroși stațiști, printre care s-au numărat membri ai clubului de echitație „Bukefall” din Petrovaradin, precum și personaje costumate care așteptat oaspeții și care i-au introdus în ambianță mai mult înainte de spectacol, și aceasta în mediul și epo-

ca domniei faraonului Ramses al III-lea, în care se desfășoară acțiunea operei.

Sculpturile impunătoare, decorațiunile pe costume și măști, torțele de foc și chiar focul de artificii cu care s-a încheiat scena Marșul Triumfal în Actul II, au contribuit la splendoarea scenei. O treabă excelentă a făcut și orchestra condusă de dirijorul Andreas Solinas din Italia și mai trebuie adăugat că campania publicitară pentru această piesă (agenția Kuća čvarkuća) a fost selecționată pentru PHNX Award pentru cea mai bună campanie în domeniul culturii. Opera *Aida* a fost una dintre cele mai importante evenimente ale acestui sezon de operă, deoarece a fost interpretată de cele mai multe ori (8), iar în alternanțe, pe lângă împărțirea solo de premieră, am putut întâlni și alți interpreți ai principalelor roluri: Danijela Jovanović, Marija Jelić, Ferjal Turkoglu din Turcia (*Aida*) Jelena Končar, Sanja Anastasia, Milijana Nikolić (*Amneris*), Dario di Vietri (*Radames*), Stefan Pavlović și Strahinja Đokić (*Regele Egiptului*), Nikola Mijailović, Vasa Stajkić (*Amonasro*).

Desigur, premiera a fost un eveniment unic și irepetabil, deoarece toate spectacolele ulterioare au fost realizate pe scena mare „Jovan Đorđević”, ceea ce a însemnat absența tuturor efectelor speciale care au putut fi realizate doar în aer liber.

În afară de *Aida*, o altă caracteristică importantă a celui de-al 161-lea sezon de operă a fost premiera operei *Vladimir și Kosara* a compozitorului din Novi Sad, Stevan Divjaković. Realizată de Ziua Teatrului Național Sârbesc, pe 28 martie, acest spectacol a arătat că Teatrul Popular Sârb, ca cel mai vechi teatru al nostru, acordă o mare atenție cultivării creativității locale contemporane, considerând-o drept datoria și una dintre misiunile sale cele mai importante.

Și de această dată, regia și designul scenografic au fost încredințate lui Aleksandar Nikolić, care a optat ca reprezentarea acestei legende antice veche de 10 secole (descrisă în libretul lui Petar Preradović și în tragedia *Vladislav* lui Jovan Steria Popović), să fie o soluție inspirată din realismul oniric prin acțiunea subconștientului.

Acțiunea se petrece într-o împletire de realitate și

vise de coșmar, care, urmărind îndeaproape muzica lui Divjaković, care în ciuda poveștii dure a trădării și luptei pentru putere, curge într-un lirism distinct și o orchestrație colorată a acordurilor aerisite, arhaice, învăluite de melodii populare. Prezența animalelor (păpușile create de Sandra Nikač) care tot timpul urmăresc acțiunea și personifică caracterul personajelor, au adus o dimensiune poetică și o viață continuă pe scenă, iar farmecul misterios al legendei din cele mai vechi timpuri a adus jocurile fine de umbre și efectele de lumină.

La aspectul vizual al operei au contribuit și costumele minunate ale Senkai Ranosavljević în nuanțe de roșu pământesc, cu detalii bogate pe hainele protagoniștilor, precum și scena de dans impresionantă de la începutul actului al II-lea în coregrafia lui Aleksandar Ilić. La divizia solo în premieră au participat: Stevan Karanac, Darija Olajoš Čizmić, Vasa Stajkić, Branislav Stankov, Nikola Basta, Maja Andrić și Goran Krneta, iar ștafeta dirijorului a fost în mâinile Diane Čobanov, invitată din Bulgaria. De asemenea, trebuie spus că, spre deosebire de lucrările anterioare ale lui Divjaković, în care au dominat curentele inovatoare ale secolului al XX-lea, tehnica compozițională și forma acestei opere au adus o întorsătură notabilă către trecut, tradiția romantică timpurie și spre simpla melodie a cântecului. Momentele dramatice sunt de scurtă durată, fără disonanțe ascuțite, așa că opera în ansamblu radiază sentimente nobile de iertare, remușcări și împăcare.

Al treilea proiect major realizat în acest sezon este rezultatul unui efort intens de a deschide Opera Teatrului Popular Sârb către un nou public și de a pătrunde în tendințele culturale europene contemporane. Cu această intenție, în urmă cu trei ani s-a alăturat proiectului internațional Crossopera, cofinanțat de programul UE Europa Creativă, la care au participat artiști din trei teatre: Landesteatra din Linz, Austria, Teatrul Luciano Pavarotti din orașul italian Modena și SNP din Novi Sad.

Procesul pe termen lung de realizare a acestui proces internațional complexe a avut mai multe etape,

prima a presupus crearea a trei opere într-un act de către compozitorii din aceste trei țări. A urmat, apoi, pregătirea și reprezentarea celor trei soluții conceptuale pe parcursul unei seri în fiecare dintre teatrele de operă participante. Tema comună atribuită pe care au scris compozitorii a fost DIVERSITATEA: FRICA și DECOPERIREA, iar echipa de spectacol (soliștii, orchestra și creatorii scenei) a fost compusă din membri propuși din toate cele trei țări participante la proiect. Premiera Crossopera la Novi Sad a avut loc pe 7 și 8 aprilie și a început cu reprezentarea operei *Visul* a autoarei noastre Jasmina Mitrušić Đerić, care, conform propriului libret, a descris în termeni muzicali sofisticată anxietatea și dilemele unui grup de refugiați care așteptau transportul spre Belgrad la o stație de autobuz din Vranje.

Cel de-al doilea act al Crossopere s-a intitulat *Fuga din Egipt*, iar autorul său, compozitorul austriac Valentin Rukebeer, s-a concentrat pe problema agresiunii și distrugerii, omniprezentă de la începuturile omenirii și până astăzi.

A treia piesă într-un act a fost a autorului italian Luigi Cinqua, s-a intitulat *Ce știi despre viitor?* și a prezentat povestea a șase oameni care vin în Europa peste Marea Mediterană și se confruntă cu realitatea unei vieți dure în care nedreptățile nu sunt depășite, ci doar transformate în alte forme, mai ascunse. Pe lângă Jasmine Mitrušić Đerić, care s-a ocupat de proiect, echipa de interpretare din Serbia era formată din: soprana Evgenija Jeremić, contrabasistul Strahinja Đokić și un cvartet de coarde compus din Vladimir Čuković, Snežana Tominčić, Dragana Lončar, Nevena Vlaović și dirijorul Nevena Đorđe Pavlović. Proiectul Crossopera a oferit publicului nostru ocazia de a auzi ceva complet diferit de repertoriul actual.

Pentru interpreți a fost o experiență neprețuită de cooperare cu oameni din diferite culturi, iar pentru teatrul nostru în ansamblu, cel mai mare beneficiu este că, după acest proiect finalizat cu succes, ușa rămâne deschisă pentru viitoare noi aranjamente la care va participa și Opera noastră ca parte a dialogului intercultural și schimbul de potențiale creative.

Pe lângă premierele menționate mai sus, pe parcursul sezonului au mai fost interpretate și câteva opere din repertoriul actual: *Faust* de Charles Gounod, *Bohème* și *Madame Butterfly* de Puccini, *La Traviata* de Verdi. Ca un eveniment populist deosebit al cărui scop este să aducă opera mai aproape de public, pe platoul din fața SNP pe 25 mai a fost pregătită o variantă concertistică a cantatei *Carmina Burana* a lui Karl Orff. La interpretarea acestei opere cunoscute au participat orchestrele combinate ale Operei Teatrului Popular Sârb SNP și Ansamblul artistic al Ministerului Apărării „Stanislav Binički”, precum și corul Operei sub conducerea lui Aleksandar Kojić. Soliștii au fost: Marija Jelić, soprană, Aleksandar Tolimir, tenor și Vasa Stajkić, bariton.

Unele unități ale ansamblului de operă au participat și la două proiecte mai ample: primul, realizat pe 19 iunie, a fost inclus în arcul de programe al Capitalei Culturale Europene „Cetatea Păcii”, cu scopul de a interpreta monumentală Simfonie nr. 2, *Învieră* lui Gustav Mahler. Purtătoarea proiectului a fost Orchestra Simfonică din Voivodina condusă de dirijorul șef Aleksandar Marković, iar împreună cu corul Operei Teatrului Popular Sârb SNP, cu acea ocazie au mai evoluat și două soliste: Sonja Šarić, soprană și Betina Ranh, mezzo-soprană. Cel de-al doilea proiect este participarea orchestrei de coarde a Operei SNP la festivalul „Ohrid Summer” pe 19 iulie, sub conducerea dirijorului invitat Luis Gorelik din Argentina. Aceasta fiind prima apariție a unui ansamblu de la teatrul de la noi la acest prestigios festival internațional din Macedonia de Nord.

Olena Puškaš

БАЛЕТСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

ОХРИДСКА ЛЕГЕНДА, Музичко-плесни сценски геније

Балет *Охридска легенда* Стевана Христића, од своје прве појаве на сцени Народног позоришта у Београду, 1933, па све до новосадске премијере 30. октобра 2021, имао је дуг стваралачки уметнички пут. Надахнут руским романтичним балетима, Стеван Христић шири и обогаћује своју једночинку из 1933. године и компонује целовечерњи балет у четири слике. Трагајући за музичким фолклорним темама, инспирисао се понајвише Мокрањчевим композицијама у народном духу (*Пушчи ме* и *Биљана платно белеше*) као симболима балканске музике. Поседујући снажну индивидуалност, Христић је све оно што га је инспирисало преточио у свој јединствени стил. Затим, значајан допринос дало је седам кореографа, који су у том временском периоду користили национално, фолклорно богатство, стварајући дело посебне уметничке вредности. У деценијском трајању, *Охридска легенда* нас је достојанствено представљала на нашим и светским балетским сценама. Запамћена су признања југословенској музичкој и балетској уметности и забележена су одушевљавања публике и критике на интернационалним фестивалима.

Новосадска балетска сцена имала је три премијерна овог нашег „музичко–плесног сценског генија” (Бранка Ракић). Године 1951, Марина Ољенина, оснивач, први шеф, педагог и кореограф новосадског Балета, уприличила је своју поставку *Охридске легенде*. Затим су 1961. на сцену ступили гости кореографи из Љубљане, Пиа и Пино Млакар, а гошћа из Београда, Вера Костић, дала је своју верзију 1981. године. Необјашњиво, после треће премијере, некако се заборавило на *Охридску легенду*. Пуних четрдесет година она није играна на нашој балетској сцени.

Вратила се захваљујући традицији да се њоме славе свечани догађаји и значајни јубилеји. Новосадски Балет је изабрао Христићево дело да обележи и прослави својих 70 година постојања. Наш цењени кореограф, Владимир Логунов, користећи своје велико знање и дугогодишње искуство, уприличио је слављеничку представу. Владимирова одлука да се радећи на *Охридској легенди*

ослони на композиторову идеју „како балет треба да изгледа”, била је пресудна за успешност премијерног догађаја.

Преузимајући у потпуности мишљење Стевана Христића, уз подршку диригента Александра Којића, кореограф је следио пут класично–балетске лексике. Народна игра је, пак, заступљена како је Логунов истакао, до мере прихватљивости за играче школоване класичном балетском школом. Како је постојала вишедеценијска жеља великог дела публике, а још више критике, па и кореографа, да се *Охридска легенда* „класицизира” и да коначно постане представа класичног балетског стила, тако је Владимир Логунов, правилним ставовима, талентом, стручношћу и јасним погледом у будућност нашег балета, остварио представу историјског уметничког значаја.

Балетску причу о љубави и слободи, новосадски солисти и ансамбл играју са великом одговорношћу према стилским, играчким и кореографским захтевима, и са видно великом жељом да покажу своје задовољство представом — рођенданским поклоном за њихов 70. рођендан. Наша првакиња Балета, Ана Ђурић, улогама у Христићевој *Легенди* показала је вишеслојност својих уметничких способности. Њена Биљана, заљубљена у Марка, сеоског младића, уз технички зрелу игру, са наглашеном слободом и лепотом кретања руку, оплемењила је лик заљубљене и вољене девојке. У другој слици, на обали Охридског језера, Анина Бисерка показала је дисциплину и чистоћу извођења класичне игре као незаобилазне вредности. У трећој слици султанове палате у играма поробљених народа, Ана је снажним глумачким средствима и трагичним вапајем за изубљеном слободом пружила још један доказ својих уметничких могућности.

Биљанин партнер, првак Балета Андреј Колчериу у улози Марка, на премијерној представи задовољио је успешним партнерством и квалитетима мушке класичне игре. Међутим, његов лик заљубљеног сеоског момка није у потпуности одговорио Биљаниним љубавним осећањима. Самјуел Бишоп, солиста Балета, је у репризног предста-

вљању уз недовољно прецизне играчко–техничке детаље, у љубавном заносу био потпуно предан вољеној Биљани. Самјуел Бишоп је на премијерном извођењу играо турског Везира, силника и тиранина, веома убедљиво, у сагласности са појавом и ликом који је играо. У сцени игре јаничара, посебно је одушевио публику која је аплаузом поздравила и одобрила његов наступ. Улогу Везира премијерно је у трећој представи играо солиста Милан Иван. Дуго пратимо Милана и знамо да је способностима и преданим радом дошао до нивоа доброг играча. Знамо да Милан има висок и лак скок, и да га у висинама које осваја краси добар распон и правилан положај корпуса, који сваки пут измамаи уздахе дивљења код публике која зна да препозна квалитет. Његове вртешке на поду и обрти у ваздуху са прецизним завршецима заслужују сваку похвалу. Улога Везира у Милановој интерпретацији је у потпуности дефинисан лик. Силан и моћан, а понизан и потчињен султану, грубошћу и мржњом односио се према поробљеној раји. Миланов Везир је његова визиткарта за даље напредовање, нарочито у улогама које су блиске његовом играчком и глумачком потенцијалу.

Допала нам се и Звезда Даница Сање Павић. Лепом балеринско–сценском појавом и игром значајно класичног домета, Сања је дала значај у сцени догађаја покрај Охридског језера. Играчи Румунске, Бугарске и Грчке игре у извођењу Катарине Кљајић, Лане Стојановић, Олге Аврамовић и Давида Груоса су игром дубоко емотивног садржаја говорили о отпору и непристајању балканског народа на турски јарам. Видели смо и позитивне наступе Маркових пријатеља, Давида Груоса и Томе Крижнара, као и соло–одалиску Дуње Лепуше. Прича о лепоти и вредности представе није комплетна, ако не кажемо да су сцена (сценограф Саша Сенковић), светло (дизајнер Марко Радановић), а нарочито костим (Мирјана Стојановић Маурич) чинили складну креативну целину у целокупном стваралачком опусу нашег највећег балетског „спектакла–бајке” (Бранка Ракић). На неко време заборављена, а данас враћена као национално,

значајно кореографско дело, *Охридска легенда* имаће осигурано место на сцени новосадског Балета заједно са представама „гвозденог” репертоара класичног балетског наслеђа.

Оркестар је водио велики познавалац и поштовалац Христићевог дела, диригент Александар Којић.

ЉУБАВ И НЕСРЕЋА АНЕ КАРЕЊИНЕ

Балет Српског народног позоришта је са две премијерне и пет репризних представа у 161. позоришној сезони показао своју програмску одређеност, њену стилску разноврсност и уметничко–техничку спремност својих играча.

Ана Карењина, ремек–дело руског књижевника Лава Николајевича Толстоја, доживела је светску балетску премијеру у Москви 10. јуна 1972. године. Музику је компоновао Родион Шchedрин, а Ану је играла Маја Плисецка. Истовремено је београдски кореограф Димитрије Парлић био изузетно заинтересован да оствари своје кореографско виђење Толстојеве велике теме. Уз дозволу из Москве, пре свега од Родиона Шchedрина, београдска *Ана Карењина* имала је своју премијеру 23. децембра исте, 1972. године, а на музику Шchedрина и са Вишњом Ђорђевић у главној улози. Поменуте премијере *Ане Карењине* пратило је велико интересовање културне јавности. Нарочито је доминирало питање да ли се Толстојев чудесан роман препун психолошко–драмског садржаја може успешно представити игром. Парлић је ову загонетку покушао да објасни: „[...] У овом делу испречио се један велики проблем, а то је психолошка страна представе. Да се разумемо, балет је као уметност искључиво играчка атракција која покретима дочарава причу. Али балет *Ана Карењина* је пре свега психолошко разматрање, или, боље рећи, причање психолошких стања јунакиње, што је тешко изразити средствима балета [...]”. Међутим, после успешних премијера у Москви и Београду, рађале су се многе балетске представе Толстојевог дела, и доказале колико је игра моћно уметничко средство способно да на супериоран начин тумачи људска осећања,

његове драме, љубави, радости и несреће.

После дугих педесет година од светске премијере *Ане Карењине*, новосадски Балет, осећајући изазов и могућност сусрета са великим делом руске књижевности, премијерно диже завесу својој *Ани Карењини*, 14. маја 2022. године. Солисти, балетски ансамбл, кореограф и остали ствараоци представе имали су пред собом захтеван уметнички подухват дочаравања дубоким емоцијама испуњене приче о љубавном троуглу између Ане, њеног мужа и љубавника.

Крунислав Симић, дугогодишњи кореограф–гост новосадске балетске сцене, успео је да својом зрелошћу и великим искуством дубоко уђе у Толстојеву мисао и њено значење, што је била посебна вредност његове представе. Кореограф, који је понекад умео да упадне у понављања сопствених решења, у *Ани Карењиној* се показао као потпуно свежег израза и другачији. Компонујући играчке покрете, тематски их логично повезујући и сливајући у кореографску целину, он постиже јасноћу психолошко–драмских дешавања, остварених у игри до детаља, добијајући дело савременог израза и посебног кореографског тумачења овог Толстојевог романа.

Ану Карењину играла је првакиња новосадског Балета, Ана Ђурић. Својом сценском лепотом, грациозношћу, техничком сигурношћу, снажним глумачко–драмским остварењима и отвореним срцем у љубави ка Вронском, Ана је уистину била оваплоћена Толстојева јунакиња.

Алексеја Александровича Карењина, Аниног мужа, остварио је солиста Балета, Самјуел Бишоп. Са задовољством смо гледали играча без недостатака у психолошко–драмским и играчким деоницама. Сјајном игром, потпуно овладаним кореографским захтевима и наглашеном емотивношћу, Бишоп је владао ликом Карењина и на играчкој сцени показао своје уметничко биће у најбољој светлости.

Аниног љубавника Вронског тумачио је првак Бале-

та, Андреј Колчериу. Извођење техничких сложености у игри имало је значајно место у Андрејевом сценском наступу. У његовом партнерском делу улоге показао је знање и спретност, али је изостала емотивна убедљивост улоге истинског љубавника. Катарина Кљајић је својом улогом Кити допринела још јаснијем садржају приче о љубави и разочарању. Играла је сигурним младалачким корацима, уз добру глумачку подлогу. Апстрактна игра Давида Груоса у сцени Судбине посвећена је Аниној трагичној судбини и њеном крају. Толстој је одлучио да је смрт једини излаз из бола и несреће са којом је живела његова јунакиња после изгубљене љубави. Самоубиство, падом под точкове захукталог воза, однело је Анин живот.

Женски и мушки ансамбл играо је са уобичајеном премијерском одговорношћу, водећи рачуна о правилности извођења играчког писма и стила Симићевог дела.

Костим Мирјане Стојановић Маурич и сценографија Саше Сенковића су својом сливеношћу с кореографијом, декором и нијансама светлости и боја значајно допринели јединствености и складности целине представе. Музика Петра Иљича Чајковског била је прави избор кореографа за драму коју је желео да прикаже. Оркестар Српског народног позоришта је извођењем музике чувеног композитора, под руководством диригента Микице Јевтића, дао значајну подршку сценском извођењу овог љубавног романа. Толстојево књижевно дело преточено у Симићеву кореографију остаје на репертоару Балета Српског народног позоришта да заинтересованом гледаоцу пружи трајно задовољство сусрета са балетом *Ана Карењина*, светски познатом темом и њеним ликовима.

Од репризних представа изведене су *Лабудово језеро* и *Крцко Орашчић* П. И. Чајковског. Обе представе из класичног балетског репертоара имале су своју одану публику. *Дама с камелијама* Ђузепеа Вердија и *Мадам Батерфлај* Петера Бројера, имале су гледаоце заинтересоване како за теме ових балета, тако и за њихов неокласичан извођачки стил.

Грк Зорба, популарна и најгледанија представа новосадског балета, овога пута била је на програму у помен и част преминулог композитора, Микиса Теодоракиса. Подсетимо се да је премијера Теодоракисовог балета на новосадској сцени била давне 1994. године. Иницијатор и директор пројекта био је некадашњи управник Српског народног позоришта, Душан Белић (1939–2019). Личним везама г. Белић је успео да обезбеди сусрет са чувеним композитором, који је резултирао великим гестом маистра – потпуно бесплатно је дао ексклузивно право да се у СНП–у и Центру Сава реализује пројекат и изведе балет *Грк Зорба*. Маестро Теодоракис се осим тога свесредно заузео да Агенција БОА из Париза да комплетан нотни материјал за овај спектакл, такође без новчане накнаде. Тако је заживела представа која је на новосадској сцени и у Центру Сава гледана 149 пута, уз присуство 138.111 гледалаца. *Грк Зорба* и даље одушевљава гледаоце, са њом се доживљава велика истина о томе да је живот изнад смрти и да игра побеђује смрт.

Ксенија Дињашки

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK BALETTSZÍNPADA

OHRIDI LEGENDA, Zenés-táncos színpadi génusz

Stevan Hristić *Ohridi legenda* című balettje hosszú alkotói utat tett meg a belgrádi Nemzeti Színházban 1933-ban megtartott ősbemutatójától a 2021. október 30-ai újvidéki premierig. Stevan Hristić az orosz romantikus balettekből merített ihletet és egyfelvónásosát 1933 után egész estét betöltő, négy képből álló baletté bővítette. Népi zenei témák után kutatót és a legtöbbet Mokranjac népi szellemben komponált műveiből merített (*Pušči me* és *Biljana platno beleše*), melyeket a balkáni zene szimbólumainak tekintett. Erőteljes individualizmusának köszönhetően Hristić mindazt, ami megihlette őt, egyedülálló stílusává formálta. Jelentős hozzájárulását adta a hét

koreográfus is, akik ebben a periódusban felhasználták a nemzeti folklór gazdagságát, hogy különleges művészeti értékű művet alkossanak. Sok évtizedes fennállása alatt az *Ohridi legenda* méltóságteljesen képviselt bennünket a hazai és a nemzetközi balett színpadokon. Emlékeztetések a jugoszláv zenei és balettművészet aratta elismerések, továbbá a közönség és a kritika általi lelkes fogadtatás a nemzetközi fesztiválon.

Az újvidéki balett színpadon három bemutatót élt meg „zenei-táncos színpadi génuszunk” (Branka Rakić). Marina Olenyina, az újvidéki Balett alapítója, első vezetője, pedagógusa és koreográfusa 1951-ben állította színre az *Ohridi legenda* saját változatát. Majd 1961-ben a ljubljana vendégek, Pia és Pino Mlakar koreográfusok következtek, a belgrádi vendég Vera Kostić pedig 1981-ben alkotta meg a saját elképzelése szerint. Érthetetlen, hogy a harmadik bemutató után az *Ohridi legenda* valahogyan feledésbe merült. Teljes negyven évig nem játszották balett színpadunkon.

Annak a hagyománynak köszönhetően tért vissza, hogy ezzel a balettel ünnepeljük a fontos eseményeket és jelentős jubileumokat. Az újvidéki Balett-társulat Hristić művét választotta, hogy megünnepelje fennállásának 70. évfordulóját. Tekintélyes koreográfusunk, Vlagyimir Logunov állította színre az ünnepi előadást, beleadva nagy tudását és sokéves tapasztalatát. Vlagyimir döntése, hogy az *Ohridi legendán* dolgozva a zeneszerző elképzelésére hagyatkozzon, „hogyan kell kinéznie a balettnak”, döntőnek bizonyult a bemutató sikere szempontjából.

Teljes mértékben Stevan Hristić véleményére alapozva, Aleksandar Kojić karmester támogatásával, a koreográfus a klasszikus balettiskola tanítását követte. A néptáncot olyan mértékben alkalmazta, amely elfogadható volt a klasszikus baletten nevelkedett táncosok számára, ahogyan Logunov nyilatkozta. Tekintettel arra, hogy a közönség nagy része évtizedek óta vágyott rá, a kritika és a koreográfus pedig talán még inkább, hogy az *Ohridi legendát* „klassziczálják”, hogy végre klasszikus balett legyen belőle, Vlagyimir Logunov helyes hozzáállásával, tehetség-

gével, szakértelmével és határozott elképzelésével, milyenek kell lennie balettünknek, történelmi művészeti jelentőségű előadást hozott létre.

A szerelemről és szabadságról szóló balettmesét az újvidéki szólisták és az együttes felelősségteljesen játsszák a stílus, a táncművészet és a koreográfia követelményei szerint, egyértelműen kifejezve elégedettségüket a darabban – születésnap ajándékkal a társulat fennállásának 70. évfordulója alkalmából. Primabalerinánk, Ana Đurić, Hristić *Ohridi legendájában* játszott szerepeivel bebizonyította művészi tehetségének sokrétűségét. Biljanája, aki szerelmes a falubeli Markóba, érett technikával, kiemelten szabad és szép kézmozdulataival, megnemesítette a szerelmes és szeretett lány alakját. A második képben, az Ohridi-tó partján, Ana Biserkája a klasszikus táncművészet fegyelmét és tisztaságát mutatta be, mint megkerülhetetlen értéket. A harmadik képben, a szultán palotájában, a rabságba döntött népek táncaiban, Ana erőteljes színészi eszközökkel és az elvesztett szabadság utáni tragikus vágyakozással még egy bizonyítékát nyújtotta művészi kifejezőképességének.

Biljana partnere, a társulat vezető táncosa, Andrei Colceriu Marko szerepében, a bemutatón kielégítő volt sikeres partnerként és a klasszikus férfi tánc minőségével. A szerelmes falusi legény alakja azonban nem egészen felelt meg Biljana szerelmi érzelmeinek. Samuel Bishop, a társulat szólistája, a repríz előadáson a nem eléggé precízen kidolgozott tánc- és technika részletek ellenére, szerelmi rajongásában teljes mértékben odaadó volt szeretett Biljanája iránt. Samuel Bishop a bemutató előadáson a török Vezírt, az erőszakos zsarnokot alakította igen meggyőzően, tökéletes összhangban a szerepével. A janicsárok táncának jelenetében különösen elragadtatta a publikumot, amely vastapssal jutalmazta táncát. A Vezír szerepét a harmadik előadáson játszotta először Milan Ivan szólista. Régóta kísérjük Milan pályafutását, tudjuk, hogy tehetségével és odaadó munkával felküzdötte magát a jó táncos szintjére. Tudjuk, hogy Milan ugrásai magasak és könnyedek, a meghódított magasságokban helyes testtartás és tágság jellemzi, amivel minden alkalommal elégedett

sóhajt vált ki a publikumból, amely értékelni tudja a minőséget. Minden elismerést megérdemelnek forgásai a padlón és a levegőben a precíz befejezéssel. A Vezír szerepe Milan előadásában egy teljességében definiált alak. Erőteljes és hatalmas, a szultán felé alázas, a járomba kényszerített nép iránt goromba és gyűlölködő. Milan Vezírje a névjegye a további fejlődés felé, különösen olyan szerepekben, amelyek megfelelnek táncos és színészi potenciáljának. Tetszett Sanja Pavić Esthajnalcsillaga is. Szép balerina és színpadi megjelenésével és jelentős távlatokat elérő klasszikus táncával, Sanja nyomatékokat adott az Ohridi-tónál történő események jelenetének. A román, a bolgár és a görög tánc előadói, Katarina Kljajić, Lana Stojanović, Olga Avramović és David Gruoso mélységesen érzelmes táncal fejezték ki a balkáni népek ellenállását és azt, hogy nem nyugodnak bele a török járomba. Láttuk Marko barátainak, David Gruosónak és Toma Križnarnak a pozitív fellépéseit is, akárcsak Dunja Lepuša szóló-odaliszkiét.

Az előadás szépségéről és értékéről nem mondtunk el mindent, ha nem emeljük ki, hogy a színpadkép (a díszlettervező Saša Senković), a fények (tervező Marko Radanović), és különösen a jelmezek (Mirjana Stojanović Maurić) harmonikus kreatív egységben voltak legnagyobb balett „látványmesénk” (Branka Rakić) átfogó alkotói opusával. Az egy időre elfeledett, de mára ismét nemzeti, jelentős koreográfiai műként felfedezett *Ohridi legendának* biztosított helye van az újvidéki Balett-társulat repertoárjában, a klasszikus balett hagyaték „bebetonozott” előadásával egyetemben.

A zenekart Stevan Hristić művének nagy ismerője és tisztelője, Aleksandar Kojić karmester vezényelte.

ANNA KARENINA SZERELME ÉS BALSORSA

A Szerb Nemzeti Színház Balett-társulata a 161. színházi idényben két bemutatóval és öt repríz előadással bizonyította program-orientáltságát, stílusbeli sokoldalúságát és táncosainak művészi-technikai felkészültségét.

Az *Anna Karenina*, Lev Nyikolajevics Tolsztoj orosz író remekműve, balett változatban 1972. június 10-én érte meg ősbemutatóját Moszkvában. A zenéjét Rogyion Scsedrin szerezte, Annát Maja Pliszeckaja játszotta. Ugyanakkor Dimitrije Parlic belgrádi koreográfus is késztetést érzett, hogy saját koreográfiai elképzelésében megvalósítsa Tolsztoj nagy témáját. A Moszkvából, elsősorban Rogyion Scsedrintől érkezett engedéllyel a belgrádi *Anna Karenina* ugyanabban az évben, 1972. december 23-án ünnepelte a bemutatóját, Scsedrin zenéjével és Višnja Đorđević főszereplésével. A kultúra világában nagy érdeklődés kísérte az *Anna Karenina* említett bemutatóit. Elsősorban az a kérdés foglalkoztatott mindenkit, hogy Tolsztoj pszichológiai-drámai elemekkel teli csodálatos regényét képesek-e sikeresen kifejezni tánccal. Parlic így próbálta megmagyarázni a talányt: „[...] Ebben a műben egy óriási probléma merült fel, az pedig az előadás pszichológiai vetülete. Hogy megértsük egymást, a balett mint művészet kizárólag tánc attrakció, amely mozdulatokkal tolmácsolja a történetet. Az *Anna Karenina* balett azonban elsősorban pszichológiai tanulmány, vagy mondjuk inkább, hogy a hősnő pszichikai állapotainak mesélése, amit nehéz a balett eszközeivel kifejezni [...]”. A sikeres moszkvai és belgrádi bemutatók után azonban sorra következtek Tolsztoj művének balett változatai, és bebizonyították, milyen erőteljes művészi kifejezési eszköz a tánc, és hogy magasrendűen képes tolmácsolni az emberi érzelmeket, drámákat, szerelmet, örömet és balsorsot.

Az *Anna Karenina* ősbemutatója után hosszú ötven évvel később, az újvidéki Balett, az orosz irodalom jeles művével való találkozás kihívásainak és lehetőségeinek tudatában, 2022. május 14-én mutatta be *Anna Karenináját*. A szólisták, a balettkar, a koreográfus és az előadás többi alkotója igényes művészi vállalkozás elé néztek, hogy megelevenítsék az Anna, a férje és a szeretője közötti szerelmi háromszög mély érzelmekkel átszőtt történetét.

Krunislav Simić, az újvidéki Balett-társulat sokéves vendégkoreográfusa, érettségének és tapasztalatának birtokában mélyen átgondolta Tolsztoj gondo-

latvilágát és annak jelentőségét, ami az előadásnak külön értéket adott. A koreográfus, aki időnként beleesett megoldásai ismétlésének csapdájába, az *Anna Kareninában* teljesen más és friss kifejezéstárat alkalmazott. A táncmozdulatok komponálásával, azok logikus tematikai összekötésével és koreográfiai egységbe való forrasztásával, a részletek aprólékos kidolgozásával elérte, hogy a pszichológiai-drámai történések érthetőek legyenek, Tolsztoj regényének ezen koreográfiai tolmácsolása a kifejezésmódjában korszerű és kivételes.

Anna Kareninát az újvidéki Balett-társulat primadonnája, Ana Đurić alakította. Színpadi szépségével, kecsességével, magabiztos technikájával, erőteljes színészi-drámai alakításával és nyitott szívvel a Vronszkij iránti szerelmében, Ana valóban Tolsztoj hősnőjének megtestesülése volt.

Alekszej Alekszandrovics Karenint, Anna férjét a Balett-társulat szólistája, Samuel Bishop alakította. Elégedettséggel töltött el bennünket hibátlan játéka a pszichológiai-drámai és a táncos jelenetekben. Ragyogó játékával, teljesen összhangban a koreográfiai követelményekkel, és kifejezetten érzelmesen uralva Karenin szerepét, Bishop a legszebb fényben mutatta meg művészi énjét.

Vronszkijt, Anna szeretőjét a Balett-társulat főtáncosa, Andrei Colceriu alakította. Fellépésében jelentős helyet kapott a technikailag igényes szerep megoldása. A partneri viszonyban tudásról és ügyességről tett tanúbizonyságot, viszont hiányzott belőle az őszinte szerető érzelmi meggyőződése. Kitty szerepében Katarina Kljajić hozzájárult a szerelemről és kiábrándulásról szóló történet tartalmának még érthetőbb megformálásához. Magabiztos fiatalos lépésekkel táncolt, jó színészi megalapozottsággal. David Gruoso absztrakt tánca a Sors jelenetében Anna tragikus sorsáról és végéről szól. Tolsztoj úgy döntött, hogy a halál az egyetlen kiút, amely hősnőjének adatik az elvesztett szerelem miatti fájdalom és balsors állapotából. Anna a vonat elé veti magát, öngyilkossággal ér véget az élete.

A női és a férfi együttes a megszokott bemutatói fele-

lősséggel játszott, gondot viselve Simić műve táncművészeti és stílusbeli jegyeinek helyes végrehajtásáról.

Mirjana Stojanović Maurič jelmezei és Saša Senković díszletei teljes összhangot alkottak a koreográfiával, fényekkel és színekkel, és jelentős mértékben hozzájárultak az előadás egységes és harmonikus mivoltához. Pjotr Iljics Csajkovszkij zenéje kiváló választás volt a koreográfus részéről a drámához, amelyet be akart mutatni. A Szerb Nemzeti Színház zenekara Mikica Jevtić vezényletével adta elő a neves zeneszerző művét, jelentős mértékben támogatva a szerelmi történet színpadi előadását. Tolsztoj irodalmi műve Simić koreográfiájában a Szerb Nemzeti Színház Balett-társulatának repertoárján marad, a találkozás tartós élvezetét nyújtva az érdeklődő nézőknek *Anna Kareninával*, a világhírű témával és szereplőivel.

A repríz előadások közül bemutatásra került P. I. Csajkovszkij *A hattyúk tava* és *A diótörő* című balettje. Mindkét, a klasszikus balettrepertoárhoz tartozó előadásnak megvolt a maga hűséges közönsége. Giuseppe Verdi *Kaméliás hölgye* és Peter Breuer *Pillangókisasszonya* is vonzotta a nézőket, akiket e balettek témája vagy azok neoklasszicista előadásmódja érdekelt. *A Zorbász, a görög*, az újvidéki Balett-társulat népszerű és leglátogatottabb előadása ezúttal az elhunyt zeneszerző, Mikisz Theodorákisz tiszteletére került a műsorra. Emlékeztetőül említsük meg, hogy Theodorákisz balettjének bemutatóját 1994-ben tartották az újvidéki színpadon. A projekt kezdeményezője és vezetője a Szerb Nemzeti Színház egykori igazgatója, Dušan Belić (1939–2019) volt. Személyes összeköttetéseknek hála, Belić úrnak sikerült találkoznia a híres zeneszerzővel, aminek a mester nagylelkű gesztusa lett az eredménye – díjmentesen exkluzív jogot adott arra, hogy a Szerb Nemzeti Színházban és a Száva Központban megvalósítsák a projektet és színre vigyék a *Zorbász, a görög* című balettet. Theodorákisz ezenkívül intézkedett, hogy a párizsi BOA Ügynökség a látványos előadáshoz megadja a teljes zenei anyagot, szintén díjmentesen. Így jött létre a produkció, amelyet az újvidéki színpadon és a Száva Központban 149 alkalommal adtak elő, összesen 138.111 nézővel. *A Zorbász, a görög* ma is

elragadtatja a nézőket, üzenetével, hogy az élet fellette áll a halálnak és hogy a tánc legyőzi a halált.

Ksenija Dinjaški

BALETNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY

OCHRIDSKÁ LEGENDA, Hudobno-tanečný scénický génius

Balet *Ochridská legenda* Stevana Hristića mal od svojho prvého uvedenia na scéne Národného divadla v Belehrade v roku 1933 až po premiéru v Novom Sade 30. októbra 2021 dlhú tvorivú umeleckú cestu. Stevan Hristić, inšpirovaný ruskými romantickými baletmi, rozširuje a obohacuje svoju jednoaktovku z roku 1933 a komponuje celovečerný balet v štyroch obrazoch. Pátrajúc po hudobno-folklórnych témach inšpiroval sa najmä skladbami v duchu ľudových piesní Stevana Mokranjca (Pušči me a Biljana platno beleše) ako symbolmi balkánskej hudby. Hristić, ktorý má výraznú individualitu, všetko čo ho inšpirovalo, spojil do vlastného jedinečného štýlu. Taktiež významne prispeli siedmi choreografi, ktorí v tom období využívali ľudové, folklórne bohatstvo a vytvorili dielo mimoriadnej umeleckej hodnoty. Desaťročia nás Ochridská legenda dôstojne reprezentovala na našich i svetových baletných scénach. Nezabudnuteľné sú uznania juhoslovanského hudobného a baletného umenia a zaznamenané sú potešenia publika a kritikov na medzinárodných festivaloch.

Novosadská baletná scéna mala tri premiéry tohto „hudobno-tanečného scénického génia“ (Branka Rakićová). V roku 1951 Marina Olenjina, zakladateľka, prvá šéfká, pedagogička a choreografka novosadského baletu, naštudovala svoju inscenáciu Ochridskej legendy. Potom v roku 1961 vystúpili na scénu hostujúci choreografi z Ľublany, Pia a Pino Mlakarovci a hostka z Belehradu Vera Kostićová v roku 1981 uviedla svoju verziu. Nepochopiteľne sa po tretej premiére na Ochridskú legendu akosi zabudlo. Na našej

baletnej scéne sa nehrala štyridsať rokov.

Vrátila sa vďaka tradícii, kedy sa ňou pripomínajú slávnostné udalosti a významné jubileá. Novosadský balet si Hrističovo dielo vybral na oslavu 70 rokov svojej existencie. Náš uznávaný choreograf Vladimír Logunov s využitím svojich veľkých vedomostí a dlhoročných skúseností pripravil slávnostné predstavenie. Vladimírovo rozhodnutie pracovať na Ochridskej legende, spoliehajúc sa na skladateľovu myšlienku „ako by mal vyzerat' balet“, bolo rozhodujúce pre úspech premiérového podujatia.

Choreograf, ktorý si plne osvojil názor Stevana Hrističa s podporou dirigenta Aleksandara Kojića, išiel cestou klasicko-baletnej lexiky. Ľudový tanec je na druhej strane zastúpený, ako zdôraznil Logunov, v miere prijateľnosti pre tanečníkov školených v klasickej baletnej škole. Keďže u veľkej časti publika a ešte väčšieho počtu kritikov, vrátane choreografov desaťročia existovala trvajúca túžba „klasifikovať“ Ochridskú legendu, aby sa napokon stala predstavením klasického baletného štýlu, Vladimír Logunov so správnymi postojmi, talentom, odbornosťou a jasným pohľadom na budúcnosť nášho baletu zrealizoval predstavenie historického umeleckého významu.

Novosadskí sólisti a súbor hrajú baletný príbeh o láske a slobode s veľkou zodpovednosťou podľa štýlových, tanečných a choreografických požiadaviek a s viditeľne veľkou túžbou dať najavo svoju spokojnosť s predstavením – narodeninovým darčekom k 70. narodeninám. Naša prvá sólistka Ana Đurićová svojimi úlohami v Hrističovej Legende ukázala mnohovrstevnosť svojich umeleckých schopností. Jej Biljana, zalúbená do Marka, dedinského mladíka, technicky vyspelou hrou, so zdôraznenou voľnosťou a krásou pohybu rúk zušľacht'ovala rolu zamilovaného a milovaného dievčaťa. V druhom obraze na pobreží Ochridského jazera Annina Biserka ukázala disciplínu a čistotu predvádzania klasického tanca ako nevyhnutné hodnoty. V tretom obraze sultánovho paláca v hrách zotročeného ľudu poskytla Anna ďalší dôkaz svojich umeleckých schopností silnými hereckými nástrojmi a tragickým výkrikom po stratenej slobode.

Biljanin partner, prvý sólista Andrei Colcheriu v úlohe Marka, na premiérovom predstavení uspokojil úspešným partnerstvom a kvalitami mužského klasického tanca. Avšak jeho rola zamilovaného vidieckeho chlapca nereagovala v úplnosti na Biljanine milostné city. Sólista baletu Samuel Bischoff sa v reprízovom predstavení s nedostatočne precíznymi tanečno-technickými detailmi úplne oddal svojej milovanej Biljane v extáze lásky. Samuel Bischoff stvárnil na premiére tureckého Vezíra, násilníka a tyrana, veľmi presvedčivo, v súlade s výzorom a postavou, ktorú stvárnil. V dejisku janičiarskej hry potešil najmä divákov, ktorí jeho vystúpenie vítali a schvaľovali potleskom. Úlohu Vezíra premiérne v tretom predstavení stvárnil sólista Milan Ivan. Milana sledujeme už dlhšie a vieme, že sa svojimi schopnosťami a obetavou prácou dostal na úroveň dobrého tanečníka. Vieme, že Milan má vysoký a ľahký skok a že vo výškach, ktoré zdoláva, ho zdobí dobrý rozsah a správne postavenie korpusu, čo zakaždým vyvoláva vzdychy obdivu publika, ktoré vie rozoznať kvalitu. Jeho krútenia sa na podlahe a vo vzduchu s precíznym zakončením si zaslúžia všetku pochvalu. Úloha Vezíra v Milanovom podaní je plne definovaná postavou. Silný a mohutný, pokorný a podriadený sultánovi sa správal k zotročenému ľudu tvrdo a nenávisťne. Milanov Vezír je jeho vizitkou ďalšieho pokroku najmä v úlohách, ktoré sú blízke jeho tanečnému a hereckému potenciálu.

Páčila sa nám aj Hviezda Danica Sanje Pavićovej. Svojím krásnym baletno-scénickým zjavom a tancom výrazne klasického rozsahu dala Sanja význam v scéne pri Ohridskom jazere. O odpore a neprijatí balkánskych národov tureckého jarmu v hlboko emotívnej hre hovorili tanečníci rumunských, bulharských a gréckych tancov v podaní Katariny Kljajićovej, Lany Stojanovićovej, Olgy Avramovićovej a Davida Gruosa. Videli sme aj pozitívne vystúpenia Markových kamarátov, Davida Gruosa a Toma Križnara, ako aj sólo odalisku Dunju Lepušu.

Príbeh o krásy a hodnote predstavenia nie je úplný, ak nepovieme, že scéna (scénograf Saša Senković), svetlo (dizajnér Marko Radanović), a najmä kostým (Mirjana Stojanovićová Mauričová) tvorili harmonický kreatívny celok v celkovom tvorivom opuse našich

najväčších baletných „spektákových rozprávok” (Branka Rakićová). Na určité obdobie zabudnutá, no dnes vrátená ako národné, významné choreografické dielo, Ochridská legenda bude mať zaručené miesto na scéne novosadského baletu spolu s predstaveniami „železného” repertoáru klasického baletného dedičstva. Orchester predvádzal veľký znalec a obdivovateľ Hristićovho diela, dirigent Aleksandar Kojić.

LÁSKA A NEŠŤASTIE ANNY KARENINOVEJ

Balet Srbského národného divadla dvoma premiérami a piatimi reprízami v 161. divadelnej sezóne ukázal svoje programové odhodlanie, štýlovú rôznorodosť a umelecko-technickú pripravenosť svojich tanečníkov. *Anna Kareninová*, vrcholné dielo ruského spisovateľa Leva Nikolajeviča Tolstého, malo svetovú premiéru v Moskve 10. júna 1972. Hudbu zložil Rodion Shchedrin (Родион Константинович Щедрин) a Annu hrala Maya Plisetka (Майя Михайловна Плисецкая). Belehradský choreograf Dimitrije Parlič sa zároveň mimoriadne zaujímal o realizáciu svojej choreografickej vízie Tolstého veľkej témy. S povolením Moskvy, predovšetkým od Rodiona Shchedrina, mala 23. decembra 1972 premiéru belehradská Anna Kareninová s hudbou Shchedrina a Višňjou Đorđevićovou v hlavnej úlohe. O spomínané premiéry Anny Kareninovej veľký záujem prejavovala široká kultúrna verejnosť. Dominovala najmä otázka, či nádherný Tolstého román, plný psychologicko-dramatického obsahu, možno úspešne prezentovať baletnou hrou. Parlič sa pokúsil vysvetliť túto hádanku: „[...] V tomto diele sa vyskytol jeden veľký problém, a to psychologická stránka predstavenia. Povedzme si to na rovinu, balet ako umenie je výlučne tanečná atrakcia, ktorá pohybmi evokuje príbeh. Ale balet Anny Kareninovej je predovšetkým psychologickou úvahou, alebo lepšie povedané, rozprávaním psychologických stavov hrdinky, ktoré je ťažké vyjadriť baletnými prostriedkami [...]”. Avšak, po úspešných premiérach v Moskve a Belehrade sa zrodili mnohé baletné predstavenia Tolstého diela, ktoré dokázali, akú silu má tanec ako umelecký nástroj, ktorý dokáže nadštandardne interpretovať ľudské city, jeho drámu, lásku, šťastie i nešťastie. Po dlhých päťdesiatich ro-

koch od svetovej premiéry Anny Kareninovej Novosadský balet, cítiac výzvu a možnosť stretnúť sa s veľkým dielom ruskej literatúry, dvíha oponu premiéry svojej Anny Kareninovej 14. mája 2022. Sólisti, baletný súbor, choreograf a ďalší tvorcovia predstavenia mali pred sebou náročný umelecký počin vykúzliť príbeh plný hlbokých emócií o milostnom trojuholníku medzi Annou, jej manželom a jej milencom.

Krunislav Simić, dlhoročný hostujúci choreograf novosadskej baletnej scény, dokázal svojou zrelosťou a veľkou skúsenosťou preniknúť hlboko do Tolstého myšlienky a jej významu, čo bolo osobitnou hodnotou jeho predstavenia. Choreograf, ktorý občas dokázal upadnúť do opakovaní vlastných riešení, sa v Anne Kareninovej ukázal s úplne sviežim výrazom a iný. Komponovaním tanečných pohybov, ich logickým tematickým prepájaním a spájaním do choreografického celku, dosahuje prehľadnosť psychologicko-dramatických udalostí, realizovaných v hre do detailov, získava dielo súčasného výrazu a osobitú choreografickú interpretáciu tohto Tolstého románu.

Annu Kareninová si zahrála prvá sólistka novosadského baletu Ana Đurićová. So svojou scénickou krásou, grációznosťou, technickou istotou, silnými herecko-dramatickými výkonmi a otvoreným srdcom v láske k Vronskému bola Anna skutočne stelesnením Tolstého hrdinky.

Alexeja Aleksandroviča Karenina, Anninho manžela, stvárnil sólista baletu Samuel Bischoff. S potešením sme sledovali tanečníka bez chýb v psychicko-dramatických a tanečných oblastiach. Skvelým výkonom, plne zvládnutými choreografickými požiadavkami a zdôraznenou emocionalitou si Bischoff osvojil postavu Karenina aj na tanečnom pódiu ukázal svoju umeleckú bytosť v tom najlepšom svetle.

Anninho milenca Vronského stvárnil prvý sólista baletu Andrei Kolcheriu. Interpretácia technickej náročnosti v tanci malo v Andreovom javiskovom prejave významné miesto. V partnerskej časti úlohy ukázal vedomosti a šikovnosť, chýbala však emocionálna presvedčivosť role opravdivého milenca. Katarina Kljajićová svojou rolou Kitty prispela k ešte jas-

nejšiemu obsahu príbehu o láske a sklamaní. Hrala seabavedomými mladíckymi krokmi, s dobrým hereckým zázemím. Abstraktná hra Davida Gruosa v scéne Osud je venovaná tragickému osudu Anny a jej koncu. Tolstoj sa rozhodol, že smrť je jediným východiskom z bolesti a nešťastia, s ktorými jeho hrdinka žila po stratenej láske. Samovražda, pád pod kolesá ženíceho sa vlaku, pripravila Annu o život.

S obvyklou premiérovou zodpovednosťou hral aj ženský aj mužský súbor, dbal na pravidelnosť prevedenia scenára a štýl Simičovej práce. Kostým Mirjany Stojanovičovej Mauričovej a scénografia Sašu Senkoviča svojím splynutím s choreografiou, dekórom a odtieňmi svetla a farieb výrazne prispeli k jedinečnosti a harmónii celistvého predstavenia. Hudba Piotra Iljiča Čajkovského bola pre choreografa správnu voľbou pre drámu, ktorú chcel zobrazit'. Orchester Srbského národného divadla interpretáciou hudby slávneho skladateľa pod vedením dirigenta Mikicu Jevtića výrazne podporil scénické prevedenie tohto ľubostného románu. Tolstého literárne dielo preložené do Simičovej choreografie zostáva v repertoári Baletu Srbského národného divadla, aby zainteresovanému divákovi poskytlo trvalé potešenie zo stretnutia s baletom Anna Kareninová, svetoznámu témou a jej postavami.

Z repríz sa predviedli *Labutie jezero* a *Luskáčik* P. I. Čajkovského. Obe predstavenia z klasického baletného repertoáru mali svojich verných divákov. *Dáma s kaméliami* Giuseppe Verdiho a *Madame Butterfly* Petra Breuera vzbudili u divákov záujem tak o témy týchto baletov, ako aj o ich neoklasicistický štýl.

Grék Zorba, obľúbené a najsledovanejšie predstavenie novosadského baletu, bolo tentoraz na programe na počesť zosnulého skladateľa Mikisa Theodorakisa. Pripomeňme si, že premiéra Theodorakisovho baletu na novosadskej scéne bola ešte v roku 1994. Iniciátorom projektu bol bývalý správca Srbského národného divadla Dušan Belić (1939–2019). Osobnými známostami p. Belićovi sa podarilo zabezpečiť stretnutie so slávnym skladateľom, z ktorého vyplynulo veľké gesto maestra – dal exkluzívne právo realizovať projekt a uviesť balet *Grék Zorba* v SND a v Centre Sava úplne

zadarmo. Okrem toho maestro Theodorakis prevzal plnú zodpovednosť za agentúru BOA z Paríža, aby poskytla kompletne noty pre toto divadlo, a to tiež bezplatne. Tak ožilo predstavenie, ktoré na novosadskej scéne a v Centre Sava bolo predvedené 149-krát, za prítomnosti 138 111 divákov. Grék Zorba stále teší publikum, s ním sa zažíva veľká pravda o tom, že život je nad smrťou a že tanec víťazí nad smrťou.

Ksenija Dinjaški

БАЛЕТСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

ОХРИДСКА ЛЕГЕНДА, музично-танечни сценски геније

Балет *Охридска легенда* Стевана Христича, од својого першого зјављивања на сцени Народног театра у Београдзе, 1933, та по novosадски премијери 30. октобра 2021, мало длогу творчу уметнићку драгу. Инспировани з русийским романтичними балетима, Стеван Христич шири и збогацује своју једнодијку зоз 1933. року и компоује цаловечарши балет у штирох сликох. Гледајуци музични фолклорни теми, инспировал ше највецей зоз Мокраньцовима композицијима у народним духу (*Пуци ме и Биљана платно белеше*) як символами балканскеј музики. Мајуци моцну индивидуалносц, Христич шицко гевто цо го инспировало преточел до својого јединственог стилу. Потим, значне доприношене дало седем хореографиј, хтори у тим часовим периодзе хасновали националне, фолклорне богатство, творјаци діло окремној уметнићкеј вредносци. У деценијним тирваню, *Охридска легенда* нас достојноствено представјала на наших и шветових балетских сценох. Запаметани припознања југославјанскеј музичнеј и балетскеј уметносци и зазначени одушевија публики и критики на интернационалних фестивалох.

Новосадска балетска сцена мала трох премијерних наших „музично-танечних сценских генијох”

(Бранка Ракич). Року 1951, Марина Оленіна, снователь, перши шеф, педагог и хореограф новосадского Балету, ушорела свою постановку *Охридски легенди*. Потим 1961. На сцену вишли госци хореографове зоз Любляни, Пиа и Пино Млакар, а госцинска зоз Београду, Вера Костич, дала свою верзию 1981. року. Без толкованя, после трецей премиєри, якошик ше забуло на *Охридскулегенду*. Полни штераец роки вона не бавена на нашей балетскей сцени.

Врацела ше дзекуючи традиції же би ше зоз ню славело шветочни случованя и значни ювилеї. Новосадски Балет вибрал Христово діло же би ше означело и преславело свойо 70 роки иснованя. Наш почитовани хореограф, Владимир Логунов, хаснуючи свойо вельке знанє и длугорочне искусство, пошорел славеніцку представу. Владимирова одлука же би ше през роботу на *Охридскейлегенди* опар на композиторову идею „як то балет ма випатрац”, була пресудна за успишноц премиєрного случованя.

Пребераючи у подполносни думанє Стевана Хриistica, зоз потримовку диригента Александра Коїча, хореограф шлідзел драгу класично-балетскей лексики. Народни танец, заш лем, заступени, як то Логунов визначел, по миру прилаплівосци за танечнікох школованих у класичней балетскей школи. Як исновало вецейдецениїне жаданє велькей часци публики, а ище вецей критики, та и хореографа, же би ше *Охридскалегенда* „класиковала” и же би конєчно постала представа класичного балетского стилу, так Владимир Логунов, зоз правилними становисками, талантом, фаховосцу и ясним попатрунком до будучносци нашого балету, витворел представу историйного уметніцкого значеня.

Балетску приповедку о любви и шлєбоди, новосадски солисти и ансамбл бавя з вельку одвичательносцу гу стилским, танечним и хореографским вимаганьом, и зоз видним вельким жаданьом же би указали свойо задовольство зоз представу – дарунком за їх 70. родзени дзень. Наша перша

балерина Балету, Ана Дюрич, з улогами у Христовей *Легенди* указала вецейслоиноц своїх уметніцких схопносцох. Ёй Биляна, залюбена до Марка, валалского легиня, зоз технічно узретим танцованьом, зоз наглашену шлєбоду и красоту рушаня рукох, оплеменєла особу залюбеной и любеной дзивки. У другей слики, на побережю Охридского озера, Анова Бисерка указала дисциплину и чистоту виводзєня класичного танцу як незаобиходней вредносци. У трецей слики султановой палати у танцох поробеного народу, Ана з моцними глумецкими средствами и трагичним йойком за страцену шлєбоду дала ище єден доказ своих уметніцких можлівосцох.

Билянов партнер, перши балетан Балету Андрей Колчеру у улоги Марка, на премиєрней представи задоволел з успишним партнерованьом и квалитетами хлопского класичного танцу. Медзитим, його подоба залюбеного валалского легиня не у подполносни одвитовала Биляновим любовним чувством. Самюел Бишоп, солиста Балету, у репризним представяню зоз не достаточнo прецизнима танєчно-технічними деталями, у любовним полету бул подполно препущени любеной Биляни. Самюел Бишоп на премиєрним виводзєню бавел турского Везира, насилніка и тирана, барз прешвєчліво, у согласносци зоз зявєньом и улогу хтору бавел. У сцени танцу янічарох, окреме одушевєл публику хтора з аплаузом поздравєла и потримала його наступ. Улогу Везира премиєрно у трецей представи бавел солиста Милан Иван. Длуго провадзимє Милана и знамє же дзекуючи схопносцом и пошвєченєй роботи пришол до уровня доброго бавяча. Знамє же Милан ма високи и легки скок, и же го у висинох до хторих доходзи краши добри розпон и правилне положєнє корпуса, хтори кажди раз вицагнє здихнуца одушевєнєй публики хтора зна препознац квалитет. Його окрुцаня на жеми и обрацаня у воздуху з прецизнима законченянями заслужую кажду хвалу. Улога Везира у Милановой интерпретациї у подполносни дефинована подоба. Силни и моцни, а покорни и поддани султанови, з грубосцу и мержню ше од-

ношел ґу порабеному множетству. Миланов Везир його визит карта за дальше напредованє, окреме у улогах хтори блїзкі його танєчному и ґлумецко-му потенциялу.

Попачела ше нам и Гвизда Зорнічка Санї Павич. Зоз красним балеринско-сценским зявєньом и танцом значного класичного досягу, Саня дала значенє у сцени случованя коло Охридского озера. Танєчнікі Румунского, Болгарского и Греческого танцу у виводзеню Катарини Кляїч, Лани Стоянович, Олґи Аврамович и Давида Ґруоса з танцованьом глібоко емотивного змисту бешедовали о одупераню и неприставаню балканского народу на турецке ярмо. Видзели зме и позитивни наступи Маркових приятельох, Давида Ґруоса и Тому Крижнара, як и солисткїні-рабинї Дунї Лепуши.

Приповедка о красоти и вредносцох представи не комплетна, кед не повеме же сцену (сценограф Сашо Сенкович), шветло (дизайнер Марко Раданович), а окреме костими (Миряна Стоянович Маурич) творели добре звездзену креативну цалосц у цалокупним творчим опусу нашого найвекшого балетского „спектаклу-сказки” (Бранка Ракич). Єден час забута, а нешка врацена як национальне, значне хореографске діло, *Охридска легенда* будзе мац осигуране место на сцени новосадского Балету вєдно зоз представами „железного” репертоару класичного балетского нашлїдства.

Оркестер водзел вельки познаватель и почитователь Христичового діла, дириґент Александер Коїч.

ЛЮБОВ И НЕЩЕСЦЕ АНИ КАРЕНІНОВЕЙ

Балет Сербского народного театру зоз двома премиєрними и пейцома репризними представами у 161. театралней сезони указал свою програмску опредзелєносц, єй рижнородносц и уметніцко-технічну порихтаносц своїх танєчнікох.

Ана Каренїна, ремек-діло русийского писателя Лава Николаєвича Толстога, дожила шветову балетску премиєру у Москви 10. юния 1972. року.

Музику компоновал Родио Щедрин, а Ану бавела Мая Плисецка. Источашне београдски хореограф Димитриє Парлич бул винїмково заинтересовани витвориц своєю хореографске видзєне Толстойвей велькей теми. Зоз дошлєбодзєньом зоз Москви, насампредз Родиона Щедрина, београдска *Ана Каренїна* мала свою премиєру 23. децембра истого, 1972. року, а на музику Щедрина и зоз Вишню Дьордєвич у главней улоги. Спомнути премиєри *Ани Каренїнovej* провадзела велька зацїкавеносц културней явности. Окреме доминувало питанє же чи ше Толстойов чудесни роман преполни психолоґийно-театралного змисту може успишно приказал з танцом. Парлич тоту загадку пробовал потолковац: „[...] У тим ділу станул на драгу ше єден вельки проблем, а то психолоґийни бок представи. Же бизме ше розумели, балет як уметносц виключно танєчна атракция хтора з рухами чарує приповедку. Але балет *Ани Каренїнovej* першенствєно психолоґийне розпатранє, лебо, лепше поведзєно, приповеданє психолоґийних станох юнакинї, цо чежко виражиц зоз средствами балету[...]”. Медзитим, после успишной премиєри у Москви и Београду, народзовали ше велї балетски представи Толстойового діла, и доказали же кельо танєц моцне уметніцке средство способне же би на супериорни способ толмачел човеково чувства, його драми, любви, радосци и нещєсца.

После длугих пейдзешат рокох од шветовой премиєри *Ани Каренїнovej*, новосадски Балет, чувствуюци виволанє и можлівосц стретнуца зоз вельким ділом російскей литератури, премиєрно дзвига завису своєй *Ани Каренїнovej*, 14. мая 2022. року. Солисти, балетски ансамбл, хореограф и други творителє представи мали пред собу вимагаюцє подняцє дочарованя з глібокима емоциями виполнєти приповедки о любовному троугельніку помєдзи Ани, єй мужа и любовніка. Круниславови Симичови, длугорочному хореограф-ґосцови новосадскей балетскей сцени, удало ше зоз свою узретосцу и вельким искуством глібоко войсц до Толстойovej думки и єй значєня, цо була окремна

вреднось його представи. Хореограф, хтори знал дакеди спаднуц до повторюваня власних рішеньох, у *Ани Кареніновей* ше указал з подполно швижим виразом и иншаки. Компонує танєчни рухи, тематски их логично повязуюци и зліваюци до хореографскей целосци, вон досцигує яснось психологийно–театралних рішеньох, витворених у танцу до деталя, доставаюци діло сучасного виразу и окремого хореографского толмаченя того Толстоєвого роману.

Ану Кареніну бавела перша балерина новосадского Балету, Ана Дюрич. Зоз свою сценску красоту, грациозносьцу, технічну сигурносьцу, моцними глумецко–театралними витворенями и отвореним шерцом у любви гу Вронскому, Ана наисце була отілотворена Толстойова героїна. Алексея Александровича Кареніна, анового мужа, витворел солиста Балету, Самюел Бишоп. Зоз задовољством зме патрели танцоша без недотаткох у психологийно–театралних и танєчних часцох. Зоз одличним танцом, подполно звладанима хореографскимима вимогами и з наглашену емотивносьцу, Бишоп управял з подобу Кареніна и на танєчней сцени указал своєю уметніцке єство у найлєпшим шветле.

Анового любовніка Вронского толмачел перши балетан Балету, Андрей Колчериу. Виводзєне технічних зложеносьцох у танцу мало значне место у Андрейовим сценским наступу. У його партнерскей часци улоги указал знанє и схопнось, алє вихабена емотивна прешвєчлівосць улоги правдивого любовніка. Катарина Кляіч зоз свою улогу Кити допринєсла ище яснєйшому змісту приповєдки о любви и розчарованю. Танцовала зоз сигурними младежскимима крочаями, зоз добру глумецку подлогу. Апстрактни танєц Давида Груоса у сцени Судьби пошвєцєни Ановей трагичней судьби и єй концу. Толстой одлучел же шмерц єдини виход зоз болю и нещєсца з хторим жила його героїна после страченєй любви. Самозайство, зоз паданьом попод колєса розбєгнутого гайзибану, однєсло Анов живот.

Жєнски и хлопски ансамбл бавєли зоз звичайну

премиєрову одвичательносьцу, водзаци рахунку о правилносьцох и виводзєньом танєчного писма и стилу Симичового діла.

Костим Миряни Стоянович Маурич и сценография Сашу Сенковича зоз свою дошлїдносьцу з хореографию, декором и ниянсами шветлосци и фарбох значно допринєсли єдинственосци и складносьци целосци представи. Музыка Петра Іліча Чайковського була прави вибор хореографа за драму хтору сцєл приказац. Оркєстер Сербского народного театру з виводзєньом музики познатого композитора, под руководством диригєнта Микици Євтича, дал значну потримовку сценскому виводзєню того любовного роману. Толстойово литературне діло прєточєне до Симичовей хореографії остава на репертоару Балету сербского народного театру же би заинтерєсованому патрачови дало тирвацє задовољство стрєтнуца зоз балетом *Ани Кареніновей*, зоз шветово познату тему и єй подобу.

Од репризних представох вивєдзєни *Лебєдово озеро* и *Орєцкар* П. И. Чайковського. Обидва представи з класичного балетского репертоару мали свою вирну публику. *Пані зоз камелиями* Джузєппє Вердия и *Мадам Батєрфлай* Петєра Броєра, мали патрачох заинтерєсованих як за теми тих балєтох, так и за їх неокласични виводзацки стил. *Грєк Зорба*, популярна и найпатренша представа новосадского балєту, того разу була у програми на здогадованє и чєсц умартого композитора, Микиса Теодоракиса. Здогадніме ше же премиєра Теодоракисового балєту на новосадскей сцени була давного 1994. року. Инициатор и директор проєкту бул дакедишні управнік Сербского народного театру, Душан Бєлич (1939–2019). Прєйг особних вязох панови Бєличови ше удало обезпєчиц стрєтнуца зоз познатим композитором, хторе резултовало з вєльким гєстом маєстра – подполно безплатно дал ексклузивне право же би ше у СНТ–у и Центру Сава реалізовал проєкт и вивєдзє балєт *Грєк Зорба*. Маєстро Теодоракис ше попри того барз сердєчно завжал же би Агєнция БОА зоз Паризу дала комплетни нотни материял за тот спектакл, тиж без пенєжнго надополнєня. Так

зажила представа хтора на новосадскей сцени и у Центру Сава патрена 149 раз, у присуству 138,111 патрачох. Грек Зорба и надалей одушевиює патрачох, зоз ню ше доживиоє велька правда о тим же живот понад шмерци и же танец побива шмерц.

Ксения Диняшки

SCENA DE BALET A TEATRULUI VOIVODINEAN

LEGENDA OHRIDULUI, un geniu de scenă, muzică și dans

Baletul *LEGENDA OHRIDULUI* de Stevan Hristić, de la prima sa apariție pe scena Teatrului Național din Belgrad, în 1933 și până la premiera la Novi Sad, pe 30 octombrie 2021, a avut o lungă călătorie artistică creativă. Inspirat de baleturile romantice rusești, Stevan Hristić își lărgeste și își îmbogățește piesa într-un act din 1933 și compune un balet de lungă durată în patru imagini.

Căutând teme de folclor muzical, el a fost inspirat mai ales de compozițiile populare ale lui Mokranjac (*Pušči me și Biljana platno beleše*) simbolurile muzicii balcanice. Posedând o individualitate puternică, Hristić a transpus tot ceea ce l-a inspirat în stilul său unic. Apoi, o contribuție semnificativă au adus cei șapte coregrafi, care în acea perioadă au folosit tezaurul național, folcloric, creând o operă de o valoare artistică deosebită. Timp de zece ani, *Legenda Ohridului* ne-a reprezentat cu demnitate pe scenele noastre de balet și ale lumii. Rămân în amintire recunoștințele muzicii și artei baletului iugoslav și sunt înregistrate încântările publicului și ale criticilor la festivaluri internaționale.

Scena de balet din Novi Sad a avut trei premiere ale acestui „geniu de scenă, muzică și dans” (Branka Rakić). În 1951, Marina Olenjina, fondatorul, primul șef, pedagog și coregraf al Baletului din Novi Sad, a pus în scenă producția *Legendei Ohridului*. Apoi, în

1961, pe scenă au urcat coregrafi invitați din Ljubljana, Pia și Pino Mlakar, iar din Belgrad, Vera Kostić, în calitate de oaspete a oferit versiunea sa în anul 1981. În mod inexplicabil, după a treia premieră, *Legenda Ohridei* a fost uitată. Patruzeci de ani nu a mai fost jucată pe scena noastră de balet.

A revenit datorită tradiției de a se celebra cu ajutorul ei evenimente festive și aniversări semnificative. Baletul din Novi Sad a ales opera lui Hristić pentru a marca și a sărbători 70 de ani de existență. Coregraful nostru cunoscut, Vladimir Logunov și folosind cunoștințele sale și mulți ani de experiență, a organizat un spectacol dedicate jubileului. Decizia lui Vladimir ca în timpul pregătirii *Legendei Ohridului* să se bazeze pe ideea compozitorului „cum ar trebui să arate baletul”, a fost crucială pentru succesul premierei.

Adoptând pe deplin ideile lui Stevan Hristić, cu sprijinul dirijorului Aleksandar Kojić, coregraful a urmat calea lexicului de balet clasic. Dansul popular, în schimb, este reprezentat, după cum a subliniat Logunov, până la gradul de acceptabilitate pentru dansatorii formați la școala de balet clasic. Deoarece a existat o dorință de mai multe decenii a unei părți mari a publicului și a multor critici, inclusiv coregrafi, de a „clasiciza” *Legenda Ohridului* și de a deveni în sfârșit un spectacol de balet clasic, așa că Vladimir Logunov, cu atitudini drepte, talent, expertiză și o viziune clară asupra viitorului baletului nostru, au realizat un spectacol de importanță istorică și artistică.

Soliștii și ansamblul din Novi Sad joacă cu mare responsabilitate povestea baletului despre dragoste și libertate, conform cerințelor stilistice și coregrafice, și cu o dorință mare de a arăta satisfacția lor față de spectacol – un cadou de jubileul de 70 de ani.

Cea mai cunoscută dansatoare de balet, Ana Đurić, și-a arătat abilitățile sale artistice cu rolurile din *Legenda* lui Hristić. În rolul Biljanei, îndrăgostită de Marko, un tânăr țăran, cu un joc matur tehnic, cu libertatea accentuată și frumusețea mișcării mâinilor, a rafinat imaginea unei fete îndrăgostite și iubite. În imaginea a doua, pe malul lacului Ohrid, Biserka

Anei a arătat disciplina și puritatea interpretării dansului clasic ca valori inevitabile. În cea de-a treia imagine a palatului sultanului, în jocurile poporului aservit, Anna cu un talent de actorie puternic și cu un strigăt tragic pentru libertate pierdută a oferit o altă dovadă a abilităților ei artistice.

Partenerul Biljanei, dansatorul Andrei Colceriu în rolul lui Marko, la premieră a mulțumit publicul cu parteneriatul de succes și cu calitățile dansului clasic masculine. Cu toate acestea, imaginea lui de băiat îndrăgostit de la țară nu a răspuns pe deplin sentimentelor de dragoste ale Biljanei.

Pe de altă parte, Samuel Bishop, solistul Baletului, în repriză, în extazul iubirii și cu detalii tehnice de dans insuficient de precise, i-a fost complet devotat iubitei sale Biljana.

În premieră, Samuel Bishop l-a interpretat foarte convingător pe tiranul și vizirul turc, în concordanță cu aspectul și personajul pe care l-a interpretat. Acesta a încântat în mod deosebit publicul în scena jocului ienicerilor, care l-a salutat și i-a aprobat prestația cu aplauze frenetice. Rolul Vizirului a fost prezentat în premieră și în cel de-al treilea spectacol de solistul Milan Ivan. Pe Milan îl urmărim de mult timp și știm că cu abilitățile sale și prin o muncă dedicată a ajuns la nivelul unui dansator foarte bun. Știm că Milan are o săritură înaltă și ușoară, și că înălțimile cu care cucerește, sunt împodobite cu poziții corectă ale corpului, de fiecare dată stârnind admirație din partea publicului care știe să recunoască calitatea.

Învârțirile lui pe podea și răsucirile în aer cu finisaje precise merită toate laudele. Rolul Vizirului în interpretarea lui Milan este un personaj pe deplin definit. Puternic, dar umil și supus sultanului, se comporta cu poporul înrobite cu asprime și ură. Vizirul lui Milan este cartea lui de vizită pentru avansare, mai ales în roluri care sunt aproape de potențialul său de dans și actorie.

Ne-a plăcut și cunoscuta Danica Sanje Pavić. Cu aspectul ei frumos de balerină și jocul clasic, Sanja a dat importanță scenei evenimentului de lângă lacul Ohrid. Dansatorii jocurilor românești, bulgare

și grecești interpretate de Katarina Kljajić, Lana Stojanović, Olga Avramović și David Gruos au prezentat cu un joc profund emoționant rezistența poporului balcanic sub jugul turcesc. Am văzut, de asemenea, apariții pozitive ale prietenilor lui Marko, David Gruos și Toma Križnar, precum și interpretarea solo a lui Dunja Lepuša. Pvestea despre frumusețea și valoarea piesei nu este completă, dacă nu spunem că scena (scenografia Saša Senković), luminile (designerul Marko Radanović) și mai ales costumul (Mirjana Stojanović Maurič) au format un întreg creativ armonios în „întreaga opera creativă a baletului „poveștii noastre spectaculoase” (Branka Rakić). Uitată de ceva vreme, și revenită astăzi ca o operă coregrafică importantă națională, *Legenda Ohridului* va avea un loc garantat pe scena Baletului din Novi Sad alături de spectacole din repertoriul „de fier” al patrimoniului baletului clasic.

Orchestra a fost condusă de marele cunoscător și admirator al operei lui Hristić, dirijorul Aleksandar Kojić.

DRAGOSTEA ȘI TRISTEȚEA ANNEI KARENINA

Baletul Teatrului Popular Sârb la cel de-al 161 sezon de teatru și-a arătat dedicația sa programatică, diversitatea stilistică și pregătirea artistico-tehnică a actorilor săi prin două premiere și cinci spectacole în reluare.

Anna Karenina, capodopera scriitorului rus Lev Nikolaevici Tolstoi, a avut premiera mondială la Moscova pe 10 iunie 1972. Muzica a fost compusă de Rodion Shchedrin, iar rolul Annei a fost interpretat de Maya Plisetskaya. În același timp, coregraful belgrădean Dimitrije Parlić a fost extrem de interesat să-și realizeze viziunea sa coregrafică despre marea temă a lui Tolstoi. Cu permisiunea de la Moscova, în primul rând de la Rodion Shchedrin, *Anna Karenina* belgrădeană a avut premiera sa pe 23 decembrie 1972, cu muzica lui Shchedrin și cu Višnja Đorđević în rolul principal. Premierile amintite ale *Annei Karenina* au fost urmate de un mare interes al opiniei publice și culturale. În special, a predominat întrebarea

dacă minunatul roman al lui Tolstoi, plin de conținut psihologic și dramatic poate fi prezentat cu succes prin dan. Parlic a încercat să de-a răspuns la această întrebare: „[...] O mare problemă a ieșit în cale, și aceasta este latura psihologică a piesei. Să fim clari, baletul este ca arta, exclusiv o atracție care evocă prin mișcare poveste. Însă baletul *Anna Karenina* este în primul rând o dezbatere psihologică, sau, mai bine zis, povestirea stărilor psihologice ale eroinei, care este greu de exprimat prin mijloacele baletului [...]”. Cu toate acestea, după premierele de succes de la Moscova și Belgrad, au apărut multe spectacole de balet ale operei lui Tolstoi, care au dovedit cât de puternice este dansul ca instrument artistic capabil să interpreteze într-un mod superior sentimentele umane, drama, dragostea, bucuria și nenorocirea omului.

După cincizeci de ani de la premiera mondială a *Annei Karenina*, Baletul din Novi Sad, simțind provocarea și posibilitatea de a se întâlni cu o mare parte a literaturii ruse, ridică cortina pentru premiera piesei *Anna Karenina*, pe 14 mai 2022. Soliștii, ansamblul de balet, coregraful și alți creatori ai piesei au avut în fața lor demersul artistic exigent de a evoca o poveste plină de emoții profunde despre triumphiul amoros dintre Anna, soțul și amantul ei.

Krunislav Simić, coregraf și invitat al scenei de balet din Novi Sad, a reușit cu maturitatea și marea sa experiență să pătrundă adânc în gândul lui Tolstoi și în sensul lui, care a dat o valoare deosebită a spectacolului său.

Coregraful, care uneori a putut să cadă în repetări ale propriilor soluții, în *Anna Karenina* s-a dovedit a fi complet proaspăt și diferit. Prin compunerea mișcărilor de dans, le conecta logic și tematic contopindu-le într-un tot coregrafic, realizând claritatea evenimentelor psihologico-dramatice, realizate în dans până la detaliu, obținând o operă de expresie contemporană și o interpretare coregrafică deosebită romanului lui Tolstoi.

Anna Karenina a fost interpretată de prima balerina Baletului din Novi Sad, Ana Đurić. Cu frumusețea

ei scenică, grația, certitudinea tehnică, realizările dramatice puternice de actorie și inima deschisă în dragostea ei pentru Vronski, Anna a fost cu adevărat eroina întrupată a lui Tolstoi.

Alexei Aleksandrovich Karenin, soțul Annei, a fost realizat de solistul Baletului, Samuel Bishop. Am fost încântați să urmărim un jucător fără defecte în domeniile psihologi, dramatic și de dans. Cu o performanță minunată, cerințe coregrafice stăpânite pe deplin și emotivitate accentuată, Bishop a stăpânit personajul lui Karenin și și-a arătat pe scena de dans ființa sa artistică în cea mai bună lumină.

Amantul Annei, Vronsky, a fost interpretat de cunoscutul dansator de balet, Andrei Colceriu. Un loc semnificativ în spectacolul scenic al lui Andrei a fost realizarea complexităților tehnice ale dansului. În rolul de partener, a dat dovadă de cunoștințe și dexteritate, dar convingerea emoțională a rolului de iubit adevărat a lipsit. Prin rolul său de Kitty, Katarina Kljajić a contribuit la un conținut și mai clar al poveștii despre dragoste și dezamăgire. Ea a dansat cu pași încrezători și cu un fundal bun actoricesc. Dansul abstract al lui David Gruos în scena *Destinul* este dedicat soartei tragice a Annei și sfârșitului ei. Tolstoi a decis că moartea este singura cale de a ieși din durerea și nefericirea cu care a trăit eroina lui după iubirea ei pierdută. Ana și-a luat Viața prin sinucidere, căzând sub roțile unui tren în mers.

Ansamblul feminin și masculin au jucat cu aceeași responsabilitate obișnuită, având grijă de regularitatea interpretării scenariului și de stilul operei lui Simić.

Costumul Mirjanei Stojanović Maurič și scenografia Sașei Senković au contribuit semnificativ la unicitatea și armonia întregului spectacol prin fuziunea lor cu coregrafia, decorul și nuanțele de lumină și culori. Muzica lui Piotr Ilici Ceaikovski a fost alegera potrivită a coregrafului pentru drama pe care dorea să o prezinte. Orchestra Teatrului Popular Sârb a interpretat muzica celebrului compozitor, sub conducerea dirijorului Mikica Jevtić, și a susținut semnificativ reprezentarea scenă a acestui roman de dragoste. Opera literară a lui Tolstoi tradusă în

coregrafia lui Simić rămâne în repertoriul Baletului Teatrului Popular Sârb pentru a oferi și pe mai departe spectatorului interesat plăcerea de a se întâlni cu baletul *Anna Karenina*, tema de renume mondial și cu personajele acestuia.

Din spectacolele în reluări, au fost interpretate *Lacul lebedelor* și *Spărgătorul de nuci* al lui P.I. Ceaikovski. Ambele spectacole din repertoriul baletului clasic au avut un public fidel. *Doamna cu camelii* de Giuseppe Verdi și *Madama Butterfly* de Peter Breuer au avut publicul interesat atât de temele acestor baletе, cât și de stilul lor neoclasic de interpretare.

Zorba Grecul, spectacolul popular și destul de vizitat al baletului din Novi Sad, a fost de data aceasta în program în cinstea compozitorului decedat, Mikis Theodorakis.

Să ne amintim că premiera baletului lui Theodorakis pe scena de balet din Novi Sad a avut loc în 1994. Inițiatorul și directorul proiectului a fost fos-

tul director al Teatrului Popular Sârb, Dušan Belić (1939–2019). Prin legături personale Dl Belić a reușit să asigure o întâlnire cu celebrul compozitor, care a rezultat cu un gest grozav al maestrului – a dat dreptul exclusiv de a realiza proiectul și de a interpreta baletul *Zorba Grecul* la Teatrului Popular Sârb și Centrul Sava, complet gratuit. În plus, Maestrul Theodorakis și-a asumat întreaga responsabilitate ca agenția BOA din Paris să furnizeze partitura completă pentru acest spectacol, la fel tot gratuit. Așa a prins viață piesa, care a fost interpretată de 149 de ori pe scena din Novi Sad și în Centrul Sava, cu prezența a 138.111 spectatori. Piesa *Zorba Grecul* continuă să încânte publicul, cu ea se trăiește marele adevăr că viața este mai presus de moarte și că dansul învinge moartea.

Ksenija Dinjaški

позоришта · ансамбли · репертоари

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад
Тел.: 021 6621411
www.snp.org.rs
e-mail: uprava@snp.org.rs

УПРАВА¹

Дан позоришта: 28. март
Управник: Зоран Ђерић (1960, 34, 5, до 19. јануара 2022), Александар Станков (1976, 18, 18, од 19. јануара 2022)
Координаторка организације програма – секретарка: Слободанка Красић (1968, 30, 28)
Координаторка организације програма – планирање: Александра Максимовић (1971, 28, 25)
Саветница за ЕУ програме и фондове: Сенка Петровић (1981, 11, 3; на одређено до фебруара 2022)

ДРАМА

Тел: 021 523 752
e-mail: drama@snp.org.rs

Уметнички/Програмски директор: Милован Филиповић (1975, 24, 24)
Извршна директорка: Љубинка Гвозденовић (1962, 32, 32)
Драматуршкиња/Сценаристкиња: Николина Ђукановић (1988, 6, 6)
Редитељ Дrame: Предраг Штрбац (1970, 21, 19)
Продуценткиња у уметности и медијима: Елизабета Фабри (1983, 12, 12), Јудит Ференц (на одређено, од новембра 2021, до маја 2022), Пеђа Марјановић (на одређено, од јула 2022)
Организаторке општих послова–координаторке: Тања Бешењи (1971, 19, 2), Вања Пећинар (1989, 1, 1)

Глумице: Јелена Антонијевић (1965, 32, 32), Јована Балашевић (1980, 13, 13), Драгиња Вогањац (1967, 31, 31), Милица Грујичић (1983, 11, 11), Соња Дамјановић (1974, 4, 4), Гордана Ђурђевић Димић (1961, 36, 36), Соња Исаиловић (1993, 2, 2), Гордана Јошић (1963, 34, 32), Гордана Каменаровић

¹ Године стажа обрачунате су до 31. децембра 2020.

(1958, 38, 38), Ивана Крстић (1960, 37, 37), Алиса Лацко (1988, 5, 5), Тијана Максимовић Бошњак (1961, 36, 36), Тијана Марковић (1986, 2, 2), Марија Меденица (1981, 12, 12), Сања Микитишин (1973, 23, 22), Тијана Милованов (1982, 4, 1, на одређено), Јована Мишковић (1982, 14, 14), Вишња Обрадовић (1982, 12, 11), Тања Пјевац (1980, 4, 4), Нина Пророчић Рукавина (1990, 6, 6), Сања Ристић Крајнов (1978, 16, 16), Миа Симоновић (1992, 3, 3), Оливера Стаменковић (1965, 33, 33), Лидија Стевановић (1958, 35, 34), Јована Стипић (1977, 22, 22), Звјездана Томашевић Јосифов (1958, 34, 32)
Глумци: Зоран Богданов (1957, 40, 40, до 13. фебруара, преминуо), Страхиња Бојовић (1977, 21, 14), Душан Вукашиновић (1992, 2, 2), Александар Гајин (1965, 33, 33), Аљоша Ђидић (1995, 1, 1, на одређено), Григорије Јакишић (1994, 5, 5), Душан Јакишић (1959, 35, 30), Бранислав Јерковић (1982, 14, 1), Милорад Капор (1971, 19, 19), Милан Ковачевић (1972, 11, 11), Драган Којић (1972, 25, 25), Југослав Крајнов (1973, 24, 24), Игор Павловић (1976, 19, 19), Ненад Пећинар (1970, 26, 26), Драгомир Пешић (1957, 40, 40, до јуна 2022, пензија), Вукашин Ранђеловић (1992, 4, 4), Марко Савић (1984, 11, 11), Небојша Савић (1974, 15, 15), Марко Савковић (1988, 2, 2), Мирослав Фабри (1958, 37, 37), Милован Филиповић (1975, 24, 24), Иван Церовић (1972, 4, 4), Радоје Чупић (1958, 36, 36)

ОПЕРА

Тел: 021 6612 582; 021 6616 669
e-mail: opera@snp.org.rs

Уметнички/Програмски директор: Александар Станков (1976, 18, 18, до 19. јануара 2022), Сандра Миланков (1976, 0, 0, на одређено, од 1. јуна 2022)

Диригенти: Микица Јевтић (1977, 16, 11), Александар Којић (1984, 14, 11)

Диригентница – шефица Хора: Весна Кесић Крсмановић (1961, 36, 33)

Извршни директор: Ладо Леш (1970, 32, 17)

Координаторка организације програма – секретарка: Емилија Билић (1959, 38, 37)

Редитељка опере – асистенткиња: Катарина Матеовић Тасић (1964, 30, 30)
Корепетиторка: Данијела Ходоба Леш (1968, 25, 22)

ВОКАЛНИ СОЛИСТИ

Сопрани: Свитлана Декар (1964, 23, 23), Данијела Јовановић (1972, 30, 27), Валентина Миленковић (1965, 38, 32), Дарија Олајош Чизмић (1977, 25, 25), Лаура Павловић (1973, 33, 33), Верица Пејић (1979, 4, 4), Наташа Тасић Кнежевић (1977, 14, 4), Марија Цвијић (1986, 10, 10)

Мецосопрани: Јелена Кончар (1978, 25, 22), Марина Павловић Бараћ (1961, 45, 45), Вишња Радосав (1986, 6, 5), Виолета Срећковић (1965, 39, 36)

Тенори: Стеван Каранац (1986, 0, 0, на неодређено), Игор Ксионжик (1963, 39, 39), Саша Петровић (1972, 26, 23), Бранислав Цвијић (1977, 19, 19), Саша Штулић (1972, 27, 27)

Баритони: Жељко Р. Андрић (1984, 18, 15), Небојша Бабић (1980, 20, 15), Васа Стајкић (1978, 24, 24), Бранислав Станков (1981, 11, 10)

Бас: Горан Крнета (1972, 29, 18)

ЧЛАНОВИ ХОРА

I сопрани: Маја Андрић (1991, 3, 3), Нина Бинач (1988, 3, 3, на неодређено, од фебруара 2022), Весна Варагић (1974, 27, 27), Марија Војводић (1961, 40, 40), Милица Досковић (1970, 32, 32), Маја Дракић (1967, 23, 23), Етел Кочи (1958, 40, 37), Јасна Миливојевић (1966, 36, 36), Марија Митић Васић (по уговору), Рената Старовић Петошевић (1967, 21, 20)
II сопрани: Јелена Веселиновић (1960, 37, 35), Драгана Вулић (1974, 27, 27), Сања Зеремски (1982, 20, 20), Душанка Јованов (1976, 18, 18), Сандра Кленовшек (1972, 30, 30), Свјетлана Машић (1966, 31, 31), Катарина Медаковић (на одређено, од јуна 2022), Валерија Нађ (1959, 36, 35), Неда (Субић) Прерадов (1975, 25, 25), Невена Рељин (на одређено, од марта 2022), Јелена Рудић (1980, 9, 9), Јелена Станков (1982, 20, 20), Татјана Теодоровић (1964, 36, 36)

I алтови: Александра Андрић (1981, 20, 20), Милица Вујић Рошу (1957, 40, 40, до маја 2022, пензија),

Јасна Кастел (1968, 30, 18), Хелена Петрин (1971, 25, 25), Марија Словић (1965, 32, 32), Нора Чонкић Петровић (1967, 37, 37), Светлана (Милићев) Чупић (1980, 19, 19)

II алтови: Данка Адамов (1981, 19, 19), Ингрид Ирмењи (1973, 24, 24), Марта Јакобац Морар (1965, 35, 35), Драгана Келер (1980, 21, 20), Софија Станић (1980, 20, 20), Звездана Терзић (1960, 32, 32)

I тенори: Жељко Андрић (1965, 33, 16), Бојан Здраввић (1976, 14, 14), Душан Миланов (1968, 30, 30), Чедомир Радловачки (1971, 30, 18), Марко Скенџић (1978, 19, 19), Горан Станић (1978, 19, 19), Александар Толимир (1969, 23, 18)

II тенори: Никола Јанчић 1992, 0, 0, на неодређено, од фебруара 2022), Војислав Малешев (1975, 24, 24), Јован Пејић (1980, 17, 17), Миодраг Спасић (на одређено), Атила Тот (1966, 34, 29), Зоран Шандоров (1975, 16, 14)

Баритони: Драган Ђурин (1959, 38, 24), Чаба Киш (1978, 19, 19), Стеван Николић (1980, 14, 14), Бранко Рошу (1961, 35, 31), Драган Стајић (1962, 35, 31), Владимир Стојковић (1964, 31, 31), Горан Таировић (1973, 18, 18), Предраг Шепељ (1976, 19, 19)

Басови: Александар Бахун (1975, 17, 17), Милорад Грубор (1977, 19, 19), Владимир Зорјан (1978, 12, 11), Пантелија Миливојевић (1962, 38, 30), Младен Николић (1976, 18, 18), Синиша Пејаков (1957, 32, 31), Атила Чибри (на одређено, од фебруара 2022) Небојша Шогоровић (1962, 34, 30)

ЧЛАНОВИ ОРКЕСТРА

Концертмајстори: Владимир Ђуковић (1976, 17, 17), Сергеј Шаповалов (1971, 16, 16)

I виолине: Душан Бинач (1983, 14, 14), Бојан Глушица (1977, 10, 10), Марта Драгаш (1984, 13, 13), Норберт Курунци (на одређено), Ана Миланов (1976, 25, 25), Драгана Милошевић (1983, 6, 6), Роберт Херценбергер (1962, 36, 36), Марина Цветковић (1987, 10, 10), Владимир Шару (1984, 14, 14)

Вође II виолина: Јованка Мазалица (1975, 22, 17), Емир Мемедовски (1978, 17, 17)

II виолине: Марин Бугар (1988, 10, 10), Петар Ивковић (1968, 26, 18), Марица Митровић (1980, 17, 17),

Милена Спасић (1987, 10, 10), Александар Узелац (1981, 20, 20)

Вође виола: Јожеф Бисак (1984, 14, 14), Борут Павлич (1980, 11, 10)

Виола: Михаило Колесар (1967, 31, 31), Роберт Нађ (1979, 20, 20), Радојка Пејаков (1972, 27, 27)

Вође виолончела: Кристина Сабо Токоди (1982, 14, 14), Ибоља Фараго (1966, 34, 34)

Виолончело: Невена Влаовић (на одређено, до априла 2022), Дамир Налић (1975, 17, 17), Теодора Николић (1984, 10, 10), Милица Свирац (1985, 14, 14), Наташа Чубрило (1975, 27, 27)

Вође контрабаса: (1976, 21, 18), Милан Миланов (1989, 6, 5)

Контрабасови: Владимир Лазовић (1967, 19, 19), Оливера Милушић Налић (1975, 27, 27)

Харфа: Ивана Павловић (1978, 21, 14)

I флауте: Бранкица Ђукић Јатић (1968, 32, 32), Саша Стевановић (1961, 35, 35)

II флаута: Сандра Катић (1973, 24, 24)

III флаута: Марија Васић (1978, 17, 17)

I обое: Вероника Антуновић Марић (1975, 21, 21), Вера Драгаш (1972, 25, 25)

II обоа: Невена Мајдевац (на одређено, од фебруара 2022)

II обоа, енглески рог: Ива Стилиновић Гардиновачки (1983, 6, 6)

I кларинети: Рудолф Балаж (1962, 36, 36), Роберт Борбељ (1977, 20, 20)

III кларинет: Саша Милосављевић (1965, 34, 26)

I фаготи: Немања Михаиловић (1985, 13, 13), Саша Панић (1967, 29, 29)

II фагот: Елеонора Стипић (1990, 1, 1, на неодређено, од фебруара 2022)

I хорна: Јелена (Гусић) Скенџић (1978, 19, 19)

II хорна: Слађана Грлић (1968, 33, 33)

III хорна: Катарина Поповић (на одређено, од фебруара 2022)

IV хорна: Стеван Бибер (1980, 16, 16)

I тромбони: Слободан Веселиновић 1995, 3, 3, на неодређено, од децембра 2021), Стеван Драгаш (1972, 28, 28), Никола Миланов (1986, 14, 14)

I труба: Слободан Драгаш (1975, 22, 20)

II труба: Исидор Бобинец (1987, 9, 9)

III труба: Лордан Скендеровић (1976, 20, 20)
Туба: Благоје Гагић (1988, 7, 5)
Тимпани: Иван Бурка (1979, 14, 14), Милица Грубишић (1982, 14, 12)
Удараљке: Золтан Вегше (1976, 24, 21), Стефан Лубарда (1986, 3, 3, на неодређено, од децембра 2021), Јелена Рашковић (1982, 14, 14)

БАЛЕТ

Тел: 021 422 757

e-mail: balet@snp.org.rs

Уметнички/Програмски директор: Тони Ранђеловић (1966, 48, 48)
Секретарка ансамбла уметничке игре – Балета: Санела Миленовић (1976, 31, 31)
Кореограф: Драган Јеринкић (1958, 27, 24)
Репетитор Балета: Борис Ладичорбић (1980, 16, 7)
Корепетитори Балета савремене и народне игре: Бељански Димитрије (1995, 0, 0, на неодређено, од јануара 2022), Дејан Бркић (1974, 24, 10), Золтан Гајдош (1961, 37, 36, до 18. септембра 2021, преминуо)
Техничар за тонску и видео подршку играчких проба: Предраг Петрушевски (1978, 11, 11)
Организаторка пројеката програма: Љубица Шугић (1959, 32, 22)
Инструктор кондиционих вежби – масер играча: Горан Николајев (1974, 19, 13)

Прваци балета: Маја Грња (1972, 44, 44), Ана Ђурић (1991, 15, 15), Андреја Кулешевећ (1978, 34, 34), Милан Лазић (1974, 40, 38), Оксана Сторожук (1970, 43, 43)

Солисти I категорије: Самјуел Бишоп (1991, на одређено, од јуна 2022), Мирјана Дробац (1977, 34, 34), Катарина Кљајић (1993, 12, 12), Дуња Лепуша (1982, 30, 30), Маријана Ђурчија (1978, 34, 34)
Солисти II категорије: Соња Батић (1988, 19, 19), Александар Бечварди (1996, 3, 3, на неодређено, од јула 2022), Милан Иван (1993, 12, 12), Верица Козарев Кларић (1979, 30, 30), Сања Павић (1986, 22, 22), Теона Радановић (1988, 20, 20), Мина Радовић (1995, 8, 8, на неодређено, од јула 2022), Лана

Стојановић (1994, 10, 10), Иванка Стојчевић (1971, 46, 46), Милена (Кркотић) Ступар (1992, 10, 10), Олга (Аврамовић) Шујица (1984, 21, 21)
Солисти III категорије: Данијела Брадоњић (1983, 19, 19, до децембра 2021), Весна Бркић (1973, 39, 39), Јелена Вукадиновић (1974, 43, 43), Бранка Глигорић (1965, 53, 53), Јелена Дангузов (1994, 5, 5, на неодређено, од јануара 2022), Иван Ђерковић (1978, 26, 26), Ранко Лазић (1976, 34, 34), Јелена Марковић (1980, 31, 31), Бојана Митић (1984, 26, 26), Татјана Ненадовић (1968, 50, 44), Бојан Раднов (1987, 18, 18), Надежда Салак (1979, 33, 33), Љубица Селаковић Бандић (1978, 33, 33), Џана Чурчић (1962, 53, 53)

Ансамбл: Биљана Бабијановић (1969, 48, 45), Милана Балаж (1978, 33, 33), Маријета Вираг (1967, 51, 51), Соња Гаврилов (1988, 13, 13), Јована (Пауновић) Дацин (1993, 8, 8), Зорана Димитријевић (1977, 36, 36), Весна Илић Бишоп (1983, 26, 26), Марија Јанковић (1984, 24, 24), Милица Јелић (на одређено), Јелена (Николић) Јеличић (1993, 5, 5), Љиљана Јокановић (1978, 34, 34), Весна Ковач (1977, 36, 36), Маја Кувелић (1983, 27, 27), Бојана Матић (1983, 27, 27), Ирена Месарош (1978, 34, 34), Ивана Нанић Сувачаревић (1977, 36, 36), Момчило Ненадовић (1961, 50, 42), Радмила Несторовић (1966, 41, 32), Ивана Оршолић (1974, 39, 39), Ивана Прибић (1977, 36, 36), Никола Стаменовић (на одређено), Зоран Трифуновић (1992, 6, 6)

ИГРАЧИ ЗАПОСЛЕНИ НА ОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ И ПО ИНТЕРПРЕТАТОРСКОМ УГОВОРУ

Домаћи играчи:

Олга Врбашки, Катарина Зец, Настасја Иветић, Миња Јокановић, Јелена Милошев, Рајна Ремовић, Хана Салак, Милана Самарцић, Христина Станковић, Марија Трифуновић, Ивана Трпчевић, Теодора Шпер; Самјуел Бишоп* (солиста I), Давид Груосо* (солиста II), Александар Ђурђевић, Марко Иван, Андреј Колчеру* (првак), Тома Крижнар, Иван Салонски

* држављани Србије

Страни играчи:

Мелиса Брођин (солиста III), Луиз Дикре (солиста III), Ајака Саито, Јана Черепанова (солиста III); Нао-јуки Ацуми (солиста III), Ђулио Милите (солиста III), Рафаел де Мора Родригез

ДРАМА

Премијере

Сцена „Јован Ђорђевић”

Клаус Ман (Klaus Mann)

МЕФИСТО

(Mephisto)

Копродукција: Српско народно позориште и Фондација „Нови Сад – европска престоница културе 2022”, у оквиру програмског лука „Тврђава мира”

Драматизација и режија: Харис Пашовић

Сценограф: Небојша Антешевић

Костимографкиња: Марина Сремац

Кореограф: Золтан Вајакула

Драматуршкиње: Николина Ђукановић и Александра Плескоњић

Композитор: Марко Грубић

Лектор: др Дејан Средојевић

Видео анимације: Сава Кесић

Асистенткиња редитеља: Јелена Антонијевић

Асистент сценографа: Алекса Шакота

Асистенткиња костимографа: Снежана Јањић Хорват
Сарадници костимографа: Јасмина Радујко, Сава Стевановић

Продуценткиња: Ђорђа Гргић

Мајстори тона: Софија Паскоски, Владимир Огњеновић и Душан Јовановић

Видео–бим: Никола Сенковић и Срђан Миловановић

Инспицијенти: Владимир Савин и Золтан Бешењи

Играју: Аљоша Ђидић (*Хендрик Хефген, глумац*), Мирјана Карановић (*Адолф Хитлер*), Димитрије Аранђеловић (*Принцеза Тебаб, плесачица*), Пеђа Марјановић (*Херман Геринг, председник Рајхстага, министар председник Прусије, командант Луфтвафеа*), Сања Ристић Крајнов (*Лете Линдентал, глумица*), Страхиња Блажић (*Ото*

Улрикс, глумац), Гордана Ђурђевић Димић (*Генералица / Отова мајка*), Старчевић Стефан (*Ханс Миклас, глумац*), Милица Грујичић (*Дора Мартин, глумица*), Гордана Каменаровић (*Госпођа Бела, Хефгенова мајка*), Бојана Милановић (*Ангелика, глумица*), Миодраг Кривокапић (*Теофил Мардер, сатиричар*), Миа Симоновић (*Николета фон Нибург, глумица*), Мина Павлица (*Барбара Брукнер, ћерка Томаса Брукнера*), Марко Савковић (*Самуел Смешни Феликс, глумац / професор Макс Рајнхарт, редитељ / Ернст Рем, вођа С. А.*), Лидија Стевановић (*Одет Кроге, директорица Хамбуршког уметничког позоришта*), Драгиња Вогањац (*Хеда, глумица, драматуршкиња*), Димитрије Динић (*Јозеф Гебелс, министар пропаганде*), Милош Лазивић (*Хајнрих Химлер, директор немачке полиције и командант СС трупа*), Тијана Максимовић (*Госпођа Круп, власница фабрике оружја*), Душан Вукашиновић (*Бењамин Пелц, песник*), Вукашин Ранђеловић (*Џезар фон Мук, драмски писац*), Катарина Брадоњић (*Моцова, глумица, касније вођа Лиге немачких девојака*), Алиса Лацко (*Рахела Мохренвиц, глумица*), Јелена Антонијевић (*Госпођа Ефеу, суфлерка / Гизела, домаћица код Томаса Брукнера*), Милорад Капор (*Хансеман, бармен, касније агент СС*), Уна Ђелошевић (*Герда, Стефи, глумица*), Александра Пејић (*Анита Бербер, плесачица*), Бојана Тушуп (*Анемари / Паула – Лига немачких девојака*), Бранислав Ђалић (*Мали Бек, гардеробер*), Јован Живановић (*Томас, сценски радник*), Јована Плескоњић (*Лизи / млада Петра – Хитлер јунген / Хелга – Лига немачких девојака*), Андријана Ђорђевић* (*Лени Рифенштал / млада Хилда – Хитлер јунген / Одет Ви – плесачица / Сабина – Лига немачких девојака*), Александар Тобџић* (*Бонети*), Анђела Пећинар* (*Моника – Лига немачких девојака / млада Кристина – Хитлер јунген / Мици – плесачица*), Аца Лазин* (*Јуниор Круп / Шпер / млади Уве – Хитлер јунген / војник у Аушвицу Петер / млади нациста у пивници*), Јелена Лончар* (*Дебора / Миу – плесачица / Хермина – Лига немачких девојака / млада Изолда – Хитлер јунген*), Страхиња Пушкаревић* (*Хамлет / млади Фридолин – Хитлер јунген / млади*

Јирген / агент Игнац / војник у Аушвицу Харолд / млади нациста у пивници, Александар Сарапа*
(*Себастијан / Ханс – сниматељ / млади Јост – Хитлер јунген*), ансамбл (*Жртве у Аушвицу*)

* Студенти мастер студија глуме Академије уметности, Нови Сад

12. јула 2022.

2 представе

1603 гледаоца

Сцена „Пера Добриновић”

Петер Хандке (Peter Handke)

ГОЛМАНОВ СТРАХ ОД ПЕНАЛА

(Die Angst des Tormanns beim Elfmeter)

Превод: Дринка Гојковић

Драматизација, режија и адаптација: Ана Ђорђевић

Драматуршкиња: Николина Ђукановић

Сценографкиња: Љубица Петровић

Костимографкиња: Светлана Цвијановић

Композитор: Владимир Пејковић

Сценски говор: Дијана Марковић

Сценски покрет: Вишња Обрадовић

Редитељ видео–материјала: Синиша Цветић

Сниматељ и мотажер видео–материјала: Владислав Андрејевић

Сарадници на изради видео–материјала: Јован Радаковић и Ненад Маринковић

Продуценткиња: Јудит Ференц

Асистенткиња костимографа: Милена Грошин

Асистент драматурга: Дивна Стојанов

Играју: Марко Марковић, Милован Филиповић, Бојана Милановић, Сања Ристић Крајнов, Николина Спасић, Бојана Тушуп, Марко Савковић, Тања Пјевац, Пеђа Марјановић, Вишња Обрадовић, Миа Симоновић, Мина Павлица.

Играју у видео–материјалу: Анђела Пећинар, Андријана Ђорђевић, Јелена Лончар, Дарија Вучков, Нађа Максић, Теодора Парошки, Симонида Мандић, Мила Пајић, Невена Неранџић, Иван Павловић, Драгомир Пешић, Стефан Старчевић, Филип Клицов и Бранислав Ђалић

4. септембра 2021. на 48. ИНФАНТ–у; у СНП–у: 5. октобра 2021.

9 представа (7 у кући, 2 на гостовању у Новом Саду и Пожаревцу)

1563 гледаоца

Џефри Јуџинидис (Jeffrey Eugenides)

МИДЛСЕКС

(Middlesex)

Копродукција: Српско народно позориште и ОПЕНС

Адаптација и драматизација романа: Димитрије Коканов

Превод романа: Александра Чабраја

Редитељка: Јована Томић

Драматург: Димитрије Коканов

Сценографкиња: Јасмина Холбус

Костимографкиња: Маја Мирковић

Композитор: Лука Мејџор

Кореограф: Игор Коруга

Асистенткиња костимографа: Селена Бачкалић

Дизајнер светла: Никола Маринков

Мајстор звука: Стефан Сеетхалер

Продуценткиња: Јудит Ференц

Ауторка дизајна плаката: Нада Божић

Играју: Бојана Милановић (*Калиоп*), Бранислав Јерковић (*Кал*), Золтан Молнар (*Милтон*), Драгиња Вогањац (*Теси*), Соња Исаиловић (*Дездемона*), Димитрије Аранђеловић (*Лефти / Кармен*), Тијана Марковић (*Сурмелина / Мрачни предмет*), Аљоша Ђидић (*Једанаесто поглавље / Рекс Рис*), Александар Сарапа (*Џими Зизмо / Боб Престо*), Вукашин Ранђеловић (*Џером / Доктор Фил*), Миа Симоновић (*Доктор Лус / Зора*)

18. новембра 2021.

11 представа

1221 гледалац

Инспирирано делима и животом Франца Кафке (Franz Kafka)

КАФКА–МАШИНЕ

Адаптација: Ката Ђармати

Редитељ: Вељко Мићуновић

Драматуршкиња: Ката Ђармати
Сценограф: Жељко Пишкорић
Костимографкиња: Марија Марковић Милојевић
Композиторка сонгова: Ирена Поповић
Избор музике: Вељко Мићуновић
Асистент сценографа: Нада Даниловац
Играју: Аљоша Ђидић, Радоје Чупић, Драгиња Вогањац, Марија Меденица, Марко Савић, Јована Мишковић, Душан Вукашиновић, Игор Грекса

27. децембра 2021.

9 представа

1020 гледалаца

Небојша Брадић

ТЕСЛА, ИЗУМЕТНИК

Копродукција: Српско народно позориште и Фондација „Нови Сад – Европска престоница културе”

Инспирисано романом Владимира Пиштала Тесла, портрет међу маскама

Редитељ: Небојша Брадић

Композиторка: Александра Вребалов

Драматург: Александар Милосављевић

Сценограф: Миодраг Табачки

Костимографкиња: Сташа Јамушаков

Кореографија и сценски покрет: Иста Степанов

Видео дизајнер: Павле Никић

Пројект менаџерка: Сенка Петровић

Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват

Продуценткиња: Јудит Ференц

Посебна захвалност Александри Вребалов – електроника, глас, клавир, архивски снимци, дизајн звука; Јелени Кончар и Ариадни Гриф – глас; ЈМЛ – додатна електроника и дизајн звука; Зорану Јерковићу, Новосадском Фестивалу камерне музике – архивски снимци; Ивани Димић, Марини Вукасовић Меденица, Горану Паскаљевићу

Играју: Марко Марковић (*Никола Тесла*), Мирослав Фабри (*Џорџ Шерф*), Југослав Крајнов (*Стенфорд Вајт*), Мина Павлица (*Евелин Незбит*), Алиса Лацко / Вишња Обрадовић (*Ана Морган*), Милан Ковачевић (*Џон Пиерпонт Морган*), Сања Ристић Крај-

нов (*Катарина Џонсон*), Александар Гајин (*Роберт Џонсон*), Пеђа Марјановић (*Стеван*), Александра Плескоњић, Ивана Вукчевић, Тијана Милованов, Катарина Брадоњић, Ана Рудакијевић, Миодраг Петровић, Драган Којић, Јован Живановић, Стефан Бороња (*Хор – Научници / Банкари / Златне девојке и златни момци / Полицајци / Плесачице / Конобар*), Невена Јанковић (*Кћи Џонсонових*), Максим Коронтовски (*Син Џонсонових*)

Одабране сцене одигране: 31. децембра 2021 на мосту „Дуга”, Нови Сад

22. јануара 2022, Нови Сад

5 представа

1100 гледалаца

Момчило Настасијевић

КОД ВЕЧИТЕ СЛАВИНЕ

Копродукција: Српско народно позориште и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

Редитељка: Соња Петровић

Драматуршкиња: Мина Петрић

Сценографи: Жељко Пишкорић и др Младен Стојановић

Костимографкиња: Јасмина Радужко

Сарадник за сценски покрет: Игор Грекса

Сарадник за сценски говор: др Дејан Средојевић

Дизајнер светла: Никола Маринков

Стручна сарадница: др Јелена Сокић

Сарадница на тексту: Николина Ђукановић

Асистенткиња сценографа: Нада Даниловац

Аутори и извођачи музике: Стефан Сеетхалер, Данијел Сеетхалер, Филип Грубач, Игор Сакач, Петар Бањац

Играју: Соња Исаиловић, Стефан Вукић, Бојана Милановић, Вукашин Ранђеловић, Милош Лазић, Стефан Старчевић, Миа Симоновић, Алиса Лацко, Нина Рукавина, Ненад Пећинар, Димитрије Аранђеловић

21. фебруара 2022.

9 представа (6 у кући, 3 на гостовању у Новом Саду, Бањалуци и Пожаревцу)

2065 гледалаца

По мотивима античких трагедија *Цар Едип*,
Антигона и *Бакхе*

СЛЕПА МРЉА

Редитељ: Андреј Мажери (Румунија)
Преводитељка: Иоана Флора
Драматурзи: Космин Станила и Ионут Сочу
Сценограф и костимограф: Адриан Балкау
Кореографкиња Андреа Гаврилиу
Композитор: Адриан Пичореа
Видео: Сениша Цветић
Лектор: др Дејан Средојевић
Асистент редитеља: Милорад Савановић
Асистенткиња костимографа: Миња Давидовић
Организаторка: Јудит Ференц
Играју: Хана Селимовић (*Антигона*), Бранислав Јерковић (*Едип*), Сања Микитишин (*Јокаста*), Аљоша Ђидић (*Полиник / Етеокле / Лај / Пентеј*), Милован Филиповић (*Креонт*), Соња Исаиловић (*Исмена*), Гордана Ђурђевић Димић (*Дадилја / Меропа*), Радоје Чупић (*Тиресија*), Тијана Марковић (*Новинарка*), Искра Шимон (*Мала Антигона*), Анђела Пашчан (*Мала Исмена*), Симонида Мандић, Ивана Панчић Добродолац, Николина Спасић, Александра Пејић, Даница Николић, Мина Павлица, Катарина Брадоњић (*Хор*)

15. априла 2022.

4 представе
802 гледаоца

Камерна сцена

Жељко Хубач

БЕРЛИНСКИ ЗИД

(Када се ми мртви заиграмо живих)

Редитељ: Жељко Хубач
Драматург: Александар Милосављевић
Композиторка: Ирена Поповић Драговић
Сценограф: Жељко Пишкорић
Костимографкиња: Марина Сремац
Асистенткиња драматурга: Дивна Стојанов
Лектор: др Дејан Средојевић
Играју: Милан Ковачевић (*Скендер / Велимир*), Пеђа Марјановић (*Фарук / Рашко*), Душан Вукашиновић

(*Петрит / Василије*), Марија Меденица (*Дита / Марија*), Марко Савић (*Енвер / Димитрије*), Нина Рукавина (*Ана*)

9. марта 2022.

4 представе
245 гледалаца

Ђорђе Лебовић

ЛУТКА СА КРЕВЕТА БРОЈ 21

Копродукција: СНП, Културни центар Панчева, БЕО АРТ 2015 и Савеза драмских уметника Војводине

Адаптација: Ана Ђорђевић

Редитељ: Слободан Бранковић
Драматург: Николина Ђукановић
Сценограф и костимограф: Миња Пољак
Избор музике: Слободан Бранковић
Инспицијент: Снежана Радованов
Суфлер: Снежана Ковачевић
Организатор: Јудит Ференц
Мајстор тона: Душан Јовановић
Мајстор светла: Борислав Гаковић
Асистент костимографа: Снежана Хорват
Играју: Јасмина Вечански Кујунџић, Бранислав Јерковић, Југослав Крајнов, Марко Марковић

25. марта 2022.

9 представа (4 у кући, 5 на гостовању у Панчеву (4) и Сомбору)
526 гледалаца

Обнове

Сцена „Пера Добриновић”

Бранислав Нушић

ГОСПОЂА МИНИСТАРКА

24. јануара 2014.

5 представа
1592 гледаоца

По мотивима дела Иве Андрића
НА ДРИНИ ЋУПРИЈА

17. марта 2016.

5 представа

885 гледалаца

Ана Ђорђевић

АНИКА И ЊЕНА ВРЕМЕНА

Инспирисано приповеткама Иве Андрића

Копродукција: Српско народно позориште и Бео-
Арт, Београд

Измене у улогама: Вукашин Ранђеловић (*Лале*)

20. октобра 2017.

5 представа (3 у кући, 2 на гостовању: Подгорица,
Котор (Црна Гора))

922 гледаоца

Федерико Гарсија Лорка (Federico García Lorca)

КРВАВЕ СВАДБЕ

(Bodas de sangre)

Копродукција: Српско народно позориште, Нови
Сад и Град театар Будва (Црна Гора)

18. септембра 2018, Нови Сад; 9. августа 2018, Будва
3 представе на гостовању у Београду (2) и Будви
(Црна Гора))

1026 гледалаца

Артур Милер (Arthur Miller)

ВЕШТИЦЕ ИЗ САЛЕМА

(The Crucible (disambiguation))

Копродукција: Српско народно позориште и Цен-
тар за развој визуелне културе, Нови Сад

9. новембра 2018.

5 представа (4 у кући, 1 на гостовању у Београду)

666 гледалаца

Жан-Батист Поклен Молијер (Jean-Baptiste Poque-
lin Molière)

Ауторски пројекат Игора Вука Торбице

ТАРТИФ

(Le Tartuffe ou l'Imposteur)

(пројекат „Комично у класичном”)

Српско народно позориште, Нови Сад и Народно
позориште, Сомбор

8. фебруара 2019, Сомбор; 19. фебруара 2019,

Нови Сад

11 представа (5 у кући, 6 на гостовању у Сомбору
(2), Београду (2), Велесу (Македонија) и Будви (Црна
Гора))

3043 гледаоца

Бранислав Нушић

ЈОВАНЧА НА ПУТУ ОКО СВЕТА

Према делу *Пут око света* Бранислава Нушића

Копродукција: Српско народно позориште и Цен-
тар за развој визуелне културе, Нови Сад
21. фебруара 2020.

6 представа

1215 гледалаца

Том Стопард (Tom Stoppard)

РОЗЕНКРАНЦ И ГИЛДЕНСТЕРН СУ МРТВИ
(Rosencrantz & Guildenstern are dead)

4. септембра 2020.

1 представа

118 гледалаца

Тијана Грумић

КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН?

Копродукција: Српско народно позориште и
ОПЕНС, Нови Сад

9. марта 2020.

15 представа (7 у кући, 8 на гостовању: Ниш, Бач-
ки Петровац, Зајечар, Београд, Неготин, Рума,
Зрењанин, Будва (Црна Гора))

3338 гледалаца

Вилијам Шекспир (William Shakespeare)

БУРА

(The Tempest)

Прва премијера: 29. октобра 2020.

Друга премијера: 30. октобра 2020.

7 представа (5 у кући, 2 на гостовању у Београду
и Шапцу)

1397 гледалаца

Добрица Ћосић

ДЕОБЕ

Копродукција: Српско народно позориште, Нови
Сад, Народно позориште Ниш, Народно позориш-
те Приштина са седиштем у Грачаници

Премијере: 16. марта 2021. у СНП-у, 9. априла 2021. у Нишу и 21. маја 2021. у Грачаници
2 представе на гостовању у Крушевцу и Скопљу (Македонија)
120 гледалаца

Камерна сцена

Бранислав Нушић
АУТОБИОГРАФИЈА

10. октобра 2014.
1 представа на гостовању у Кули
180 гледалаца

Огњен Петковић
КАТАР

Копродукција: Српско народно позориште и Удружење „Мансарда”
23. септембра 2019.
1 представа
45 гледалаца

Слободан Тишма
ПОЈАЧАЛО И ГИТАРА
(НОВОСАДСКИ ОМНИБУС)

Представа рађена у оквиру пројекта „Новосадски омнибус”, заједно са представама *Граматика поремећаја* и *Велика очекивања*. Од сезоне 2020/2021. представе се играју самостално.
12. фебруара 2020.
3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Руми)
219 гледалаца

Фрања Петриновић
ГРАМАТИКА ПОРЕМЕЋАЈА
(НОВОСАДСКИ ОМНИБУС)

Представа рађена у оквиру пројекта „Новосадски омнибус”, заједно са представама *Појачало и гитара* и *Велика очекивања*. Од сезоне 2020/2021. представе се играју самостално.
12. фебруара 2020.
5 представа
236 гледалаца

Ђорђе Писарев
ВЕЛИКА ОЧЕКИВАЊА

(НОВОСАДСКИ ОМНИБУС)
Представа рађена у оквиру пројекта „Новосадски омнибус”, заједно са представама *Појачало и гитара* и *Граматика поремећаја*.
23. фебруара 2021.
1 представа
54 гледаоца

Милош Николић
ОСАМНАЕСТ МАЧАКА И ЛИМАР ХЕРМАН БРУМ

23. априла 2021.
6 представа
300 гледалаца

Антон Павлович Чехов
(Антон Павлович Чехов)

ВИШЊИК
(Вишнёвый сад)

Измене у улогама: Миодраг Петровић (*Фирс, лакеј*)
15. маја 2021.
2 представе
173 гледаоца

Ансамбл Дrame Српског народног позоришта је у сезони 2021/22. одиграо 147 представа, од чега 110 у кући, и 36 на гостовању, пред 25.674 гледалаца, а гостовао је у Сомбору (3), Нишу, Београду (7), Новом Саду (2), Пожаревцу (2), Панчеву (4), Руми, (2), Бачком Петровцу, Зајечару, Неготину, Зрењанину, Шапцу, Крушевцу, Кули, затим у Бања Луци (Република Српска), Скопљу, Велесу (Македонија), Будви (3), Подгорици и Котору (Црна Гора).

Учешћа Дrame на фестивалима и освојене награде:

КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН?

2. фестивал „Театар на раскршћу”, НП Ниш: Награда за најбољу младу глумицу СОЊИ ИСАИЛОВИЋ, Награда за најбољу женску улогу БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ

26. „Петровачки дани позоришта”, Бачки Петровац
„Дани Зорана Радмилковића”, Позориште Тимочке крајине, Зајечар: награду „Зоранов брк” за улогу Џенис Џоплин БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ, Награда новинарског жирија за најбољу младу глумицу СОЊИ ИСАИЛОВИЋ, Награда публике за НАЈБОЉУ ПРЕДСТАВУ Фестивала

Фестивал „Наши дани”, Београдско драмско позориште, Београд

„Арт–трема фест”, Рума: Награде за најбољу женску улогу СОЊИ ИСАИЛОВИЋ и БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ, Награда за најбољу сценографију ЖЕЉКУ ПИШКОРИЋУ

71. фестивал професионалних позоришта Војводине, Зрењанин: Награде за најбоље младе глумице СОЊИ ИСАИЛОВИЋ и БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ
Фестивал Будва град театар, Будва (Црна Гора)

ТАРТИФ

Фестивал „Наши дани”, Београдско драмско позориште, Београд

„Игорови дани”, Народно позориште, Београд
Фестивал Будва град театар, Будва (Црна Гора)

ВЕШТИЦЕ ИЗ САЛЕМА

Фестивал „Наши дани”, Београдско драмско позориште, Београд

БУРА

Фестивал „Наши дани”, Београдско драмско позориште, Београд

„Позоришно пролеће”, Шабац: Награда за текстове песама МАРКУ ШЕЛИЋУ МАРЧЕЛУ, АЛЕКСАНДРИ ПЛЕСКОЊИЋ Награда за улогу Стеле, Награда „Залог за будућност” младој глумици АНЂЕЛИ ПЕЋИНАР

КРВАВЕ СВАДБЕ

Фестивал „Наши дани”, Београдско драмско позориште, Београд

„Игорови дани”, Народно позориште, Београд
Фестивал Будва град театар, Будва (Црна Гора): Награда Бијенала сценског дизајна 2022, (регионално признање) за дизајн представе у целини представи

ПОЈАЧАЛО И ГИТАРА

„Арт–трема фест”, Рума: Награде за најбоље епизодне улоге САЊИ МИКИТИШИН и МИРОСЛАВУ ФАБРИЈУ

ГОЛМАНОВ СТРАХ ОД ПЕНАЛА

26. Глумачке свечаности „Миљивоје Живановић”, Пожаревац

КОД ВЕЧИТЕ СЛАВИНЕ

67. Стеријино позорје, Нови Сад: Стеријина награда за улогу Магдалене СОЊИ ИСАИЛОВИЋ, Стеријина награда за оригиналну музику СТЕФАНУ ИДАНИЈЕЛУ СВИТХАЛЕРУ, ФИЛИПУ ГРУБАЧУ, ИГОРУ САКАЧУ и ПЕТРУ БАЊЦУ, Стеријина награда за драматургију МИНИ ПЕТРИЋ, Стеријина награда за сценски говор др ДЕЈАНУ СРЕДОЈЕВИЋУ

24. Театар фест „Петар Кочић”, Бањалука

4. Виминацијум фест, Пожаревац: Награда „Уздарје” за најбољег глумца вечери СОЊИ ИСАИЛОВИЋ за улогу Магдалене

ЛУТКА СА КРЕВЕТА БРОЈ 21

30. „Позоришни маратон”, Сомбор

МАГБЕТ

Фестивал Будва град театар, Будва (Црна Гора) (премијера и још 3 извођења)

АУТОБИОГРАФИЈА

1. Фестивал професионалних позоришта „Публикум”, Кула: Награда „Златна кула” за НАЈБОЉУ ПРЕДСТАВУ Фестивала

ОПЕРА

Премијере

Сцена „Јован Ђорђевић”

Ђузепе Верди (Giuseppe Verdi)

АИДА

(Aida)

Либрето: Антонио Гисланцони

Диригент: Андреа Солинас (к. г. Италија), Александар Којић

Редитељ: Александар Николић
Кореограф: Александар Илић
Сценограф: Томислав Шараба
Костимографкиња: Сенка Раносављевић
Хор припремила: Весна Кесић Крсмановић
Асистенткиња редитеља: Катарина Матеовић Тасић
Корепетиторка и вокални педагошкиња: Андреа Солинас
Корепетитори: Ђовани Курели, Страхиња Ђокић
Корепетитор Хора: Немања Штеванов
Мали хор припремио: Јован Пејић
Концертмајстори: Владимир Ђуковић, Сергеј Шаповалов
Превод за титл: Иван Свирчевић
Асистент кореографа: Мојца Мајцен
Репетиторка балета: Бранка Глигорић
Вајарски радови: Миливоје Жарковић, Иван Киш, Душко Рамаји, Немања Вучетић
Асистенти сценографа: Никола Сенковић, Нада Даниловац
Асистенткиња костимографа: Миња Давидовић
Израда накита и оглавља: Јања Пађен
Играју: диригент: Андреа Солинас (к. г. 2), Александар Којић (4), Ејуб Гулијев (к. г. Баку, 1), Марко Бојем (к. г. Италија, 1); Небојша Бабић (5), Страхиња Ђокић (1), Стефан Павловић (к. г. 2) (*Краљ Египта*), Вишња Радосав (4), Јелена Кончар (2), Милијана Николић (к. г. Аустралија, 1), Сања Анастасија (к. г. 1) (*Амнерис, његова ћерка*), Соња Шарић (к. г. 2), Данијела Јовановић (3), Марија Јелић (к. г. 2), Ферјал Туркоглу (к. г. Турска 1) (*Аида, робинја*), Стеван Каранац (к. г. 6), Александар Саша Петровић (1), Дарио Ди Вијетри (к. г. Италија, 1) (*Радамес, египатски војсковођа*), Рикардо Цанелато (к. г. Италија, 1), Горан Крнета (4), Страхиња Ђокић (3) (*Рамфис, египатски првосвештеник*), Жељко Р. Андрић (6), Никола Мијаиловић (к. г. 1) (*Амонасро, етиопски краљ, отац Аидин*), Игор Ксионжик (*Гласник*), Маја Андрић (4), Наташа Тасић Кнежевић (3) (*Првосвештеница*), Марија Митић Васић (4), Маја Андрић (3) (*Свештеница*); Балет: Катарина Кљајић, Самјуел Бишоп (*Соло*); Верица Козарев Кларић, Надежда Салак, Весна Бишоп, Мина Радовић, Марија Трифуновић, Милица Јелић, Јелена Дангузов, Ми-

лана Самарџић, Катарина Зец, Олга Врбашки, Миња Јокановић, Рајна Ремовић, Ивана Трпчевић, Ђулио Милите, Бојан Раднов, Зоран Трифуновић, Александар Бечварди, Марко Иван, Александар Ђурђевић, Иван Салонски, Никола Стаменовић / Теодора Шпер, Тома Крижнар. Владислав Шегуљев, Стефан Микан, Мирослав Стојиљковић, Теодор Вучуровић, Марко Мићић, Лука Станковић, Марко Тојагић, Марко Несторовић (*статисти*)
Учествује Хор, Оркестар и Балет СНП-а

15. септембра 2021, Петроварадинска тврђава; у СНП-у: 18. септембра 2021.

8 представа (7 у кући, 1 на гостовању на Петроварадинској тврђави)
5389 гледалаца

Јасмина Митрушић, Валентин Рокебир,
Луиђи Ђинкве

КРОС ОПЕРА: ДРУГОСТ – СТРАХ И ОТКРИЋЕ САН / ЛЕТ ЗА ЕГИПАТ / А ВИ, ШТА ВИ ЗНАТЕ О БУДУЋНОСТИ?

Копродукција: Српско народно позориште, Нови Сад, Државно позориште Линц (Аустрија), Градски театар „Павароти – Френи“, Модена (Италија)
Опера се пева на српском, немачком и италијанском језику

Либрето: Јасмина Митрушић, Херман Шнајдер, Сандро Капелето

Диригент: Ђорђе Павловић

Редитељ: Грегор Хорес

Сценографкиња и костимографкиња: Марианђела Мацео

Дизајнер светла: Марчело Марци

Видео дизајнери: Хана Хилдебранд, Марчело Ротондела

Драматуршкиња: Катарина Јон

Пројектна менаџерка: Сенка Петровић

Лектор: др Саша Латиновић

Асистент редитеља: Рахел Шварц

Асистент дизајнера светла: Карло Алберто Коломбини

Консултанткиња за анимацију лутке: Сенка Петровић

Титл на српском: Иван Свирчевић

Вокални корепетитори: Милена Миловановић,
Нкјонг Ким, Никола Фрати
Певачи: Евгенија Јеремиић (*сопран*), Идил Карабу-
лут (*мецосопран*), Далила Ђенић (*алт*), Флориан
Вугк (*тенор*), Еуђенио Мариа Деђиакоми (*бари-
тон*), Страхиња Ђокић (*бас*), Милан Новаковић
(*Наратор*, СНП).

Оркестар: Владимир Ђуковић (*виолина I, концерт-
мајстор*), Снежана Томинчић (*виолина II*), Драга-
на Лончар (*виола*), Невена Влаовић (*виолончело*),
Пјерлука Чили (*контрабас*), Лидиа Кулингер (*фла-
ута, пиколо флаута*), Мартина Корзенијевска
(*обоа*), Ајака Мацудоми (*кларинет, саксофон, бас
кларинет*), Дијего Базиле (*перкусије*), Ђанмарко
Петручи (*етно перкусије*), Алесандро Сантакате-
рина (*гитара*), Андреа Шевјечек (*клавир*)

САН

опера у једном чину

Композитор и либрето: Јасмина Митрушић
Играју: Далила Ђенић (*Сара, избеглица из Сирије,
мајка*), Евгенија Јеремиић (*Марија, избеглица из
Сирије, ћерка*), Идил Карабулут (*Ана, сарадница
избегличког центра из Врања*), Страхиња Ђокић
(*Аднан, избеглица из Авганистана*), Еуђенио Ма-
риа Деђиакоми (*Хасан, избеглица из Авганистана*),
Флориан Вугк (*Осман, избеглица из Авганистана*)

ЛЕТ ЗА ЕГИПАТ

опера у једном чину

Композитор: Валентин Рокебир
Либрето: Херман Шнајдер
Играју: Евгенија Јеремиић (*Мајка*), Еуђенио Мариа
Деђиакоми (*Отац*), Далила Ђенић (*Глас детета*),
Страхиња Ђокић (*Доктор*), Флориан Вугк (*Аси-
стент*), Идил Карабулут (*Медицинска сестра*)

А ВИ, ШТА ВИ ЗНАТЕ О БУДУЋНОСТИ?

опера у 14 сцена

Композитор: Луиђи Ђинкве
Либрето Сандро Капелето
Играју: Евгенија Јеремиић (*сопран*), Идил Карабу-
лут (*мецосопран*), Далила Ђенић (*алт*), Флориан
Вугк (*тенор*), Еуђенио Мариа Деђиакоми (*бари-
тон*), Страхиња Ђокић (*бас*).

Премијере: 3. децембра 2021, Модена (Италија);
7. априла 2022, СНП; 18. априла 2022, Линц (Ау-
стрија)

6 представа (2 у кући, 4 на гостовању: Модена
(Италија) (2), Линц (Аустрија) (2))
1558 гледалаца

БОЖИЋНО-НОВОГОДИШЊИ КОНЦЕРТ

Диригент: Микица Јевтић
Аранжмане написао: Федор Вртачник
Концертмајстор: Владимир Ђуковић
Режијска поставка: Катарина Матеовић Тасић
Солисти: Васа Стајкић, Маја Андрић, Душан Би-
рач, Марија Јелић, Јелена Кончар, Софија Спасић,
Никола Станков, Невена Станков, Татјана Саватић
Учествује Оркестар СНП-а

30. децембра 2021.

1 представа
468 гледалаца

Стеван Дивјаковић ВЛАДИМИР И КОСАРА

Копродукција: Српско народно позориште и „Нови
Сад – Европска престоница културе 2022”

Либрето приредио: Стеван Дивјаковић, по исто-
именом либрету Петра Прерадовића и трагедији
Владислав Јована Стерије Поповића

Диригент: Диан Чобанов (к. г. Бугарска), Микица
Јевтић

Редитељ и сценограф: Александар Николић (к. г.
Београд)

Кореограф: Александар Илић
Костимографкиња: Сенка Раносављевић
Хор припремила: Весна Кесић Крсмановић

Креаторка лутака: Сандра Никач
Дизајнер светла: Марко Радановић
Концертмајстори: Владимир Ђуковић, Сергеј Ша-
повалов

Асистент редитеља: Катарина Матеовић Тасић
Корепетиторке: Данијела Ходоба Леш, Марина
Рајновић

Допунски хор припремио: Јован Пејић
Титл: Иван Свирчевић
Репетиторка Балета: Бранка Глигорић
Асистенткиња кореографа: Мојца Мајцен
Израда круна: Јања Пађен
Асистенткиња костимографа: Миња Давидовић
Асистент сценографа: Томислав Шараба
Сарадница асистента сценографа: Нада Даниловац
Играју (и промене): диригент: Диан Чобанов (2),
Микица Јевтић (1); Стеван Каранац (к. г. 1), Марко
Живковић (к. г. 2) (*Владимир, дукљански краљ*),
Дарија Олајош Чизмић (2), Верица Пејић (1) (*Косара, Самуилова кћи*),
Васа Стајкић (1), Страхиња Ђокић (2) (*Самуил, бугарски краљ*),
Бранислав Станков (1), Стефан Павловић (к. г. 2) (*Владислав, Самуилов синовац*),
Никола Баста (к. г. 3) (*Радован, Владимиров пријатељ*),
Маја Андрић (2), Свјетлана Ђокић (к. г. 1) (*Мара, Косарина пријатељица*),
Горан Крнета (3) (*Давид, бугарски архиепископ*),
Стефан Микан (*Арон, Самуилов брат – нема улога*),
Верица Козарев Кларић, Мина Радовић,
Весна Бишоп, Марија Трифуновић, Теодора Шпер,
Олга Врбашки, Јелена Дангузов, Ивана Трпчевић,
Бојан Раднов, Александар Бечварди, Никола Стаменовић,
Зоран Трифуновић, Тома Крижнар, Марко Иван,
Ђулио Милите, Александар Ђурђевић (*Балет*),
Катарина Поповић / Лена Галић / Вила Малешев
(*Косара као девојчица*), Никола Станков / Никола Радојичић
(*Владислав као дечак*)
Аниматори: Марко Мићић (*вук*), Стефан Микан (*јелен*),
Лука Станковић (*кошута*), Владислав Шегуљев,
Мирослав Стојиљковић (*статисти*)
Учествују Хор, Оркестар и Балет СНП–а

28. марта 2022.

3 представе
1875 гледалаца

Бенџамин Бритн (Benjamin Britten)
LES ILLUMINATIONS
(Просветљења)

Диригент: Луис Горелик (к. г. Аргентина)
Концертно наступали: Марија ЈЕЛИЋ, сопран (к. г.)
и Оркестар Опере СНП–а

19. јула 2022, Охрид (Македонија)
1 концерт на гостовању: „Охридско лето” (Македонија)
500 гледалаца

Густав Малер (Gustav Mahler)
СИМФОНИЈА БР. 5
Диригент: Озвалдо Фереира (Аргентина)

Пројекат Креативне Европе *Sounds of Change*.
Партнери на пројекту су Португалска филхармонија,
уметничка организација Нолетиа из Шпаније,
Интернационални музички фестивал Кобленц из Немачке,
Културно друштво БСА из Словеније и Српско народно позориште.
Концерт је одржан на Платоу СНП–а.

14. августа 2022.
1 на гостовању у Новом Саду
800 гледалаца

Камерна сцена

КОНЦЕРТ КВАРТЕТА „БИЛИТИС”

Ксенија Башић (*флаута*), Ива Станковић (*виолина*),
Ана Клем Аксентијевић (*виола*), Милица Свирац (*виолончело*)

9. децембра 2021.
1 представа
118 гледалаца

Концерт Камерног ансамбла UNIVERSO

Сарадња Опере СНП–а и Галерије Матице српске

Музички аранжман: Данијел Леш
Марија Васић (*пиколо флаута*), Сандра Катић (*пиколо флаута и флаута*),
Ксенија Мијатовић Кором (*алт флаута*), Дина Шуклар Визеки (*клавир*)

30. септембра 2021, Галерија Матице српске,
Нови Сад
1 представа на гостовању у Новом Саду
100 гледалаца

Обнове

Сцена „Јован Ђорђевић”

Ѓузепе Верди (Giuseppe Verdi)

ТРАВИЈАТА

(La Traviata)

Измене: Дарија Олајош Чизмић (*Виолета*), Верица Пејић (1), Јелена Кончар (1) (*Флора*), Маја Андрић (1), Лаура Павловић (1) (*Анина*), Ектор Лопес Мендоса (к. г. Мексико, 1), Саша Штулић (1) (*Алфред Жермон*), Васа Стајкић (*Жорж Жермон*)
16. октобра 1981, обнова: 25. маја 2002.

2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Суботици)
352 гледалаца

Ђакомо Пучини (Giacomo Puccini)

БОЕМИ

(La Bohème)

Измене: Стеван Каранац (к. г. 2) (*Родолфо*), Никола Баста (к. г. 2) (*Шонар*), Марија Јелић (к. г. 2) (*Мими*), Дарија Олајош Чизмић (*Мизета*)
12. маја 2007.

2 представе
175 гледалаца

Ђакомо Пучини (Giacomo Puccini)

МАДАМ БАТЕРФЛАЈ

(Maddamme Butterfly)

Измене: Јасмина Трумбеташ Петровић (к. г. 1), Данијела Јовановић (1) (*Ђо-Ђо-сан*), Вишња Радосав (1), Свјетлана Ђокић (к. г. 1) (*Сузуки*), Дејан Максимовић (к. г. 1), Саша Петровић (1) (*Б. Ф. Пинкертон*), Верица Пејић (1), Маја Андрић (1) (*Кејт Пинкертон*)
28. марта 1996, обнова: 26. фебруара 2009.

2 представе
1005 гледалаца

Карл Орф (Carl Orff)

КАРМИНА БУРАНА

(Carmina burana)

Концертна верзија, на Платоу СНП-а, Хор и Оркестар СНП-а, Уметнички ансамбл Министарства одбрале „Станислав Бинички” из Београда и Дечији хор

Измене: Марија Јелић (к. г.) (*Сопран*), Александар Толимир (*Тенор*), Васа Стајкић (*Баритон*)

24. јуна 2010.

1 представа
4000 гледалаца

Ђоакино Росини (Gioachino Rossini)

СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН

(Il barbiere di Siviglia)

Измена: Маја Андрић (*Берта*)

30. марта 2012.

1 представа
472 гледалаца

Волфганг Амадеус Моцарт (Wolfgang Amadeus Mozart)

ЧАРОВНА ФРУЛА

(Die Zauberflöte)

Измене: Бранислав Станков (*Папагено*), Лаура Павловић (*Папагена*), Марија Цвијић (*Краљица ноћи*), Данијела Јовановић (*Памина*), Бранислав Цвијић (*Тамино*), Весна Варагић, Јелена Станков, Александра Коцић (*Три даме*), Јасна Миљивојевић, Етел Кочи, Софија Станић (*Три виле*), Марко Скенцић, Јован Пејић, Стеван Николић (*Три стражара*)

21. маја 2016.

2 представе
261 гледалаца

Ѓузепе Верди (Giuseppe Verdi)

ТРУБАДУР

(Il trovatore)

Марина Павловић Бараћ (*Ацучена*, улогом обележила 35 година уметничког рада)

4. октобра 2008, обнова: 26. јануара 2019.

1 представа
245 гледалаца

Ѓузепе Верди (Giuseppe Verdi)

РИГОЛЕТО

(Rigoletto)

Измене: Саша Штулић (*Војвода од Мантове*), Жељко Р. Андрић (*Риголето*), Марија Цвијић (*Ђилда*), Вишња Радосав (*Мадалена*), Стефан Павловић (к. г.) (*Гроф Монтероне*), Ивана Трпчевић (*Кћерка*)

14. јуна 2019.
1 представа
305 гледалаца

Шарл Гуно (Charles-François Gounod)

ФАУСТ

(Faust)

Измене: Дејан Максимовић, к. г. (*Фауст*), Данијела Јовановић (*Маргарета*), Небојша Бабић (*Мефисто*), Васа Стајкић (*Валентин*), Горан Крнета (*Вагнер*), Јелена Кончар (*Зибел*), Марина Павловић Бараћ (*Марта*), Ивана Трпчевић (*Тело*)

2. новембра 2019.

2 представе

838 гледалаца

Ансамбл Опере Српског народног позоришта је у сезони 2021/22. одиграо 36 представа, од чега 27 у кући, и 9 на гостовању, пред 18.461 гледаоцем, а гостовао је у Петроварадину, Новом Саду (2), Суботици, затим у Модени (2) (Италија), Линцу (2) (Аустрија) и Охриду (Македонија).

БАЛЕТ

Премијере

Сцена „Јован Ђорђевић”

Стеван Христић

ОХРИДСКА ЛЕГЕНДА

балет у четири слике

Либрето, по народним мотивима: Стеван Христић
Кореограф и редитељ: Владимир Логунов (к. г.)

Диригент: Александар Којић

Сценограф: Саша Сенковић

Костимографкиња: Мирјана Стојановић Маурич

Дизајнер светла: Марко Радановић

Диригент Хора: Весна Кесић Крсмановић

Концертмајстори: Владимир Ђуковић, Сергеј Шоповалов

Репетиторке: Оксана Сторожук, Маја Грња, Весна Бркић, Бранка Глигорић

Консултант за народну игру: Душан Милосављевић (к. г.)

Педагог: Владимир Шувалов (к. г, Украјина)

Корепетитори: Золтан Гајдош, Дејан Бркић

Сараднице сценографа: Невена Ковачевић, Александра Жепинић, Емилија Нађ, Ана Бокан (студенткиње Академије уметности Нови Сад – Дијајн ентеријера)

Асистенткиње костимографа: Радмила Несторовић, Ивана Ђеран

Асистенткиња сценографа: Нада Даниловац

Видео бим: Ђорђе Верначки, Срђан Миловановић

Играју: Ана Ђурић (*Биљана*, *Бисерка*), Андреј Колчериу (2), Самјуел Бишоп (2) (*Марко*), Самјуел Бишоп (2), Милан Иван (2) (*Везир*), Иван Ђерковић (Султан), Милан Иван (2), Зоран Трифуновић (2) (*Иван*, *младожења*), Сања Павић (*Звезда Даница*), Милица Јелић, Верица Козарев Кларић, Бојана Митић (3), Марија Трифуновић, Марија Јанковић (1) (*Пратиље Звезде Данице*), Мирјана Дробац (3), Јелена Вукадиновић (1) (*Биљанина мајка*), Иван Ђерковић (*Биљанин отац*), Биљана Бабијановић (3), Ивана Прибић (1) (*Иванова мајка*), Ранко Лазич (*Иванов отац*), Јелена Вукадиновић (3), Ирена Месарош (1) (*Деверуша*), Катарина Кљајић (3), Луиз Дикре (1) (*Румунска игра*), Лана Стојановић (3), Рајна Ремовић (1) (*Бугарска игра*), Олга Аврамовић (3), Катарина Зец, Давид Груосо (*Грчка игра*), Давид Груосо, Тома Крижнар (*Маркови пријатељи*), Дуња Лепуша (2), Милена Крковић (*Соло одалиска*), Мелиса Брођин, Олга Врбашки, Јелена Дангузов, Луиз Дикре, Катарина Зец, Милица Јелић, Миња Јокановић, Верица Козарев Кларић, Бојана Матић, Бојана Митић, Рајна Ремовић, Ајака Саито, Милана Самарцић, Христина Станковић, Марија Трифуновић, Ивана Трпчевић, Теодора Шпер / Весна Бишоп, Соња Гаврилов, Марија Јанковић, Хана Салак, Јана Черепанова (*Девојке у харему – одалиске*), Соња Батић, Мелиса Брођин, Олга Врбашки, Јелена Дангузов, Луиз Дикре, Катарина Зец, Миња Јокановић, Милена Крковић, Бојана Матић, Мина Радовић, Рајна Ремовић, Ајака Саито, Хана Салак, Милана Самарцић, Лана Стојановић, Јана Черепанова / Соња Гаврилов, Марија Јанковић, Дуња Лепуша, Ивана Трпчевић, Теодора Шпер (*Језерске виле – русалке*), Наојуки Ацуми, Алексан-

дар Бечварди, Александар Ђурђевић, Марко Иван, Тома Крижнар, Ђулио Милите, Бојан Раднов, Иван Салонски, Никола Стаменовић, Зоран Трифуновић (*Јаничари*), Весна Бишоп, Мелиса Брођин, Олга Врбашки, Јелена Дангузов, Луиз Дикре, Катарина Зец, Милица Јелић, Миња Јокановић, Бојана Митић, Мина Радовић, Рајна Ремовић, Ајака Саито, Хана Салак, Милана Самарџић, Марија Трифуновић, Ивана Трпчевић, Јана Черепанова, Теодора Шпер, Неојуки Аџуми, Александар Бечварди, Давид Груосо, Александар Ђурђевић, Марко Иван, Милан Иван, Тома Крижнар, Ђулио Милите, Бојан Раднов, Иван Салонски, Никола Стаменовић, Зоран Трифуновић / Соња Гаврилов, Марија Јанковић, Христина Станковић (*Народ*), Ненад Вуковић, Стефан Микан, Мирослав Стојиљковић, Владислав Шегуљев (*Статисти*)

Учествују: Балет, Хор и Оркестар Опере СНП–а

30. октобра 2021.

4 представе

1846 гледалаца

Музика Петра Иљича Чајковског, по мотивима истоименог романа Лава Н. Толстоја

АНА КАРЕЊИНА

балет у два дела

Кореограф, редитељ, избор музике и либрето: Крунислав Симић (к. г.)

Диригент: Микица Јевтић

Сценограф: Саша Сенковић

Костимографкиња: Мирјана Стојановић Маурич

Дизајнер светла: Марко Радановић

Асистенткиња кореографа: Оксана Сторожук

Концертмајстори: Владимир Ђуковић, Сергеј Шаповалов

Педагошкиња: Ала Ширкевич (к. г. Санкт Петербург)

Репетитори: Маја Грња, Бранка Глигорић, Борис Ладичорбић

Корепетитори: Дејан Бркић, Димитрије Бељански

Сараднице сценографа: Звездана Ковачевић, Тамара Кереџин, Татјана Миленковић, Николина Јовановић, Исидора Пекурар (студенткиње Ака-

демије уметности Нови Сад – Дизајн ентеријера) Асистенткиња сценографа: Нада Даниловац Асистенткиње костимографа: Снежана Хорват, Радмила Несторовић, Миња Давидовић

Видео бим: Срђан Миловановић, Никола Сенковић
Играју: Ана Ђурић (*Ана Карењина*), Самјуел Бишоп (*Карењин*), Андреј Колчериу (*Вронски*), Катарина Кљајић (*Кити*), Давид Груосо (*Судбина*), Верица Козарев Кларић (*Дадилџа*). Соња Батић, Мелиса Брођин, Олга Врбашки, Соња Гаврилов, Јелена Дангузов, Јована Дацин, Луиз Дикре, Катарина Зец, Марија Јанковић, Милица Јелић, Миња Јокановић, Милена Кротић, Јелена Милошев, Бојана Митић, Сања Павић, Мина Радовић, Рајна Ремовић, Ајака Саито, Милана Самарџић, Христина Станковић, Лана Стојановић, Марија Трифуновић, Ивана Трпчевић, Јана Черепанова, Теодора Шпер, Милана Балаж, Зорана Димитријевић, Бојана Матић, Ивана Нанић Сувачаревић, Ивана Прибић, Јелена Марковић, Неојуки Аџуми, Александар Бечварди, Давид Груосо, Александар Ђурђевић, Марко Иван, Милан Иван, Тома Крижнар, Ђулио Милите, Бојан Раднов, Рафаел де Мора Родригез, Никола Стаменовић, Зоран Трифуновић, Иван Ђерковић, Ранко Лазић (*Ансамбл – Бал, Коњске Трке, Визија*), Арсен Ладичорбић (*Сергеј, дете*), Владислав Шегуљев (*статиста*), пас Бела

Избор из музике Чајковског: Симфонија бр. 6 у ха–молу, Патетична, Оп. 74; Симфонија бр. 2 у це–молу, Мала руска, Оп. 17; Војвода, симфонијска балада, Оп. 78; Свита бр. 1 у де–молу, Оп. 43; Ромео и Јулија, увертира–фантазија; Италијански капричо, Оп. 45; Серенада, за гудачки оркестар у Це–дуру; Сувенир из Фиренце, гудачки секстет у де–молу, Оп. 70), Оркестар СНП–а

14. маја 2022.

2 представе

1602 гледаоца

Обнове

Сцена „Јован Ђорђевић”

Петар Илич Чајковски (Пётр Ильич Чайковский)

ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО

(Лебедино озеро)

Измене: Самјуел Бишоп (1), Андреј Колчериу (2) (*Принц Зигфрид*), Тома Крижнар (1), Давид Груосо (2) (*Ротбарт*), Неојуки Ацуми (1), Александар Бечварди (1) (*Шут*), Јелена Вукадиновић (2), Надежда Салак (1) (*Краљица*), Милена Кркотић, Лана Стојановић (1), Рајна Ремовић (2), Милан Иван (*Па-де-троа*), Луиз Дикре (1), Соња Батић (1), Јелена Дангузов (1), Ђулио Милите (3), Давид Груосо (1), Неојуки Ацуми (1), Рафаел Де Мора Родригез (1) (*Шпанска игра, соло*), Лана Стојановић (2), Миња Јокановић (1) (*Тарантела, соло*), Верица Козарев Кларич (2), Мина Радовић (1), Зоран Трифуновић (*Мађарска игра, соло*), Милена Кркотић (1), Катарина Зец (2) (*Руска игра, соло*), Јелена Дангузов, Рајна Ремовић, Александар Бечварди (2), Бојан Раднов (2), Никола Стаменовић (1), Александар Ђурђевић (1) (*Мазурка, соло*)

4. априла 2008.

3 представе

1361 гледалац

Петар Илич Чајковски (Пётр Ильич Чайковский)

КРЦКО ОРАШЧИЋ

(Щелкунчик)

Измене: Ана Ђурић (3), Лана Стојановић (3), Рајна Ремовић (2) (*Вила Шећера*), Самјуел Бишоп (3), Андреј Колчериу (2), Милан Иван (3) (*Крцко Принц*), Давид Груосо (4), Иван Ђерковић (4) (*Дроселмејер*), Миња Јокановић (6), Рајна Ремовић (2) (*Клара*), Бојан Раднов (6), Тома Крижнар (2) (*Краљ мишева*), Милана Самарцић (6), Луиз Дикре (2) (*Краљица мишева*), Јелена Вукадиновић (3), Верица Козарев Кларич (3), Бојана Матић (2) (*Госпођа Шталмбаум*), Ђулио Милите (4), Давид Груосо (4) (*Господин Шталмбаум*), Бранка Глигорић (4), Љиљана Јокановић (4) (*Баба*), Иван Ђерковић (4), Ранко Лазич (4) (*Деда*), Никола Стаменовић (4), Александар Ђурђевић (4) (*Фриц*),

Ана Ђурић (3), Лана Стојановић (3), Рајна Ремовић (2) (*Лутка*), Соња Батић (4), Милана Самарцић (2), Луиз Дикре (2) (*Крцко Принц Лутак*), Јелена Дангузов (*Војник*), Катарина Кљајић (4), Милена Кркотић (4), Александар Бечварди (4), Давид Груосо (4) (*Шпанска игра*), Олга Аврамовић (4), Катарина Зец (1), Катарина Кљајић (3), Бојан Раднов (*Арапска игра*), Милана Самарцић (4), Ајака Саито (4), Зоран Трифуновић (4), Ђулио Милите (4) (*Кинеска игра*), Милена Кркотић (4), Јелена Дангузов (4), Милан Иван (2), Неојуки Ацуми (2), Зоран Трифуновић (2), Никола Стаменовић (2) (*Руска игра*), Јелена Вукадиновић (3), Верица Козарев Кларич (3), Бојана Матић (2) (*Краљица*), Ђулио Милите (4), Марко Иван (4) (*Краљ*)

23. децембра 2011.

8 представа

3702 гледаоца

Микис Теодоракис (Μίκης Θεοδωράκης)

ГРК ЗОРБА

(Ζορμπάς)

Измена: Катарина Кљајић (2), Олга Аврамовић (1) (*Мадам Ортанс*), Ана Ђурић (2), Катарина Кљајић (1) (*Марина*), Давид Груосо (2), Милан Иван (*Павлос*)

Напомена: прво извођење у сезони одиграно у част преминулог Микиса Теодоракиса

8. октобра 2016.

3 представе

2370 гледалаца

Ђузепе Верди (Giuseppe Verdi)

ДАМА С КАМЕЛИЈАМА

(La Dame aux camélias)

Измена: Милена Кркотић (*Мадам Олемпа*)

13. октобра 2018.

1 представа

463 гледаоца

Петер Бројер (Peter Breuer)

МАДАМ БАТЕРФЛАЈ

(Maddamme Butterfly)

Копродукција: Српско народно позориште, Нови Сад, и Европа балет, Санкт Пелтен (Europaballett, St. Pölten, Österreich), Аустрија

Измена: Ана Ђурић (*Мадам Батерфлај*), Лана Стојановић (1), Катарина Зеџ (1) (*Сузуки*), Катарина Кљајић (*Кејт*), Самјуел Бишоп (*Б. Ф. Пинкертон*), Андреј Колчеруи (1), Тома Крижнар (1) (*Отац*), Давид Груосо (*Шарплес*), Ђулио Милите (*Горо*), Милан Иван (*Бонзо*), Наојуки Ацуми (*Јамадори*)

14. маја 2021.

2 представе

835 гледалаца

Ансамбл Балета Српског народног позоришта је у сезони 2021/22. одиграо 23 представе у кући, пред 12.179 гледалаца.

Гостовања у Српском народном позоришту

КАО ДА КРАЈ НИЈЕ САСВИМ БЛИЗУ Маје Пелевић, режија Никола Завишић, Битеф театар, Београд (у оквиру 48. Инфанта); ЉУБИНКО И ДЕСАНКА Александра Поповића, практични део докторског уметничког пројекта Милана Новаковића, Удружење „Инсценација”, Нови Сад; ИНТИМНОСТИ (КАД СПАВАМ, МИСЛИМ ДА САМ БУДАН), докторски уметнички пројекат Анђелка Беровића, Академија уметности, Нови Сад; ЗВРК, Виктор Лану, Продукција „Лава АДС”, Нови Сад; ПУТУЈУЋЕ ПОЗОРИШТЕ ШОПАЛОВИЋ, Љ. Симовић, режија Јагош Марковић, Југословенско драмско позориште, Београд; АМАТЕРИ Боривоја Радаковића, режија Момчило Миљковић, Новосадски нови театар; ЉУБАВНИК, по мотивима истоименог дела Харолда Пинтера, мастер рад студената Академије уметности, Нови Сад, Невене Неранчић и Милоша Маџуре; ТРИ ЗИМЕ Тене Штивичић, режија Јасна Ђуричић, Позориште Промена Нови Сад; ЖИВОТ СЕ СА МНОМ МНОГО ПОИГРАО, по истоименом роману Давида Гросмана, режија Дино Мустафић, Нови тврђава театар; УПОТРЕБА ЧОВЕКА Александра Тишме, режија Борис Лијешевић, Нови тврђава театар, Новосадско позориште, Будва град театар (Црна Гора) и East West centar, Сарајево (Босна и Херцеговина); МАКВЕТ (Macbett) Вилијама Шекспира, режија Александро Сера, Sardegna teatro (у оквиру 8. Шекспир фестивала); ПОРОДИЧНЕ ПРИЧЕ, по тексту Биљане Србљановић, режија Игор Павловић, Градско позориште Бечеј и ЦВРК; НАШ ГРАД, Торнтон Вајлдера, режија Миа

Кнежевић, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин; ОСЈЕЋАТЕ СЕ К’О ДОМА, у режији ауторке Вање Јовановић, Театар „Луна кућа”, Загреб (Хрватска) и БеоАрт, Београд; ГИДИОНОВ ЧВОР Џоне Адамс, Градско позориште Бечеј; РОК ОПЕРА, Новосадски биг бенд, Оркестар Опере и чланови Хора Опере СНП-а, диригент Федор Вртачник; КОНЦЕРТ АНСАМБЛА „2К+”, организација Културног центра „Милош Црњански”, Нови Сад; РЕКВИЈЕМ Ђузепеа Вердија, концерт Војвођанског симфонијског оркестра и Хора Опере СНП-а, диригент Александар Марковић; ТЕСЛА, у режији аутора Јакуба Максимова, Градско позориште Праг (Чешка); НОСОРОГ Ежена Јонеска, режија Ленка Удовички, Казалиште Ulysses, Бриони (Хрватска); КОНЦЕРТ „СТО ГОДИНА АСТОРА ПЈАЦОЛЕ”, Новосадски танго квинтет и пријатељи; ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ, према истоименом роману Драгослава Михаиловића, режија Јана Маричић, Продукција „Театар на брду”, Београд; НОВОГОДИШЊИ ГАЛА КОНЦЕРТ ВОЈВОЂАНСКОГ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА; ЦАРСТВО МРАКА према Лаву Николајевичу Толстоју, режија Игор Вук Торбица, Народно позориште, Београд (у оквиру фестивала „Игорови дани”, у Српском народном позоришту); ДОН ЖУАН, Жана-Баттиста Поклена Молијера, режија Игор Вук Торбица, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин (у оквиру фестивала „Игорови дани”, у Српском народном позоришту); КОНЦЕРТ ПОРТУГАЛСКЕ ФАДО ПЕВАЧИЦЕ КАРМИЊО, у оквиру церемоније отварања Европске престонице културе 2022, Нови Сад; THE BEST OF NOVI SAD, концерт Војвођанског симфонијског оркестра, Стефана Миленковића и Кемала Гекића, у оквиру програма Европске престонице културе 2022, Нови Сад; БАКХЕ Еурипида, режија Игор Вук Торбица, Народни театар Битољ (у оквиру фестивала „Игорови дани”, у Српском народном позоришту); ЗА ШТА БИСТЕ ДАЛИ СВОЈ ЖИВОТ?, Харис Пашовић и ансамбл, East West centar Сарајево (Босна и Херцеговина); УДАРНА ВЕСТ, о медијима и страху, ауторски пројекат Марка Грубића и Милене Богавац, „Тринидад” Нови Сад и Културни центар Град, Београд; КРОЈЦЕРОВА СОНАТА, Лава Николајевича Толстоја, ауторски пројекат Аљоше Ђидића; НЕОДУСТАЈАЊЕ,

ауторски пројекат (одбрана доктората) Марије Меденице; *IBI THE GREAT*, по драми Алфреда Жарија *Краљ Иби*, ауторски пројекат Андраша Урбана, Народно позориште, Сомбор; *EVENTUELL*, концерт швајцарског ансамбла, у оквиру програма „2К+”, у организацији Културног центра „Милош Црњански”, Нови Сад; *BAAL* Бертолта Брехта, режија Дијега де Бреа, Београдско драмско позориште; *AMSTERDAM*, Маја Арад Јасур, режија Ива Милошевић, Атеље 212, Београд (у оквиру манифестације Дани Атељеа 212 у СНП-у); *ПРИСТАНАК*, Нина Рејн, режија Небојша Брадић, Атеље 212, Београд (у оквиру манифестације Дани Атељеа 212 у СНП-у); *ЛАЖЉИВИЦА* Николаја Кољаде, режија Стефан Саблић, Атеље 212, Београд (у оквиру фестивала Дани Атељеа 212 у СНП-у); *ЗАЉУБЉЕНИ ШЕКСПИР*, по мотивима филмског сценарија Марка Хермана и Тома Стопарда, режија Ана Томовић, Београдско драмско позориште, Београд (у оквиру фестивала „Наши дани” – БДП у СНП-у); *ЦЕМЕНТ БЕОГРАД* Милана Рамшака Марковића, режија Себастијан Хорват, Београдско драмско позориште, Београд (у оквиру фестивала „Наши дани” – БДП у СНП-у); *ДЕМОКРАТИЈА*, Јосиф Бродски, режија Вељко Мићуновић, Београдско драмско позориште, Београд (у оквиру фестивала „Наши дани” – БДП у СНП-у); *VLADI MUN*, текст и режија Ана Ђорђевић, Црногорско народно позориште, Подгорица (Црна Гора); *LUX IN TENEBRIS*, Бертолд Брехт, продукција Факултета драмских уметности, Београд; *ОСЛОБОЂЕНИ ПРОМЕТЕЈ* – Дневник о Чарнојевићу, по мотивима романа Милоша Црњанског, Удружење „Суматра”, Нови Сад; *УСПАВАНКА ЗА АЛЕКСИЈУ РАЈЧИЋ* Ђорђа Косића, режија Југ Ђорђевић, Народно позориште, Београд; *ARS E FEMMINA*, драматизација Михајло Витезовић, у оквиру пројекта „Новинари питају хероине”, Фондација Европске престонице културе 2022, Нови Сад; *СИМФОНИЈА БР. 2: ВАСКРСЕЊЕ*, Густава Малера, Војвођански симфонијски оркестар и Хор Опере СНП-а, диригент Александар Марковић; *ХАМЛЕТ*: Евиденција злочина једне монархије, режија и адаптација Ливија Пандур, Казалиште Марина Држића, Дубровник (у оквиру 9. Шекспир фестивала) (Хрватска); **Фестивали у Српском народном позоришту**

4. Фестивал камерне музике, септембра 2021.

48. *ИНФАНТ*, септембар 2021.

Дани Мирослава Чангаловића, Српско народно позориште и Завичајно удружење „Гламочко коло” из Новог Сада, септембар 2022.

18. Београдски фестивал игре, септембар и октобар 2021.

„Насликај ми Призрен”, колективна изложба у организацији Дома културе Грачаница, октобар 2021.

8. Шекспир фестивал, новембар 2021.
НОМУС 2021. новембар 2021.

23. Новосадски џез фестивал, новембар 2021.

Фестивал студентског позоришта 2021, децембар 2021

Церемонија отварања европске престонице културе – Нови Сад 2022, јануар 2022.

Годишњи концерт Балетске школе, Нови Сад, март 2022.

19. Београдски фестивал игре, март и април 2022.
Норуз у Србији уз „Глас кише” – Традиционална иранска музика, март 2022.

7. Интернационални фестивал хармонике и камерне музике „Еуфонија”, мај 2021.

67. Стеријино позорје, од 26. маја до 3. јуна 2022.
Регионални фестивал стендап комедије: стендап комедија у покрету „Скуп”, јун 2022.

Српско народно позориште је у сезони 2021/22. извело укупно 205 представа (160 у кући и 45 на гостовањима), пред 56.314 гледалаца.

НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ – ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ

Јована Суботића 3–5, 21000 Нови Сад

Тел.: 021 525 552; 6622 592

E-mail: szinhazujvideki@gmail.com

www.uvszinhaz.com

Дан позоришта: 27. јануар

*Директор: Валентин Венцел (Venczel Valentin)
(1952, 20, 9)*

Уметнички директор: Роберт Ленард (Lénárd Róbert) (1983, 12, 12)

Организаторка: Ангела Ловрић (Lovrić Angéla) (1984, 11, 8)

Глумице: Едит Ханак Фараго (Hanák Faragó Edit) (1963, 36, 34), Емина С. Елор (Elor Sz. Emina) (1982, 18, 18), Агота Ференц (Ferenc Ágota) (1979, 15, 15), Терезија Фигура (Figura Terézia) (1975, 24, 24), Силвија Крижан (Krizsán Szilvia) (1976, 26, 25), Јудит Ласло (László Judit) (1990, 9, 9), Мелинда Шимон (Simon Melinda) (1974, 24, 24), Габријела Црнковић (Crnkovity Gabriella) (1984, 13, 12), Ливија Банка (Banka Livia) (1961, 37, 30)

Глумци: Атила Гириц (Giricz Attila) (1965, 32, 31), Данијел Гомбош (Gombos Dániel) (1984, 7, 7), Иштван Кереши (Kőrösi István) (1977, 19, 19), Атила Мађар (Magyar Attila) (1970, 31, 30), Арпад Месарош (Mészáros Árpád) (1982, 14, 8), Атила Немет (Német Attila) (1976, 20, 20), Габор Понго (Pongó Gábor) (1981, 15, 15), Золтан Пушкаш (Puskás Zoltán) (1976, 23, 23), Золтан Ширмер (Simer Zoltán) (1984, 13, 13), Данијел Хуста (Husza Dániel) (1983, 17, 17), Бенце Салаи (Szalai Bence) (1992, 4, 4), Роберт Ожвар (Ozsvár Róbert) (1989, 4, 4)

Премијере

Фјодор Михајлович Достојевски (Фёдор Михайлович Достоевский)

AZ IDIÓTA

(Идиот)

Редитељ: Андреј Цветановски

Адаптација романа: Андреј Цветановски, Роберт Ленард и Габор Понго

Сценограф: Сергеј Светозарев

Костимограф: Благој Мицевски

Музика: Димитар Андоновски

Сценски покрет: Јована Ракић

Шминкерка: Бојана Радовић

Фотограф: Александар Милутиновић

Дизајнер плаката: Сергеј Светозарев

Играју: Габор Понго (*Кнез Мишкин*), Габријела Црнковић (*Настасја Филиповна*), Роберт Ожвар (*Рогожин*), Јудит Ласло (*Аглаја*), Атила Немет (*Генерал Је-*

панчин), Силвија Крижан (*Лизавета Прокофјевна*), Агота Ференц (*Александра*), Данијел Гомбош (*Гаврило*), Иштван Кереши (*Лебедев*), Ливија Банка (*Нина*), Атила Гириц (*Иволгин*), Атила Мађар (*Тоцки*), Данијел Хуста (*Фердишченко*), Бенце Салаи (*Иполит*), Роланд Ласло (László Roland)* (*Бурдовски*), Данијел Тот (Tóth Dániel)* (*Радомски*), Фани Дупак (Dupák Fanni)* (*Варја*), Регина Сабо (Szabó Regina)* (*Дарја*), Терезија Фигура (*Кнегиња Белоконскаја*), Данијел Дудаш, Фани Дупак, Бланка Хорват, Роланд Ласло, Мелинда Шимон, Регина Сабо, Данијел Тот (*остали*)

*Студенти новосадске Академије уметности

12. јануара 2022.

6 представа

524 гледаоца

Вилијам Шекспир (William Shakespeare)

III. RICHÁRD

(Ричард III)

(Richard III)

Редитељ: Дејан Пројкоски

Адаптација текста: Дејан Пројковски, Агнеш Рафаи, Роберт Ленард и ансамбл

Сценографи: Валентин Светозарев, Сергеј Светозарев

Костимографкиња: Ивана Ристић

Музика: Горан Трајкоски

Сценски покрет: Олга Панго

Специјални ефекти: Бојана Коларевић

Дизајнер плаката: Сергеј Светозарев

Играју: Арпад Месарош (*Ричард*), Андреа Јанкович (Jankovics Andrea) к. г. (*Маргарета*), Регина Сабо (Szabó Regina)* (*Леди Ана*), Ливија Банка (*Војвоткиња од Јорка*), Атила Немет (*Едвард IV*), Мартин Бохоцки (*Едвард, принц од Велса*), Адам Баји (*Ричард, војвода од Јорка*), Габријела Црнковић (*Краљица Елизабета*), Иштван Кереши (*Кларенс*), Ирис Пресбургер (*Кларенсова ћерка*), Данијел Гомбош (*Риверс*), Чаба Кемивеш (Kótmíves Csaba)* (*Дорсет*), Адам Ађаш (Ágyas Ádám)* (*Лорд Греј*), Роберт Ожвар (*Бакингем*), Данијел Тот (Tóth Dániel)* (*Ратклиф*), Данијел Дудаш (Dudás

Dániel* (*Кејтсби*), Золтан Ширмер (*Лорд Хастингс*), Габор Понго (*Лорд Стенли*), Бењамин Варга (*Varga Benjámín*)* (*Лорд Мајор*), Данијел Хуста (*Брекенбери*)

*Студенти новосадске Академије уметности

11. априла 2022.

4 представе

457 гледалаца

Ана Терек (Terék Anna)

LÁTHATLAN KÖLYÖK

(Невидљива деца)

Редитељ: Роберт Ленард

Сценографкиња и костимографкиња: Нора Арва (Árva Nóra) к. г.

Музика: Адријен Ковач (Kovács Adrián) к. г.

Шминкерка: Бојана Радовић

Играју: Бенце Салаи (*Бенци*), Роланд Ласло (László Roland)* (*Ричи*), Фани Дупак (Dupák Fanni)* (*Вивике*), Шара Хајду (Hajdú Sára) (*Вирци*), Бланка Хорват (Horváth Blanka)* (*Габу*), Иштван Кереши (*Шофер/Отац*), Терезија Фигура (*Мајка*), Агота Ференц (*Ђина*), Едит Фараго (*Мајчица*)

*Студенти новосадске Академије уметности

25. маја 2022.

5 представа

181 гледалац

Илдико Ловаш (Lovas Ildikó)

AMIKOR ISTEN HASBA RÚG

(Када те Бог ритне у стомак)

Копродукција са позориштем „Деже Костолањи“, Суботица

Редитељ и сценограф: Андраш Урбан (Urbán András)

Драматуршкиња: Корнелија Голи (Góli Kornélia)

Костимографкиња: Марина Сремац

Илустраторка: Фани Цер (Czér Fanni)

Композитор: Силард Мезеи (Mezei Szilárd)

Корепетитор: Арпад Серда (Szerda Árpád)

Маске: Данијела Мамужић

Израда студио снимка: Маргит Светњик (Szvetnyik Margit) и Викторија Хорват Тот (Horváth Tóth Viktória) (виолина), Палма Луца (Lucza Pálma) (виола), Жужана Месарош (Mészáros Zsuzsanna) (виолончело), Ервин Малина (Malina Ervin) (контрабас), Филип Чапо (клавир), Иштван Чик (Csík István) (удараљке)
Играју: Ливија Банка, Габријела Црнковић, Тимеа Филеп, Борис Кучов, Габор Месарош, Роберт Ожвар, Андреа Вереш

Премијере: 8. јуна 2022. Нови Сад; 15. јуна 2022. Суботица

2 представе (1 у кући, 1 у Суботици)

270 гледалаца

XX ТАКМИЧЕЊЕ ВОЈВОЂАНСКИХ МАЂАРСКИХ ПИСАЦА:

Жока Херњак (Hernyák Zsóka)

MACSKAMENTÉS MECCS KÖZBEN

(Спашавање мачке током утакмице)

Редитељ: Нора Молнар Габор (Molnár Gábor Nóra)
Играју: Силвија Крижан, Атила Мађар, Золтан Ширмер, Вланка Хорват, Дина Дедовић Томић, Бенце Салаи, Акош Њари, Фани Дупак, Тамаш Ласло, Ерика Ваднаи, Марио Садиковић

21. септембра 2022.

1 представа

80 гледалаца

Анико Месарош (Mészáros Anikó)

MACSKAMENTÉS MECCS KÖZBEN

(Спашавање мачке током утакмице)

Редитељ: Габријела Црнковић (Crnkovity Gabriella)
Играју: Арпад Месарош, Данијел Гомбош, Терезија Фигура, Иштван Кереши, Јудит Ласло, Дина Дедовић Томић, Леа Грешак, Атила Гириц, Ендре Густоњ, Едит Фараго

21. септембра 2022.

1 представа

80 гледалаца

Тамаш Целер Киш (Celler Kiss Tamás)
MACSKAMENTÉS MECCS KÖZBEN
(Спашавање мачке током утакмице)

Редитељ: Јожеф Јамбор (Jámbor József)
Играју: Атила Немет, Данијел Хуста, Данијел Тот,
Габор Понго, Ливија Банка, Агота Ференц, Мелин-
да Симон, Анабела Ходик, Давид Бубош

21. септембра 2022.
1 представа
80 гледалаца

Обнове

По мотивима истоимене драме Љубомира Симо-
вића
HASSZÁN AGA FELESÉGE
(Хасанагиница)
24. априла 2018.
3 представе (1 у кући, 2 на гостовању у Београду
и Панчеву)
341 гледалац

Бенедек Дарваш и Бела Пинтер
(Darvas Benedek és Pintér Béla)
— Атила Керестеш (Keresztes Attila)
PARASZTOPERA
(Сељачка опера)
Копродукција са Сегединским националним теа-
тром (Мађарска)
21. септембра 2020.
4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Будимпе-
шти (Мађарска))
224 гледаоца

Ежен Јонеско (Eugène Ionesco)
— Никита Миливојевић
RINOCÉROSZOK
(Носорог)
6. новембра 2020.
3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Београду)
105 гледалаца

Клаус Ман (Klaus Mann) — Борис Лијешевић
MERHISTO
(Мефисто)
28. марта 2021.

6 представа (4 у кући, 2 на гостовању у Кишварди
(Мађарска) и Суботици)
523 гледаоца

По роману Филипа Грујића — Јована Томић
AZ ISTENI DZSONI PARÁZNA NAPJAI
(Блудни дани Куратог Џонија)
28. јуна 2021.
12 представа (8 у кући, 4 на гостовању у Крагујев-
цу, Суботици и Новом Саду (2))
425 гледалаца

Лав Николајевич Толстој (Лев Николаевич
Толстой) — Дејан Пројковски
ANNA KARENINA
(Ана Карењина)
(Анна Каренина)
29. октобра 2019.
7 представа (2 у кући и 5 на гостовању у Београду,
Врању, Шапцу, Ковину и у Будимпешти (Мађар-
ска))
788 гледалаца

Јене Рејте (Rejtő Jenő)
PISZKOS FRED, A KAPITÁNY
(Капетан Прљави Фред)
18. децембра 2019.
5 представа (2 у кући, 3 на гостовању у Будимпе-
шти (Мађарска), Суботици и Темерину)
375 гледалаца

Ласло Вегел (Végel László)
NEOPLANTA
(Неопланта)
15. фебруара 2014.
3 представе
353 гледаоца

Гостовања у Новосадском позоришту
ЈАМИ ДИСТРИКТ Милене Богавац, у режији Кокана
Младеновића, Битеф театар, Београд; НЕСРЕЋНИ
Милана Фишта, у режији Иштвана Албуа, Фигу-

ра Студио, Георгени (Румунија); КИШНЕ КАПИ НА ВРЕЛОМ АСФАЛТУ Рајнера Вернера Фасбиндера, у режији Југа Ђорђевића, Београдско драмско позориште, Београд; ДАН КАДА ЈА НИЈЕ ВИШЕ БИЛО Роланда Шимелпфингера, у режији Таре Манић, Београдско драмско позориште, Београд; ПЛАСТЕЛИН Василија Сигарева, у режији Марка Торлаковића, Београдско драмско позориште, Београд; БААЛ Бертолта Брехта, у режији Диега Де Брее, Београдско драмско позориште, Београд; ТРИ СЕСТРЕ А. П. Чехова, у режији Золтана Пушкаша, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица; ШОГОРИЦЕ Мишела Тремблеа и Лајоша Партија Нађа, у режији Херњака Ђерђа, Народна позориште у Суботици, Драма на мађарском језику; СУМРАК БОГОВА Ивора Мартинића, у режији Јагоша Марковића, Београдско драмско позориште, Београд; ЦРНА КУТИЈА Ане Ђорђевић, у режији Андреја Носова, Београдско драмско позориште, Београд; ЈУГОСЛАВИЈА, МОЈА ДЕЖЕЛА режија Марко Мисирача, Месно гледалиште Копер, (Словенија); КАКО ВАМ ДРАГО Вилијама Шекспира, у режији Ноами Кулчар, ГГ танц Егер, (Мађарска)

Учешће на фестивалима

PARASZTOPERA

(Сељачка опера)

Позоришни фестивал, Варошмајор, Будимпешта

AZ ISTENI DZSONI PARÁZNA NAPJAI

(Блудни дани Куратог Џонија)

ЈоакимФест, Крагујевац

Стеријино позорје, Нови Сад

ANNA KARENINA

(Ана Карењина)

Фестивал Позоришно пролеће, Шабац

Борини позоришни дани, Врање

HASSZÁN AGA FELESEÉGE

(Хасанагиница)

50. Ех Театар Фест, Панчево

MERHISTO

(Мефисто)

34. фестивал мађарских позоришта у Кишварди

(Мађарска)

Фестивали у Новосадском позоришту

4. Међународни позоришни фестивал језичких и етничких мањина „Синерџи”

XX Такмичење војвођанских мађарских писаца

Ансамбл Новосадског позоришта – Újvidéki Színház-a у сезони 2021/22. одиграо је укупно 63 представе (44 у кући и 19 на гостовању у Крагујевцу, Београду (3), Суботици (4), Врању, Ковину, Панчеву, Шапцу, Темерину, Новом Саду (2), затим у Кишварди (Мађарска) и Будимпешти (3) (Мађарска).

ПОЗОРИШТЕ МЛАДИХ

Игњата Павласа 4, 21000 Нови Сад

Тел.: 021 525 884; 623 210

E-mail: office@pozoristemladih.co.rs

www.pozoristemladih.co.rs

Директор: Михајло Несторовић (1966, 25, 3)

Помоћница директора: Милица Грбић Комазец (1975, 19, 6)

Секретарка: Славица Вукојичић Стојков (1966, 29, 19)

Продуценткиња у уметности и медијима: Ивана Тодоровић (1975, 18, 18)

Продуцент у уметности и медијима: Сава Стефановић (1974, 11, 7)

Редитељка: Емилија Мрдаковић (1967, 25, 23)

Глумице и глумци I групе: Славица Вучетић (1982, 15, 15), Марија Радованов (1984, 14, 14), Саша Стојковић (1967, 27, 27), Слободан Нинковић (1970, 25, 25), Вера Хрћан Остојић (1957, 41, 39), Јелица Глигорин (1968, 30, 26), Емил Курцинак (1960, 40, 38), Неда Даниловић (1976, 19, 11), Марина Цинкоцки (1972, 26, 25), Иван Ђурић (1976, 14, 14)

Глумице и глумци II групе: Кристина Савков (1991, 6, 6), Сања Томић (1972, 19, 19), Дејан Шарковић (1969, 13, 13), Данило Миловановић (1989, 6, 6)

Глумице и глумци III групе: Марија Тодоровић (1976, 18, 14), Зоран Андрејин (1966, 29, 29), Ервин Хаџимуртезић (1981, 13, 13), Алекса Илић (1992, 1, 1), Дарко Радојевић (1995, 0, 0)

ДРАМСКА СЦЕНА

Премијере

по мотивима романа Александра Диме (Alexandre Dumas)

— Александра Гловацки

ТРИ МУСКЕТАРА

(Les Trois Mousquetaires)

Редитељ: Даријан Михајловић

Сценографкиња: Весна Поповић

Костимографкиња: Милица Грбић Комазец

Композиторка: Ана Крстајић

Сценски покрет, сценске борбе и мачевање: Драган Стојменовић

Асистент за сценске борбе и мачевање: Дејан Карлечик

Кореограф: Мирко Кнежевић

Сценски говор: Саша Латинковић

Корепетиторка: Александра Лазин

Дизајнер плаката и програмске књижице: Дејан Подлипец

Фотографисање и снимање: Продукција ШКАРТарт

Играју: Алекса Илић (*Атос, краљев мускетар*), Данило Миловановић (*Портос, краљев мускетар*), Слободан Нинковић (*Арамис, краљев мускетар*), Дарко Радојевић (*Д'Артањан*), Александар Милковић (*Планше, слуга Д'Артањанов*), Кристина Савков (*Констанца*), Славица Вучетић (*Милејди Де Винтер*), Саша Латинковић (*Кардинал Ришелје*), Милош Мацура (*Луј XIII, краљ Француске*), Марина Цинкоцки (*Ана, француска краљица*), Јелица Глигорин (*Мадам Де Сабле, краљичина дама*), Дејан Шарковић (*Лорд Бакингем*), Саша Стојковић (*Де Тревил, заповедник мускетара*), Иван Ђурић (*Жисак, заповедник гарде*), Аница Петровић (*Крчмарица*), Сања Томић, Марија Тодоровић, Неда Даниловић, Вера Хрћан Остојић, Драган Зорић (алтернација Ненад Поповић) (*Дворске даме*)

Хармоникаши: Лазар Новков, Драгана Кузмановић, Марко Асурџић, Јелена Мартиновић

Виолончелисткиња: Александра Лазин

Гардисти: Срђан Кнер, Страхиња Пушкаревић, Александар Тобџић, Александар Сарапа, Милош Радаковић, Вукашин Марић, Никола Микулић,

Александар Лазин (алтернације: Алекса Јовчић, Стефан Старчевић, Ђорђе Митровић)

11. септембра 2021.

6 представа (4 у месту, 2 на гостовању у Београду и на 4. Виминацијум фесту, Виминацијум)

2230 гледалаца

Инспирирано романом *Паклена поморанџа* (A Clockwork Orange)

Ентонија Барџиса (Anthony Burgess)

— Кокан Младеновић и Нина Плавањац

ДЕЦА ПАКЛЕНЕ ПОМОРАНѢ

Редитељ: Кокан Младеновић

Драматуршкиња: Нина Плавањац

Сценографкиња: Марија Калабић

Костимографкиња: Марина Сремац

Асистент костимографа: Сава Стефановић

Композитор: Марко Грубић

Дизајнер тона: Филип Готовац

Дизајнер светла: Ратко Јерковић

Сарадник за сценски говор: Саша Латинковић

Дизајнер програмске књижице и плаката: Дејан Подлипец

Фотографисање и снимање: Продукција ШКАРТарт

Играју: Дарко Радојевић, Милош Мацура, Александар Милковић, Алекса Илић, Аница Петровић, Данило Миловановић, Кристина Савков, Ненад Поповић, Николина Вујевић, Стефан Остојић

27. фебруара 2022.

7 представа (6 у кући, 1 на гостовању у Београду)

1584 гледаоца

Саша Латинковић

МЕТАМОРФОЗЕ

Ауторски пројекат Саше Латинковића

Сценографи: Милица Грбић Комазец и Саша Латинковић

Костимографкиња: Милица Грбић Комазец

Дизајнер плаката и програмске књижице: Дејан Подлипец

Играју: Неда Даниловић, Марија Радованов, Славица Вучетић, Слободан Нинковић, Саша Латинковић

15. маја 2022.
2 представе
203 гледаоца

Обнове

Миливоје Млађеновић
КАД САМ БИО ГАРАВ
14. октобра 2020.
4 представе
605 гледалаца

Бранимир Шћепановић – Ана Ђорђевић
СМРТ ГОСПОДИНА ГОЛУЖЕ
10. фебруара 2021.
2 представе
191 гледалац

Џејмс Радо (James Rado) и
Џером Рањи (Gerome Ragni)

КОСА

(Hair)

Копродукција Позоришта младих и Новосадског
позоришта, Центра за развој визуелне културе
6. децембра 2019.
6 представа (4 у кући, 2 на гостовању у Младенов-
цу и Тивту (Црна Гора))
2732 гледаоца

Ауторски пројекат
ЗАЉУБЉИВАЊЕ

24. октобра 2019.
2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Бачком
Петровцу)
401 гледалац

Стеван Копривица
TRE SORELLE

(Три сестре)
15. септембра 2017.
3 представе
487 гледалаца

Патрик Барлоу (Patrick Barlow)
инспирисан истоименим филмом Алфреда Хичко-
ка (Alfred Hitchcock)

39 СТЕПЕНИКА

Копродукција са Градским позориштем, Бечеј
7. фебруара 2020. (Нови Сад) и 8. фебруара 2020.
(Бечеј)
5 представа (3 у кући, 2 у Бечеју)
746 гледалаца

Александар Сергејевич Пушкин (Александр Серге-
евич Пушкин)

ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН

(Евгений Онегин)
16. децембра 2017.
2 представе
141 гледалац

Оља Ђорђевић и Даница Николић Николић

ДОК ТЕ ЈА ХРАНИМ И ОБЛАЧИМ

25. маја 2016.
3 представе
822 гледаоца

У сезони 2021/22, Драмска сцена Позоришта младих
извела је 42 представе (34 у кући и 8 на гостовању
у Бачком Петровцу, Београду (2), Бечеју (2), Вими-
нацијуму и Младеновцу, затим у Тивту (Црна Гора),
пред 10.142 гледаоца.

Учешће Драмске сцене Позоришта младих на фестивалима

КОСА

Отварање 16. Фестивала медитеранског театра
„Пургаторије”, Тиват (Црна Гора)

ТРИ МУСКЕТАРА

4. Виминацијум фест, Виминацијум, свечано отварање Фестивала

СЦЕНА ЗА ДЕЦУ

Премијере

Емилија Мрдаковић
УЧЕНЕ МИШИЦЕ

Редитељка: Емилија Мрдаковић
Тотал дизајнерка: Една Мачковић
Композитор: Јован Шпира Обрадовић
Кореографкиња: Иста Степанов
Сарадник за сценски говор: Саша Латиновић
Фотографисање и видео снимање представе:
Зоом медиа
Играју: Неда Даниловић, Марија Тодоровић, Јелица Глигорин, Сања Томић

4. јуна 2022.
3 представе
115 гледалаца

Према роману Џонатана Свифта (Jonathan Swift)
– Бранислав Илић и Нина Плавањац
ГУЛИВЕРОВА ПУТОВАЊА
(Gulliver's Travels)

Сарадња Позоришта младих са Европском престо-
ницом културе – Нови Сад

Концепт и режија: Кокан Младеновић
Дизајнерка лутака и костимографкиња: Милица
Грбић Комазец
Сценографкиња: Марија Калабић
Композитор: Марко Грубић
Играју: Алекса Илић, Саша Латиновић, Слободан
Нинковић, Ђорђе Митровић, Сања Томић, Кристина
Савков, Саша Стојковић, Стефан Остојић, Алексан-
дар Милковић, Иван Ђурић, Јелица Глигорин, Сла-
вица Вучетић, Алекса Јовчић, Марија Радованов,
Марија Тодоровић, Неда Даниловић, Данило Мило-
вановић, Дејан Шарковић, Дарко Радојевић, Нико-
лина Вујевић, Милош Мацура

7. маја 2022.
2 представе (1 центру града Новог Сада на пет ло-
кација, и 1 у Котору (Црна Гора) око Старог града на
пет локација)
1300 гледалаца

Обнове

Ауторски пројекат
ДЕВОЈЧИЦА СА ШИБИЦАМА
По мотивима истоимене бајке Ханса Кристијана
Андерсена
Копродукција Позоришта младих са Организаци-
јом „Слобода нема цену”, Србобран и Фестивалом
еколошког позоришта, Бачка Паланка
16. маја 2021.
10 представа (8 у кући, 2 на гостовању у Котору
(Црна Гора) и Зрењанину)
840 гледалаца

Олгица Несторовић
ПУТОВАЊЕ СА СВЕТИМ САВОМ
26. фебруара 2021.
2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Љубљани
(Словенија))
218 гледалаца

Џек Лондон (Jack London)
НА ВУКОВОМ ТРАГУ
По роману *Зов дивљине (The Call of the Wild)*
27. и 28. новембра 2018.
3 представе
157 гледалаца

Ирина Субаков, Марија Радованов, Слободан Нин-
ковић,
Саша Латиновић и Емилија Мрдаковић
ПОТРАГА ЗА ПЛАВИМ ЗЕЦОМ
По мотивима истоимене песме Душка Радовића
28. априла 2021.
15 представа (14 у кући, 1 на гостовању у Крагу-
јевцу)
1461 гледалаца

По мотивима Шарла Пероа
УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА
9. децембра 2008.
6 представа
650 гледалаца

Рада Московска
КОС И ЛИСИЦА

24. априла 2003.

5 представа

474 гледаоца

Кузман Крстев (Кузман Крстев)

ЈЕЖИЋ ЖОЖО

(Таралежчето Жожо)

28. децембра 2016.

4 представе

591 гледалац

По мотивима приче Владимира Сутејева

(Владимир Григорьевич Сутеев)

КО ЈЕ РЕКАО МЈАУ?

(Кто казао „Мјау“)

3. априла 2015.

1 представа

104 гледаоца

Браћа Грим (Jacob и Wilhelm Grimm)

ВЕСЕЛИ МУЗИЧАРИ

(Der wunderliche Spielmann)

7. марта 1993.

12 представа

1005 гледалаца

Милан Степанов

СУНЦОКРЕТИ (ГДЕ СТАНУЈЕ СУНЧЕВ ЗРАК)

27. марта 2010.

4 представе

654 гледаоца

Силвија Шесто

ДЕБЕЛА

15. децембра 2019.

8 представа (4 у кући, 4 на гостовању у Бања Луци
(Република Српска), Београду (2) и Крагујевцу)

902 гледаоца

Емилија Мрдаковић

АНЂЕОСКА БАЈКА

12. децембра 2007.

21 представа

1807 гледалаца

Ханс Кристијан Андерсен

(Hans Christian Andersen)

ПАЛЧИЦА

(Tommelise)

29. септембра 2005.

5 представа

534 гледаоца

Карло Колоди (Carlo Collodi)

ПИНОКИО

(Le avventure di Pinocchio)

21. априла 2011.

3 представе

683 гледаоца

По мотивима Шарла Пероа (Charles Perrault)

МАЧАК У ЧИЗМАМА

(Le Maître chat ou le Chat botté)

7. новембра 2004.

1 представа

110 гледалаца

Пјер Грипари (Pierre Gripari)

ЧАРОБНИЦА ИЗ УЛИЦЕ БОНЖУР

(La sorcière de la rue Mouffetard)

17. маја 2005.

5 представа

552 гледаоца

По мотивима истоимене приче Маргита Минкова

КАКО ЈЕ ОТКРИВЕНО ЛЕТЕЊЕ

(Как е открио полетът)

24. октобра 2014.

7 представа

379 гледалаца

Стеван Копривица

ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР

10. новембра 2015.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Београду)

1391 гледалац

Евгениј Шварц (Евгений Львович Шварц)

СНЕЖНА КРАЉИЦА

(Снежная королева)

12. априла 2017.

3 представе

1095 гледалаца

Михајло Несторовић

РОКЕНРОЛ ЗА ДЕЦУ

10. децембра 2019.

6 представа

2070 гледалаца

У сезони 2021/22, Сцена за децу Позоришта младих извела је 130 представа (120 у кући и 10 на гостовању у Зрењанину, Крагујевцу (2), Београду (3), затим у Котору (2) (Црна Гора), Бањалуци (Република Српска) и Љубљани (Словенија), пред 17.092 гледаоца.

Учесће Сцене за децу Позоришта младих на фестивалима

ДЕБЕЛА

Међународни фестивал позоришта за децу, Београд

20. Међународни фестивал позоришта за децу, Бања Лука (Република Српска)

23. Међународни луткарски фестивал „Златна искра”, Крагујевац: Награда за глумачко остварење ИСИДОРИ ВЛЧЕК, Награда за дијалог са тинејџерима

17. Фестивал „Позориште звездариште”, Београд
Други Асситеј Фестивал ФАС, Мало позориште „Душко Радовић”, Београд

ПОТРАГА ЗА ПЛАВИМ ЗЕЦОМ

23. Међународни луткарски фестивал „Златна Искра”, Крагујевац: награда за драматургију ауторском тиму и награда за колективну игру

52. Сусрети професионалних позоришта лутака Србије: Гран при за најбољу представу у целини, Награда за најбољу режију ЕМИЛИЈИ МРДАКОВИЋ, Награда за најбољег глумца САШИ ЛАТИНОВИЋУ и СЛОБОДАН НИНКОВИЋ

ДЕВОЈЧИЦА СА ШИБИЦАМА

71. Сусрети професионалних позоришта Војводине, Зрењанин: глумачке награде КРИСТИНИ САВКОВ и ВЕРИ ХРЋАН ОСТОЈИЋ

30. Которски фестивал позоришта за децу, Котор (Црна Гора): глумачка награда КРИСТИНИ САВКОВ

ГУЛИВЕРОВА ПУТОВАЊА

30. Которски фестивал позоришта за децу, Котор (Црна Гора)

Гостовања у Позоришту младих

СУЗЕ СУ ОК, Звездара театар, Београд; ПЕЋА И ВУК, Бања Лука (Република Српска); НАШИ ДАНИ, Процес театар (6); КРАЉИЦА СНЕЖАНА, Крушевац Гето; ВОЗ, Звездара театар, Београд; ПОЗОВИ М РАДИ УЖИТКА, Звездара театар, Београд; ТРИ ПРАСЕТА, Соколско друштво Војводине; УДАРНА ВЕСТ, О МЕДИЈИМА И СТРАХУ (3), Милена Богавац, Београд; КЕРОВИ, у режији Ерола Кадића, Београд (2); ХИСТЕРИЈА, Театар на брду, Београд; ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА, Београдско драмско позориште; СВЕТСКА СТАЗА ДЕДА МРАЗА, Соколско друштво Војводине; АВАНТУРЕ ЛЕТЕЋЕ ГИТАРЕ Бранислава Росића; ДЕЈТ Сандре Силађев (3); КРУЕЛА ДЕ ВИЛ, мјузикл Харт денса, Нови Сад; ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ, Београд

Фестивали у Позоришту младих

Фестивал монодраме, Змајеве дечије игре

52. Сусрети професионалних позоришта Србије
Фестивал ЕУЕНЕТ2, организатор Фондација Нови Сад европска престоница културе

Први међународни фестивал професионалних позоришта за децу и младе, „Новосадске позоришне игре”

Ансамбл Позоришта младих је у сезони 2021/22. одиграо укупно 172 представе (154 у кући и 18 на гостовању), пред укупно 27.234 гледаоца.

ПОЗОРИШТЕ „ПРОМЕНА” АКАДЕМИЈЕ УМЕТНОСТИ

Ђуре Јакшића 7, Нови Сад
teatarpromena@gmail.com
<http://www.pozoristepromena.com>

Академско позориште „Промена” основано је у Новом Саду 1978. године од стране студената режије и глуме а уз велику подршку тадашњих професора – Бранка Плеше, Бора Драшковића, Михаља Вирага и других. Званичан почетак рада позоришта је 18. март 1979. Позориште је тада бројало укупно 45 чланова – тринаест редитеља и тридесет два глумца. Иако је основано као професионално позориште, оно је покренуто без неопходних материјалних средстава. Тако је позориште „Промена” добијало подршку од Српског народног позоришта (у виду уступања простора Веселог театра „Бен Акибе”) и Новосадског позоришта (у виду уступања неопходних костима и реквизите). „Промена” је тада била отворена за све који желе да се баве театром, без обзира на то да ли су студенти Академије уметности. Запаженије представе тадашње Промене су: *Марио и мађионичар* Томаса Мана у режији Милана Белегишанина, *Јелка код Иванових* Александра Введенског у режији Хариса Пашовића, *Столице* Ежена Јонеска у режији Слободана Мојака. Представе су бележиле велике успехе на позоришним фестивалима широм Југославије. Позориште „Промена” било је активно до средине осамдесетих година када престаје са радом због смене генерација студената који нису имали довољно иницијативе да позориште настави са радом.

Академско позориште „Промена” је поново почело са радом 20. фебруара 2015. године на иницијативу студената драматургије и глуме (Стефана Исаковића, Димитрија Аранђеловића и Душана Вукашиновића). По свом статуту позориште носи назив Удружење студената драмског департмана Академије уметности у Новом Саду. „Промена” је поново покренута у жељи да студенти драматургије, режије и глуме своје радове ван ис-

пита показују и живој публици која је навикнута на садржај помало успаване позоришне сцене у Новом Саду. Циљ садашње „Промене” је и остваривање сарадње студената свих класа и година студија драмског департмана у циљу стварања представа које нису предвиђене наставним планом Академије уметности. Идеја је да се директор, заменик директора и секретар мењају на сваких годину дана како би се успешно пренела идеја промене на генерације које долазе на Академију уметности. „Промена” тренутно броји око шездесет активних чланова (бивших и садашњих студената). Све представе се одржавају у мултимедијалној сали на Академији уметности. Капацитет сале је 100 седећих места (за неке представе и мање). Током летњих месеци „Промена” махом гостује на позоришним фестивалима у Србији и иностранству.

ДРАМСКИ ПРОГРАМ РАДИО НОВОГ САДА

Радио Нови Сад
Игњата Павласа 3, 21000 Нови Сад
Тел.: 021 425588

Премијере радио драма на српском језику

Време у које се редовно емитује: четвртком од 23:00 до 00:00

Руководилац редакције филмског, драмског и играног програма: Марија Реџић

Руководилац играног и драмског програма: Едит Лакнер

Уредник: Слободан Говорчин

Сарадница: Дивна Стојанов

Александар Тешић

КОСИНГАС – РЕД ЗМАЈА

Адаптација: Слободан Говорчин

Редитељ: Мануел Србин

Драматург: Слободан Говорчин

Композитор: Никола Јеремић

Асистент тон мајстора: Милорад Ићитовић

Тон мајстор: Александар Марковић
Организаторка: Сузана Петровић

8. епизода: „ЦОКА”

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар
30. децембра 2021, трајање: 40,05

9. епизода: „МАГЛИЧ”

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар
27. јануара 2022, трајање: 40,07

10. епизода: „ПРЕКО ИБРА”

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин

Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар
24. фебруара 2022, трајање: 40,39

11. епизода: „ДЕРОМ ОД РОДОПА”

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар
31. марта 2022, трајање: 54,17

12. епизода: „МАРКОВА СЕН”

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар
28. априла 2022, трајање: 44,08

13. епизода: „МОРАНА”

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић,

Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар
26. маја 2022, трајање: 1,06,10

14. епизода: „ГУБИДУША”

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар
30. јуна 2022, трајање: 46,30

15. епизода: „БИТКА НА ГРКЉАНСКОЈ ЛИВАДИ”

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар
28. јула 2022, трајање: 44,50

Премијере радио драма за децу на српском језику

Недељом од 10:05 до 11:00

Дејан Алексић

ДРАМСКИ ИНТЕРМЕЦО: ИЗ ПЕРА ДЕЈАНА АЛЕКСИЋА

Редитељ: Вања Хован

Играју: Маријана Аранђеловић и Ненад Пећинари

Композитор: Милош Марчета
Уредница емисије: Сузана Симић
Уредник драмског и играног програма: Слободан Говорчин

Тон мајстор: Златоје Чоловић

Асистент тон мајстора: Александер Сивч

Премијере:

прве епизоде: 5. децембра 2021, трајање: 4,29
друге епизоде: 12. децембра 2021, трајање: 9,23
треће епизоде: 19. децембра 2021, трајање: 6,39
четврте епизоде: 2. јануара 2022, трајање: 5,01
пете епизоде: 2. јануара 2022, трајање: 5,01
шесте епизоде: 9. јануара 2022, трајање: 5,14
седме епизоде: 16. јануара 2022, трајање: 4,08
осме епизоде: 23. јануара 2022, трајање: 4,23
девете епизоде: 30. јануара 2022, трајање: 5,38
десете епизоде: 6. фебруара 2022, трајање: 9,12
једанаесте епизоде: 13. фебруара 2022, трајање: 9,08
дванаесте епизоде: 22. фебруара 2022, трајање: 7,13

Наталија Трнавац

МОНОДРАМА КОЈА ЈЕ МНОГО ДРАМИЛА

Редитељка: Невена Радаковић

Игра: Соња Младенов Лештар

Музичка уредница: Јелена Антић

Тон мајстор: Златоје Чоловић

Асистент тон мајстора: Александер Сивч

Уредник: Слободан Говорчин

1. маја 2022.

Трајање: 11,10

Наталија Трнавац

ВЕЧЕРА СА КЊИШКИМ МОЉЦЕМ

Редитељка: Невена Радаковић

Игра: Предраг Момчиловић

Тон мајстор: Златоје Чоловић

Асистент тон мајстора: Александер Сивч

Уредник: Слободан Говорчин

1. маја 2022.

Трајање: 18,06

Дивна Стојанов

МОЈ ДЕБЕЛИ ДРУГ

Редитељка: Милица Стојанов

Играју: Исидора Влчек, Александар Сарапа, Емилија Милосављевић, Алекса Јовчић, Милица Шећеров, Јелена Галовић, Стефан Остојић, Марија Меденица и Ненад Пећинар

Композитор и интерпретатор: Милан Керезовић

Тон мајстор: Златоје Чоловић

Асистент тон мајстора: Александер Сивч

Уредник: Слободан Говорчин

11. септембра 2022.

Трајање: 52,17

Премијере радио драма за децу на словачком језику

Емисија Сазвучја, четвртак у 16:00

Уредник: Виера Дорчова Бабјакова (Viera Dorčová Babiaková)

Марија Котвашова Јонашова (Mária Kotvášová Jonášová)

АКО УТАЈИЋ СЛАБУ ЗНАМКУ PRED RODIČMI

(Како сакрити лошу оцену од родитеља)

(драматизирана приповетка за децу)

Драматизација: Ана Филко (Anna Filková)

Режија: Светлана Гашко (Svetlana Gašková)

Улоге: Јана Чизмански (Jana Čizmanská), Милош Вршка (Miloš Vrška), Иван Хрћан (Ivan Chrt'an),

Нина Вршка (Nina Vršková), Соња Францисти (Soňa Francistyová), Мартин Кулик (Martin Kulík), Светлана

на Гашко (Svetlana Gašková)

Музички уредник: Ондреј Магловски (Ondrej Maglovský)

Тон-мајстор: Златоје Чоловић

30. децембра 2021.

Трајање: 17,48

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ — NARODNO KAZALIŠTE — NÉPSZÍNHÁZ

Сенћански пут 71, 24000 Суботица

Тел.: 024 554 700; 024 552 649

e-mail: nprkn@nprkn.org

www.suteatar.org

Директор: Милош Николић (1977, 18, 1)

Помоћник директора: Игор Лерић (1980, 15, 14)

Технички директор: Слободан Чавлин (1968, 29, 22)

Сценографкиња: Марија Калабић (1972, 18, 13)

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Уметничка директорица Дrame на српском језику: Оливера Ђорђевић (1974, 15, 15)

Уметничка секретарка Дrame на српском језику: Тијана Зорић (1975, 13, 3)

Глумице: Кристина Јаковљевић (1964, 33, 25), Весна Кљајић Ристовић (1968, 28, 25), Јелена Михајловић (1981, 17, 17), Сања Моравчић (1974, 24, 18), Миња Пековић (1983, 14, 14), Сузана Вуковић (1968, 28, 28), Ксенија Митровић (1995, 2, 2, до септембра 2022.)

Глумци: Зоран Бучевац (1956, 45, 44, до децембра 2021.), Милан Вејновић (1985, 13, 13), Владимир Грбић (1980, 17, 17), Димитрије Динић (1986, 7, 7), Љубиша Ристовић (1968, 25, 21), Срђан

Секулић (1984, 14, 14), Милош Станковић (1971, 25, 25), Игор Грекса (1986, 6, 6), Небојша Чолић (1957, 22, 18, до августа 2022.)

ДРАМА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Уметничка директорица Дrame на мађарском језику: Петронела Петер Кермеци (Péter Körmöci Petronella) (1972, 23, 22)

Уметничка секретарка Дrame на мађарском језику: Михаела Немет (Német Mihaela) (1982, 11, 5)

Драматуршкиња: Розалија Брешћански Борош (Brestyánszki Boros Rozália) (1970, 26, 24)

Глумице: Хермина Грегуш Ерделји (Greguss Erdélyi Hermina) (1973, 23, 22), Жужа Калмар (Kalmár Zsuzsa) (1973, 22, 22), Чила Памер (Pámer Csilla) (1988, 11, 11), Моника Пешиц (Pesitz Mónika) (1976, 21, 21), Наталија Херњак Вицеи (Hernyák Vicei Natália) (1965, 23, 23), Дина Дедовић Томић (Dedovity Tomity Dina) (1998, 2, 2), Жофија Мађар (Magyar Zsófia) (1998, 2, 2)

Глумци: Ференц Петер (Péter Ferenc) (1971, 25, 22), Атила Барат (Baráth Attila) (1988, 10, 10), Арпад Черник (Csernik Árpád) (1973, 24, 20), Тамаш Хајду (Hajdú Tamás) (1988, 9, 9), Андор Ковач Немеш (Kovács Nemes Andor) (1977, 17, 15), Ервин Палфи (Pálfi Ervin) (1980, 19, 16), Чаба Ралбовски (Ralbovszki Csaba) (1977, 21, 21), Акош Њари (Nyári Ákos) (1995, 3, 3), Золтан Рокуш (Rókus Zoltán) (1993, 3, 3), Кристијан Будинчевић (Budinčević Krisztián) (1996, 2, 2)

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Коста Трифковић
ИЗБИРАЧИЦА

Режија и осмишљавање сценског простора: Ива Милошевић

Сценографија, консултације: Марија Калабић

Костимограф: Марко Маросиук

Композитор: Владимир Пејковић

Кореографија и сценски покрет: Ирена Шаровић

Играју: Милош Станковић (*Соколовић*), Весна Кљајић

Ристовић (*Јеца*), Миња Пековић (*Малчика*), Сузана

Вуковић (*Савета*), Небојша Чолић (*Тимић*), Кристи-

на Јаковљевић (*Ката*), Јелена Михајловић (*Милица*),

Владимир Грбић (*Бранко*), Срђан Секулић (*Штанци-*

ка), Игор Грекса (*Тошица*), Зоран Бучевац (*Јован*)

9. октобра 2021.

15 представа (13 у кући, 1 у Смедереву на 39. Нушићевим данима и 1 у Новом Саду на 67. Стеријиним позорју)

2019 гледалаца

По мотивима дела Бранислава Нушића
НЕ ОЧАЈАВАЈТЕ НИКАД

Режија и адаптација: Оља Ђорђевић

Музика: Геза Кучера мл.

Сценографкиња: Марија Калабић

Костимограф: Марко Маросиук

Дизајнер светла: Радомир Стаменковић

Кореографија и сценски покрет: Мирко Кнежевић

Сценски говор: Саша Латиновић

Асистенти режије: Вуксан Бурзан и Тијана Стефановић

Консултанткиња за пољски језик: Ивана Фотез

Консултанткиња за бугарски језик: Емилија Мрдаковић

Играју: Љубиша Ристовић (*Марсел Шабанон*), Ксе-

нија Митровић (*Марта Шабанон*), Милан Вејновић

(*Казимир*), Димитрије Динић (*Густав*), Зоран Буче-

вац (*Теча Арсен*), Владимир Грбић (*Тетка Адела*),

Јелена Михајловић (*Нанет Досе*), Кристина Јако-

вљевић (*Госпођа Бло*), Геза Кучера мл. (*Музичар*)

26. фебруара 2022.

10 представа

1602 гледаоца

Јасмина Реза (Yasmina Reza)

БОГ МАСАКРА

(Le Dieu du Carnage)

Редитељка и сценографкиња: Јана Маричић

Сценографкиња и консултанткиња: Марија Калабић

Костимограф: Марко Маросиук

Музика: Божидар Обрадиновић

Играју: Сања Моравчић (*Вероник Улије*), Милош

Станковић (*Мишел Улије*), Јелена Михајловић

(*Анет Реј*), Игор Грекса (*Ален Реј*)

21. маја 2022.

5 представа

724 гледаоца

Обнове

Кен Лудвиг (Ken Ludwig)

МЕСЕЦ ИЗНАД БАФАЛА

(Moon Over Buffalo)

20. октобра 2020.

3 представе

289 гледалаца

Александар Поповић

КУС ПЕТЛИЋ

19. априла 2021.

22 представе (16 у кући, 6 на гостовању у Вршцу,

Зрењанину, Београду (2), Загребу (Хрватска) и Бу-

дви (Црна Гора))

1644 гледаоца

Реј Куни (Ray Cooney)

ДВА У ЈЕДАН

(Two Into One)

9. децембра 2016.

7 представа (6 у кући и 1 на гостовању у Београду)

753 гледаоца

Горан Марковић
ГОВОРНА МАНА

15. децембра 2017.

1 представа
65 гледалаца

Јован Стерија Поповић

ЗЛА ЖЕНА

1. марта 2019.

5 представа (3 у кући, 2 на гостовању у Приједору (Република Српска) и Кули)

612 гледалаца

Ансамбл Дrame на српском језику Народног позоришта у Суботици, извео је током сезоне 2021/22. укупно 68 представа (57 у кући и 11 на гостовању у Београду (3), Новом Саду, Смедереву, Вршцу, Зрењанину и Кули, затим у Приједору (Република Српска), Будви (Црна Гора) и Загребу (Хрватска)), пред 7.708 гледалаца.

Гостовања на сцени Дrame на српском језику

БЕЛА КАФА, Народно позориште Београд; ФЕЛИКС И ДОРИС, Опера и театар Мадленианум из Београда; ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА, Народно позориште Сомбор; ТРАВИЈАТА, Српско народно позориште, Нови Сад

Учесће Дrame на српском језику на фестивалима

ИЗБИРАЧИЦА

39. Нушићеви дани у Смедереву

67. Стеријино позорје, Нови Сад: Стеријина награда за кореографију – ИРЕНА ШАРОВИЋ

ЗЛА ЖЕНА

15. Међународни фестивал позоришта „Златна вила”, Приједор (Република Српска): Најбоља представа Фестивала, Награда за најбољу глумицу – МИЛИЦИ СУЖЊЕВИЋ за улогу Султане и Награда за ауторску музику, „Далибор Поповић Микша” – ВЛАДИМИРУ ПЕЈКОВИЋУ

1. Фестивал професионалних позоришта „Публикум”, Кула

КУС ПЕТЛИЋ

28. Међународни фестивал класике „Вршачка позоришна јесен”, Вршац: ИГОР ГРЕКСА и МИЊА

ПЕКОВИЋ – Најбољи глумац и глумица Фестивала 71. Фестивал професионалних позоришта Војводине, Зрењанин: Награда за најбољу режију МИЛАНУ НЕШКОВИЋУ, МИЊА ПЕКОВИЋ за улогу Миље Бушатлија,

ДИМИТРИЈЕ ДИНИЋ за улогу Пилета Копилета Пилетићевог, ИГОР ГРЕКСА за улогу Ђакона Авакума, Награда за најбољу сценографију МАРИЈИ КАЛАБИЋ и Награда за најбољи костим – БИЉАНИ ГРГУР 36. Фестивал Будва град театар, Будва (Црна Гора)

46. Међународни фестивал „Дани сатире Фадила Хаџића”, Загреб (Хрватска): Награда за НАЈБОЉУ ПРЕДСТАВУ ФЕСТИВАЛА, Награда за најбољу глумицу – МИЊА ПЕКОВИЋ

ДРАМА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Антон Павлович Чехов (Антон Павлович Чехов)

HÁROM NŐVÉR

(Три сестре)

Превод: Деже Костолањи (Kosztolányi Dezső)

Редитељ: Аба Шебешћен (Sebestyén Ába)

Драматуршкиња: Розалија Брешћански Борос

Сценографкиња: Беата Шош (Sós Beáta)

Костимографкиња: Ребека Хатхази (Hatházi Rebeka)

Композитор: Тибор Цари Бацо (Cári Vaszó Tibor)

Асистенткиња редитеља: Валерија Кочиш (Kocsis Valéria)

Дизајнер светла: Роберт Мајорош (Majoros Róbert)

Играју: Ервин Палфи (*Прозоров*), Жофија Мађар

(*Наталија*), Жужа Калмар (*Олга*), Чила Памер /

Марта Береш (Béres Márta) (*Маша*), Дина Дедовић

Томић (*Ирина*), Атила Барат (*Кулигин*), Золтан

Мезеи (Mezei Zoltán) (*Вершињин*), Андор Ковач

Немеш (*Тузенбах*), Тамаш Хајду (*Сољони*), Арпад

Черник (*Чебутикин*), Акош Њари (*Федоћик*), Золтан

Рокуш (*Роде*), Кристијан Будинчевић (*Ферант*),

Моника Пешић (*Анфиса*)

17. септембра 2021.

10 представа (8 у кући, 2 на гостовању у Брашову (Румунија) и Кишварди (Мађарска))

1460 гледалаца

По мотивима дела Ота Толнаија и Пала Петрика
(Tolnai Ottó és Petrik Pál)

ELŐHOMOK

(Живи песак)

Копродукција са Новом позоришном организацијом и Регионалним креативним атељеом из Кањиже

Редитељка: Кинга Мезеи (Mezei Kinga)

Сценографи: Кинга Мезеи и Петер Ондрашек (Ondrashek Péter)

Костимографкиња: Ерика Јанович (Janovics Erika)

Драматург: Тамаш Олах (Oláh Tamás)

Музика: Алберт Маркош (Márkos Albert), Силард Мезеи (Mezei Szilárd) и композиције Клаудија Монтевердија, Игора Стравинског, Франца Шуберта и Жоржа Енескуа

Музички сарадник: Алберт Маркош

Дизајнер светла: Роберт Мајорош

Играју: Тамаш Хајду, Ервин Палфи, Кинга Мезеи и Нандор Силађи (Szilágyi Nándor)

20. децембра 2021.

5 представа (4 у кући, 1 на гостовању у Зрењанину)
339 гледалаца

Адам Фекете (Fekete Ádám)

DÉLMEZOPOTAMIA

(Јужна Месопотамија)

Редитељ и композитор: Адам Фекете

Визуелна дизајнерка: Ана Молнар (Molnár Anna)

Дизајнер светла: Роберт Мајорош

Асистенткиња редитеља: Едина Кулханек

Играју: Хермина Г. Ердељи, Миња Пековић, Моника Пешиц, Наталија Вицеи, Чаба Ралбовски, Золтан Рокуш, Андор Ковач Немеш, Атила Барат

20. марта 2022.

4 представе
343 гледаоца

Старац Милија / Борислав Михајловић Михиз

BÁNOVITY SZTRAHINYA

(Бановић Страхиња)

Михизову драму је превела Розалија Брешћански Борш

Коришћен је превод Иштвана Ага (Ágh István) епске песме Старца Милије

Користи се и одломак из поговора Алесандра Барика књиге *Хомер, Илијада*

Адаптација, режија, сценографија и дизајн светла: Мирко Радоњић

Драматуршкиња: Розалија Брешћански Борш

Костимографкиња: Лина Лековић

Аутор музике: Ервин Палфи

Асистенткиња редитеља: Валерија Кочиш

Играју: Ервин Палфи, Хермина Г. Ердељи, Дина Дедовић Томић, Тамаш Хајду, Арпад Черник, Чаба Ралбовски, Акош Њари

10. јуна 2022.

1 представа
76 гледалаца

Обнове

Кај Хензел (Kai Hensel)

KLAMM HÁBORÚJA

(Klamms Krieg)

(Кламов рат)

9. октобра 2020.

1 представа на гостовању у Темерину
260 гледалаца

Бранислав Нушић

A GYÁSZOLÓ CSALÁD

(Ожалошћена породица)

29. октобра 2020.

4 представе (3 у кући и 1 на гостовању у Вршцу)
316 гледалаца

Анджеј Сарамонович (Andrzej Saramonowicz)

TESZTOSZTERON

(Testosteron)

(Тестостерон)

15. децембра 2020.

3 представе
320 гледалаца

Мишел Трембле (Michel Tremblay) —
Лажош Парти Нађ (Parti Nagy Lajos)
SÓGORNÓK

(Les belles-sœurs)
(Шогорице)

26. марта 2021.

5 представа (2 у кући, 3 на гостовању у Новом Саду, Бачкој Тополи и Торди)

501 гледалац

Ференц Молнар (Molnár Ferenc)

JÁTÉK A KASTÉLYBAN

(Игра у дворцу)

28. маја 2021.

10 представа (9 у кући и 1 на гостовању у Будимпешти (Мађарска))

1387 гледалаца

Андреа Паш (Pass Andrea)

ÚJVILÁG

(Нови свет)

5. октобра 2019.

1 представа на гостовању у Капошвару (Мађарска)

95 гледалаца

Михаљ Ејземан (Eisemann Mihály) —

Иштван Загон (Zágon István)

FEKETE PÉTER

(Црни Петар)

20. децембра 2019.

12 представа (4 у кући, 8 на гостовању у Варошмајору, Будимпешти (2) (Мађарска), Сајану, Новом Итебеју, Новом Орахову, Чантавиру, Старој Моравици и Чоки)

2267 гледалаца

Ансамбл Дrame на мађарском језику Народног позоришта у Суботици, у сезони 2021/22. извео је 56 представа, од чега 38 у кући и 18 на гостовањима у Зрењанину, Темерину, Вршцу, Новом Саду, Бачкој Тополи, Торди, Сајану, Новом Орахову, Итебеју, Чантавиру, Старој Моравици, Чоки, затим у Кишварди, Будимпешти (3), Капошвару (Мађарска) и Брашову (Румунија), пред 7.364 гледаоца.

Гостовања на Сцени на мађарском језику

PISZKOS FRED, A KAPITÁNY (Капетан Прљави Фред) Јенеа Рејтеа, у режији Роберта Ленарда, Новосадско позориште, ALKÉSZTISZ (Алкестида) Еурипида, у режији Армина Рица, Академија уметности, Таргу Муреш (Румунија), TŰKÉLÉTRA (AVAGY MI CSOROG A NYAKUNKBA) (Мердевине за кокошке) Золтана Рокуша, у режији Шандора Ласла, Мађарско уметничко друштво „Карољ Сирмаи”, Темерин (аматерска група „Jácsonk Trupp”)

Учешће Дrame на мађарском језику на фестивалима

HÁROM NŐVÉR

(Три сестре)

5. Мађарски позоришни фестивал, Брашов (Румунија)

34. Фестивал мађарских позоришта, Кишварда (Мађарска)

A GYÁSZOLÓ CSALÁD

(Ожалошћена породица)

28. Међународни фестивал класике „Вршачка позоришна јесен”, Вршац: АНДРЕЈ БОКА — специјална награда за инвентивни редитељски поступак

ÚJVILÁG

(Нови свет)

10. Међународно дечје и омладинско бијенале „Assitej”, Капошвар (Мађарска): Награда „Пал Бекеш” за најбољег аутора — АНДРЕА ПАШ

ÉLŐHOMOK

(Живи песак)

71. Фестивал професионалних позоришта Војводине, Зрењанин

Народно позориште — Narodno kazalište — Népszínház у Суботици, у сезони 2021/22. укупно је извело 124 представе (95 у кући и 29 на гостовању), пред 15.072 гледаоца.

ДЕЧЈЕ ПОЗОРИШТЕ — DJEČJE KAZALIŠTE — GYERMEKSZÍNHÁZ

Ражл Ференца 12/а, 24000 Суботица

Тел.: 024 555 715

e-mail: decjepozoriste.su@open.telekom.rs

www.suteatarzadecu.rs

Директорка: Марта Ароксалаши (Árokszállási Márta) (1960, 38, 38)

Координатор–организатор извођења представа: Андреа Хушњак (Husnyák Andrea) (1970, 24, 20)

Луткар: Раде Рековић (1981, 0, 0)

Глумци и глумице: Весна Бороцки (1960, 39, 38),

Гертруд Фридрик (Fridrik Gertrúd) (1974, 23, 23),

Данка Балаћ (1977, 24, 24), Елвира Гал (Gál Elvira)

(1976, 20, 20), Имелда Вереш (Vörös Imelda) (1973,

24, 24), Марта Слобода Б. (Szloboda B. Márta) (1966,

30, 30), Светлана Абрамовић (1963, 38, 38), Брани-

слав Трифковић (1970, 23, 23), Ендре Кочиш (Kocsis

Endre) (1976, 24, 24), Залан Грегуш (Greguss Zsolt)

(1973, 27, 19), Јелена Рашковић (1982, 12, 12), Игор

Ујвари (Újvári Igor) (1972, 5, 0), Александар Перку-

чин (1988, 0, 0), Урош Младеновић (1987, 1, 1)

СЦЕНА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Дивна Стојанов

БАЛАДА О ЦРВЕНОМ, ЗЕЛЕНОМ И ЈЕДНОЈ ЗЕБРИ

(едукативна представа о саобраћају)

Редитељ: Бранислав Трифковић

Аутор музике: Филип Готовац

Луткар и сценограф: Раде Рековић

Играју: Данка Балаћ, Бранислав Трифковић и Светлана Абрамовић

22. новембра 2021.

5 представа

486 гледалаца

Дивна Стојанов

САОБРАЋАЈНА ЉУБАВНА ПРИЧА

(едукативна представа о саобраћају)

Режија, сценографија и костим: Урош Младеновић и Викторија Палфи

Играју: Урош Младеновић и Викторија Палфи

22. новембра 2021.

10 представа (9 у кући, 1 на гостовању у Брусу)

812 гледалаца

Иван Иванович Ром–Лебедев

ЉУБАВ И ВИОЛИНА

Режија и избор музике: Ана Вовчок

Сценографија, костими и лутке: Алиса Олигерова

Играју: Стефан Оровец, Викторија Палфи, Брани-

слав Трифковић, Имелда Вереш, Данка Балаћ,

Марта Ароксалаши

9. јула 2022.

2 представе

91 гледалац

Обнове

Дивна Стојанов

БИЛО ДВАПУТ У ЈЕДНОМ КРАЉЕВСТВУ

30. маја 2021.

5 представа (2 у кући, 3 на гостовању у Бачкој Тополи, Чоки и на Палићу)

356 гледалаца

Астрид Линдгрен (Astrid Lindgren)

ПИПИ ДУГА ЧАРАПА

(Pippi Långstrump)

10. јула 2021.

17 представа (13 у кући, 4 на гостовању у Мостару (Босна и Херцеговина), Новом Саду, Зрењанину и

Сомбору)

1730 гледалаца

Боњо Лунгов (Боњо Лунгов)

и Константин Каракостов

ТЕАТРУ С ЉУБАВЉУ

9. новембра 2019.

5 представа (2 у кући, 3 на гостовању у Бачком Петровцу, Бања Луци (Р. Српска) и Сомбору)

437 гледалаца

По мотивима приче Здењека Флоријана
(Zdeněk Florian)

ТУЖНИ ПСИЋ ТОБИ

7. фебруара 2014.

3 представе

323 гледаоца

Андраш Вереш (Veres András)

БАБА ХОЛА

10. априла 2010.

2 представе

210 гледалаца

Грим (Grimm) — Гимеши (Gimesi)

ЧИПКАНА ПРИЧА

29. октобра 2009.

5 представа (4 у кући, 1 на гостовању у Новом
Жеднику)

233 гледаоца

Симона Дохова Нанова, по браћи Грим (Grimm)

ИВИЦА И МАРИЦА

(Hänsel und Gretel)

20. новембра 2016.

2 представе

433 гледаоца

Златко Крилић

ШТА ЛИ ЈАЈЕ ДАЈЕ?

20. марта 1990.

1 представа

88 гледалаца

Вилфелм Хауф (Wilhelm Hauff)

КАМЕНО СРЦЕ

(Das kalte Herz)

31. августа 2007

5 представа (2 у кући, 3 на гостовању у Бајмоку и
Сомбору (2))

491 гледалац

Дора Гимеши (Gimesi Dóra)

МИРКО У САМОСВЕТУ

23. јануара 2011.

9 представа (8 у кући, 1 на гостовању на Палићу)

342 гледаоца

Шарл Перо (Charles Perrault) — Живомир Јоковић
УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА

(La Belle au bois dormant)

5. фебруара 2015.

15 представа

1604 гледалаца

Марина Ђурић Бијелић

ПАО С КРУШКЕ

15. јуна 2010.

9 представа

1088 гледалаца

Астрид Линдгрен (Astrid Lindgren)

АВАНТУРЕ С КАРЛСОНОМ

(Karlsson på taket)

31. јануара 2018.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Бајмоку)

308 гледалаца

Евгениј Ибрагимов (Евгений Ибрагимов)

ALLEGRO CON BRIO

17. фебруара 2016.

5 представа

451 гледалац

Стефка Јорданова (Stefka Jordanova)

КУЧЕ КОЈЕ НИЈЕ УМЕЛО ДА ЛАЈЕ

7. септембра 2002.

1 представа

36 гледалаца

Тодор Валов

ИЗВИНИ МАМА

15. новембра 2018.

5 представа

584 гледаоца

ТЕАТАР У РЕЛЕНАМА

Драгана Џенопољац

ПИКНИК

29. априла 2021.

2 представе

62 гледаоца

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

ОБОЈЕНА ПРИЧА

12. децембра 2010.

3 представе

73 гледаоца

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА

Аги Кисеј (Kiszely Ági)

ДРВЕНЦЕ

16. децембра 2012.

1 представа

58 гледалаца

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА

Бранислав Трифковић

ПРИЧАЛИЦЕ

18. децембра 2018.

1 представа

58 гледалаца

У сезони 2021/22, ансамбл Сцене на српском језику Дечјег позоришта у Суботици, одиграо је 117 представа (100 у кући и 17 на гостовању у Брусу, Бачкој Тополи, Чоки, Палићу (2), Новом Саду, Зрењанину, Сомбору (4), Бачком Петровцу, Новом Жеднику, Бајмоку (2), затим у Бањалуци (Република Српска) и Мостару (Босна и Херцеговина)), пред 10.354 гледаоца.

Учешће Сцене на српском језику на фестивалима

ПИПИ ДУГА ЧАРАПА

Први међународни фестивал луткарске уметности, Мостар (ФЛУМ 2021) (Босна и Херцеговина), одржан од 26. до 30. септембра.

Међународни фестивал позоришта за дјецу, Бањалука (Република Српска)

ТЕАТРУ С ЉУБАВЉУ

Међународни фестивал позоришта за децу, Суботица

СЦЕНА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Народна прича

LÚDAS MATYI

(Гускар Матија)

Редитељ: Ђерђ Херњак

Драматург: Жока Херњак

Кореограф: Тибор Ковач

Сценски покрет: Армин Риц

Сценограф: Саша Сенковић

Костимографкиња: Благовеста Василева

Играју: Гертруд Фридрик, Елвира Гал, Ендре Ко-чиш, Залан Грегуш, Акош Калмар, Адам Ађаш, Чаба Кемувеш, Бењамин Варга, Маркус Мађарка /Алекс Мађарка

19. фебруара 2022.

9 представа, (8 у кући, 1 на гостовању у Будимпешти (Мађарска))

1142 гледаоца

Обнове

Тамаш Олах (Oláh Tamás)

GERGŐ SZOBÁJA

(Гргина соба)

14. новембра 2020.

1 представа

48 гледалаца

Астрид Линдгрен (Astrid Lindgren)

HARISNYÁS PIPPI

(Pippi Långstrump)

(Пипи Дуга Чарапа)

20. јуна 2021.

7 представа

409 гледалаца

Боњо Лунгов (Боњо Лунгов) и Константин Каракостов

A SZÍNHÁZNAK SZERETETTEL

(Театру с љубављу)

10. новембра 2019.

2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Новом Саду)

131 гледалац

Моника Чик (Csík Mónika)

ANYARAJZ

(Цртеж маме)

24. јуна 2017.

7 представа (6 у кући, 1 на гостовању у Моравици)

547 гледалаца

Грим (Grimm) – Гимеши (Gimesi)

CSIPKÉS MESE

(Чипкана прича)

12 представа (7 у кући и 5 на гостовању у Будимпешти (Мађарска), Телечки, Бајмоку)

868 гледалаца

Шара Габор (Gábor Sára)

A FARKAS SZEMPILLÁJA

(Вучја трепавица)

14. децембра 2017.

2 представе

107 гледалаца

Симона Дохова Нанова, по браћи Грим (Grimm)

JANCSI ÉS JULISKA

(Hänsel und Gretel)

(Ивица и Марица)

26. новембра 2016.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Чантавиру)

96 гледалаца

Златко Крилић

MI VAN A TOJÁSBAN?

(Шта ли јаје даје?)

22. фебруара 1990.

3 представе

106 гледалаца

Хана Јанушевска (Hanna Januszevska) –

Андраш Вереш (Veres András)

TIGRIS PÉTER

(Тигрић Петар)

19. априла 2012.

2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Чоки)

122 гледалаца

Шара Габор (Gábor Sára)

TIRITARKA HARAGTÁR

(Тиритарка Љутило)

14. децембра 2018.

8 представа (6 у кући, 2 на гостовању у Будимпешти (Мађарска))

392 гледаоца

Дора Гимеши (Gimesi Dóra)

MIRA MAGÁNYORSZÁGBAN

(Мирко у Самосвету)

1. октобра 2011.

1 представа на гостовању у Чоки

105 гледалаца

Стефка Јорданова (Стефка Ћорданова)

CSIPET KUTYA KALANDJAI

(Куче које није умело да лаје)

7. септембра 2002.

2 представе

32 гледаоца

PELENKÁS SZÍNHÁZ

(Театар у пеленама)

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

SZÍNES MESÉK

(Месец у боји)

2. априла 2009.

5 представа

121 гледалаца

PELENKÁS SZÍNHÁZ

(Театар у пеленама)

Аги Кисеј (Kiszely Ági)

ALMAFACSKA

(Јабуково дрво)

2. децембра 2012.

1 представа

18 гледалаца

У сезони 2021/22, Сцена на мађарском језику Дечјег позоришта у Суботици, извела је 66 представа (53 у кући и 13 на гостовању), пред 4.244 гледаоца.

Учешће Сцене на мађарском језику на фестивалима

A SZÍNHÁZNAK SZERETETTEL

(Театру с љубављу)

Сусрети професионалних позоришта лутака Србије

СЦЕНА НА СРПСКОМ – МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА – PELENKÁS SZÍNHÁZ

ПРОЛЕЋЕ – TAVASZ

(Невербална представа)

Редитељка: Даница Араповић

Коредитељ: Небојша Јоковић

Лутке и сценографија: Весна Балаћ

Костими имузика: Немања Михајловић

Играју: Данка Балаћ, Слобода Буданов Марта

9. априла 2022.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Сомбору)

123 гледалаца

Ансамбл представа

ДВОЈЕЗИЧНИ НОВОГОДИШЊИ ПРОГРАМ – KÉTNYELVŰ ÚJÉVI MŰSOR

Режија: колективна

18. децембра 2021.

26 представа

2600 гледалаца

Обнове

РУЖНО ПАЧЕ – KACSATOJÁS

(Невербална представа)

12. марта 2014.

3 представе (1 у кући, 2 на гостовању у Чоки и Остојићеву)

75 гледалаца

Бранислав Трифковић

КУПАЛИЦА–ПРЉАЛИЦА – PANCSOLÓ–MASZATOLÓ

25. фебруара 2017.

3 представе

75 гледалаца

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА – PELENKÁS SZÍNHÁZ

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

МАЛЕНА – KICSI VAGYOK ÉN

10. децембра 2016.

1 представа

36 гледалаца

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА – PELENKÁS SZÍNHÁZ

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

ПРОБУДИЛИЦА – ÉVBRESZTŐ

3. јула 2011.

3 представе

71 гледалац

У сезони 2021/22, Сцена на српском – мађарском језику Дечјег позоришта у Суботици, извела је 39 представа, од чега 36 у кући и 3 на гостовању у Сомбору, Чоки и Остојићеву, пред 2.980 гледалаца.

У сезони 2021/22, Дечје позориште – Дјеље казалиште – Gyermekszínház у Суботици, одиграло је укупно 222 представе (189 у кући и 33 на гостовању), пред 17.578 гледалаца.

ПОЗОРИШТЕ „ДЕЖЕ КОСТОЛАЊИ” – KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ

Харамбашићева 4, 24000 Суботица

Тел: 024 557 471; 021 555 255

e-mail: info@kosztolanyi.org

www.kosztolanyi.org

Дан позоришта: 9. новембар

Директор: Андраш Урбан (Urbán András) (1970, 21, 20)

Глумци: Габор Месарош (Mészáros Gábor) (1986, 14, 14), Борис Кучов (Kucsov Borisz) (1987, 7, 6), Давид Бубош (Búbos Dávid) (1994, 3, 3), Andrea

Verebeš (Verebes Andrea) (1996, 2, 2), Timea Filep (Fülöp Tímea) (1994, 5, 2)

Односи са јавношћу и маркетинг: Ерна Георгина Витушка (Vituska Erna Georgina) (1985, 13, 1)

Премиијере

Маја Пелевић
AZ UTOLSÓ KISLÁNYOK
(Последње девојчице)

Редитељ: Кокан Младеновић
Драматуршкиња: Маја Пелевић
Сарадница драматурга: Корнелија Голи
Композиторка: Ирена Поповић Драговић
Сценографкиња: Марија Калабић
Костимографкиња: Селена Орб
Кореографкиња: Тимеа Филеп
Музичари: Арпад Серда и Мате Абрахам
Дизајнер светла: Роберт Мајорош
Асистенти редитеља: Жофија Серда и Барнабаш Чик
Асистент композитора: Арпад Серда
Дизајнер плаката: Арпад Блашко
Фотограф: Едвард Молнар
Камера и видео монтажа: Томислав Дедовић Томић
Играју: Давид Бубош, Тимеа Филеп, Николета Гргић, Борис Кучов, Габор Месарош, Андреа Веребеш

29. децембра 2021.

8 представа (6 у кући, 2 на гостовању у Кишварди (Мађарска) и Новом Саду)
761 гледалац

Андраш Урбан (Urbán András)
и Иштван Уграи (Ugrai István)
A TRIANONI CSATA
(Битка код Трианона)

Копродукција са Културном бригадом, Атриум, Будимпешта (Мађарска)

Редитељ и сценограф: Андраш Урбан
Аутор музике и текстова песама: Арпад Серда
Костимографкиња: Вероника Керестеш
Дизајнер светла: Атила Цибор

Графика: Петер Лакатош
Асистент редитеља: Герге Бали V.
Продуцент: Балаж Жедењи
Драматург: Иштван Уграи
Асистенти драматурга: Атила Цибор и Атила Њулаши
Фотографи: Чаба Месарош, Петер Лакатош и Едвард Молнар
Оркестар: Иван Гатош / Арпад Серда (клавир), Жолт Нађ / Данијел Пап (бубњеви), Ласло Штуднички Жаћи / Габор Пал (бас гитара)
Играју: Роберт Алфреди (Тата), Бори Петерфи (Мама), Давид Бубош (Никелсдорф), Тимеа Филеп (Суботица), Мате Ковач (Фејер), Борис Кучов (Золџом), Габор Месарош (Унгвар), Андреа Веребеш (Харгита)

Премиијере: 12. марта 2022, Будимпешта, 18. марта 2022, Суботица
11 представа (3 у кући, 8 у Будимпешти (Мађарска))
2403 гледаоца

Илдико Ловаш (Lovas Ildikó)
AMIKOR ISTEN HASBA RÜG
(Када те Бог ритне у стомак)

Копродукција са Новосадским позориштем, Нови Сад

Редитељ и сценограф: Андраш Урбан (Urbán András)
Драматуршкиња: Корнелија Голи (Góli Kornélia)
Костимографкиња: Марина Сремац
Илустраторка: Фани Цер (Czér Fanni)
Композитор: Силард Мезеи (Mezei Szilárd)
Корепетитор: Арпад Серда (Szerda Árpád)
Маске: Данијела Мамужић
Дизајнер плаката: Арпад Блашко
Израда студио снимка: Маргит Светњик и Викторија Хорват Тот (виолина), Палма Луца (виола), Жужана Месарош (виолончело), Ервин Малина (контрабас), Филип Чапо (клавир), Иштван Чик (ударалке)
Играју: Ливија Банка, Габријела Црнковић, Тимеа Филеп, Борис Кучов, Габор Месарош, Роберт Ожвар, Андреа Веребеш

Премиијере: 8. јуна 2022. Нови Сад; 15. јуна 2022. Суботица
2 представе (1 у кући, 1 у Новом Саду)
270 гледалаца

Обнове

По делима Иштвана Домонкоша (Domonkos István)
SZEDJETEREK SZÉT

(Растргните ме)
23. септембра 2020.
1 представа
97 гледалаца

Ларс вон Трир (Lars von Trier)
– Кристијан Лолике (Christian Lollike)
– Ведрана Божиновић

DOGVILLE

(Догвил)
31. октобра 2020.
7 представа (4 у кући, 3 на гостовању у Будимпешти (Мађарска), Темишвару (Румунија) и Сенти)
506 гледалаца

Антон Павлович Чехов – Корнелија Голи (Góli Kornélia)

A HÁROM NŐVÉR

(Три сестры)
(Три сестре)
30. децембра 2020.
3 представе (1 у кући, 2 на гостовању у Новом Саду и Зрењанину)
287 гледалаца

Тимско ауторство

A CSÓKOS ASSZONY LOVAGJAI

(Витезови лаке мале)
30. марта 2021.
11 представа (7 у кући, 4 на гостовању у Будимпешти (Мађарска), Темишвару (Румунија), Бару (Црна Гора) и Новом Саду)
1132 гледаоца

Златко Паковић

SZABADKAI SZECESSZIÓ

(Суботичка сецесија)
3. јуна 2021.
2 представе
81 гледалац

По мотивима истоимене поеме Владимира

Мајаковског **FELHŐ A NADRÁGBAN**

(Облак у панталонама)
25. новембра 2017.
2 представе
173 гледаоца

Јанош Пилински (Pilinszky János)

URBI ET ORBI

27. новембра 2007.
1 представа
67 гледалаца

Корнелија Голи и Џокан Младеновић

GUSZTAV A HIBÁS MINDENÉRT

(Густав је крив за све)
21. децембра 2019.
3 представе
243 гледаоца

Андраш Урбан (Urbán András)

BÉRES MÁRTA – ONE GIRL SHOW (Марта Береш – One Girl Show)

13. маја 2011.
7 представа (2 у кући, 5 на гостовању у Травнику (Босна и Херцеговина), Будимпешти (Мађарска) (3) и Бечеју)
861 гледалац

Андраш Урбан (Urbán András)

AZ ÚR NEVÉBEN

(У име Господа)
16. јуна 2018.
1 представа
87 гледалаца

Јасмина Реза (Yasmina Reza)

AZ ÖLDÖKLES ISTENE

(Бог масакра)
Копродукција са Академијом уметности Нови Сад, испитна представа четврте године глуме на мађарском језику
12. јуна 2021.
2 представе на гостовању у Новом Саду
116 гледалаца

Гостовања у Позоришту „Деже Костолањи” у оквиру „Станице Дезиреовог трамваја”

НЕСТАБИЛНО – Les Hommes penches, гостовање из Француске; МЕФИСТО Клауса Мана, у режији Бориса Лијешевића, Новосадско позориште; БЕЛИ ЗЕЦ ЦРВЕНИ ЗЕЦ Насима Солејманпура, монодрама, Габор Месарош, Позориште „Атријум”, Будимпешта (Мађарска); ХИМЕТОС ВОСАК, у режији Денеша Дебреија, Позоришно удружење „Летњи биоскоп”; МИРАНДОЛИНА Карла Голдонија, у режији Тибора Месароша, Мађарско камерно позориште, Сента; ЗАПЛЕТ СУДБИНЕ, у режији Беле Кало, Кањишки дворски мађарски театар (2); ЧУДЕСНА СВАКОДНЕВИЦА, у режији Денеша Дебреија, Позоришно удружење „Летњи биоскоп” (2); EX AURO – Maria Kesk & amp, Томаж Пачник (Мађарска – Словенија); СВИЊАРИЈЕ Габора Цака, у режији Шандора Кирала, Културно уметничко друштво „Еђшег”, Кикинда; TERRA VOJVODINA, у режији Денеша Дебреија, Позоришно удружење „Летњи биоскоп”; ANGSTER RE-GENERACIJE, у режији Жофије Берци, Позориште „Élőké”, Будимпешта (Мађарска);

Учешће Позоришта „Деже Костолањи” на фестивалима

BÉRES MÁRTA – ONE GIRL SHOW (Марта Береш – One Girl Show) Фестивал монодраме, Травник (Босна и Херцеговина) Бефемон, Фестивал монодраме, Бечеј: Награду за најбољу монодраму равноправно деле НИКА ИВАНЧИЋ и МАРТА БЕРЕШ

DOGVILLE (ДОГВИЛ) Фестивал „HolnapUtán”, Темишвар (Румунија)

A HÁROM NŐVÉR (Три сестре)

Фестивал професионалних позоришта Војводине, Зрењанин: НАЈБОЉА ПРЕДСТАВА за одрасле, Меморијална награда „Ивана Мирков Влачић” за целокупни визуелни идентитет додељена је Золтану Пушкашу и Награда за најбољу музику додељена је ЕРВИНУ ЕРЕШУ и ДАВИДУ КЛЕМУ

A CSÓKOS ASSZONY LOVAGJAI

(Витезови лаке мале) Фестивал професионалних позоришта Војводине, Зрењанин Trafo House, Будимпешта (Мађарска) TESZT фестивал, Темишвар (Румунија) Фестивал „Барски Љетопис”, Бар (Црна Гора)

AZ UTOLSÓ KISLÁNYOK

(Последње девојчице) 67. Стеријино позорје, Нови Сад: Стеријина награда за НАЈБОЉУ ПРЕДСТАВУ, Стеријина награда за текст савремене драме – МАЈА ПЕЛЕВИЋ, Стеријина награда за режију – КОКАН МЛАДЕНОВИЋ, Стеријина награда за сценографско остварење – МАРИЈА КАЛАБИЋ, Специјална Стеријина награда – ГЛУМАЧКИ АНСАМБЛ представе ПОСЛЕДЊЕ ДЕВОЈЧИЦЕ 34. Фестивал мађарских позоришта, Кишварда (Мађарска)

Фестивали у Позоришту „Деже Костолањи”

Desiré Central Station Festival 2022 – The History And You

У сезони 2021/22, Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház у Суботици, извело је 61 представу (34 у кући и 27 на гостовању), пред 7.084 гледаоца. Позориште је гостовало у Будимпешти (13) и Кишварди (Мађарска), Темишвару (Румунија), Бару (Црна Гора), Травнику (Босна и Херцеговина), Новом Саду (6), Бечеју, Зрењанину и Сенти.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „ТОША ЈОВАНОВИЋ”

Трг Слободе 7, 23000 Зрењанин
Тел: 023 560 141; 023 561 135
e-mail: pozoriste.tosajovanovic@gmail.com, info@tosajovanovic.org.rs
www.tosajovanovic.org.rs

Директор: Дејан Карлечик (1988, 9, 1)
Продуценткиња у уметности и медијима: Ивана Кукољ Соларов (1974, 22, 22)
Уредник за уметничко–истраживачку документацију и издавачку делатност: Иван Трифуњагић (1974, 17, 17)
Графички дизајнер: Урош Степанов (1968, 30, 30)

ДРАМСКА СЦЕНА

Руковођење организационом јединицом Драмска сцена: Вера Ђековић (1984, 12, 12)
Глумци I драме: Јован Торачки (1962, 37, 34), Драган Ђорђевић (1960, 38, 34), Едит Тот Мишкељин (1975, 24, 25), Мирко Пантелић (1967, 27, 27)
Глумци II драме: Наташа Илин (1974, 24, 25), Љубиша Милишић (1973, 23, 23), Звонко Гојковић (1966, 26, 26), Данијел Ковачевић (1980, 19, 19), Стефан Јуанин (1988, 6, 6), Снежана Ковачев Челар (1967, 33, 23), Јелена Шнеблић Живковић (1974, 26, 21),

Наташа Луковић (1982, 17, 17), Иван Ђорђевић (1983, 15, 15), Весна Варићак (1973, 17, 15), Сања Радишић (1984, 14, 14), Миљан Вуковић (1978, 12, 12), Милан Колак (1993, 1, 0)

ЛУТКАРСКА СЦЕНА

Руковођење организационом јединицом Луткарска сцена: Татјана Паскаш (1961, 31, 15)
Глумци II Луткарске сцене: Хајналка Ковач (1968, 31, 30), Олгица Трбојевић Костић (1963, 25, 25), Мирослав Маћош (1971, 25, 25), Наташа Милишић (1975, 25, 25), Снежана Попов (1976, 25, 25), Андрија Поша (1963, 32, 25), Данило Михњевић (1975, 25, 25), Татјана Бараћ (1975, 18, 18), Кристијан Кардош (1984, 14, 14)

ДРАМСКА СЦЕНА

Премијере

Хуан Мајорга (Juan Mayorga (Juan Antonio Mayorga Ruano))

ДЕЧКО ИЗ ПОСЛЕДЊЕ КЛУПЕ (El Chico de la Última Fila)

Ауторка превода: Бојана Ковачевић Петровић
Редитељка: Тијана Васић
Драматуршкиња: Александра Јовановић
Сценографкиња: Мина Миладиновић
Костимографкиња: Благвеста Василева
Композиторка: Ана Крстајић

Играју: Даниел Ковачевић (*Херман*), Сања Радишић (*Хуана*), Никола Мијатовић к. г. (*Клаудио*), Дејан Карлечик (*Рафа Старији*), Милан Колак (*Рафа Млађи*), Наташа Илин (*Естер*)

26. новембра 2021.

6 представа
1130 гледалаца

Антон Павлович Чехов (Антон Павлович Чехов)

ЛУДИ КАМЕН

По једночинкама Просидба (Предложение) и Медвед (Медведь)

Преводилац: Зоран Божовић

Режија и адаптација: Радослав Миленковић
Сценографкиња: Владислава Мунић Канингтон

Костимографкиња: Ерика Јановић
Дизајнерка плаката: Наталија Миленковић

Играју:

ПРОСИДБА: Наташа Илин (*Наталија Степановна*), Љубиша Милишић (*Иван Васиљевич Ломов*), Мирко Пантелић (*Степан Степанович Чубаков*)

МЕДВЕД: Сања Радишић (*Јелена Ивановна Попова*), Јован Торачки (*Григориј Степанович Смирнов*), Звонко Гојковић (*Лука*)

5. марта 2022.

6 представа
1450 гледалаца

Обнове

Робер Тома (Robert Thomas)

ОСАМ ЖЕНА

(8 Femmes)
15. октобра 2020.

6 представа
950 гледалаца

Торнтон Вајлдер (Thornton Wilder)

НАШ ГРАД

(Our Town)
7. априла 2021.

8 представа (6 у кући, 2 на гостовању у Новом Саду и Шапцу)
1370 гледалаца

Борислав Михајловић Михиз

КОМАНДАНТ САЈЛЕР

27. марта 2019.
3 представе
340 гледалаца

Тенеси Вилијамс (Thomas Lanier Williams III)

ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА

(A Streetcar Named Desire)
7. марта 2018.
5 представа
760 гледалаца

Дарио Фо (Dario Luigi Angelo Fo)

НЕМАМ ДА ПЛАТИМ И НЕЋУ ДА ПЛАТИМ

(Non si paga, non si paga!)
10. фебруара 2018.

1 представа
190 гледалаца

Игор Штикс

ЗРЕЊАНИН

25. маја 2017.
3 представе
490 гледалаца

Вилијам Шекспир (William Shakespeare)

РОМЕО И ЈУЛИЈА

(Romeo and Juliet)
15. октобра 2016.
4 представе
600 гледалаца

Реми де Во (Rémi De Vos)

ПРС'О

(Cassé)
15. октобра 2015.
3 представе
630 гледалаца

Жан Батист Поклен Молијер (Jean-Baptiste Poquelin Molière)

ДОН ЖУАН

(Dom Juan ou le Festin de pierre)
18. децембра 2013.
6 представа (4 у кући, 2 на гостовању у Новом Саду и Београду)
1460 гледалаца

По мотивима истоимене приповетке Ива Андрића

ЗЛОСТАВЉАЊЕ

31. јануара 2019.

10 представа

750 гледалаца

Тена Штивичић

НЕ МО'Ш ПОБЕЋ' ОД НЕДЕЉЕ

15. октобра 2011.

5 представа

450 гледалаца

Љиљана Лашић

СЛОБОДНЕ ЖЕНЕ БАЛКАНСКЕ

24. маја 2013.

3 представе

230 гледалаца

Јелена Булвезан, Мина Милошевић и Миа Кнежевић

ОНА

Копродукција са Академијом уметности, Нови Сад
Премијера 3. априла 2014. на затварању ТКТ
ФЕСТ-а у Тузли (БиХ)

Премијере у Зрењанину: 5. и 6. априла 2014.

2 представе

130 гледалаца

Учесће Драмске сцене на фестивалима

НАШ ГРАД

6. Позоришно пролеће, Шабац: Награда за улогу
Џорџа Гибса МИЛАНУ КОЛАКУ

Гостовања на Драмској сцени

ЖИВИ ПЕСАК, по мотивима Отоа Толнаија и Пала
Петрика, у режији Кинге Мезеи, Драма на мађар-
ском језику Народног позоришта, Суботица; ЧЕР-
НОБИЉСКА МОЛИТВА, Академија уметности, Нови
Сад; КУС ПЕТЛИЋ Александра Поповића, у режији
Милана Нешковића, Драма на српском језику На-
родног позоришта, Суботица; КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС
ЏОПЛИН? Тијане Грумић, концепт и режија: Соња
Петровић, Српско народно позориште и Омладинска
престоница Европе, ОПЕНС, Нови Сад; ВИТЕЗОВИ
ЛАКЕ МАЛЕ, у режији Андраша Урбана, Позориште
„Деже Костолањи”, Суботица; A HÁROM NŐVÉR (Три

сестре) Антона Павловича Чехова – Корнелије Голи,
Позориште „Деже Костолањи”, Суботица; ТРАМВАЈ
ЗВАНИ ЖЕЉА Тенеси Вилијамса, у режији Југа Ђор-
ђевића, Народно позориште, Сомбор

Ансамбл Драмске сцене Народног позоришта „Тоша
Јовановић” у Зрењанину, у сезони 2021/22. извео је
71 представу (од тога 4 на гостовању у Новом Саду
(2), Шапцу и Београду), пред 10.930 гледалаца.

ЛУТКАРСКА СЦЕНА

Премијере

Жељко Хубач

ДЕЧАК И МЕСЕЦ

По мотивима приповетке Бранка Ћопића *Мјесец и
његова бака*

Редитељка: Вјера Видов

Сценограф: Лео Вукелић

Костимографкиња и дизајнерка лутака: Благове-
ста Василева

Композитор: Зоран Булатовић Бале

Играју: Предраг Грујић / Кристиан Кардош (*Вук /
Месец*), Татјана Бараћ (*Бака / Сунчана*), Наташа
Милишић (*Сврака*), Андрија Поша (*Дрво*), Данило
Михљевић (*Цар Светлорад*), Снежана Попов / Ол-
гица Трбојевић Костић (*Велики Хладнорат*)

11 представа (10 у кући, 1 на гостовању)

1233 гледаоца

Камерна сцена „Тодор Манојловић”

Веселин Бојдев

УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА

Ауторка превода: Емилија Мрдаковић

Адаптација и режија: Саша Латиновић

Сценографкиња и дизајнерка лутака: Благовеста
Василева

Костимографкиња: Милица Грбић Комазец

Композитор: Данило Михљевић

Играју: Предраг Грујић (*Принц, Слуга, Храбри ви-*

тез), Мирослав Маћош (*Крањ, Богати принц*), Та-
тјана Бараћ (*Краљица*), Наташа Милишић (*Прин-
цеза и Баба*)

27. и 28. јуна 2022.

2 представе

120 гледалаца

Обнове

Милутин Вукотић

КУДА ИДУ СТАРЕ ГОДИНЕ

22. децембра 2018. Обнова: 18. децембра 2021.

11 представа

1566 гледаоца

Предраг Бјелошевић

по мотивима поеме Бранка Ћопића

ЈЕЖЕВА КУЋИЦА

23. септембра 2020.

3 представе

227 гледалаца

Јован Царан

ДИВЉОЖДЕР

или зашто не желим да одрастем

1. марта 2019.

10 представа (9 у кући и 1 на гостовању у Београ-
ду)

486 гледалаца

Карел Новак

БАЈКА О МАЈУШКУ

9. децембра 2013.

2 представе

112 гледалаца

Игор Бојовић

ЦРВЕНКАПА

27. септембра 2012.

3 представе

645 гледалаца

Борислав Мркшић

ТРИ ПРАСЕТА

13. фебруара 1986.

2 представе

175 гледалаца

Лудвиг Штреда

ЗВЕЗДАН

16. марта 2010.

11 представа

566 гледалаца

Јован Царан

ТВРДОГЛАВО ЈАЈЕ

22. фебруара 2005.

2 представе

104 гледаоца

Јозеф Пер и Лео Спачил

ЛУТАК НЕВАЉАЛКО

16. јануара 2014.

3 представе

267 гледалаца

Ансамбл Луткарске сцене Народног позоришта
„Тоша Јовановић” у Зрењанину, у сезони 2021/22.
извео је 60 представа (од тога 2 на гостовању у
Београду), пред 5.501 гледаоцем.

Учешће Луткарске сцене на фестивалима ДЕЧАК И МЕСЕЦ

71. Фестивал професионалних позоришта Војво-
дине: НАЈБОЉА ПРЕДСТАВА У ЦЕЛИНИ, Награда
за најбољу креацију лутака „Тихомир Мачковић”
БЛАГОВЕСТИ ВАСИЛЕВОЈ

Зимски позоришни фестивал за децу, Алексинац:
НАЈБОЉА ПРЕДСТАВА У ЦЕЛИНИ, Награда за нај-
бољу режију ВЈЕРИ ВИДОВ, Награда за најбољу
сценографију ЛЕУ ВУКЕЛИЋУ, Награда за најбољу
епизодну улогу НАТАШИ МИЛИШИЋ

ЛУТАК НЕВАЉАЛКО

Позоришна манифестација „29. Дани Лазе Телеч-
ког”, Кумане

ТВРДОГЛАВО ЈАЈЕ

26. Петровачки позоришни дани, Словачко Војвођанско позориште, Бачки Петровац

ДИВЉОЖДЕР

ФАС – Фестивал Аситеж-а Србије, Мало позориште „Душко Радовић”, Београд

Гостовања на Луткарској сцени

ПИПИ ДУГА ЧАРАПА, Дечје позориште, Суботица;
ДЕВОЈЧИЦА СА ШИБИЦАМА, Позориште младих,
Нови Сад

Народно позориште „Тоша Јовановић” је у сезони 2021/22. извело укупно 131 представу (125 у кући и 6 на гостовању), пред 16.431 гледаоцем.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Косте Трифковића 2, 25000 Сомбор
Тел.: 025 414 966; 025 24 977
е-mail: sombornationaltheatre@gmail.com
www.npozoristeso.co.rs

Дан позоришта: 25. новембар
Директорка: Бојана Ковачевић (1989, 7, 7)
Уметнички директор: Саша Торлаковић (1965, 32, 18)
Секретарка: Жана Војводић (1981, 6, 6), Срђан Будисављевић (1984, 7, 1)
Драматуршкиња: Тијана Марковиновић (1973, 13, 13)
Организатори: Весна Врањеш (1973, 19, 12) и Владимир Бројиловић (1991, 6, 6)
Сарадница за унапређење установе културе: Вања Смиљић (1990, 8, 5)
Глумице: Биљана Кескеновић (1966, 34, 32), Драгана Шуша (1989, 6, 6), Ивана В. Јовановић (1973, 24, 24), Милијана Макевић (1983, 17, 17), Олгица Несторовић (1966, 31, 20), Даница Грубачки (1993, 4, 4), Софија Мијатовић (1994, 1, 1)
Глумци: Немања Бакић (1988, 8, 8), Нинослав Ђорђевић (1979, 13, 13), Перо Стојанчевић (1960, 42, 39), Срђан Алексић (1970, 28, 25), Александар Ристоски (1995, 4, 4), Михајло Несторовић (1966, 26, 15), Никола Кнежевић (1992, 1, 1)

Премијере

Нина Плавањац
КАШТЕЛ У ЈЕЗЕРУ
(праизведба)

Редитељ и композитор: Марјан Нећак
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимографкиња: Биљана Гргур
Видео рад: Марин Луканович
Консултант за сценски говор: Богомир Ђорђевић
Улоге: Марко Марковић, Ксенија Митровић, Александар Ристоски, Саша Торлаковић, Ивана В. Јовановић, Стефан Берића

25. новембра 2021.
10 представа (8 у кући, 2 на гостовању у Бања Луци (Босна и Херцеговина) и у Виминацијуму)
2400 гледалаца

Ауторска представа Андраша Урбана по драми Алфреда Жарија (Alfred Jarry)
IBI THE GREAT
(Краљ Иби)
(Ubu Roi)

Редитељ и сценограф: Андраш Урбан
Драматуршкиња: Ведрана Божиновић
Костимографкиња: Биљана Гргур
Композиторка: Ирена Поповић Драговић
Консултант за сценски говор: Богомир Ђорђевић

Играју: Немања Бакић, Даница Грубачки, Никола Кнежевић, Срђан Алексић, Биљана Кескеновић, Страхиња Рашић (хармоника)

17. децембра 2021.

14 представа (10 у кући и 4 на гостовању у Новом Саду, Београду, Будви (Црна Гора) и Сарајеву (Босна и Херцеговина))

3550 гледалаца

Данкан Мекмилан и Џони Донахое
(Duncan Macmillan and Jonny Donahoe)

СВАКА ДИВНА СТВАР

(Every Brilliant Thing)

Редитељ: Нинослав Ђорђевић

Дизајнер звука: Горан Кулић

Музички сарадник: Никола Драговић

Играју: Нинослав Ђорђевић и Леа Јевтић

Музичари: Јована Аранитовић, Лана Дудић, Симо-на Машић, Стефан Иветић, Сергеј Гелебан

1. децембра 2021.

8 представа

650 гледалаца

Милена Богавац, Олга Димитријевић, Тијана Грумић, Ведрана Божиновић и Ведрана Клепица

МИЛЕВА

Копродукција са Стеријиним позорјем, Нови Сад и Фондацијом „Нови Сад, Европска престоница културе 2022”

Редитељка: Аница Томић

Адаптација и драматургија: Јелена Ковачић

Сценограф: Игор Васиљев

Костимографкиња: Дрина Крлић

Композитор: Ненад Ковачић

Видео рад: Филип Микић

Сценски покрет: Игор Коруга

Асистенткиња сценографа: Исидора Спасић

Играју: Ана Рудакијевић, Олгица Несторовић, Перо Стојанчевић, Леа Јевтић, Стефан Берића, Немања Бакић, Софија Мијатовић, Биљана Кескеновић, Срђан Алексић, Богомир Ђорђевић, Ивана В. Јовановић, Даница Грубачки, Милијана Макевић Мирков, Никола Кнежевић, Вид Влашкалић (дете на видео снимку)

Премијере: 26. маја 2022. у Новом Саду и 7. јуна 2022 у Сомбору

2 представе (1 у кући, 1 у Новом Саду)

950 гледалаца

Обнове

Вернер Шваб (Werner Schwab)

ПРЕДСЕДНИЦЕ

(Die Präsidentinnen)

праизведба текста

19. септембра 2021.

4 представе

420 гледалаца

Ежен Јонеско (Eugène Ionesco)

ЂЕЛАВА ПЕВАЧИЦА

(La Cantatrice Chauve)

12. децембра 2020.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Кули)

450 гледалаца

Тенеси Вилијамс (Thomas Lanier Williams III)

ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА

(A Streetcar Named Desire)

4. марта 2021.

10 представа (7 у кући, 3 на гостовању у Суботици, Ковину и Зрењанину)

2300 гледалаца

Мартин Мекдона (Martin McDonagh)

УСАМЉЕНИ ЗАПАД

(The Lonesome West)

15. маја 2021.

3 представе

180 гледалаца

Иво Андрић — Никита Миливојевић

ТРАВНИЧКА ХРОНИКА

Копродукција са Српским народним позориштем, Нови Сад

12. октобра 2019, Нови Сад; 16. октобра 2019, Сомбор

4 представе

320 гледалаца

По роману Ђорђа Лебовића *Semper idem*

— Горчин Стојановић

SEMPER IDEM

(Од раја до пакла, сазревање, предсказања / велики суноврат)

23. новембра 2019.

6 представа (5 у кући и 1 у Осијеку (Хрватска))

1500 гледалаца

Ауторски пројекат Данице Грубачки

ОВО НИЈЕ ДРЖАВНИ ПОСАО

14. октобра 2019.

2 представе (1 у кући и 1 на гостовању у Новом Саду)

250 гледалаца

Иван Вирипаев (Иван Александрович Вырыпаев)

КИСЕОНИК

(Кислород)

13. јуна 2019.

7 представа (1 у кући и 6 на гостовању у Београду (4), и Панчеву (2))

850 гледалаца

По роману Доне Вулфолк Крос (Donna Woolfolk Cross)

— Леа Јевтић

ПАПА ЈОВАНА

(Pope Joan)

28. маја 2019. године

1 представа

90 гледалаца

Жан-Батист Поклен Молијер

(Jean-Baptiste Poquelin Molière)

Ауторски пројекат Игора Вука Торбице

ТАРТИФ

(Le Tartuffe ou l'Imposteur)

Копродукција са Српским народним позориштем, Нови Сад

(пројекат „Комично у класичном”)

8. фебруара 2019, Сомбор;

19. фебруара 2019, Нови Сад

9 представа (2 у кући, 5 у Новом Саду, 2 у Београду и по 1 у Велесу (Македонија) и Будви (Црна Гора))

3550 гледалаца

Игор Бауерсима (Igor Bauersima)

НОРВЕШКА ДАНАС

(Norway today)

30. марта 2019.

2 представе

160 гледалаца

Бранислав Нушић

СУМЊИВО ЛИЦЕ

9. маја 1998.

1 представа

300 гледалаца

Инспирисано драмом Радослава Златана Дорића

Ауторски пројекат Кокана Младеновића

КАД БИ СОМБОР БИО ХОЛИВУД

17. фебруара 2018.

3 представе

600 гледалаца

Николај Ердман (Николај Робертович Ердман)

САМОУБИЦА

(Самоубица)

12. и 13. јуна 2018.

2 представе

200 гледалаца

Том Кемпински (Tom Kempinski)

ДУЕТ ЗА СОЛИСТУ

(Duo for One)

14. јуна 2017.

1 представа

80 гледалаца

Кен Лудвиг (Ken Ludwig)

ТЕНОР НА ЗАЈАМ

(Lend Me a Tenor)

18. маја 2018.

4 представе

1200 гледалаца

Гостовања у Народном позоришту Сомбор

Представе за децу: Дечје позориште Суботица: Театар у пеленама, ПРОЛЕЋЕ, представа без текста; Вилхелм Хауф, КАМЕНО СРЦЕ, у режији Вес-

лина Бојдева; ТЕАТРУ С ЉУБАВЉУ, у режији Боња Лунгова и Константина Каракостова; Градско позориште Градишка: Ауторски пројекат Јелене Кесић: ЈА САМ ПАС И ЗОВЕМ СЕ САЛВАТОРЕ, по тексту Веселина Гатала; Позориште младих Нови Сад: по мотивима бајке Ханса Кристијана Андерсена, ДЕВОЈЧИЦА СА ШИБИЦАМА, ауторки Соње Петровић и Мине Петрић, у режији Соње Петровић Вечерње представе: Емил Зола НАНА, у режији Тијане Васић, Факултет драмских уметности, Београд; Тена Штивичић ТРИ ЗИМЕ, у режији Јасне Ђуричић, Позориште Промена, Нови Сад; по мотивима истоименог комада Томаса Винтерберга, Могенса Рукова и Боа Хр. Хансена, ПРОСЛАВА, у режији Бориса Лијешевића, Позориште Промена, Нови Сад; КРАЉ ЛИР Вилијама Шекспира, у адаптацији и режији Диега де Брее, Народно позориште, Сарајево (Босна и Херцеговина); КОЦКАР Милоша Николића, у режији Младена Вуковића; по мотивима драме Мајкла Фрејна *Овде*, ЕВО НАС ОВДЕ, мастер рад Дејана Максимовића и Еме Муратовић, Академија уметности Нови Сад; КОРОНИРАЈМО, у режији аутора Бојане Ђурашковић и Марка Милошевића, Пан Театар; LUX IN TENEBRIS Бертолта Брехта, у режији Ђорђа Нешовића, Факултет драмских уметности, Београд

Учешће Народног позоришта Сомбор на фестивалима

ТАРТИФ

36. Фестивал Град Театар Будва (Црна Гора)

КАШТЕЛ У ЈЕЗЕРУ

4. Интернационални Виминацијум фест „Митови стари и нови“: Награда за глумицу вечери – КСЕНИЈА МИТРОВИЋ

24. Театар Фесту „Петар Кочић“, Бањалука (Република Српска)

ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА

5. Ковински позоришни сусрети

71. Фестивал професионалних позоришта Војводине

ІВІ THE GREAT

БЕЛЕФ фестивал, Београд

36. Фестивал Град Театар Будва (Црна Гора)

КИСЕОНИК

Екс Театар Фест, Панчево

БЕЛЕФ, Београд

Фестивал уличних свирача – Градић Фест, Нови Сад

Фестивалу Четвртак под Рефлектором, Дорћол плац, Београд

МАРКО МАРКОВИЋ добитник је Награде „Милош Жутић“ за 2020. годину, за улогу Ђорђа у представи *Семпер идем* Ђорђа Лебовића, у режији Горчина Стојановића.

ЂЕЛАВА ПЕВАЧИЦА

1. Фестивал професионалних позоришта „Публикум“, Кула

Фестивали у Народног позоришту Сомбор

30. Позоришни маратон

Народно позориште у Сомбору, у сезони 2021/2022, извело је 97 представа (71 у кући и 26 на гостовању), пред 20.000 гледалаца. Позориште је гостовало у Зрењанину, Ковину, Суботици, Београду (6), Новом Саду (8), Виминацијуму, Кули, Панчеву (2), затим у Бањалуци, Сарајеву (Босна и Херцеговина), Будви (2) (Црна Гора), Осијеку (Хрватска) и Велесу (Македонија).

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Трг српских добровољаца 28, 23300 Кикинда

Тел.: 0230 22 638, 0230 27 386

e-mail: pozoristenarodno@yahoo.com

www.pozoristekikinda.rs

Управница: Милена Живков (1989, 7, 0)

Глумице: Марина Воденичар (1982, 11, 10),
Миљана Кравић (1980, 19, 19), Гордана Раушки
(1971, 27, 22), Мина Стојковић (1977, 17, 17), Тања
Марков (1989, 2, 2)

Глумци: Миљан Давидовић (1978, 18, 18), Никола
Јоксимовић (1984, 14, 14), Бранислав Кнежевић
(1961, 37, 36), Бранислав Чубрило (1958, 41,
34), Михаило Лаптошевић (1990, 0, 0), Владимир
Максимовић (1990, 0, 0)

Премијере

Јован Стерија Поповић
ЛАЖА И ПАРАЛАЖА

Редитељ: Стеван Бодрожа
Костимографкиња: Маја Мирковић
Асистенткиња костимографа: Биљана Тегелтија
Бојанић
Сценографкиња: Зорана Петров
Сценски покрет: Ингрида Војводић Црномарковић
Лектор: Ђорђе Марковић

Играју: Никола Јоксимовић (Алекса), Анђела Ки-
ковић (Јелица), Алекса Марковић (Батић), Миха-
ило Лаптошевић (Марко Вујић), Владимир Макси-
мовић (Мита), Тања Марков Крижан (Марија)

4. децембра 2021.

10 представа

719 гледалаца

Колективно ауторство

ПА СЕ ВИДИМО У СНУ

Ауторски пројекат Николе Завишића
У формирању текста коришћени су снови учесни-
ка, цитати из дела Фернанда Песоа, Карла Густава
Јунга и колективно несвесно целе планете
Монатажа текста и драматургија: Никола Завишић
и Уна Ђелошевић

Концепт простора и светла и избор музике: Нико-
ла Завишић

Костимографкиња: Суна Кажич

Асистенткиња костимографа: Ана Петровић

Сценски покрет: Уна Ђелошевић

Играју: Владимир Максимовић, Тања Марков Кри-
жан, Никола Јоксимовић, Михаило Лаптошевић,
Анђела Киковић, Алекса Марковић

10. јуна 2022.

4 представе

198 гледалаца

Обнове

Харолд Пинтер (Harold Pinter)

НАСТОЈНИК

(The Caretaker)

19. марта 1988.

2 представе

100 гледалаца

Милош Николић

КОВАЧИ

10. октобра 2020.

8 представа (7 у кући, 1 на гостовању у Живиницама, (Босна и Херцеговина))

463 гледаоца

Гордан Михаић

СИРОТИ МАЛИ ХРЧКИ

4. јуна 2011.

5 представа

261 гледалаца

Марк Комолети (Marc Comoletti)

ПИЏАМА ЗА ШЕСТОРО

(Don't Dress for Dinner)

13. октобра 2012.

3 представе

229 гледалаца

Слободан Симић

ОРДИНАЦИЈА

28. априла 2017.

2 представа

110 гледалаца

Мирослав Момчиловић

СМРТ ЧОВЕКА НА БАЛКАНУ

12. октобра 2017.

5 представа (4 у кући, 1 на гостовању у Кули)

393 гледалаца

Жорж Фејдо (Georges Feydeau)

БУБА У УХУ

(La Puce à l'oreille)

19. октобра 2019.

5 представа

377 гледалаца

Учешће на фестивалима и освојене награде КОВАЧИ

1. Живи Фест, Живинице, (Босна и Херцеговина):
Награда за НАЈБОЉУ ПРЕДСТАВУ по оцени публике

СМРТ ЧОВЕКА НА БАЛКАНУ

1. Фестивал професионалних позоришта „Публикум”, Кула

Народно позориште у Кикинди, у сезони 2021/2022, извело је 44 представа (42 у кући и 2 на гостовању) пред 2.850 гледалаца. Позориште је гостовало у Живиницама (Босна и Херцеговина) и Кули.

СРЕМСКА МИТРОВИЦА

ПОЗОРИШТЕ „ДОБРИЦА МИЛУТИНОВИЋ”

Градски парк 2, 22000 Сремска Митровица

Тел.: 022 615 115

e-mail: pozoristedm@gmail.com

www.pozoristesm.com

Дан позоришта: 27. март

В. д. директора: Јелена Јанковић (1981, 11, 1)

Пословна секретарка: Дејана Ђаковић (1978, 22, 4)

Организатор: Александар Будошан (1974, 20, 11)

Глумац: Владимир Балашћак (1980, 11, 9)

У сезони 2021/22. није било премијера.

Обнове

Миро Гавран

ЉУБАВИ ЦОРЦА ВАШИНГТОНА

16. јуна 2016.

2 представе

230 гледалаца

Владимир Балашћак

СРЕМ НАША КУЋА

9. фебруара 2013.

1 представа

130 гледалаца

Гостовања у Позоришту „Добрица Милутиновић”

ШТА НАС ЈЕ СНАШЛО, Stand up Срђана Олмана; ПР ИЛИ ПОТПУНО РАСУЛО Небојше Ромчевић, у режији Иване Терзић; НЕ МОГУ ДАНАС ДАНАС ИМАМ ЖЕНСКЕ ПРОБЛЕМЕ, у режији аутора Цветина Аничића; У ПРОЦЕСУ, Stand up Срђана Динчића; КРАЈ ВИКЕНДА Моме Капора, у режији Секуле Петровића; ТРАЖИМ МУЖА Душка Радовића, у режији Јелице Брестовац; НАС ДВЕ, у режији Татјане Кецман; КИС, у режији Вишње Обрадовић; STAND UP COMEDY SHOW Горана Винчића; НОЋ У КУЋИ ГОСПОДИНА КОЛАКА Владимира Ђурђевића, у режији Ирфана Менсура; КАБАРЕ ПРЕКВАЛИФИКАЦИЈА, у режији Пјера Рајковића; ЖИВОТ, Stand up Неше Брициса

Позориште „Добрица Милутиновић” у Сремској Митровици, у сезони 2021/2022, извело је 3 представе пред 360 гледалаца.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „СТЕРИЈА”

Светосавски трг 6, 26300 Вршац

Тел.: 013821 110; 013 833 122

e-mail: sterija@hemo.net, npsterija@nadlanu.com

www.npsterija.rs

В. д. директора: Снежана Удицки (1978, 4, 2)

Сценографкиња: Софија Лучић (1987, 11, 10)

Глумци: Вања Радошевић (1976, 18, 18), Дојна Петровић (1961, 40, 40), Соња Радосављевић (1961, 37, 36), Тамара Тамчи Тоскић (1980, 15, 15), Иван Ђорђевић (1974, 23, 22), Срђан Радивојевић (1975, 16, 16), Моника Болдовина Бугле (Monica Boldovină Bugle) (1970, 19, 11), Милош Ђуровић (1991, 6, 2), Јована Андрејевић Грујић (1990, 3, 3), Јована Божић (1986, 3, 1)

СЦЕНА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Премиијере

Вилијам Шекспир (William Shakespeare)

ФАЛСТАФ – ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ

(Sir John Falstaff and the Merry Wives of Windsor)

Режија и избор музике: Даријан Михајловић

Сценографкиња: Софија Лучић

Костимографкиња: Дрина Крлић

Сценске пробе: Жељко Ђела

Играју: Милош Ђуровић (*Витез Џон Фалстаф*), Тамара Тамчи Тоскић (*Госпођа Журка*), Иван Ђорђевић (*Пастор*), Пеђа Грујић (*Фентон*), Срђан Радивојевић (*Џорж Пеџ*), Марко Аџић (*Френк Форд*), Младен Вуковић (*Судија*), Јован Божић (*Госпођа Пеџ*), Јована Андрејевић Грујић (*Ана Пеџ*), Вања Радошевић (*Госпођа Форд*), Моника Болдовина Бугле (*Пистол*)

1. новембра 2021.

12 представа (10 у кући, 2 на гостовању у Београду и Смедереву)

1675 гледалаца

Никола Станишић

СУЗЕ СВЕТОГ ЛАВРЕНТИЈА

Адаптација, режија и избор музике: Саша Б. Латиновић

Сценографкиња и костимографкиња: Софија Лучић
Играју: Милош Ђуровић (*Џони*), Јована Божић (*Сара*), Иван Ђорђевић (*Човек у белом мантилу, Лаврентије*)

13. децембра 2021.

6 представа (5 у кући и 1 у Новом Саду)

332 гледаоца

Бојана Иванов Ђорђевић
**ВУКОВИ И ЦВЕЋКЕ ЗА НОВУ ГОДИНУ
БЕЗ ГРЕШКЕ!**

Редитељка: Бојана Иванов Ђорђевић
Сценографкиња и костимографкиња: Софија Лучић
Играју: Иван Ђорђевић (*Вук*), Срђан Радивојевић (*Прасе*), Јована Андрејевић Грујић (*Вук*), Дојна Петровић (*Цвеће 1*), Моника Болдовина Бугле (*Цвеће 2*)

20. децембра 2021.
4 представе
635 гледалаца

Душан Ковачевић
**ЛАРИ ТОМСОН — ТРАГЕДИЈА ЈЕДНЕ
МЛАДОСТИ**

Редитељ: Душан Петровић
Сценографкиња: Софија Лучић
Костимографкиња: Сенка Ђорђевић
Дизајнер звука: Владимир Рашковић
Израда сценске маске: Драган Јеремић
Играју: Милош Ђуровић (*Глумац Бели*), Тамара Тамчи Тоскић (*Катарина, управница позоришта*), Предраг Грујић (*Стефан Нос*), Иван Ђорђевић (*Драган, Бојан и Оливер Нос*), Дојна Петровић (*Драгана, Бојана и Оливера Нос*), Срђан Радивојевић (*Кум Сава*), Вања Радошевић (*Кума Савка*), Младен Вуковић (*Специјалац и електричар*), Соња Радосављевић (*Инспицијенткиња Лепа*), Моника Болдовина Бугле (*Реквизитерка Маца*), Срђан Марин (*Ђура, сценски радник*)

10. фебруара 2022.
5 представа
675 гледалаца

Зоран Божовић
ОТКАЧЕНА ПРОСИДБА

Режија и избор музике: Петар Пјер Рајковић
Сценографкиња и костимографкиња: Софија Лучић
Лектор: Бојан Јовановић

Играју: Милош Ђуровић (*Драган, професор фонетике*), Јована Андрејевић Грујић (*Тања, његова ученица*), Соња Радосављевић (*Боса, његова мајка*), Срђан Радивојевић (*Милан, Тањин отац, бизнисмен*)

5. маја 2021.
4 представе
565 гледалаца

Обнове

По мотивима комада *Брачне игре* Едварда Олбија (Edward Albee) — Јован Грујић

БРАЧНИ КРУГ

(Marriage Play)
9. новембра 2020.
6 представа
428 гледалаца

Бојана Иванов Ђорђевић
ТАЈНА ЈЕДНОГ СТРАШИЛА

8. фебруара 2021.
5 представа
435 гледалаца

По мотивима филма *У сигурним рукама* (In Safe Hands)

Џин Хери Леклерк (Jeanne Herry Leclerc)

— Снежана Удици

ИСПРАВНА ОДЛУКА

12. јуна 2021.
7 представа
389 гледалаца

Александар Поповић
НЕВИЂЕНА ЦРВЕНКАПА

29. септембра 2013.
2 представе
164 гледаоца

Миливоје Млађеновић
ТРИ ПРАСЕТА

26. септембра 2014.
4 представе
273 гледаоца

Харолд Пинтер (Harold Pinter)

СТАРА ВРЕМЕНА

(Old Times)

15. јануара 2016.

1 представа

65 гледалаца

Иван М. Лалић

ХЕРОЈ НАЦИЈЕ

22. маја 2018.

3 представе

248 гледалаца

Драган Џанкић

ПАПАГАЈИ

17. децембра 2017.

5 представе (4 у кући, 1 на гостовању у Панчеву)

435 гледалаца

Сцена на српском језику Народног позоришта „Стерија” у Вршцу, у сезони 2021/22, извела је 64 представе (60 у кући и 4 на гостовању у Смедереву, Београду, Новом Саду и Панчеву), пред 6.319 гледалаца.

Учешће Сцене на српском језику на фестивалима

СУЗЕ СВЕТОГ ЛАВРЕНТИЈА

Позоришни фестивал „Упад”, Нови Сад

ФАЛСТАФ – ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ

Позоришни фестивал „Тврђава театар”, Смедерево

СЦЕНА НА РУМУНСКОМ ЈЕЗИКУ – SCENA TEATRULUI PROFESIONIST ROMÂNESC

Премијере

Александар Конрад (Aleksandar Konrad)

АМАНѢИИ SUNT VEŞNICI

(Љубавници су вечни)

Ауторка превода са француског на српски језик: Снежана Маш

Аутор превода са српског на румунски језик: Симеон Лазарјан (Simeon Lăzăreanu)

Према мотивима текста *Да ли се познајемо* Себастијана Русоа

Режија, адаптација, костимографија и избор музике: Владимир Лазич

Сценографија и графички дизајн: Софија Лучић

Титлови: Данијел Неда (Daniel Neda)

Играју: Јонел Куђија (Ionel Cugia) (*Виктор Морел*), Моника Болдовина Бугле (*Тереза Морел*), Отилија Пескариу (Otilia Perscariu) (*Брицит Брицит*), Марибел Попа (Maribel Popa) (*Бернард Пату*), Тамара Тамчи Тоскић (*Едит Пјаф*)

7. децембра 2021.

3 представе

175 гледалаца

Сцена на румунском језику Народног позоришта „Стерија” у Вршцу, у сезони 2021/22, извела је 3 представе пред 175 гледалаца.

Гостовања у Народног позоришту „Стерија”

ЗАЛЕЂЕНО КРАЉЕВСТВО, у режији Катарине Орашанин, Алегро театар, Београд; ДЕДА И РЕПА (без репе) или представа без краја са упутством за употребу, у режији ауторке Бојане Иванов Ђорђевић, Еду театар, Вршац и „Отворено срце света”; кабаре ПРЕКВАЛИФИКАЦИЈА, у режији Петра Пјера Рајковића; ПЕПЕЉУГА, у режији Бојане Удицки, АПС „Ћумб”, Вршац; КОЦКАР – ЗАПИСИ МЛАДОГ ЧОВЕКА Достојевског, у режији Младена Вуковића; ШАНТИЋУ, ЉУБАВИ МОЈА – СПОМЕНАР ЕМИНЕ И ШАНТИЋА, у режији Бојане Удицки; НОЋ У КУЋИ ГОСПОДИНА КОЛАКА Владимира Ђорђевића, у режији Ирфана Менсура; НЕКА ДРУГА ПРИЧА СА ИГРАЧКАМА Бојане Иванов Ђорђевић, Еду театар, Вршац; ПИНОКИО, у режији Катарине Орашанин, Алегро театар, Београд; КРАЉ ЛАВОВА, у режији Катарине Орашанин, Алегро театар, Београд

Фестивали у Народног позоришту „Стерија”

28. Међународни фестивал класике „Вршачка позоришна јесен”, од 1. до 7. новембра 2021. године, под слоганом „Класика на ветрометини”

Народно позориште „Стерија” у Вршцу, у сезони 2021/22. извело је укупно 67 представа (63 у кући и 4 на гостовању), пред 6.494 гледаоца.

СЕНТАНСКО МАЂАРСКО КАМЕРНО ПОЗОРИШТЕ — ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ

Главни трг 2, 2440 Сента
e-mail: zentaimagyarkamaraszinhaz@gmail.com
www.zentaimagyarkamaraszinhaz.com
Основано 11. априла 2009.

Директор: Јохан Вишер (Wischer Johann) (1970, 21, 13)
Пословна секретарица: Ида Цегледи (Ceglédi Ida)
(1961, 32, 9)
Глумци и глумице: Ђерђ Вираг (Virág György) (1990, 9,
9), Золтан Деваи (Dévai Zoltán) (1989, 9, 9), Мате Не-
шић (Nešić Máté) (1990, 9, 9), Јудит Веребеш (Verebes
Judit) (1993, 5, 5), Арон Силађи (Szilágyi Áron) (1994, 5,
5), Беа Секељ (Székely Bea) (1990, 1, 1)

Премијере

Марија Хедри (Hedry Mária)
TÜNDÉR MIRA
(Вила Мира)

Редитељка: Силвија Крижан (Krizsán Szilvia)
Музику компоновао и уредио: Давид Клем (Klemm
Dávid)
Аутор текстова песама: Роберт Ленард (Lénárd
Róbert)

Костимографкиња и сценографкиња: Ерика Јано-
вич (Janovics Erika)
Кореографкиње: Анико Томин Киш (Tomin Kis
Anikó) и Елеонора Самарцић
Дизајнер плаката: Золтан Деваи (Dévai Zoltán)
Фотограф: Кристијан Хереди (Herédi Krisztián)
Играју: Јудир Веребеш (Вила Мира), Беа Секељ
(Оршоља, Вила Ружа, Бунар), Мате Нешић (Ло-
довико), Ђерђ Вираг (Краљ), Арон Силађи (Јанко,
Даника), Золтан Деваи (Тобијаш, Даника, Баба
Лујза, глас Језера и Река), Силвија Крижан (глас
Море)

27. новембра 2021.
10 представа (2 у кући, 8 на гостовању)
1814 гледалаца

Јасмина Реза (Yasmina Reza)

MŰVÉSZET

(Уметност)
(Art)

Редитељка: Кинга Мезеи (Mezei Kinga)
Драматуршки сарадник: Тамаш Олах (Oláh Tamás)
Костимографкиња: Ерика Јановић (Janovics Erika)
Сценограф: Петер Ондрашек (Ondraschek Péter)
Дизајнер плаката: Золтан Деваи (Dévai Zoltán)
Преводацац: Роберт Богнар (Bognár Róbert)
Фотограф: Кристијан Хереди (Herédi Krisztián)
Играју: Ђерђ Вираг (Марк), Золтан Деваи (Серж),
Арон Силађи (Иван)

27. фебруара 2022.
10 представа (7 у кући, 3 на гостовању)
541 гледалац

Алесандро Барико (Alessandro Baricco)

NOVECENTO

(Novecento)
(Новеченто)

Редитељка и кореографкиња: Маргарета Табороши (Táborosi Margaréta)

Композитор: Арпад Серда (Szerda Árpád)

Дизајнерка плаката: Река Тертели (Törteli Réka)

Фотограф: Кристијан Хереди (Herédi Krisztián)

Игра: Беа Секел (Székely Bea)

9. марта 2022.

6 представа (5 у кући, 1 на гостовању)
423 гледаоца

Анико Месарош (Mészáros Anikó)

SZERELMEK SZERELME

– Szendrey Júlia és Petőfi Sándor

(Љубав свих љубави)

– Јулија Сендреи и Шандор Петефи)

Редитељ: Ђерђ Вираг

Музички сарадници: Акош Кесег (Keszég Ákos) и Ђула Јухас (Juhász Gyula)

Костимографкиња: Ерика Јановић

Фотограф: Кристијан Хереди (Herédi Krisztián)

Играју: Беа Секел (Јулија Сендреи) и Мате Нешић (Шандор Петефи)

28. априла 2022.

4 представе
307 гледалаца

Матеј Вишњек (Mađeј Višњec)

A PANDAMEDVÉK TÖRTÉNETE, AMIKÉNT AZ A SAXOFONOS MESÉLI EL, AKINEK EGYIK BARÁTNŐJE FRANKFURTBAN LAKIK

(Прича о панда медведима, коју је испричао саксофониста чија девојка живи у Франкфурту)

(L'histoire des ours pandas racontée par un saxophoniste qui a une petite amie à Francfort)

Редитељ и сценограф: Золтан Деваи

Костимографкиња: Ерика Јанович

Дизајнер плаката: Золтан Деваи

Преводаца: Петер Темери (Tömöry Péter)

Фотограф: Кристијан Хереди (Herédi Krisztián)

Играју: Јудит Вереш (Жена) и Арон Силађи (Човек)

21. маја 2022.

2 представе
166 гледалаца

Позориште у школским учионицама:

Антон Павлович Чехов

A MEDVE

(Медвед)

Редитељ: Мате Нешић

Играју: Беата Секел / Јудит Вереш (Јелена Ивановна Попова), Мате Нешић / Арон Силађи

(Григориј Стјепанович Смирноф), Золтан Деваи

/ Ђерђ Вираг (Лука)

9 школа, 52 разреда,

731 ученик

Обнове

Антон Павлович Чехов (Антон Павлович Чехов)

– Чаба Киш (Kiss Csaba)

DE MI LETT A NŐVEL?

(А шта је било са женом?)

26. октобра 2020.

5 представа (1 у кући и 4 на гостовању)
254 гледаоца

Магда Сабо (Szabó Magda)

– Золтан Егреш (Egressy Zoltán)

TÜNDÉR LALA

(Вилењак Лала)

27. фебруара 2021.

13 представа (1 у кући, 12 на гостовању)
2972 гледаоца

Вилијам Шекспир (William Shakespeare)

SOK HÚNÓ SEMMIÉRT

(Much Ado About Nothing)

(Много више ни око чега)

10. марта 2021.

5 представа

247 гледалаца

Арон Тамаша (Tamási Áron)

– Ђула Сарка (Szarka Gyula)

ÖRDÖGÖLŐ JÓZSIÁS

(Јожиаш, убица ђавола)

Копродукција са Позориштем „Петефи” из Шопрона (Мађарска)

15. маја 2021. у Шопрону (Мађарска)

26 представа (2 у кући, 24 на гостовању)

7645 гледалаца

Карло Голдрони (Carlo Goldoni)

A FOGADÓSNÓ

(La locandiera)

(Гостионичарка Мирандолина)

14. децембра 2019.

8 представа (3 у кући, 5 на гостовању)

903 гледаоца

Иштван Чурка (Csurka István)

DEFICIT

(Дефицит)

27. априла 2019.

1 представа

41 гледалац

Гостовања у Сенћанском мађарском камерном позоришту

DOGVILLE (Догвил) Ларса фон Трира, Кристијана Лоликеа и Ведране Божиновић, у режији Андраша Урбана, Позориште „Деже Костолањи”; SORS-KANYAR (Кривина судбине) у режији Беле Калоа (Kálló Béla), Дворско камерно позориште, Сегедин (Мађарска); BOLDOG NYÁRFALEVÉL (Срећан лист тополе) Арона Тамашаја (Tamási Áron), Копродукција Уметничке група „Марош” и Позоришта Шпектрум из Таргу Муреша (Румунија)

Фестивали у Сенћанском мађарском камерном позоришту

5. Фестивал „Театар за тебе! – Сенћански позоришни дани” од 25. до 27. септембра 2021.

(у саорганизацији са Мађарским театарским друштвом)

6. Фестивал „Театар за тебе! – Сенћански позоришни дани” од 21. до 24. априла 2022.

(у саорганизацији са Мађарским театарским друштвом)

Сенћанско мађарско камерно позориште – Zentai Magyar Kamaraszínház, у сезони 2021/22. укупно је извело 99 представа (33 у кући и 66 на гостовању), пред 16.044 гледаоца.

БАЧКИ ПЕТРОВАЦ

СЛОВАЧКО ВОЈВОЂАНСКО ПОЗОРИШТЕ — SLOVENSKÉ VOJVODINSKÉ DIVADLO

Коларова 4, 21470 Бачки Петровац
Тел: 021 780 040
e-mail: svdivadlo@stcable.net
www.divadlo.com

Директорка: Виера Крстовски (Viera Krstovská)
(1984, 11, 9)

Организаторка: Мирослава Блажић (1971, 17, 16)

Премијере

Анджеј Сарамонович (Andrzej Saramonowicz)

TESTOSTERON

(Тестостерон)

Ауторка превода и језичке адаптације: Татјана Митић (уз коришћење превода Бохдане Хромадкове)

Редитељ, сценограф и костимограф: Радоје Чупић

Аутор музике: Јарослав Зима

Играју: Зденко Кожиќ (Zdenko Kožík) (*Ставрос*),

Бранислав Чеман (Branislav Čeman) (*Коста*), Иван

Привизер (Ivan Privizer) (*Јанко*), Кристијан Крижан

(Kristián Križan) (*Роберт*), Јан Скленар (Ján Sklenár)

(*Ник*), Јан Бохуш (Ján Bohuš) (*Милош*),

Андреј Верески (Andrej Vereský) (*Канта*)

20. марта 2022.

4 представе

572 гледаоца

Обнове

Душан Ковачевић

PROFESIONAL

(Професионалац)

30. августа 2020.

5 представа

370 гледалаца

Ђанина Карбунариу (Gianina Cărbunariu)

KEBAB

(Кебаб)

29. марта 2021.

4 представе (1 у кући, 3 на гостовању)

189 гледалаца

Гостовања у Словачком војвођанском позоришту

STVORENIE (Стварање), у режији ауторке Магдалене Митеве, Старо позориште Карола Спишака, Њитра (Словачка); ДОКТОР ФАУСТ, у режији Марека Закостелецког, Старо позориште Карола Спишака, Њитра (Словачка); NAŠA TRIEDA (Наш разред), Тадеуша Стободзјанека, у режији Љубослава Мајере, Позориште Академије уметности,

Банска Бистрица (Словачка); ТЕАТРУ С ЉУБАВЉУ, у режији аутора Боњоа Лунгова и Константина Каракостова, Дечје позориште, Суботица; КО ЈЕ УБИО ЦЕНИС ЦОПЛИН? Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште, Нови Сад; БУБА У УХУ Жоржа Фејдоа, у режији Петра Јовановића, Народна позориште, Кикинда; ДВА ЈАДНА РУМУНА КОЈИ ГОВОРЕ ПОЉСКИ Дороте Масловске, у режији Љубослава Мајере, онлајн емитовање представе Позоришта „Јозеф Грегор Тајовски”, Зволен (Словачка); ПЛЕС УГРОЖЕНИХ ПТИЦА, у режији Ене Етине Груцински Накић, Новосадска секција Међународног савета за игру СИД-UNESCO и Ново културно насеље; ИМА ЈЕДНА ЗЕМЉА... монодрама Бојана Љубеновића, у режији Јовице Јашина; ТВРДОГЛАВО ЈАЈЕ, у режији Јована Царана, Позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин; Хотел 88, у режији аутора адаптације, Саше Копривице; ЗАЉУБЉИВАЊЕ Данице Николић, у режији Оље Ђорђевић, Позориште младих, Нови Сад; ВИСОКО Ц, опера за децу, „Баш Челик”, Нови Сад; КАКО ЗАДРЖАТИ МУШКАРЦА, монодрама Неде Гојковић, Агенција за извођачку уметност „Алегрето”, Кнић; АГЕНЦИЈА ЗА ЛЕПО ПОНАШАЊЕ, Удружење грађана „Радионица снови“, Нови Бечеј; ПИПИКИНЕ АВАНТУРЕ, у режији Цветина Анчића; КИСЕОНИК Ивана Вирипајева, у режији Миље Мазарак, копродукција Народног позоришта Сомбор, Академије уметности, Нови Сад и Културног центра Панчева; FILA СНУТА VLHU (Фила задржава влагу) Ондреја Шулаја, у режији Андраша Нађија, Словачко позориште „Вериго”, Будимпешта (Мађарска); ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА Бранислава Нушића, у режији Игора Павловића, Позориште „Стеван Сремац”, Црвенка; БАЛКАНСКИ ШПИЈУН Душана Ковачевића, у режији Николе Добријевића, Центар за културу, Сонта

Учесћа на фестивалима

PROFESIONAL

(Професионалац)

Фестивал „Заједно на сцени и ван ње”, Сарваш (Мађарска)

Фестивал „ДИДА”, Пивнице
Фестивал „Машкови дани”, Ковачица
Фестивал Зузане Карделисове, Кисач
Фестивал „Позоришне ловорике”, Стара Пазова

КЕВАВ

(Кебаб)

26. Петровачки позоришни дани, Словачко војвођанско позориште, Бачки
Фестивал „ДИДА”, Пивнице

Фестивали у Словачком војвођанском позоришту

26. Петровачки позоришни дани

У сезони 2021/22, Словачко војвођанско позориште у Бачком Петровцу, одиграло је 13 представа (10 у кући и 3 на гостовању у Сарвашу (Мађарска), Пивницама и Ковачици), пред 1.131 гледаоцем.

РУСИНСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
„ПЕТАР РИЗНИЧ ЂАЂА” — РУСКИ
НАРОДНИ ТЕАТЕР „ПЕТРО РИЗНИЧ
ДЈАЂА”

Русинска 75, 25233 Руски Крстур
Тел./факс: 025/704-605; 025/703-032
e-mail: kerestur@EUnet.rs

Позориште нема запослених.

Премиијере

Ирина Харди Ковачевић
МЕШАЧКОВО СЛИЗИ
(Месечеве сузе)

Редитељ, аутор сценографије и адаптације текста
и избор музике: Владимир Нађ
Костимографкиња: Тања Орос
Игра: Емил Њаради (Луталица)

10. децембара 2021.
2 представе на гостовању
400 гледалаца

Славко Орос
ЕНИГМА ДЈАЂА
(Енигма Ђађа)

Редитељ, аутор сценографије и костима и избор
музике: Славко Орос

Асистент редитеља: Тања Арва Планчак

Стручни консултатнт: Владимир Нађ

Костимографкиња: Тања Орос

Играју: Јаким Винаји (Петар Ризнич Ђађа), Адриана
Нађ (Цецилија Ризнич Шанта, Белогардејац, Про-
лазник), Мирослав Малацко (Глумац, Белогардејац,
Ђура Папхархаји, Администратор, Стари сват
Гавра Ђурков), Иван Емејди (Глумац, Белогардејац,
Администратор, кум В. А. Шчогољев, Доктор),
Емилијан Њаради (Глумац, Белогардејац, Админи-
стратор), Силвија Малацко (Глумица, Белогардејац,
Неонила Ризнич, Медицинска сестра), Маја Зазуљак
Харди (Глумица, Белогардејац), Ненад Кањух
(Белогардејац, Ђура Биндас, Администратор), Вла-
димир Варга (Администратор, Офицер, Иследник,
Пролазник), Владимир Нађ (Православни свеште-
ник, Глас администрације), Дорика Чизмар (Про-
лазник), Андреј Орос (Глас администрације), Слав-
ко Орос (Глас администрације), Марија Афич (Глас
мајке), Олена Худак (Глас сестре), Ема Живковић
(Глас деце), Лана Шомођи (Глас деце)

20. новембра 2021.

2 представе

640 гледалаца

Иван Буковчан
СКОРЕЙ ЈАК КОГУТ ЗАКУКУРИКА
(Пре него петао закукуриче)

Редитељ и аутор сценографије и адаптације текста: Славко Винаји

Помоћник редитеља: Милош Дражић

Асистент редитеља: Ребека Планчак

Костимографи: Славко Винаји и Ненад Илић

Аутор музике: Мирослав Пап

Играју: Ребека Планчак (*Девојка*), Иван Љикар (*Момак*), Наташа Макаји Мудрох (*Бабица*), Јован Живковић (*Господин Ухрик*), Андреј Орос (*Побуњеник*), Љубица Фечо (*Учитељица*), Марина Хома (*Марика*), Немања Вукосав (*Господин Фишл*)

13. новембра 2021.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању)

250 гледалаца

Учешће на фестивалима

МЕШАЧКОВО СЛИЗИ

(Месечеве сузе)

Драмски меморијал Петра Ризнича Ђађе, Руски Крстур и Фестивал дечијег стваралаштва Русина „Веслинка”, Нови Сад

ЕНИГМА ДЈАДЈА

(Енигма Ђађа)

Драмски меморијал Петра Ризнича Ђађе, Руски Крстур

СКОРЕЙ ЈАК КОГУТ ЗАКУКУРИКА

(Пре него петао закукуриче)

Драмски меморијал Петра Ризнича Ђађе, Руски Крстур

Фестивали у Русинском народном позоришту „Петар Ризнич Ђађа”

53. Драмски меморијал Петра Ризнича Ђађе, Руски Крстур

Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа” – Руски народни театар „Петро Ризнич Дјадја”, Руски Крстур, извело је укупно 7 представа (4 у кући и 3 на гостовању), пред 1.290 гледалаца.

ПРОГРАМИ ОСТАЛИХ ИНСТИТУЦИЈА И УДРУЖЕЊА

САВЕЗ ДРАМСКИХ УМЕТНИКА ВОЈВОДИНЕ, НОВИ САД

Тел.: 021 452 553
sduv@orion.rs
www.sduv.org.rs

Организациони секретар: Клара Вуков
Клара Вуков је једина стално запослена у Савезу драмских уметника Војводине, док Председник и Председништво Савеза ради на волонтерској бази.

Обнове

Миро Гавран
СЛАДОЛЕД
11. фебруара 2017.
4 представе
286 гледалаца

САЛАШКО ПОЗОРИШТЕ — TANYASZÍNHÁZ, КАВИЛО

Јована Суботића 3-5, 21000 Нови Сад
Тел.: 021 843 745
E-mail: tanyaszinhaz@gmail.com
www.tanyaszinhaz.com

Председник: Данијел Гомбош (Gombos Dániel)

Премијере

Жан-Батист Поклен Молијер (Jean-Baptiste Poquelin Molière)
— Лажош Парти Нађ (Parti Nagy Lajos)
SCAPIN FURFANGJAI
(Скапенове сплетке)
(Les Fourberies de Scapin)

Редитељ: Армин Риц (Ricz Ármin)
Сценограф и костимограф: Золтан Пушкаш (Puskás Zoltán)

Музика: Ервин Палфи (Pálfi Ervin)
Драматург: Тамаш Олах (Oláh Tamás)
Асистент редитеља: Давид Бубош (Búbos Dávid)
Играју: Бењамин Варга (Varga Benjámín), Данијел Дудаш (Dudás Dániel), Чаба Бенце Кемивеш (Kótműves Csaba Bence), Марио Садиковић, Адам Ађаш (Ágyas Ádám), Регина Сабо (Szabó Regina), Анабела Ходик (Hodik Annabella), Ендре Густоњ (Gusztony Endre), Леа Мезеи Грешак (Mezei Gresák Lea), Мартон Сењи (Szónyi Márton), Леа Дедовић Томић (Dedovity Tomity Lea), Фани Дупак (Dupák Fanni), Лила Грегуш (Greguss Lilla), Ката Панцел (Pánczél Kata), Наталија Баги (Bagi Natália)

23. јула 2022.

24 представе (1 у кући, 23 на турнеји у Фекетићу, Келебији, Хоргошу, Сајану, Сенти, Новом Орахову, Малом Иђошу, Бечеју, Торди, Дебелачи, Мужљи, Србобрану, Мошорину, Старој Моравици, Новом Кнежевцу, Тоби, Орому, Мољу, Торњошу, Бачкој Тополи и Бачком Петровом Селу)
3500 гледалаца

СПИСАК ИЗВОЂЕНИХ АУТОРА

ДОМАЋИ ПИСЦИ

Дејан Алексић, Милена Богавац, Ведрана Божиновић, Зоран Божовић, Небојша Брадић, Иван Буковчан, Александра Гловацки, Тијана Грумић, Олга Димитријевић, Ката Ђармати (Gyarmati Kata), Бојана Иванов Ђорђевић, Бранислав Илић, Ведрана Клепица, Душан Ковачевић, Марија Котвашова Јонашова (Mária Kotvášová Jonašová), Саша Латиновић, Ђорђе Лебовић, Илдико Ловаш (Lovas Ildikó), Анико Месарош (Mészáros Anikó), Старац Милија, Борислав Михајловић Михиз, Кокан Младеновић, Емилија Мрдаковић, Момчило Настасијевић, Бранислав Нушић, Тамаш Олах (Oláh Tamás), Славко Орос, Маја Пелевић, Нина Плавањац, Никола Станишић, Јован Стерија Поповић, Дивна Стојанов, Ана Терек (Terék Anna), Александар Тешић, Ото Толнаи (Tolnai Ottó), Коста Трифковић, Наталија Трнавац, Андраш Урбан (Urbán András), Ирина Харди Ковачевић, Жока Херњак (Hernyák Zsóka), Желко Хубач, Тамаш Целер Киш (Celler Kiss Tamás)

ИНОСТРАНИ ПИСЦИ

Амерички: Џефри Јуџинидис (Jeffrey Eugenides)

Аустројски: Петер Хандке (Peter Handke)

Бугарски: Веселин Бојдев

Енглески: Ентони Барџис (Anthony Burgess), Џони Донахое (Jonny Donahoe), Данкан Мекмилан (Duncan Macmillan), Вилијам Шекспир (William Shakespeare)

Ирски: Џонатан Свифт (Jonathan Swift)

Италијански: Алесандро Барико (Alessandro Baricco)

Мађарски: Адам Фекете (Fekete Ádám), Иштван Уграи (Ugrai István), Марија Хедри (Hedry Mária)

Пољски: Анджеј Сарамонович (Andrzej Saramonowicz)

Румунски: Матеј Вишњек (Matei Vişniec)

Руски: Фјодор Михајлович Достојејевски (Фёдор Михайлович Достоевский), Антон Павлович Чехов (Антон Павлович Чехов), Иван Иванович Ром-Лебедев

Француски: Александар Дима (Alexandre Dumas), Алфред Жари (Alfred Jarry), Жан-Батист Поклен Молијер (Jean-Baptiste Poquelin Molière), Јасмина Реза (Yasmina Reza)

Чешки: Франц Кафка (Franz Kafka)

Шпански: Хуан Мајорга (Juan Mayorga (Juan Antonio Mayorga Ruano))

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД ДЕЛАТНОСТИ ПОЗОРИШТА

ПОЗОРИШТЕ	Број премијера	Број представа			Укупно гледалаца
		У кући	На гостовању	Укупно	
Српско народно позориште, Нови Сад	19	160	45	205	56.314
<i>Драма</i>	9	110	36	146	25.674
<i>Опера</i>	8	27	9	36	18.461
<i>Балет</i>	2	23	–	23	12.179
Новосадско позориште – Újvidéki Színház	7	44	19	63	4.806
Позориште младих, Нови Сад	5	154	18	172	27.234
<i>Драмска сцена</i>	3	34	8	42	10.142
<i>Сцена за децу</i>	2	120	10	130	17.092
Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház, Суботица	7	95	29	124	15.072
<i>Драма на српском језику</i>	3	57	11	68	7.708
<i>Драма на мађарском језику</i>	4	38	18	56	7.364
Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház, Суботица	6	189	33	222	17.578
<i>Представе на српском језику</i>	3	100	17	117	10.354
<i>Представе на мађарском језику</i>	1	53	13	66	4.244
<i>Представе на српском – мађарском језику</i>	2	36	3	39	2.980
Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház, Суботица	3	34	27	61	7.084
Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин	4	125	6	131	16.431
<i>Драмска сцена</i>	2	67	4	71	10.930
<i>Луткарска сцена</i>	2	58	2	60	5.501
Народно позориште, Сомбор	4	71	26	97	20.000
Народно позориште, Кикинда	2	42	2	44	2.850
Позориште „Добрица Милутиновић”, Сремска Митровица	-	3	-	3	360
Народно позориште Стерија”, Вршац	6	63	4	67	6.494
<i>Сцена на српском језику</i>	5	60	4	64	6.319
<i>Сцена на румунском језику</i>	1	3	-	3	175
Сенђанско мађарско камерно позориште – Zentai Magyar Kamaraszínház, Сента	6	33	66	99	16.044
Словачко војвођанско позориште – Slovenské vojvodínské divadlo, Бачки Петровац	1	10	3	13	1.131
Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа” – Руски народни театар „Петро Ризнич Дядя”, Руски Крстур	3	4	3	7	1.290
УКУПНО	73	1.027	281	1.308	192.688

смотре · фестивали · манифестације
одликовања · награде · јавна признања

71. ФЕСТИВАЛ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ, ЗРЕЊАНИН

Фестивал је одржан од 4. до 11. априла 2022, под слоганом „Све позоришне машине: приче, слике, афекти”.

Селектор: Влатко Илић

РЕПЕРТОАР

ЖИВИ ПЕСАК, по мотивима Отоа Толнаија и Пала Петрика, у режији Кинге Мезеи, Драма на мађарском језику Народног позоришта, Суботица

КУС ПЕТЛИЋ Александра Поповића, у режији Милана Нешковића, Драма на српском језику Народног позоришта, Суботица

КО ЈЕ УБИО ЦЕНИС ЦОПЛИН? Тијане Грумић, концепт и режија: Соња Петровић, Српско народно позориште и Омладинска престоница Европе, ОПЕНС, Нови Сад,

ТРИ СЕСТРЕ, према А. П. Чехову – Корнелија Голи, у режији Золтана Пушкаша, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

ВИТЕЗОВИ ЛАКЕ МАЛЕ, у режији Андраша Урбана, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА Тенеси Вилијамса, у режији Југа Ђорђевића, Народно позориште, Сомбор

ПРЕДСТАВЕ ЗА ДЕЦУ

ПИПИ ДУГА ЧАРАПА, према делу Астрид Линдгрен, у режији аутора драматизације, Веселина Бојдева, Дечје позориште, Суботица

ДЕЧАК И МЕСЕЦ, Жељка Хубача, по мотивима приповетке Бранка Ћопића, *Мјесец и његова бака*, у режији Вјере Видов, Луткарска сцена Народног позоришта „Тоша Јовановић”, Зрењанин

ДЕВОЈЧИЦА СА ШИБИЦАМА, ауторски пројекат по мотивима бајке Х. К. Андерсена, у режији Соње Петровић, Позориште младих, Нови Сад, Фестивал еколошког позоришта, Бачка Паланка и Организација „Слобода нема цену”, Србобран

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

Отварање изложбе *Лица Мире Бањац* аутора др Зорана Максимовића, саветника Позоришног музеја Војводине. На отварању су говорили аутор изложбе и Мира Бањац.

Представа ЧЕРНОБИЉСКА МОЛИТВА рађена по роману Светлане Алексијевић, IV година глуме на српском језику, класа проф. Јасне Ђуричић и самосталне стручне сараднице Сање Ристић Крајнов, Позориште „Промена”, Академија уметности Нови Сад

Промоција књиге *Јоца Савић – Човек коме се клањала Европа* аутора проф. др Душана Рњака, у издању Позоришног музеја Војводине, Нови Сад. На промоцији су говорили редитељ Милан Белегишанин, глумица Исидора Поповић и аутор.

Промоција монографије *Никита Миливојевић – Ја овде силазим* ауторке Оливере Милошевић, у издању Академије уметности Нови Сад, Позоришног музеја Војводине, Нови Сад и Итака арт центра, Инђија. На промоцији су говорили Оливера Милошевић, др Зоран Ђерић и др Зоран Максимовић

Промоција часописа за луткарску уметност *Нуту* (бр. 15, тема броја: Куку, Тодоре) уреднице и ауторке дизајна Љиљане Динић. На промоцији су говорили Љиљана Динић и др Зоран Ђерић.

Промоција књиге *Несумњива лица* аутора Мирослава Радоњића, у издању Позоришног музеја Војводине, Нови Сад. На промоцији су говорили Мирослав Радоњић, Зоран Ђерић, Љубица Ристовски и Светислав Јованов.

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Дејан Дуковски, Ирена Тот и Миа Кнежевић, донео је одлуку да је:

Најбоља представа за одрасле ТРИ СЕСТРЕ Антона Павловича Чехова, у адаптацији Коренелије Голи и режији Золтана Пушкиаша (Позориште „Деже Костолањи” Суботица),

Најбоља представа за децу ДЕЧАК И МЕСЕЦ Жељка Хубача, по мотивима приповетке Бранка Ћопића, у режији Вјере Видов (Народно позориште „Тоша Јовановић” Зрењанин).

Награда за најбољу режију додељена је МИЛАНУ НЕШКОВИЋУ за представу *Кус петлић* Народног позоришта, Суботица

Четири равноправне глумачке награде:
МИЊА ПЕКОВИЋ за улогу Миље Бушатлија у представи *Кус петлић*
ДИМИТРИЈЕ ДИНИЋ за улогу Пилета Копилета Пилетићевог у представи *Кус петлић*
ИГОР ГРЕКСА за улогу Ђакон Авакума у представи *Кус петлић*
КРИСТИНА САВКОВ за улогу Девојчице са шибицама у истоименој представи

Меморијална награда „Ивана Мирков Влачић” за целокупни визуелни идентитет додељена је ЗОЛТАНУ ПУШКАШУ за представу *Три сестре*. Награду додељује породица Мирков на основу једногласне одлуке жирија.

Награду младој глумици, коју додељује Савез драмских уметника Војводине на основу једногласне одлуке жирија, освојиле су БОЈАНА МИЛОВАНОВИЋ и СОЊА ИСАИЛОВИЋ, у пару играјући и насловну улогу у представи *Ко је убио Џенис Џоплин?*

Награда за најбољу сценографију додељена је МАРИЈИ КАЛАБИЋ за рад у представи *Кус петлић*, која је награђена и за најбољи костим – рад БИЉАНЕ ГРГУР.

„Тихомир Мачковић” – награда за најбољу креацију лутака – додељена је БЛАГОВЕСТИ ВАСИЛЕВОЈ за рад у представи *Дечак и месец*.

Награда за најбољу музику додељена је ЕРВИНУ ЕРЕШУ и ДАВИДУ КЛЕМУ, у представи *Три сестре*.

Специјалне награде додељене су Ансамблу Позоришта „Деже Костолањи” и Андрашу Урбану за позоришни рад у целости и друштвени подстицај за развој критичке мисли
Представи ВИТЕЗОВИ ЛАКЕ МАЛЕ Андраша Урбана за продоховљену лаку забаву
ВЕРИ ХРЋАН ОСТОЈИЋ за глумачко остварење у представи *Девочица са шибицама*

67. СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 28. маја до 3. јуна 2022. године.

Селектор фестивала: Миливоје Млађеновић

ТАКМИЧАРСКА СЕЛЕКЦИЈА:

КОД ВЕЧИТЕ СЛАВИНЕ Момчила Настасијевића, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште, Нови Сад и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

ИЗБИРАЧИЦА Косте Трифковића, у режији Иве Милошевић, Народно позориште, Суботица

ФЛЕКЕ Тијане Грумић, у режији Југа Ђорђевића, Краљевачко позориште

ПРОТЕКЦИЈА Бранислава Нушића, у режији Кокана Младеновића, Народно позориште Сарајево (Босна и Херцеговина)

ПОСЛЕДЊЕ ДЕВОЈЧИЦЕ Маје Пелевић, у режији Кокана Младеновића, Позориште „Деже Костолањи“, Суботица

БЛУДНИ ДАНИ КУРАТОГ ЏОНИЈА, Према истоименом роману Филипа Грујића, у режији Јоване Томић, Новосадско позориште и Стеријино позорје, Нови Сад

РОЛЕРКОСТЕР Јелене Кајго, у режији Милице Краљ

ГОДИНЕ ВРАНА, у режији аутора Синише Ковачевића, Народно позориште Београд (представа се игра на матичној сцени)

ЧУДО У ШАРГАНУ Љубомира Симовића, у режији Јагоша Марковића, Југословенско драмско позориште, Београд

МЕЂУНАРОДНИ ПРОГРАМ „КРУГОВИ“:

УСИДРЕНЕ Елвиса Бошњака, у режији Анастасије Јанковски, ХНК Сплит, ГДК Гавела и ХНК Задар (Хрватска)

ЈА САМ ОНА КОЈА НИСАМ Мата Матишића, у режији Паола Мађелија, Загребачко казалиште младих (Хрватска)

МУ NAME IS GORAN STEFANOVSKI, у режији Бранислава Мићуновића, Драмски театар Скопље (Македонија)

ПОЗОРЈЕ МЛАДИХ:

УКРОЋЕНА ГОРОПАД Вилијама Шекспира, Факултет драмских и филмских умјетности Универзитета „Синергија“ Бијељина (Република Српска, Босна и Херцеговина)

ПОРОДИЦА ТОПАЛОВИЋ, према комаду Душана Ковачевића *Маратонци трче почасни круг*, Академија уметности Нови Сад, Класа глуме на српском језику

АНА КРИСТИ Јуџина О’Нила и КОЈА ЋЕ ГОСПОЋА ФЕЛТ ДОЋИ НА ДОРУЧАК? Артура Милера, Факултет драмских уметности, Београд

МАЧКА НА ВРУЋЕМ ЛИМЕНОМ КРОВУ Тенеси Вилијамса, Академија за умјетност и културу, Осигек (Хрватска)

СКИЦЕ ЗА ЛИК, Факултет драмских уметности Београд

МЕДЕЈА, према Еурипиду, Академија уметности Београд

БРОД ЗА ЛУТКЕ Милене Марковић, Академија уметности Београд

САН ЛЕТЊЕ НОЋИ Вилијама Шекспира, Академија уметности Нови Сад, Класа глуме на мађарском језику

ДРАГА НАША ЈЕЛЕНА Људмиле Разумовске, Академија умјетности Бања Лука (Република Српска, Босна и Херцеговина)

СЕСТРА АНЂЕЛИКА Ђакома Пучинија, Факултет музичке уметности Београд

РИЧАРД III и МАКБЕТ Вилијама Шекспира, Факултет уметности Приштина – Звечан

ДЈЕЦА СУНЦА Максима Горког, Академија умјетности Бања Лука (Република Српска, Босна и Херцеговина)

ВАН КОНКУРЕНЦИЈЕ:

ПРОЈЕКАТ МИЛЕВА, Colectivo Homónimo (Чиле)

АЈДУЦИ Јована Стерије Поповића, у режији Анђелке Николић, Народно позориште Приштина са седиштем у Грачаници и Стеријино позорје, Нови Сад

ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ:

ХРКАЧИ, у режији аутора Николе Пејаковића, Народно позориште Републике Српске, Бања Лука (Република Српска, Босна и Херцеговина)

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Слободан Скерлић, редитељ (председник), Милена Павловић, глумица, Петар Михајловић, драмски писац, Слободан Унковски, редитељ и Зоран Максимовић, театролог, донео је следеће одлуке о наградама:

Стеријина награда за најбољу представу – ПОСЛЕДЊЕ ДЕВОЈЧИЦЕ Маје Пелевић, режија Кокан Младеновић, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

Стеријина награда за текст савремене драме – МАЈА ПЕЛЕВИЋ за *Последње девојчице*, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

Стеријина награда за режију – КОКАН МЛАДЕНОВИЋ за представу *Последње девојчице*, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

Стеријина награда за сценографско остварење – МАРИЈА КАЛАБИЋ за представу *Последње девојчице*, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

Стеријина награда за костимографско остварење – ЛАНА ЦВИЈАНОВИЋ за представу *Чудо у Шаргану*, Југословенско драмско позориште, Београд

Стеријина награда за оригиналну сценску музику – СТЕФАН СЕЕТХАЛЕР, ДАНИЈЕЛ СЕЕТХАЛЕР, ФИЛИП ГРУБАЧ, ИГОР САКАЧ и ПЕТАР БАЊАЦ у представи *Код вечите славине*, Српско народно позориште, Нови Сад и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

Стеријина награда за кореографију – ИРЕНА ШАРОВИЋ за представу *Избирачица*, Народно позориште, Суботица

Стеријина награда за драматургију – МИНА ПЕТРИЋ за представу *Код вечите славине*, Српско народно позориште, Нови Сад и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

Стеријина награда за сценски говор – ДЕЈАН СРЕДОЈЕВИЋ за представу *Код вечите славине*, Српско народно позориште, Нови Сад и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

Стеријине награде за глумачка остварења:

САЊА МАРКОВИЋ за улогу Цмиље у представи *Чудо у Шаргану*, Југословенско драмско позориште, Београд

НЕНАД ЈЕЗДИЋ за улогу Просјака у представи *Чудо у Шаргану*, Југословенско драмско позориште, Београд

СОЊА ИСАИЛОВИЋ за улогу у представи *Код вечите славине*, Српско народно позориште, Нови Сад и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

АЛЕКСАНДАР СРЕЋКОВИЋ за улогу Алојза Каврана, Јулијиног мужа, правника у представи *Године врана*, Народно позориште, Београд

Стеријина награда из Фонда „Дара Даринка Чаленић” за најбољу младу глумицу – АЛЕКСАНДРА АРИЗАНОВИЋ за улогу Ја у представи *Флеке*, Краљевачко позориште

Стеријина награда из Фонда „Дара Даринка Чаленић“ за најбољег младог глумца – АЛЕКСЕЈ БЈЕЛОГРИЋ за улогу Танаска у *Чудо у Шаргану*, Југословенско драмско позориште, Београд
Специјална Стеријина награда – ГЛУМАЧКИ АНСАМБЛ представе ПОСЛЕДЊЕ ДЕВОЈЧИЦЕ, Позориште „Деже Костолањи“, Суботица

ОСТАЛЕ СТЕРИЈИНЕ НАГРАДЕ

Жири Округлог стола критике Стеријиног позорја у саставу: Влатко Илић (председник), Наташа Гвозденовић и Ивана Петровић, донео је једногласну одлуку да Стеријину награду „Дејан Пенчић Пољански“ Округлог стола критике за најбољу представу додели остварењу ЈА САМ ОНА КОЈА НИСАМ Загребачког казалишта младих (Хрватска)

НАГРАДА ПУБЛИКЕ

Награду публике за најбољу представу (просечна оцена 4,72) добило је остварење ЈА САМ ОНА КОЈА НИСАМ Загребачког казалишта младих (Хрватска)

НАГРАДА ЗА ГЛУМАЧКУ БРАВУРУ „ЗОРАН РАДМИЛОВИЋ“

Народног позоришта Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“, Зајечар и Стеријиног позорја, Нови Сад Жири у саставу: Владимир Ђуричић (председник), Александар Милосављевић и Александар Гајин, награду додељује САЊИ МАРКОВИЋ за улогу Цмиље у представи *Чудо у Шаргану*, Југословенско драмско позориште, Београд

НАГРАДА ПРОДУЦЕНТСКЕ КУЋЕ „SCOMEDIASCO“ ЗА ЕПИЗОДУ

Жири у саставу: Даринка Николић (председница), Теофил Панчић и Соња Дамјановић, одлучио је да награду додели ТЕОДОРУ ВИНЧИЋУ за улогу Шиле у представи *Ролеркостер*, Позориште Атеље 212, Београд

28. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ КЛАСИКЕ „ВРШАЧКА ПОЗОРИШНА ЈЕСЕН“, ВРШАЦ

Фестивал је одржан од 1. до 7. новембра 2021. године, под слоганом „Класика на ветрометини“. Селектор: Бранислав Недић, драматург

РЕПЕРТОАР

ФАЛСТАФ – ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ Вилијама Шекспира, у режији Даријана Михајловића, Народно позориште „Стерија“, Вршац

КУС ПЕТЛИЋ Александра Поповића, у режији Милана Нешковића, Драма на српском језику Народног позоришта, Суботица

ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА Бранислава Нушића, у режији Андреја Боке, Драма на мађарском језику Народног позоришта, Суботица

УПОТРЕБА ЧОВЕКА Александра Тишме, у драматизацији Федора Шилија и Бориса Лијешевића, у режији Бориса Лијешевића, Нови тврђава театар, Будва град театар, East West Centar, Сарајево и Новосадско позориште, Нови Сад

ДЕОБЕ Добрице Ћосића, у режији Југа Радивојевића, Српско Народно позориште, Народно позориште Ниш и Позориште Грачаница

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Миодраг Динуловић, редитељ, Зоран Карајић, глумац и Милош Латиновић, театаролог донео је одлуку о наградама:

УПОТРЕБА ЧОВЕКА, Нови тврђава театар, Будва град театар, East West Centar, Сарајево и Новосадско позориште, Нови Сад – Гран при за најбољу представу у целини

БОРИС ЛИЈЕШЕВИЋ – Награда за најбољег редитеља, за представу Употреба човека

ИГОР ГРЕКСА и МИЊА ПЕКОВИЋ – Најбољи глумац и глумица фестивала, за улоге у представи *Кус петлић*, Дrame на српском језику Народног позоришта, Суботица

ДУШАН ВУКАШИНОВИЋ – Награда „Томислав Пејчић” за најбољег младог глумца, за улогу у представи Употреба човека

ФАЛСТАФ – ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИЊДЗОРСКЕ Вилијама Шекспира, у режији Даријана Михајловића, Народно позориште „Стерија”, Вршац – Специјална награда за колективну игру

АНДРЕЈ БОКА – специјална награда за инвентивни редитељски поступак у представи *Ожалошћена породица*, Дrame на мађарском језику Народног позоришта, Суботица

30. ПОЗОРИШНИ МАРАТОН, СОМБОР

Фестивал је одржан од 7. до 11. јуна 2022. године

РЕПЕРТОАР

МИЛЕВА Милене Богавац, Олге Димитријевић, Тијане Грумић, Ведране Божиновић и Ведране Клепица, у адаптацији Јелене Ковачић и режији Анице Томић, Народно позориште, Сомбор у ко-продукцији са Стеријиним позорјем, Нови Сад и Фондацијом „Нови Сад – Европска престоница културе 2022.” (премијера)

БАЛКАНСКИ ШПИЈУН Душана Ковачевића, у режији Татјане Мандић Ригонат, Народно позориште у Београду

СУМЉИВО ЛИЦЕ Бранислава Нушића, у режији Милана Нешковића, Народно позориште, Приштина

ЛИЈЕВО, ДЕСНО ГЛУМАЦ, монодрама Зијаха Соколовића, Yugoart, Београд

РУЖНО ПАЧЕ, по мотивима бајке Х. К. Андерсена и тексту Наташе Илић, у режији Зорана Лозанчића, луткарска представа за децу, Крушевачко позориште

ЛУТКА СА КРЕВЕТА БРОЈ 21 Ђорђа Лебовића, у режији Слободана Бранковића, Српско народно позориште, Нови Сад, Културни центар Панчево, БЕО АРТ и Савез драмских уметника Војводине

ШТА ЋЕМО САД? Бранка Ђурића Ђуре, у режији Ерола Кадића, Yugoart, Београд

МОЈ МУЖ Румене Бужаровске, у режији Јоване Томић, Југословенско драмско позориште, Београд

ПИПИ ДУГА ЧАРАПА Астрид Линдегрен, у режији аутора драматизације, Веселина Бојдева, представа за децу Дечјег позоришта, Суботица

УПОТРЕБА ЧОВЕКА Александра Тишме, у драматизацији Федора Шилија и Бориса Лијешевића, у режији Бориса Лијешевића, Нови тврђава театар, Будва град театар, East West Centar, Сарајево и Новосадско позориште, Нови Сад

КАКО МИСЛИШ МЕНЕ НЕМА?! у режији аутора Ивице Бобана, Exit Teatar, Загреб

УДАРНА ВЕСТ, ауторски пројекат Марка Грубића и Милене Богавац, у режији Милене Богавац, Тринидад д.о.о Нови Сад у ко-продукцији Културним центром Град, Београд

СУДБИНА ЈЕДНОГ ЧАРЛИЈА, по роману Александра Поповића, у режији Ане Томовић, мјузикл за децу, Мало позориште „Душко Радовић”, Београд

ПРИСТАНАК Нине Рејн, у режији Небојше Брадића, Атеље 212, Београд

IBI THE GREAT, ауторска представа Андраша Урбана по драми Алфреда Жарија
Краљ Иби

Цветни удар — свечано затварање позоришног матрона

1. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ „НОВОСАДСКЕ ПОЗОРИШНЕ ИГРЕ”, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 7. до 15. маја 2022. године у оквиру програмског сегмента Европске престонице културе „Бајке будућности”.

Први фестивал Позоришта младих Нови Сад основан је у сарањи са Фондацијом Нови Сад — Европска престоница културе.

Селектор и директор фестивала: Михајло Несторовић

РЕПЕРТОАР

Представа уприличена за отварање фестивала
ГУЛИВЕРОВА ПУТОВАЊА, према роману Џонатана Свифта (Jonathan Swift), Бранислав Илић и Нина Плавањац, према концепту и режији Кокана Младеновића, премијера, Позориште Младих, Нови Сад

НЕВИДЉИВЕ ЗЕМЉЕ, ауторски пројекат Сандрине Линдгрен и Ишмаила Фалкеа, „Ливсмелдет” (Грус Грус театар) Турку (Финска)

ЦАРЕВО НОВО ОДЕЛО, у режији Зорана Петровића, Лутковно гледалиште, Марибор (Словенија) и Градско казалиште лутака, Ријека (Хрватска)

ЦАРЕВО НОВО ОДИЈЕЛО, у режији Петра Пејаковића, Херцегновско позориште (Црна Гора)

ТИХИ ДЕЧАК, у режији Тина Грабнара, Позориште за децу, Крагујевац

ХРОНО ПАТУЉЦИ, у режији Јакуба Максимова, Позориште лутака, Братислава (Словачка)

КАФЕ КРАЉЕВСТВО, у режији Вање Јовановић, Казалиште лутака, Задар (Хрватска)

ТРИ МУСКЕТАРА, у режији Томажа Дворжака, Позориште „Алфа”, Плзен (Чешка)

СЕДАМ ГАВРАНОВА, у режији Јакуба Максимова, Дјечје позориште Републике Српске

МАХМУД, у режији Петера Српчића, Местно гледалиште, Птуј (Словенија)

ЧАПЛИН, у режији Брана Мазуха, Луткарско позориште, Кошице (Словачка)

ГЕРДИНА СОБА, у режији Јане Тумине, Особњак театар, Санкт Петербург (Русија)

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

МИШ МАУС, КУЋА ХАУС, ИЛИТИ МАЧАК У ЧИЗМАМА
Драмског студија Центра за културу, Пожаревац
Промоција монографије: *90 година Позоришта младих*, приредили Љиљана Динић и Зоран Ђерић

Представа у чест награђених
МЕТАМОРФОЗЕ аутора и редитеља Саше Латинковића, Позориште Младих, Нови Сад

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Бисерка Колевска, редитељка из Бугарске, Слободан Нинковић, глумац Позоришта младих и Миран Хајош, продуцент из Хрватске, донео је одлуке о наградама:

Гран при награду за најбољу представу — представи ГЕРДИНА СОБА, Особњак театра из Санкт Петербурга

Награду за најбољу режију добила је ЈАНА ТУМИНА за *Гердину собу*

Награда за глумачку бравуру — АЛИСИ ОЛЕИНИК за улогу Герде, у представи *Гердина соба*

Награда за најбољу сценографију – КИРИ КАМА-ЛИДИНОВОЈ, за представу *Гердина соба*

Награда за најбољу костимографију – АНИСИ КОРНИДОВОЈ, за представу *Гердина соба*

Награду за мајсторство анимације – ИРЕНИ БАУ-СОВИЋ ТОМЉАНОВИЋ за више улога у представи *Кафе краљевство*, у продукцији Казалишта лутака из Задра

ДОМИНИКУ КАРАКАШИЋУ – Награда „Будућност глуме”, за више улога у представи *Кафе краљевство*

Специјална награда за колективну игру – ансамблу представе ТИХИ ДЕЧАК, Позориште за децу, Крагујевац

Специјална награда за оригинални редитељски приступ теми – ТИНУ ГРАБНАРУ за режију представе *Тихи дечак*

Награда за иновативност – САНДРИНИ ЛИНДГРЕН и ИШМАИЛУ ФАЛКЕУ за представу *Невидљиве земље*, „Ливсмелдет” (Грус Грус Театар) из Финске

4. МЕЂУНАРОДНИ ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ ЈЕЗИЧКИХ И ЕТНИЧКИХ МАЊИНА „СИНЕРЦИ”, НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 6. до 12. децембра 2021. године, под слоганом „Стварност или привиђење?”.

РЕПЕРТОАР

ТИГАР Ђанине Карбунариу, у режији Тинде Тот, Позориште Сиглиети, Орадеа (Румунија)

САН О МИЛЕНИ Миодрага Ковачевића и Тијане Вишковић, у режији Милене Богавац, Удружење уметника „Артиста”, Београд

ЧИСТА ФОРМАЛНОСТ Мудара Алхација, у режији Омара Елериана, Колектив „Малуба”, Милхајм (Немачка)

АЈНШТАЈНОВА ИЗДАЈА Ерика Емануела Шмита, у режији Тудора Тепенеага, Државно јеврејско позориште, Букурешт (Румунија)

ПОВРАТАК ДАНТОНА Мудара Алхација, у режији Ваела Алија, Колектив „Малуба”, Милхајм (Немачка)

ЕДИП ТИРАНИН, према делу Софокла, у режији Колатоса Фотиоса, Грчко позориште „Амфитеатро”, Будимпешта (Мађарска)

ПАЗИ НА ПРАЗНИНУ, ауторки пројекат Оље Лозице и Романа Николића, Хрватско народно казалиште, Вараждин (Хрватска)

НЕДЕЉА „ПРОМЕНЕ”, АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 20. фебруара до 1. марта 2022. године. Овогодишњи фестивал је посвећен недавно преминулој студенткињи глуме на Академији уметности у Новом Саду, Достани Николић.

РЕПЕРТОАР

ТРИ ЗИМЕ Тене Штивичић, у режији професорке Јасне Ђуричић

КРОЈЦЕРОВА СОНАТА према новели Лава Николајевича Толстоја, ауторски пројекат Аљоше Ђидића

БЕОГРАДСКА ТРИЛОГИЈА Биљане Србљановић, дипломска режија Ивана Вање Алача

ПАКЛЕНА НОЋ, према мотивима Ноћ Хелвера Ингмара Вилквиста, у режији професора Бориса Исаковића

ВРПЦА, ауторски пројекат Александре Аризановић

ПРОСЛАВА, према истоименом комаду Томаса Винтерберга, Могенса Рукова и Боа Хр. Хансена, у режији професора Бориса Лијешевића

ГИДИОНОВ ЧВОР, ауторски пројекат Симониде Мандић и Бојане Милановић

ЗА ШТА БИСТЕ ДАЛИ СВОЈ ЖИВОТ?, у режији Хариса Пашовића

9. ФЕСТИВАЛ МОНОДРАМЕ БЕ:ФЕМОН, БЕЧЕЈ

Фестивал је одржан од 1. до 4. децембра 2021. године.

Селектор: Здравко Петровић

РЕПЕРТОАР

Вилим Матула, монодрама МИНХАУЗЕН

Ника Иванчић, монодрама КАБАРЕ ВАЛЕСКА

Младен Вуковић, монодрама КОЦКАР

Марта Береш, монодрама ONE GIRL SHOW

Југослав Крајнов, монодрама ЧАЈ СА КУБЛАЈ-КАНОМ

Весна Томинац Матачић, монодрама ЈА КОЈА ИМАМ НЕВИНИЈЕ РУКЕ

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Душанка Глид Стојановић, Хана Селимовић и Јурај Арас, донео је одлуку:

Награду за најбољу монодраму равноправно деле НИКА ИВАНЧИЋ и МАРТА БЕРЕШ

Награду публике, са оценом 4,98, добила је монодрама МИНХАУЗЕН Вилима Матуле.

30. ФЕСТИВАЛ МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ – ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 1. до 6. децембра 2021. године.

РЕПЕРТОАР

Исидора Влчек
АЈФЕЛОВ ТОРАЊ, по тексту Дивне Стојанов

Олга Симић
МАТОАКА ПРИНЦЕЗА, по тексту Биљане Марковић
Јевтић

Фуад Табучић
ДОЖИВЉАЈИ МАТЕ ДАНГУБЕ, по тексту Оливере
Јелкић

Милена Божић
ЖЕЉА, по тексту Александре Јовановић

Цветин Аничић
ЈЕДНО СЛОВО ЈЕДАН ГЛАС, по сопственом тексту

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Угљеша Шајтинац, писац (председник) и Бојана Ковачевић Петровић, професорка хиспанокултуре и шпанског језика и Михајло Несторовић, глумац, донео је следеће одлуке о наградама:

Награда „Сигридруг” за најбоље уметничко остварење у целини додељена је ИСИДОРИ ВЛЧЕК за изведбу монодраме *Ајфелов торањ*

Награда „Сигридруг” за најбољи текст додељена је АЛЕКСАНДРИ ЈОВАНОВИЋ за монодраму *Жеља* коју је извела Милена Божић

48. ИНФАНТ — ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ ФЕСТИВАЛ АЛТЕРНАТИВНОГ И НОВОГ ТЕАТРА, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 2. до 5. септембра 2021. године.

Селектор фестивала: Александар Поповски, позоришни и филмски редитељ из Македоније

РЕПЕРТОАР

ПОШТА Рока Грегора Вилчника, у режији Јуша А. Зидара, Словенско народно гледалиште, Марибор (Словенија)

СПЕКТАКЛ, Студио за савремени плес, Загреб (Хрватска)

ГОЛМАНОВ СТРАХ ОД ПЕНАЛА, према роману Петера Хандкеа, у режији и драматизацији Ане Ђорђевић, Српско народно позориште, Нови Сад (премијера)

КАО ДА КРАЈ НИЈЕ НИ САСВИМ БЛИЗУ, у режији Николе Завишића, Битеф Театар, Београд

НАГРАДЕ

Одлуком жирија фестивала који су чинили професорка балета и кореографкиња Иста Степанов, позоришни и филмски глумац Ненад Пећинар и словеначки писац, сценариста и редитељ Нејц Газвода, награда за најбоље остварење је додељена представи ПОШТА Словенског народног гледалишча из Марибора.

13. DESIRÉ CENTRAL STATION — МЕЂУНАРОДНИ / РЕГИОНАЛНИ ФЕСТИВАЛ САВРЕМЕНОГ ПОЗОРИШТА, СУБОТИЦА

Фестивал је одржан од 19. до 29. новембра 2021. године под слоганом „The History and You”, односно „Истор-и-ја”

РЕПЕРТОАР

ОММА (ОМГ), у кореографији Јожефа Нађа, Atelier 3+1, Париз (Француска)

БЛУДНИ ДАНИ КУРАТОГ ЏОНИЈА, по роману Филипа Грујића, у режији ауторке драматизације, Јоване Томић, Новосадско позориште у копродукцији са Стеријиним позорјем, Нови Сад

SOUNDTRACK ЗА ФИЛМ КОЈИ НИЈЕ СНИМЉЕН (радио-представа) Краља Чачка и Нине Бајсић, Радио Театар, Загреб (Хрватска)

ВИВИСЕКЦИЈА КРЕДЕНЦА Маргерите Борда, Рафеле Котен и Пјера Менијеа, La Belle Meunière – La Poétique des Signes (Francuska)

МРТВА ТРКА — пливање у једном чину, Бенедек Тота, у режији Мате Ковача, Атријум — „Чамац за спасавање”, Будимпешта (Мађарска)

DAS DOPPELTE LEBEN / A KETTŐZÖTT ÉLET / JETË E DYFISHTË / DVOSTRUKI ŽIVOT, Јањића и Лекса, у режији Мајкеа Лекса, копродукција: Schlachthaus Theater, Берн — Theater Winkelwiese, Цирих — Qendra Multimedia, Приштина — Позориште „Деже Костолањи”, Subotica

HISTORY OF MOTHERFUCKERS, ауторски пројекат Андраша Урбана по мотивима Кориолана Вилијама Шекспира, Народни театар, Битољ (Македонија)

ФИНАЛИЗАМ::POSTGRAVITYART Драгана Живанинова, Дуње Зупанчич и Грегора Месеца – информанс Завода Делака, Љубљана (Словенија)

ТРИ ЗИМЕ Тене Штивичић, у режији Јасне Ђуричић, Академско позориште „Промена”, Нови Сад

СЕДАМ СТРАХОВА Селведина Авдића, у режији Селме Спахић, Босанско народно позориште, Зеница (Босна и Херцеговина)

МИСТЕРО БУФО Дарија Фоа, у режији Лија Делонга, Казалишна група, Загреб и Трико циркус театар, Загреб (Хрватска)

СТРАХ – ЈЕДНА ТОПЛА ЉУДСКА ПРИЧА, ауторски пројекат Игора Вука Торбице инспирисан драмским текстовима Франца Ксавера Креца

КРЕТАЊЕ, у режији Јоване Томић, Битеф театар, Београд

МЕФИСТО – савремени кабаре у једном чину, Андраш Урбан и ансамбл представе по роману Клауса Мана, у обради Чабе Мико и Жофије Кук, у режији Андраша Урбана, Културна бригада, Атриум, Будимпешта (Мађарска)

АМБЕР, у кореографији Адријена Хода, Ходворкс, Будимпешта (Мађарска)

26. ПЕТРОВАЧКИ ПОЗОРИШНИ ДАНИ – 26. RETROVSKÉ DNI DIVADELNÉ, БАЧКИ ПЕТРОВАЦ

Фестивал је одржан од 29. августа до 19. септембра 2021. године.

РЕПЕРТОАР

ДОКТОР FAUST (Доктор Фауст) непознатог аутора, у режији Марека Закостелецка, Старо позориште Карола Спишака, Њитра (Словачка)

БУБА У УХУ Жоржа Фејдоа, у режији Петра Јовановића, Народно позориште Кикинда

КЕБАВ (Кебаб) Ђанине Карбунариу, у режији Светлане Гашко, Словачко војвођанско позориште, Бачки Петровац

NAŠA TRIEDA (Наш разред) Тадеуша Стободзјанека, у режији Љубослава Мајере, Позориште Академије уметности, Банска Бистрица (Словачка)

ТЕАТРУ С ЉУБАВЉУ, у режији аутора Боња Лунгова и Константина Каракостова, Дечје позориште, Суботица

STVORENIE (Стварање), у режији ауторке Магдалене Митеве, Старо позориште Карола Спишака, Њитра (Словачка)

OBRAZY Z DOLNEJ ZEME – 1918. (Слике из Доње земље – 1918.) Мартина Урбана и Катарине Моснак Багљаш, у режији Мартина Урбана, Универзитетска фолклорна група „Младост”, Банска Бистрица (Словачка)

КО ЈЕ УБИО ЦЕНИС ЦОПЛИН? Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште, Нови Сад

28. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШТА ЗА ДЕЦУ, СУБОТИЦА

Фестивал је одржан од 19. до 24. септембра 2021. године.

Селектора фестивала: проф. др Зоран Ђерић

РЕПЕРТОАР

ДУХОВИ ШУМЕ, у режији аутора Елдера Клостера, Cia Elder Kloster (Бразил)

АЕРО Одива, у режији Монике Ковачове, Одиво (Словачка)

ОЗ Оршоља Нађи према Л. Франку Бауму, у режији Роберта Маркоа, Луткарско позориште Вашкаш, Ђер (Мађарска)

БАМБИ Феликса Салтена, у режији Јакуба Максимова, Позориште за децу, Крагујевац

ГУЛИ, у режији аутора Ефрата Хаданија и Пабла Аријела, Галилејско мултикултурно позориште (Израел)

ТРИ ПУТА КРАЉ Катје Аверкове и ансамбла представе, у режији Катје Аверкове, Позориште Gruene Sosse (Немачка)

ПЕЋА И ВУК Сергеја Прокофјева, у режији Бисерке Колевске, Дјечје позориште Републике Српске

ТЕАТРУ С ЉУБАВЉУ Боњао Лунгова, у режији Боњао Лунгова и Константина Каракостова, Дечје позориште, Суботица

НА ТРАГУ Петре Цицварић, у режији Пеђе Гвоздић, Градско казалиште „Зорин дом”, Карловац (Хрватска)

УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА Томаша Јарковског и Јакуба Вашичека, у режији Јакуба Вашичека, Драк театар, Храдец Кралова (Чешка)

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

Промоција часописа за луткарску уметност *Нити* бр. 14, у издању Позоришног музеја Војводине

Промоција зборника радова Позориште за децу — уметнички феномен, књига бр. 11, издата у саиздаваштву Отвореног универзитета Суботица, Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици и Позоришног музеја Војводине у Новом Саду

НАГРАДЕ

Жири у саставу Јован Царан (председник), Људмила Константинова Хенсе и Сандрин Граталуп, доделили су следеће награде:

Гран При Фестивала за најбољу представу у целини — представи УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА Драк Театра из Чешке

Награда за најбољу режију — ЈАКУБУ МАКСИМОВУ, за режију представе *Бамби* у извођењу Позоришта за децу Крагујевац

Награда за најбољу сценографију припала је СВИЛИ ВЕЛИЧКОВОЈ за сценографију представе *Оз* у извођењу Луткарског позоришта Вашкаш из Мађарске ЛАЗАР НОВКОВ — награда за најбољу оригиналну музику у представи *Бамби*, у извођењу Позоришта за децу Крагујевац

Награда за најбоље естетско и технолошко решење лутака — МЛАДЕНУ БОЛФЕКУ за креацију лутака у представи *На трагу* у извођењу Градског казалишта Зорин дом из Хрватске

Пет равноправних награда за глумачко/аниматорско мајсторство додељени су:

СИГИЈУ ХЕРОЛДУ за улогу Црвеног Краља у представи *Три краља* у извођењу немачког Позоришта Gruene Sosse

МИЛОШУ МИЛОВАНОВИЋУ за улогу Бамбија у представи *Бамби* у извођењу Позоришта за децу Крагујевац

РОЗАЛИЈИ ГЕРГЕЉ за улогу Дорке у представи *Оз* у извођењу Луткарског позоришта Вашкаш из Мађарске

ЈАНУ ПОПЕЛУ за улогу Зле Виле у представи *Успавана лепотица* у извођењу Драк Театра из Чешке

РОНИ ЛЕВЕЛ МАРСЛАНД за улогу Гулија у представи *Гули* у извођењу израелског Галилејског мултикултурног позоришта

Специјална награда за оригиналност и фантазију додељена је представи АЕРО у извођењу позоришта Одиво из Словачке

Млади жири, који чине шесторо полазника драмског студија Основне балетске школе Раичевић, доделио је Награду младе публике за најбољу представу остварењу ОЗ Луткарског позоришта Вашкаш из Мађарске.

Награда за животно дело „Мали принц”, на отварању фестивала, додељена је редитељу и глумцу ЈОВАНУ ЦАРАНУ, и креаторки лутака, костима и сценографије ЉУДМИЛИ КОНСТАНТИНОВОЈ ХЕНСЕ из Казахстана, за изузетан допринос развоју културе и сценске уметности за децу. Постхумна награда за живот посвећен ствалаштву за децу припала је редитељу ДРАГОСЛАВУ ТОДОРОВИЋУ.

8. ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ „НОВИ ТВРЂАВА ТЕАТАР”, ВИЛА СТАНКОВИЋ, ЧОРТАНОВЦИ

Фестивал је одржан од 3. до 9. септембра 2021. године.

ПРОГРАМ

ЖИВОТ СЕ СА МНОМ МНОГО ПОИГРАО, Дарка Лукића према истоименом роману Давида Гросмана, у режији Дина Мустафића и продукцији Новог Тврђава Театра

ЈУГОСЛАВИЈА, МОЈА ДЕЖЕЛА Ивана Велисављевића, по роману Горана Војновића, у режији Марка Мисираче, копродукција Гледалишча Копер, Словенија и Позоришта Приједор, Република Српска, БиХ

БЕРАЧИ СНОВА Владимира Ђурђевића, у режији Божидара Ђуровића, Звездара театар, Београда

НЕСРЕЋНИ, у режији Алба Иштвана, позориште Фигура студио, Георгени (Румунија)

ПАКАО Нине Скоруп, према делу Дантеа Алигијерија, у режији Ивана Леа Лемоа, копродукција Хрватског народног казалишта у Осијеку и Осијечког љета културе (Хрватска)

ОСТАЈЕМ ОСТАТИ документарна драма Емине С. Елор, Јудит Ласло, Бенцеа Салаија и Роберта Ожвара, у режији Габријеле Црнковић

Представа у част награђених НАРКО БАЗА НА СЕЛУ, у режији ауторке Виде Огњеновић, студенти мастер студија Факултета савремених уметности у Београду

НАГРАДЕ

Жири у саставу: књижевник Ласло Блашковић (председник), глумица Јована Балашевић и књижевна преводитељка Ивана Ђурић Пауновић, донео је одлуку о наградама:

Награда за најбољу представу у целини — ЈУГОСЛАВИЈА, МОЈА ДЕЖЕЛА, Гледалишча Копер и Позоришта Приједор

АЛБУ ИШТВАНУ — награда за режију за представу *Несрећни* у извођењу позоришта Фигура студио из Румуније

Два признања за најбољу женску улогу припала су глумицама из представе *Живот се са мношћом поиграо*: САЊИ РИСТИЋ КРАЈНОВ за тумачење Нине и ГОРДАНИ ЂУРЂЕВИЋ ДИМИЋ за улогу старе Вере.

За најбољу мушку улогу награђени су БОРИС ШАВИЈА, који игра Оца Недељка у представи *Југославија, моја дежела*, и ХАЏИ НЕНАД МАРИЧИЋ за улогу Здравка у представи *Берачи снова*.

ГАБРИЈЕЛИ ЦРНКОВИЋ је додељена специјална награда за режију за представу *Остајем остати* у извођењу самосталне продукције групе глумаца из Новог Сада.

Част да понесе прву награду „Милан Гуговић” припала је БИЉАНИ ЂУРОВИЋ за улогу Иванке у представи *Берачи снова*.

9. ШЕКСПИР ФЕСТИВАЛ, ВИЛА СТАНКОВИЋ, ЧОРТАНОВЦИ

Фестивал је одржан од 1. до 4. јула 2022. године. Селектор, оснивач и директор фестивала: проф. др Никита Миливојевић

РЕПЕРТОАР

ХАМЛЕТ према Вилијаму Шекспиру, концепт и режија Валтер Матеини и Ина Брукс, imPerfect Dancers Company (Италија)

УКРОЋЕНА ГОРОПАД Вилијама Шекспира, у режији аутора адаптације, Дејана Пројковског, Градско позориште, Подгорица (Црна Гора)

РОМЕО И ЈУЛИЈА

И ДРУГЕ КАТАСТРОФАЛНЕ ЉУБАВИ према Вилијаму Шекспиру, у режији аутора концепта и текста, Ролфа Алмеа, European Shakespeare Festivals Network (Норвешка)

ХАМЛЕТ

ЕВИДЕНЦИЈА ЗЛОЧИНА ЈЕДНЕ МОНАРХИЈЕ према Вилијаму Шекспиру, у режији ауторке адаптације, Ливије Пандур, Казалиште Марина Држића, Дубровник (Хрватска)

МАГБЕТ Вилијама Шекспира, у режији аутора адаптације, Никите Миливојевића, копродукција Српског народног позоришта, Београдског драмског позоришта, Града театра Будва, Новосадског позоришта и Шекспир фестивала

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

Промоција књиге Никита Миливојевић – Ја овде силазим Оливере Милошевић, изашле у саиздању Академије уметности Нови Сад и Позоришног музеја Војводине

1. ФЕСТИВАЛ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА „ПУБЛИКУМ”, КУЛА

Идејни творац и организатор овог новог фестивала је Каменко Бертић, директор Културног центра Кула, уз подршку општине Кула, док је назив инспирисан Стеријом: „Публикум је први судија, а време путем апелације последњи суд произноси”. Фестивал је одржан од 17. до 21. новембра 2021. године.

РЕПЕРТОАР

СМРТ ЧОВЕКА НА БАЛКАНУ, у режији аутора Мирослава Момчиловића, Народно позориште, Кикинда

ЂЕЛАВА ПЕВАЧИЦА Ежена Јонеска, у режији Иве Милошевић, Народно позориште, Сомбор

АУТОБИОГРАФИЈА Бранислава Нушића, у режији Предрага Штрпца, Српско народно позориште, Нови Сад

ЗЛА ЖЕНА Јована Стерије Поповића, у режији Иве Милошевић, Сцена на српском језику Народног позоришта у Суботици

Представа у част победника

ЖЕНСКО СРЦЕ У ШИЊЕЛУ Милована Витезовића, у режији Мирјане Карановић, трупa „Бити или не бити”, Београд

НАГРАДЕ

Према оцени публике (4,80), победник Фестивала је представа АУТОБИОГРАФИЈА Српског народног позоришта

49. ПОЗОРИШНИ ДАНИ РУМУНА У ВОЈВОДИНИ – ZILELE DE TEATRU ALE ROMÂNILOR DIN VOIVODINA, EDIȚIA A XLIX

Представе су игране без публике. Снимане су и емитоване на Јутјуб каналу Удружења аматерских позоришта Румуна из Војводине у периоду од 3. до 10. октобра 2021. године.

РЕПЕРТОАР

DOAR COPIII CRED ÎN FLUTURI (Само још деца верују у лептире) монодрама у режији ауторке, Корине Троћа, Стража

URSUL (Медвед) А. П. Чехова, у режији аутора адаптације, Маријуса Савуа, Позоришна трупa „Нејка” КУД-а „Михај Еминеску”, Куштиљ

PIŃATA (Пињата), у режији аутора Ремуса Берлова-на, Позоришна трупа „Кону Алеку”, Алибунар

O TRAGEDIE FURTUNOASĂ (Урнебесна трагедија) Душана Ковачевића, у режији Маргарита Еков-јуа, Позоришна трупа „Тодор Крецу Тоша” Дома културе „Дојна” у сарадњи са удружењем „Музич-ка омладина”, Уздин

TREI CLOVNI PE VREMEA COVIDULUI (Три кловна у време Ковида), према делу Матеја Вишњека *Angajare de clovn (Запослење – клоун)*, у режији аутора адаптације, Димитрија Микље, Позоришна трупа Фондације „Хиперион”, Селеуш

REVOLUȚIE LA CASTEL (Револуција у дворцу) Мари-лене Думитреску, у режији Јулијана Урсулескуа, Позоришна трупа Удружења за румунску уметност и културу „Викентије Петровић Бокалуц”, Торак

BUNĂVESTIRE DE UZDIN – EPIFANIA MARAMORĂCEANĂ (Уздинска Благовест – Епифанија Мраморачка), у режији аутора, Васиља Барбуа, Позоришна трупа удружења „Аве”, Уздин, у сарадњи са аматерском трупом из Мраморка

STEAUA FĂRĂ NUME (Безимена звезда) Михаила Се-бастијана, у режији аутора адаптације, Косте То-варниског, Позоришна трупа Центра за савремену уметност, Николинци

ДАН ВОЈВОЂАНСКОГ МАЂАРСКОГ ГЛУМИШТА

Новосадско позориште – Újvidéki Színház у Но-вом Саду, Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház, Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház и Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház у Суботици, 2001. године донели су одлуку да се 29. октобар обеле-жава као Дан војвођанског мађарског глумишта. Тога дана 1945. године, одржана је прва послерат-

на премијера на мађарском језику, *Плес вештице* Беле Балажа, у режији Ласла Патакија и извођењу Мађарског народног позоришта у Суботици. Жири за доделу Награда „Патакијев прстен” чи-нили су Силард Мезеи, Анико Киш Томин и Андреа Хушњак.

29. октобра 2021. године, у Суботици, поводом Дана мађарске драме, ШАНДОРУ ЛАСЛУ (LÁSZLÓ SÁNDOR), професору на Академији уметности у Но-вом Саду, припала је престижна годишња награда за најбоље глумачко остварење на мађарском јези-ку у Војводини, „Патакијев прстен”, за улогу Клама, у представи *Klamm háborúja* (Кламов рат) Каја Хен-зела, у режији Кинге Мезеи, Народног позоришта – Narodnog kazališta – Népszínház-а у Суботици.

5. ФЕСТИВАЛ „ТЕАТАР ЗА ТЕБЕ! – СЕНЋАНСКИ ПОЗОРИШНИ ДАНИ”, СЕНТА

Фестивал је одржан од 25. до 27. септембра 2021. у саорганизацији са Мађарским театарским друштвом.

РЕПЕРТОАР

Дечје представе
TÜNDÉR LALA (Вила Лала) Магде Сабо, у режији Атиле Меша, Сенћанско мађарско камерно позо-риште, Сента

VITÉZ LÁSZLÓ ÉS AZ ELÁTKOZOTT MALOM (Ласло Витез и проклети млин) Хенрика Кемења, вашар-ско луткарско позориште у режији Ернеа Тапастоа (Tarasztó Ernő), копродукција Камерног позо-ришта из Арада и Подрум позоришта из Сегедина (Мађарска)

Представе за одрасле
PUSKÁS, A MUSICAL (Пушкаш, мјузикл), у режији ау-тора Вајка Сентеа (Szente Vajk), Позориште „Еркел”

A FOGADÓSŃ (Гостионичарка Мирандолина) Карла Голдонија, у режији Тибора Месароша (Mészáros Tibor), Сенћанско мађарско камерно позориште, Сента

JÁTÉK A KASTÉLYBAN (Игра у замку) Ференца Молнара, у режији Ернеа Тапастоа (Tapsztó Ernő), Пондрум позориште, Сегедин (Мађарска)

6. ФЕСТИВАЛ „ТЕАТАР ЗА ТЕБЕ! — СЕНЋАНСКИ ПОЗОРИШНИ ДАНИ”, СЕНТА

Фестивал је одржан од 21. до 24. априла 2022. у сарадници са Мађарским театарским друштвом.

РЕПЕРТОАР

Дечје представе
TÜNDÉR MÍRA (Вила Мира) Марије Хедри, у режији Силвије Крижан, Сенћанско мађарско камерно позориште, Сента

НАМУРIPŐКЕ (Пепељуга) у режији / кореографији Јаноша Мучија (Mucsi János) и Жолта Јухаса (Juhász Zsolt), Уметничка група „Дунав”

Представе за одрасле
FAT PIG (Дебела свиња) Нила Лабуа, у режији Арпада Ивањија (Iványi Árpád), копродукција позоришта „Каринти” и Будапешт Плејхаус (Мађарска)

FRANKIE, A KIRÁLY ÉS A KÁRHOZOTT (Френки, краљ и проклети) Аготе Березки, монодрама Габора Бакоша Киша, у режији Залана Закаријаша

TELJES LÉNYEDDEL, Színházi est Polcz Alaine írásaiból (Читавим својим бићем, Позоришно вече из списка Алена Полца), монодрама Габија Губаша (Gubás Gabi), у режији Фружине Б. Терек (B. Török Fruzsina)

MŰVÉSZET (Уметност) Јасмине Реза, у режији Кинге Мезеи, Сенћанско мађарско камерно позориште, Сента

29. ДАНИ ЛАЗЕ ТЕЛЕЧКОГ, КУМАНЕ

Фестивал је одржан од 7. до 9. октобра 2021. године.

РЕПЕРТОАР

ЛУТАК НЕВАЉАЛКО Јозефа Пера и Леа Спачила, у режији Јована Царана, луткарска представа за децу, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

ОЈ ЖИВОТЕ Јосипа Пејаковића, монодрама у режији и извођењу Бранислава Кнежевића

РАДИОНИЦА СНОВА, представа за децу

СИРОТИ МАЛИ ХРЧКИ Гордана Мићића, у режији Марка Ђурића, Народно позориште, Кикинда

КЛАРА, ДОГОДИЛО СЕ НЕШТО НЕОЧЕКИВАНО, представа за децу у режији Ивана Томашевића, Сцена маска, Шабац

НАГРАДЕ

Награда „Маска Лазе Телечког”, уручена је глумцу БРАНИСЛАВУ КНЕЖЕВИЋУ (Народно позориште, Кикинда) за дугогодишњи допринос позоришној уметности.

УЧЕШЋЕ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ НА ФЕСТИВАЛИМА ВАН ПОКРАЈИНЕ

49. ФЕСТИВАЛ „ДАНИ КОМЕДИЈЕ”, ЈАГОДИНА

Фестивал је одржан од 20. до 27. марта 2023. Селектор: Небојша Брадић
Позоришта Војводине су учествовала са представама:

ТАРТИФ Молијера, у режији Игора Вука Торбице, копродукција Народног позоришта, Сомбор и Српског народног позоришта, Нови Сад

IBI THE GREAT Алфреда Жарија у режији Андраша Урбана, Народно позориште, Сомбор

Пратећи програм

У фоајеу Културног центра постављена је изложба СВА ЛИЦА МИРЕ БАЊАЦ аутора др Зорана Максимовића, саветника Позоришног музеја Војводине, Нови Сад

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Драган Петровић Пеле, Жељко Јовановић (председник) и Борка Голубовић Трџешанин, доделио је следеће награде остварењима из Војводине:

ТАРТИФ, копродукција Народног позоришта, Сомбор и Српског народног позоришта, Нови Сад – Награда „Мија Алексић” за најбољу представу Фестивала

ИГОР ВУК ТОРБИЦА – Статуета „Ђуран” за најбољу режију припала је Игору Вуку Торбици (1987–2020) за поставку *Тартифа*

ДАНИЦА ГРУБАЧКИ – Награда „Никола Милић” за најбољу епизодну улогу, за лик Маријане у представи *Тартиф*

9. „ТЕАТАР У ТВРЂАВИ”, СМЕДЕРЕВО

Фестивал је одржан од 30. јуна до 5. јула 2022. године.

Позоришта Војводине су учествовала са представама:

ФАЛСТАФ – ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ Вилијама Шекспира, у режији Даријана Михајловића, Народно позориште „Стерија”, Вршац

УПОТРЕБА ЧОВЕКА (AZ EMBER ÁRA) Александра Тишме, у драматизацији Федора Шилија и Бориса Лијешевића, у режији Бориса Лијешевића, Нови тврђава театар, Будва град театар, East West Centar, Сарајево и Новосадско позориште, Нови Сад

52. СУСРЕТ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ЛУТАКА СРБИЈЕ

Фестивал је одржан од 2. до 6. новембра 2021. године у Позоришту младих у Новом Саду.

Позоришта Војводине су учествовала са представама:

ПИПИ ДУГА ЧАРАПА Астрид Линдгрен, у режији Веселина Бојдева, Сцена на српском језику Дечјег позоришта, Суботица

A SZÍNHÁZNAK SZERETETTEL (Театру с љубављу), у режији аутора Боња Лунгова и Константина Каракостова, Сцена на мађарском језику Дечјег позоришта, Суботица

НАМУРИЌОКЕ (Пепељуга) Доре Гимеши, према делу Шарла Пероа, у режији Хелге Лазар, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

ПОТРАГА ЗА ПЛАВИМ ЗЕЦОМ, по мотивима истоимене песме Душка Радовића, у режији Емилије Мрдаковић, Позориште младих, Нови Сад

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

Промоција „Нити”, часописа за луткарску уметност, у издању Позоришног музеја Војводине, Нови Сад

НАГРАДЕ

Жири у саставу: глумица Тијана Максимовић, костимографкиња Ирина Сомборац и драмски писац Игор Бојовић (председник), доделили су следеће награде остварењима из Војводине:

У ПОТРАЗИ ЗА ПЛАВИМ ЗЕЦОМ — Гран при за најбољу представу Фестивала

Награда за најбољу режију — ЕМИЛИЈИ МРДАКОВИЋ за представу *Потрага за плавим зецом* Позоришта младих, Нови Сад

Специјална награда за колективно глумачко-анимацијску игру, ансамблу представе А SZÍNHAZNAK SZERETETTEL (Театру с љубављу) Дечјег позоришта, Суботица

Међу пет равноправних глумачких награда, налазе се и:

САША ЛАТИНОВИЋ за улогу у представи *Потрага за плавим зецом* Позоришта младих, Нови Сад
СЛОБОДАН НИНКОВИЋ за улогу у представи *Потрага за плавим зецом* Позоришта младих, Нови Сад

24. МЕЂУНАРОДНИ ЛУТКАРСКИ ФЕСТИВАЛ „ЗЛАТНА ИСКРА”, КРАГУЈЕВАЦ

Фестивал је одржан од 16. до 20. маја 2022. године. Позоришта Војводине су учествовала са представом

ДЕБЕЛА Силвије Шесто, у режији Емилије Мрдаковић, Позориште младих, Нови Сад

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Јацек Милановски (председник), Људмила Константинова Хенсе и Милица Реџић Вулевић, доделио је следеће награде представи:

Награда за глумачко остварење додељује се ИСИДОРУ ВЛЧЕКУ за представу *Дебела* Позориште младих, Нови Сад

Специјална награда за дијалог са тинејџерима додељује се представи ДЕБЕЛА, Позоришта младих, Нови Сад

30. ФЕСТИВАЛ „ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА”, ЗАЈЕЧАР

Фестивал је одржан од 16. до 23. октобра 2021. године.

Позоришта Војводине су учествовала са представом

КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН? Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште, Нови Сад

НАГРАДЕ

Према гласовима и оцени публике, најбоља представа на фестивалу је КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН? Српског народног позоришта, Нови Сад

Од ове године, новинарски жири додељује награду за најбољег младог глумца, а овогодишњи, дакле први, лауреат је СОЊА ИСАИЛОВИЋ којој је признање припало за улогу Џенис Џоплин.

4. ВИМИНАЦИЈУМ ФЕСТ — МИТОВИ СТАРИ И НОВИ, ПОЖАРЕВАЦ

Фестивал је одржан од 21. до 26. јуна 2022. године. Селектор и уметнички директор фестивала: Михајло Несторовић

Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

ТРИ МУСКЕТАРА Александра Гловацки према делу Александра Диме Оца, у режији Даријана Михајловића, Позориште младих, Нови Сад

КОД ВЕЧИТЕ СЛАВИНЕ Момчила Настасијевића, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад
КАШТЕЛ У ЈЕЗЕРУ Нине Плавањац, у режији Марјана Нећака, Народна позориште Сомбор

6. ФЕСТИВАЛ „ПОЗОРИШНО ПРОЛЕЋЕ”, ШАБАЦ

Фестивал је одржан од 4. до 11. октобра 2021. године под слоганом „Да л’ је љубав увек од верности јача?”

Селектор фестивала: Зоран Карајић

Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

АНА КАРЕЊИНА Лава Николајевича Толстоја, у режији Дејана Пројковског, Новосадско позориште, Нови Сад

НАШ ГРАД Торнтон Вајлдера, у режији Мие Кнежевић, Народна позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

БУРА Вилијама Шекспира, у режији Кокана Младеновића, Српско народно позориште, Нови Сад

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Зијах Соколовић, Слађана Килибарда и Ирфан Менсур, доделио је следеће награде војвођанским остварењима:

Награда за најбољу представу — АНА КАРЕЊИНА, Новосадско позориште, Нови Сад

Награда за најбољу режију — ДЕЈАНУ ПРОЈКОВСКОМ, за режију представе *Ана Карењина*, Новосадско позориште, Нови Сад

Награда „Љубиша Јовановић” за најбољу мушку улогу — АРПАДУ МЕСАРОШУ, за улогу Алексеја Вронског у представи *Ана Карењина*, Новосадско позориште, Нови Сад

Награда за најбољу женску улогу — ТИМЕИ ФИЛЕП, за улогу Ане Карењине у представи *Ана Карењина*, Новосадско позориште, Нови Сад

Награде за елементе представе који се посебно издвајају:

МАРКУ ШЕЛИЋУ МАРЧЕЛУ за текст сонгова у представи *Бура*, Српско народно позориште, Нови Сад

АЛЕКСАНДРИ ПЛЕСКОЊИЋ за улогу Стеле у представи *Бура*, Српско народно позориште, Нови Сад
МИЛАНУ КОЛАКУ, за улогу Џорџа Гибса у представи *Наш град*, Народна позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

ИЗВЕШТАЈ НОВИНАРСКОГ ЖИРИЈА

Новинарски жири у саставу: Гордана Мањенчић, Вукица Стругар и Наташа Гвозденовић, доделио је следеће награде војвођанским остварењима:

Награда „Залог за будућност”, која се додељује младом уметнику — АНЂЕЛИ ПЕЋИНАР за улогу Миранде у представи *Бура*, Српско народно позориште, Нови Сад

16. ЈОАКИМФЕСТ, КРАГУЈЕВАЦ

Фестивал је одржан од 8. до 15. октобра 2021. године, по слоганом „Живот после”.

Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

УПОТРЕБА ЧОВЕКА Александра Тишме, у драматизацији Федора Шилија и Бориса Лијешевића, у режији Бориса Лијешевића, Нови тврђава театар, Будва град театар, East West Centar, Сарајево и Новосадско позориште, Нови Сад

AZ ISTENI DZSONI PARÁZNA NAPJAI (Блудни дани Куратог Џонија), према истоименом роману Филипа Грујића, у драматизацији Димитрија Коканова и режији Јоване Томић, копродукција Новосадског позоришта и Стеријиног позорја, Нови Сад

7. ГЛУМАЧКИ ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ „БУЦИНИ ДАНИ”, АЛЕКСАНДРОВАЦ

Фестивал је одржан од 20. до 26. јуна, под слоганом „У корак са временом”.

На фестивалу су учествовале следеће представе војвођанске продукције:

УПОТРЕБА ЧОВЕКА Александра Тишме, у драматизацији Федора Шилија и Бориса Лијешевића, у режији Бориса Лијешевића, Нови тврђава театар, Будва град театар, East West Centar, Сарајево и Новосадско позориште, Нови Сад

УСПАВАНКА ЗА АЛЕКЦИЈУ РАЈЧИЋ Ђорђа Косића, у режији Југа Ђорђевића, Народно позориште, Београд и копродукција Стеријиног позорја и Фондације „Нови Сад – европска престоница културе”

24. ТЕАТАР ФЕСТ „ПЕТАР КОЧИЋ”, БАЊА ЛУКА (РЕПУБЛИКА СРПСКА)

Фестивал је одржан од 4. до 11. јуна 2022. године, под слоганом „Снага земље”.

Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

КОД ВЕЧИТЕ СЛАВИНЕ Момчила Настасијевића, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште и Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

КАШТЕЛ У ЈЕЗЕРУ Нине Плавањац, у режији Марјана Нећака, Народно позориште Сомбор

15. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШТА „ЗЛАТНА ВИЛА”, ПРИЈЕДОР (РЕПУБЛИКА СРПСКА)

Фестивал је одржан од 12. до 16. октобра 2021. године

Позоришта Војводине су учествовала са следећом представом:

ЗЛА ЖЕНА Јована Стерије Поповића, у режији Иве Милошевић, Сцена на српском језику Народног позоришта у Суботици

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Жељко Хубач, Зијах Соколовић (председник) и Томислав Чадеж, доделио је следеће награде војвођанским остварењима:

Најбоља представа Фестивала – ЗЛА ЖЕНА, Сцена на српском језику Народног позоришта у Суботици
Награда за најбољу глумицу – МИЛИЦИ СУЖЊЕВИЋ за улогу Султане у представи *Зла жена*
Награда за ауторску музику, „Далибор Поповић Микша” – ВЛАДИМИРУ ПЕЈКОВИЋУ за ауторски рад у представи *Зла жена*

30. КОТОРСКИ ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШТА ЗА ДЕЦУ, КОТОР (ЦРНА ГОРА)

Фестивал је одржан од 2. до 12. јула 2022. године, под слоганом „Чини да мале ствари постану велике”.

Позоришта Војводине су учествовала са представама:

ГУЛИБЕРОВА ПУТОВАЊА, Браниславе Илић и Нине Плавањац по мотивима романа Џ. Свифта, у режији Кокана Младеновића, Позориште младих, Нови Сад

ДЈЕВОЈЧИЦА СА ШИБИЦАМА Соње Петровић и Мине Петрић по мотивима бајке Х. К. Андерсена, у режији Соње Петровић, Позориште младих Нови Сад, Фестивал еколошког позоришта за децу и младе и Слобода нема цену

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Ружица Реброња, Ива Малешевић и Весна Ивановић, доделио је следећу награду:

Награда за изведбу – КРИСТИНА САВКОВ, за улогу Девојчице у представи *Дјевојчица са шибицама*

36. ФЕСТИВАЛ БУДВА ГРАД ТЕАТАР, БУДВА (ЦРНА ГОРА)

Фестивал је одржан од 7. јула до 21. августа 2022. године, под слоганом „Освајање слободе”.

Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

КРВАВЕ СВАДБЕ Федерика Гарсије Лорке, у режији Игора Вука Торбице, Српско народно позориште, Нови Сад и Будва Град театар (Црна Гора)

КО ЈЕ УБИО ЦЕНИС ЦОПЛИН Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште, Нови Сад

МАКБЕТ Вилијама Шекспира, премијера, у режији Никите Миливојевића, копродукција Српског народног позоришта у Новом Саду, Београдског драмског позоришта, Града театра Будва (Црна Гора), Новосадског позоришта и Шекспир фестивала, Чортановци

ТАРТИФ Жан-Батиста Поклена Молијера, ауторски пројекат Игора Вука Торбице, копродукција Српског народног позоришта у Новом Саду са Народним позориштем, Сомбор (пројекат „Комично у класичном”)

КУС ПЕТЛИЋ Александра Поповића, у режији Милана Нешковића, Драма на српском језику Народног позоришта, Суботица

НАГРАДЕ

Жири Фестивала за доделу награде Бијенала сценског дизајна 2022, у саставу: Радивоје Динуловић, архитекта (Београд, Нови Сад), Филип Јовановски, архитекта, сценограф и визуелни уметник (Скопље, Битољ (Северна Македонија)) и Марко Ботић, драматург, театролог, музичар и позоришни критичар (Загреб, Сплит (Хрватска)) доделили су ову награду представи

КРВАВЕ СВАДБЕ за сценски дизајн представе у целини

46. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ „ДАНИ САТИРЕ ФАДИЛА ХАЏИЋА”, ЗАГРЕБ (ХРВАТСКА)

Фестивал је одржан од 3. до 21 јуна 2022. године. Позоришта Војводине су учествовала са следећом представом:

КУС ПЕТЛИЋ Александра Поповића, у режији Ми-лана Нешковића, Драма на српском језику Народ-ног позоришта, Суботица

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Ксенија Пајић (глумица), Ката-рина Пејовић (драматуршкиња) и Бојана Радовић (новинарка и позоришна критичарка), доделио је следеће награде војвођанском остварењу:

Најбоља представа Фестивала — КУС ПЕТЛИЋ, Драма на српском језику Народног позоришта, Су-ботица

Награда за најбољу глумицу — МИЊА ПЕКОВИЋ за улогу у представи *Кус Петлић*

ФЕСТИВАЛИ И СМОТРЕ АМАТЕРСКИХ ПОЗОРИШТА

9. ПОЗОРИШНИ ДАНИ ЈОВАНА ЂОРЂЕВИЋА, СЕНТА

Фестивал је одржан од 12. до 16. октобра 2021. године. Ове године Фестивал је одржан под сло-ганом „Врати се у позориште” уз поштовање свих прописаних епидемијских мера. Фестивал није такмичарског карактера.

РЕПЕРТОАР

ОНЕ СУ ХТЕЛЕ НЕШТО САСВИМ ДРУГО, у режији Бранка Вучетића, Драмска секција Српског кул-турног центра „Стеван Сремац” Сента

СВЕ О ЖЕНАМА, у режији Александра Бака, Ама-терско позориште „Мирко Таталовић Ћира”, Нова Пазова

БОИНГ–БОИНГ, у режији Бошка Петрова, Новосад-ско аматерско позориште „Шмиранти”

НЕКИ ТО ВОЛЕ ВРУЋЕ, у режији Зорана Ракића, „Театар 5”, Београд

НА ПОВРШИНИ, у режији Наташе Радоњић, Студио глуме „ТЕАТАР 011”, Београд

64. ФЕСТИВАЛ СЦЕНСКОГ СТВА- РАЛАШТВА ДЕЦЕ ВОЈВОДИНЕ — „МАЈСКИ СУСРЕТИ”, ТЕМЕРИН

Сусрети су одржани од 18. до 20. маја 2022. године.

РЕПЕРТОАР

НА КРОВУ СРЕЋЕ, у режији аутора Зорана Раду-ловића, Дом културе Црвенка, Позориште „Стеван Сремац”

КОМАРАЦ Маре Јожа, у режији Јожефа Пастора, МКД „Непкер”, Драмска секција „Tiny Actors” Кула

ДО ПОСЛЕДЊЕГ ШАХА... ДАХА Љубише Ђокића, у режији Золтана Фридмана, Градско позориште Рума, Драмски студио, дечја сцена

СНЕЖАНА И ПАТУЉЦИ / НО–ЛО–ФЕНЕРКЕ Имрета Атиле Ковача, у режији Ивегеш Гизеле, Ансамбл „Prometeus”, Ново Орахово (представа на мађар-ском језику)

ПЕТИ ЛЕПТИР Терезе Јањић (драматизација ро-мана Уроша Петровића), у режији Татјане Дурсун, ОШ „Јован Дучић”, Клек

ЏОН ПИПЛФОКС У ПОТРАЗИ ЗА АРКТИЧКИМ БЛА-ГОМ Бобе Ведрић (адаптација текста Душка Рад-овића), у режији Смиљане Туцаков, Предрага Ка-рањца и Бибе Видрић, Цеком, Зрењанин

ПРИЧЕ ИЗ МЕРЛИНОВОГ ЗАМКА Сање Родић Јан-ковић, у режији Десанке Малешевић, ОШ „Свети Сава”, Житиште

КАД СЕ ВЕШТИЦА ЗАЉУБИ Мире Станишев, у режији Јадранке Бокан, Драмска радионица за децу „Цврчак”, Темерин

РЕПУТАЦИЈА Сташе Петровић, у режији Славице Вучетић, Драмски студио Позоришта младих, Нови Сад

ПРВИ ДЕЈТ Милице Костић, у режији Славице Вучетић, Драмски студио Позоришта младих, Нови Сад

РОНТОМ, БОНТОМ, АЛКОТОМ, „Како је слуга дознао тајну сирена”, естонска народна бајка у режији Имелде Вереш, МКД „Петефи Шандор”, Телечка (представа на мађарском језику)

58. ФЕСТИВАЛА АМАТЕРСКИХ ПОЗОРИШНИХ ДРУШТАВА ВОЈВОДИНЕ,

БАЧКА ПАЛАНКА

Фестивал је одржан од 25. до 31. маја 2022. године.

РЕПЕРТОАР

ALL SHOOK UP!!! (ОДЛЕПИО САМ СКРОЗ) Џоа Дипијетроа, у режији Марије Ратанчић, Гимназијска сцена, Ruma high school theatre Гимназије „Стеван Пузић”, Рума

АУДИЦИЈА Александра Галина, у режији Јована Грујића, Аматерско позориште Ковин

ПУТУЈУЋЕ ПОЗОРИШТЕ ШОПАЛОВИЋ Љубомира Симовића, у режији Александра Бака, Аматерско позориште „Мирко Таталовић Ћира”, Нова Пазова

ВИНА (Кривица) Небојше Ромчевића, у режији Владимира Нађ-Аћима, Драмски студио „АРТ” Дома културе Руски Крстур

НЕКА БУДЕ АНОНИМНО, групни ауторски пројекат, у режији Сташе Блечић и Теодоре Марчета, Креативни центар „АРТЕЉЕ”, Инђија

ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА Бранислава Нушића, у режији Игора Павловића, Дом културе Црвенка, Позориште „Стеван Сремац”

РОЂЕНЕ, у режији аутора Цветина Аничича, Аматерско позориште „Бранислав Нушић” Културно-образовног центра Шид

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Љубислав Мајера, редитељ (председник), Предраг Момчиловић, глумац и Предраг Ђурић, редитељ, донео је одлуку о наградама:

Похвала за посвећен рад са младима додељује се ЦВЕТИНУ АНИЧИЋУ

Похвале за глумачка остварења додељују се: Ансамблу Креативног центра представе *Нека буде анонимно*

МИЛИЦИ МИТРОВИЋ за улогу Силвије у представи *Одлепио сам скроз*

МАРИЈИ ЋОРДА за улогу Лорен у представи *Одлепио сам скроз*

ЦВИЈЕТИ ЈОВАНОВИЋ МУЧАЛИЦА за улогу Симке у представи *Ожалошћена породица*

ОЛИВЕРИ СТЕФАНОВИЋ за улогу Варваре Волкове у представи *Аудиција*

БОЈАНИ УРОШЕВИЋ за улогу Гине у представи *Путујуће позориште Шопаловић*

ЈАКИМУ ВИНАЈИ за улогу Браце у представи *Вина*

Дипломе за епизодну улогу додељује се: КАТАРИНИ ДРАГИШИЋ за улогу Матилде у представи *Одлепио сам скроз*

СПАСОЈУ МИЛИЋУ за улогу Милуна у представи *Путујуће позориште Шопаловић*

Диплома педагошки рад додељује се: МАРИЈИ РАТАНЧИЋ за представу *Одлепио сам скроз*

ТЕОДОРИ МАРЧЕТА за представу *Нека буде анонимно*
СТАШИ БЛЕЧИЋ за представу *Нека буде анонимно*

Диплома за сценски говор додељује се представи *Путујуће позориште Шопаловић* и представи *Вина*

Диплома за музику додељује се: оркестру у представи *Одлепио сам кроз*

Диплома најбољи костим додељује се: представи *Путујуће позориште Шопаловић*

Диплома најбољу сценографију додељује се: представи *Путујуће позориште Шопаловић*

Награда за визуелни дизајн представе додељује се: представи *Ожалошћена породица*

Равноправне диплома за најбоља глумачка остварења додељују се:

АДРИЈАНИ НАЂ за улогу Гоце у представи *Вина*

НАЂИ БОРОВИЋ за улогу Натали/Ед у представи *Одлепио сам кроз*

ЗОРАНУ РАДУЛОВИЋУ за улогу Агатона у представи *Ожалошћена породица*

ГОРДАНИ МЕШТЕР за улогу Сарке у представи *Ожалошћена породица*

Диплома најбољем редитељу додељује се АЛАК-САНДРУ БАКУ за представу *Путујуће позориште Шопаловић*

Дипломе за три најбоље представе, које стичу право учешћа на Републичком фестивалу аматерских позоришта Србије додељују се:

Треће место

ALL SHOOK UP!!! (ОДЛЕПИО САМ СКРОЗ) Џоа Дипијетроа, у режији Марије Ратанчић, Гимназијска сцена, Ruma high school theatre Гимназије „Стеван Пузић”, Рума

Друго место

ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА Бранислава Нушића, у режији Игорa Павловића, Дом културе Црвенка, Позориште „Стеван Сремац”

Прво место

ПУТУЈУЋЕ ПОЗОРИШТЕ ШОПАЛОВИЋ Љубомира Симовића, у режији Александра Бака, Аматерско позориште „Мирко Таталовић Ћира”, Нова Пазова

63. РЕПУБЛИЧКИ ФЕСТИВАЛ АМАТЕРСКИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ, КУЛА

Фестивал је одржан од 17. до 24. јуна 2022. године у Кули

РЕПЕРТОАР

БАЈКА О ПОЗОРИШТУ Владимира Ђурђевића, у режији Душка Ашковића, Позориште „Раша Платовић”, Уб

ПОЛА ПОЛА Милене Богавац, у режији Тијане Петровић, Дом културе Прокупље, Аматерско позориште „Хранислав Драгутиновић”

ШТА ЈЕ БИЛО, ДЕДА? групни ауторски пројекат, у режији Павла Јеринића, Студио „БИС”, Београд

СПСКА ДРАМА Сенише Ковачевића, у режији Милоша Милошевића, Удружење грађана „Трстеничко позориште”, Драмски атеље КУД-а „Вук Караџић”, Грабовац

ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА Бранислава Нушића, у режији Игорa Павловића, Дом културе Црвенка, Позориште „Стеван Сремац”

МРЕШЋЕЊЕ ШАРАНА Александра Поповића, у режији Дејана Цицмиловића, Центар за културу „Масука”, Велика Плана

ПУТУЈУЋЕ ПОЗОРИШТЕ ШОПАЛОВИЋ Љубомира Симовића, у режији Александра Бака, Аматерско позориште „Мирко Таталовић Ћира”, Нова Пазова

ALL SHOOK UP!!! (ОДЛЕПИО САМ СКРОЗ) Џоа Дипијетроа, у режији Марије Ратанчић, Гимназијска

сцена, Ruma high school theatre Гимназије „Стеван Пузић”, Рума

НАГРАДЕ

Стручни жири у саставу Александар Волић (редитељ), Слободан Радовић (редитељ) и Миљан Војновић (глумац и драмски педагог), доделио је следеће награде:

Прво место и Златну плакету добила је представа СРПСКА ДРАМА Удружење грађана „Трстеничко позориште”, Драмски атеље КУД-а „Вук Караџић”, Грабовач

Друго место и Сребрна плакета припала је представи ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА, Дом културе Црвенка, Позориште „Стеван Сремац”

Треће место и Бронзану плакету је освојила представа МРЕШЋЕЊЕ ШАРАНА, Центар за културу „Масука”, Велика Плана

Глумачке награде

ДУШАН ЈОВИЋ је добио награду за најбољег глумца за улогу Обрада Срећковића у представи *Српска драма*

ЈЕЛЕНА СТОЈАДИНОВИЋ је добила награду за главну женску улогу за улогу Мице у представи *Мрешћење шарана*

АНДРЕЈ ЈОВАНОВИЋ добио награду за мушку епизодну улогу војника ЈНА, Милана Јовановића, у представи *Српска драма*

ГОРДАНА ЈЕЛИЋ МЕШТЕР је добила награду за епизодну женску улогу Сарке у представи *Ожалошћена породица*

Награду за најбољу режију је добио МИЛОШ МИЛОШЕВИЋ ШИКА за режију представе *Српска драма*

Награда за сценски говор – ансамбл представе СРПСКА ДРАМА

ВАСИЛИЈЕ ПЕТРОВИЋ – награда за најбољу сценографију, за представу *Српска драма*

На 65. Фестивал фестивала у Требињу који се одржава од 20. до 26. јула 2022. године, пласирале су се представе *Српска драма* и *Ожалошћена породица*.

25. СУСРЕТ АМАТЕРСКИХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОЂАНСКИХ МАЂАРА, САЈАН

Сусрет је одржан од 15. до 24. октобра 2021. године у организацији Уметничког удружења „Ади Ендре” у Сајану, Културног савеза војвођанских Мађара у Суботици и Завода за културу војвођанских Мађара у Сенти.

РЕПЕРТОАР

Viktória (Викторија) Пала Абрахама (Ábrahám Pál), у режији Јожефа Молнара (Molnár József), Културно–уметничко друштво „Шандор Петефи”, Позоришна група „Јожеф Штурц”, Купусина

KAKUK MARCI (Какук Марци), Јожија Јенеа Тершанског (Tersánszky Józsi Jenő), у режији Акоша Хајверта (Hajvert Ákos), Мађарско културно–уметничко друштво Фекетића, Позоришна група „Шома”, Фекетић

OSCAR (Оскар) Клода Манијера (Claude Magnier), у режији Иштвана Фокија (Foki István), Позоришна трупа Културно–уметничког друштва Бездана „Шандор Петефи”, Бездан

TISZTA SZÍVVEL (Отвореног срца), у режији ауторке Жуже Калмар и Илдико Арнолд, Палићки позоришни грунд, Мађарско културно–уметничко друштво „Палић”, Палић

DISZNÓJÁTÉK (Игра свиња) Габора Цакоа (Czakó Gábor), у режији Шандора Кираља (Király Sándor), Културно удружење „Јединство”, Позоришна трупа „Јожеф Атила”, Кикинда

AZ ÜVEGCIPŐ (Стаклена ципела) Ференца Молнара (Molnár Ferenc), у режији Габријеле Црнкович (Crnkovity Gabriella), Аматерско позориште „Мара”, Бачка Топола

AZ ELNÖK SZERELMEI (Љубави председника) Мира Гаврана, у режији Лилијане Ивановић, Аматерско позориште „Мадач“, Зрењанин

TYÚKLÉTRA (AVAGY MI CSOROG A NYAKUNKBA) (Кокошје мердевине (Шта нам цури низ врат)) Золтана Рокуша (Rókus Zoltán), у режији Шандора Ласла, Позоришна трупа „Играјмо се“ Мађарског културно-уметничког друштва „Карољ Сирмаи“, Темерин

MENYEGZŐ (Свадба), ауторство ансамбла, у режији Анико Томин Киш (Tomín Kis Anikó) и Тамаш Олах (Oláh Tamás), „Заједно са тобом за њих“, удружење за заштиту права и пружање помоћи особама са менталним и физичким тешкоћама у развоју, трупа „Срећковићи“, Кањижа

GANÉDOMB (Ђубриште) Ференца Керија (Kéri Ferenc), у режији Ержебет Лацко Фаркаш (Lackó Farkas Erzsébet), Позоришна секција културно-уметничког друштва „Петефи Шандор“, Тоба

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Розалија Брешћански Борош (Brestyánszki Boros Rozsi), списатељица и драматуршкиња у Народном позоришту у Суботици, Арон Балаж (Balázs Áron), глумац и асистент на Академији уметности у Новом Саду и Валерија Агоштон Прибила (Ágoston Pribilla Valéria), професорица мађарског језика и књижевности, одлучио је о следећим наградама:

Награда „Ласло Патаки“ (Pataki László) за најбољу представу у традиционалним оквирима, додељена је представи TYÚKLÉTRA (AVAGY MI CSOROG A NYAKUNKBA) (Кокошје мердевине (Шта нам цури низ врат))

Награда „Роберт Бамбах“ (Bambach Róbert) за најбољу представу која трага за новим формама, додељена је представи TISZTA SZÍVVEL (Отвореног срца)

Награда „Бела Гараи“ (Garaý Béla) за анимирање публике, додељена је представи VIKTÓRIA (Викторија)

Награда „Ласло Силађи“ (Szilágyi László) за најбољу мушку улогу, додељена је ТИВАДАРУ САНТОУ (SZÁNTÓ TIVADAR) за улогу Јошке у представи Ganédomb (Ђубриште)

Награда „Ибоја Ференци“ (Ferenczi Ibolya) за најбољу женску улогу, додељена је ДОРИ ФЕКЕТЕ (FEKETE DÓRA) за улогу Ирме у драми *Az üvegcsipő* (Стаклена ципела)

Награда „Иштван Нађ“ (Nagy István) за најбољу споредну мушку улогу, додељена је ИВАНУ ЦУЦИЋУ (CUCITY IVÁN), за улогу Бојњика у представи Kakuk Marci (Какук Марци)

Награда „Пири Мађар“ (Magyar Piri) за најбољу споредну женску улогу, додељена је ИЛДИКИ ПЕТРО (PETRO ILDIKÓ) за улогу у представи Tyúklétra (avagy mi csorog a nyakunkba) (Кокошје мердевине (Шта нам цури низ врат))

Награда Роберт Санто (Szántó Róbert) за најлепши сценски говор, додељена је НОИ ПАЛМИ ВАЈДА (VAJDA NOA PÁLMA) за улогу у представи Kakuk Marci (Какук Марци)

Остале награде

Специјалну награду гостовања на сцени „Јадран“ Драмe на мађарском језику Народног позоришта у Суботици, жири је доделио представи TYÚKLÉTRA (AVAGY MI CSOROG A NYAKUNKBA) (Кокошје мердевине (Шта нам цури низ врат)) Позоришне трупе „Играјмо се“ Мађарског културно-уметничког друштва „Карољ Сирмаи“ из Темерина

Награду публике за најбољу представу освојила је представа DISZNÓJÁTÉK (Игра свиња) Позоришне трупе „Јожеф Атила“ из Кикинде

Ђачки жири је најбољом представом прогласио представу TYÚKLÉTRA (AVAGY MI CSOROG A NYAKUNKBA) (Кокошје мердевине (Шта нам цури низ врат)) Позоришне трупе „Играјмо се“ Мађар-

ског културно–уметничког друштва „Карољ Сир-маи” из Темерина

Национално веће мађарске националне мањине доделило је награду гостовања по руралним срединама представи TŰŰKLÉTRA (AVAGY MI CSOROG A NYAKUNKBA) (Кокошје мердевине (Шта нам цури низ врат)) Позоришне трупе „Играјмо се” Мађарског културно–уметничког друштва „Карољ Сир-маи” из Темерина

Специјалну награду Позоришта „Деже Костолањи”, гостовање на њиховој матичној сцени, додељена је представи DISZNÓJÁTÉK (Игра свиња) Позоришне трупе „Јожеф Атила” из Кикинде

53. ДРАМСКИ МЕМОРИЈАЛ „ПЕТАР РИЗНИЧ ЂАЂА” – ДРАМСКИ МЕМОРИЈАЛ ПЕТРА РИЗНИЧА ДЈАДИ, РУСКИ КРСТУР

Меморијал је одржан од 20. новембра до 3. децембра 2021. године.

РЕПЕРТОАР

ЕНИГМА ДЈАЂА (Енигма Ђађа), у режији аутора Славка Ороса, Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа”, Руски Крстур

СОН ШМИШНОГО ЧЛОВЕКА (Сан смешног човека) Ф. М. Достојевског, у режији Владимира Нађа, Дом културе Руски Крстур, Драмски студио „АРТ”, Руски Крстур

ВИНА (Кривица) Небојше Ромчевића, у режији Владимира Нађа, Дом културе Руски Крстур, Драмски студио „АРТ”, Руски Крстур

СКОРЕЈ ЈАК КОГУТ ЗАКУКУРИКА (Пре него што петао закукуриче) Ивана Буковчана, у режији Славка Винаја, Драмски студио Русинског културног центра (копродукција са Русинским народним позориштем „Петар Ризнич Ђађа”), Нови Сад

ВИВОЛАМ ВАМ ТАЈНУ (Открићу вам тајну) Беноа Копеа, у режији Ксеније Бођанец, Основна школа „Петро Кузмјак”, Руски Крстур (представа за децу)

МЕШАЧКОВО СЛИЗИ (Месечеве сузе) Ирине Харди Ковачевић, у режији Вларимира Нађа, Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа”, Руски Крстур (представа за децу)

Меморијал није такмичарског карактера, осим што публика проглашава најбољег глумца сваке представе.

65. ФЕСТИВАЛ ФЕСТИВАЛА, ТРЕБИЊЕ, РЕПУБЛИКА СРПСКА

Фестивал је одржан од 20. до 26. јула 2022. године. Аматерска позоришта Војводине су учествовала са представом

ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА Бранислава Нушића, у режији Игора Павловића, Дом културе Црвенка, Позориште „Стеван Сремац”

НАГРАДЕ

Стручни жири Фестивала у саставу: Димитрије Јовановић, редитељ из Београда, (председник жирија), мр Трајче Кацаров, драматург из Штипа и др Немања Савковић, редитељ из Београда, донели су одлуку о наградама аматерским позориштима Војводине:

Награда „Златна маска” за најбољу сценографију додељује се ИГОРУ ПАВЛОВИЋУ за сценографију у представи *Ожалошћена породица Позоришта „Стеван Сремац”* из Црвенке,

Награда „Златна маска” за најбољу женску улогу додељује се ГОРДАНИ ЈЕЛИЋ МЕШТЕР за улогу Сарке у представи *Ожалошћена породица Позоришта „Стеван Сремац”* из Црвенке-

остале институције и организације

СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ

21000 Нови Сад, Змај Јовина, 22/1

Тел.: 021 523 161

Факс: 021 6616 976

Е-маил: doccentar@pozorje.org.rs

www.pozorje@org.rs

ИСТОРИЈАТ УСТАНОВЕ

Као стални фестивал националне драме и позоришта такмичарског карактера, Стеријино позорје установљено је 1956, у оквиру обележавања 150-годишњице рођења и 100-годишњице смрти великог српског комедиографа Јована Стерије Поповића. У дефинисању програма и статуса Стеријиног позорја учествовале су најистакнутије личности тадашњег друштва, културе и уметности. У првом Одбору Стеријиног позорја (Градско веће Новог Сада, 29. март 1956) били су, међу осталима, Јосип Видмар (председник), Иво Андрић, Милан Богдановић, Бранко Гавела, Велибор Глигорић, Димитар Кјостаров, Младен Лесковац, Вељко Петровић, Томислав Танхофер, Радомир Радујков, Милош Хаџић... Тада су јасно артикулисани програмски циљеви: кроз стални фестивал националне драме и остале делатности институције унапредити позоришну уметност и стимулисати развој домаће драмске књижевности.

ОРГАНИЗАЦИОНА СТРУКТУРА

Стеријино позорје има 11 извршилаца у четири организационе јединице у складу са Статутом и Правилником о организацији и систематизацији послова у Стеријиним позорју: Фестивалски центар са сектором за позоришну међународну сарадњу, Документационо-истраживачки центар, Издавачки центар и Општа служба.

ДЕЛАТНОСТ УСТАНОВЕ

Поред организације и реализације најзначајнијег театарског фестивала у нашој земљи, Позорје је активно и у издавачкој делатности, кроз објављивање књига из области историје и теорије позоришта, те часописа *Сцена*, једног од најреlevantнијих позоришних часописа у Европи који континуирано излази од 1965. године. Документационо-истраживачки центар Стеријиног позорја објављује јединствену публикацију *Годишњак позоришта Србије*, без којег није могуће замислити озбиљније истраживање театарске уметности на овим просторима. Наш документациони центар поседује богате колекције од преко 1500 рукописних драмских дела, близу 7000 позоришних плаката и више од 40000 фотографија, а већ неколико година ради се на дигитализацији ове грађе. У склопу овог центра формиран је научни тим од сарадника са Академије уметности у Новом Саду, Филозофског факултета Нови Сад, Матице

српске, Позоришног музеја Војводине, чији се научно–истраживачи рад презентује у Зборнику радова. Међународна сарадња Позорја резултирала је бројним интернационалним програмима, од гостовања представа из двадесетак земаља, *Међународног симпозијума позоришних критичара и театролога* који се већ 49 година одржава сваке треће године у склопу нашег фестивала, тријеналне изложбе *Позориште у фотографској уметности*, под покровитељством Светске асоцијације фотографа, на којој је до сада учествовало неколико стотина фотографа из целог света, до међународних копродукција представа у којима је Стеријино позорје учествовало. Од 2007. године Стеријино позорје редовно расписује Конкурс за оригинални домаћи драмски текст у циљу испуњавања основне мисије институције – развој, афирмација и промоција домаће драмске књижевности и позоришне уметности. Позорје је од 2006. године копродуцент представа насталих по делима наших аутора, које су реализоване у Српском народном позоришту, Народном позоришту Београд, Југословенском драмском позоришту, Атељеу 212, Народном позоришту Ужице, Народном позоришту Ниш, Народном позоришту Кикинда, Народном позоришту

67. СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ 2022.

„ЗЛУ ВРЕМЕНУ, УПРКОС”

Извештај селектора, др Миливоја Млађеновића

Извесно је да никад није било толико неизвесних ситуација у историји Стеријиног позорја (некада Југословенских позоришних игара) као што је то било у овој сезони. [...] Пандемија је ослабила имунитет позоришног организма. [...] Тако је вирус индиректно диктирао и драмско писмо: налагао писцима које теме да опсервирају, како да удесе радњу, колико ликова да уведу у драму. Међу тим малим позоришним облицима су и врло успеле представе (*За сада је све ок*, ауторски пројекат Снежане Тришић и ансамбла Крушевачког позоришта, па чак и монодрамска форма *Чај са Кублајканом* Саше Радоњића у извођењу Југослава Крајнова). [...] Вео-

ма битна одлика овогодишње продукције српских позоришта је и извесна али константна доза аутореференцијалности и то не само на плану позоришних представа него позоришта као целовитог организма. У свим представама као да се чује поклич *Злу времену, упркос!* Српско позориште постоји и делује, оно је „устук свакој злости” као у бесмртној песми Лазе Костића.

Овакав став потврђује и чињеница да је у српским позориштима у претходном селекционом поступку изведено четрдесет представа по текстовима српских драмских писаца. Међу њима је чак двадесет пет праизведених дела, што је знак оптимизма кад је реч о домаћој драми. Осим изванредних представа одабраних у такмичарски прогам Фестивала, чврсто сам уверен да би, по значају и естетским вредностима, још најмање три представе могле ући у круг одабраних позоришних остварења, а стандарде уметнички вредних остварења који могу подстаћи на озбиљан дијалог позоришних стручњака задовољава више од половине изведених представа, што је знак узнапредовале самосвести наших позоришних управа.

Приметно је да у недостатку савремених драмских дела позоришта посежу не толико за провереним традиционалним драмским делима, него за удешавањем романескних творевина за позорницу. Тако су узорне драматизације романа запремиле половину овогодишње такмичарске селекције. Такав тренд присутан је у репертоару позоришта у Србији и земаља у региону, те се чини да би опису садашег стања савременог драмског текста сасвим одговарала максима *Друштво у драматизованом роману*, као парафраза чувеног дела Владимира Стаменковића *Позориште у драматизованом друштву*. Уочава се и доминација ауторских пројеката и колективни рад. Тако настају вредна и раскошна позоришна остварења, али се отвара и питање ауторства, творца који је дао коначан облик, чврстину, снагу, мисао представе. Представе изведене према делима савремених домаћих драмских писаца потврђују да су наша позоришта у стању да одговоре на све изазове времена у коме живе. Драмски писци тражили су

и налазили грађу у дубини и тами националног искуства, у свету који их окружује, у свом интимном свету, или проучавањем света и у конфронтацији с њим, у разоткривању његових тајни. [...]

Кад говоримо о заступљености дела српских драмских писаца у иностранству, она су због дејства пандемије ређе присутна у репертоару (уопште нису, или једва да су радила позоришта у Словенији, Северној Македонији, Црној Гори), тако да ослонац у овогодишњој селекцији Кругови налазимо у представама из Хрватске и Босне и Херцеговине. Иначе, приметно је да је позоришна ситуација у региону, раније окракатерисана као „југоносталгична”, све више замењена ознакама отворено „југословенског” или „постјугословенског” духа. Драмски писци, редитељи, драматурзи све су више ангажовани у државама региона, учествују у заједничким пројектима. Жарка жеља за радом одржала је српски театар.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМИ

Приче с малог одмора

Представљање пројекта промоције и афирмације српског драмског стваралаштва за децу и младе Презентација, разговор и сценска читања одломака из драмских комада

Организатор: ASSITEJ Србија

Аутори: Ирина Субаков, Милица Недељковић, Сташа Петровић, Павле Лазаревић, Мина Ћирић, Кристина Бојанић

Приче с малог одмора је наслов пројекта који представља серију збирки кратких драмских текстова за децу. Ови мали комади нису само намењени деци, већ су и настали кроз сарадњу са децом и заједнички рад младих драмских писаца, ученика основних школа и Удружења ASSITEJ Србија.

Изложба ликовних радова деце и омладине Србије „Сцена, маска, костим, лутка”

„Хероине глумишта”

Организатори: Центар за ликовно васпитање деце и омладине Војводине и Стеријино позорје

Циљ ове изложбе је да се путем позоришне умет-

ности деца мотивишу за ликовно изражавање и обрнуто, те на тај начин утиче на развој естетске и креативне дечје личности. Деци и младима се овом изложбом ствара прилика да упознају свет позоришта, и указује могућност стварања кроз игру и учење.

Округли сто: О дијалогу између сцене и њених „бочних страна”

Организатори: Сцен (Центар за сценски дизајн, архитектуру и технологију), Департман за архитектуру и урбанизам, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду

Модератори: Романа Бошковић Живановић и Радивоје Динуловић

ДАНИ КЊИГЕ И СЕЋАЊЕ НА МИЛЕТУ РАДОВАНОВИЋА

22, 24. и 25. јун

Издавачки центар Стеријиног позорја за овогодишње Дане књиге креирао је тродневни програм у којем ће бити представљена нова издања Стеријиног позорја и издања других издавачких кућа.

Први термин традиционалног програма једним делом биће посвећен Милети Радовановићу (1935—2021). Од 1985. до 2003. био је директор Стеријиног позорја. Своја сећања на личност и дело Радовановића изнеће Мирослав Мики Радоњић, актуелни директор Стеријиног позорја и Александар Милосављевић, дугогодишњи сарадник Стеријиног позорја. У истом термину главни уредник Милош Латинковић презентоваће нове свеске часописа „Сцена”, бројеве 1 и 2/2021. и занимљиве теме којима обилују нови бројеви.

Други термин резервисан је за нова издања Стеријиног позорја. Едиција „Синтезе” обогаћена је књигом Наташе Делач Кончаревић *Женска драма и (мушко) друштво. Статус жене у друштву и уметности на примеру драма Милене Марковић, Маје Пелевић и Милене Богавац* и књигу Миливоја Млађеновића *Интертекстуална плетисанка. О конституцији лика Лазе Костића* (Едиција „Експозиција”)

Трећи термин представља издања других издавача. Из издавачке продукције Српског народног позоришта издвојен је нови број часописа „Позориште” у чијој је жижи 160 година Српског народног позоришта.

Издавач Центар за културу, образовање и информисање „Градац” из Рашке књигом Небојше Брадића *Пут до позоришта* покреће едицију „Рашке духовне свечаности”.

КОНКУРС ЗА ОРИГИНАЛНИ ДОМАЋИ ДРАМСКИ ТЕКСТ 2020/21.

Одлука жирија конкурса Стеријиног позорја за оригинални домаћи драмски текст 2020/21.

Жири у саставу Спасоје Ж. Миловановић (председник), Мирко Демић и Игор Бурић донео је једногласну одлуку да се за најбољи савремени домаћи драмски текст за 2020/21. прогласи остварење *Ф 1001 или процепи* аутора под шифром ПЕРСЕФОНА. Накнадним увидом у разрешење шифре утврђено је да је ауторка награђеног текста Милица Амићић.

КОПРОДУКЦИЈЕ

Стеријино позорје је у копродукцији са Народним позориштем Приштина са седиштем у Грачаници поставило представу *‘Ајдуци* Јована Стерије Поповића у режији Анђелке Николић, а са Новосадским позориштем драматизацију романа *Блудни дани куратог Џонија* Филипа Грујића у режији Јоване Томић. Награђени комад Ђорђа Косића са конкурса Позорја *Успаванка за Алексију Рајчић* чија је реализација започела крајем 2021. имаће премијеру у априлу 2022. у Народном позоришту Београд.

МЕЂУНАРОДНИ ЦЕНТАР

Међународна сарадња

Бојана Тања је уредница за Међународне програме Стеријиног позорја.

2021. године учествује у организацији и реализацији 66. Стеријиног позорја као и у припремама за наредни фестивал који ће се одржати 2022. године.

ДОКУМЕНТАЦИОНОИСТРАЖИВАЧКИ ЦЕНТАР СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА

Програмски циљеви и задаци

Документационоистраживачки центар Стеријиног позорја је у 2021, у складу са програмским циљевима и задацима Стеријиног позорја, систематски истраживао, прикупљао, обрађивао, чувао и публиковао документацију, документациону грађу и податке о позоришту и драми. Истодобно, Центар је пружао различите облике услуга за потребе научно-истраживачког рада и давао податке и информације о позоришту и драмској књижевности институцијама, организацијама и појединцима из земље и иностранства.

Садржај, карактер и методе рада Центра карактерише примена савремених метода и средстава истраживања, прикупљања, обраде, заштите и коришћења позоришне документације и података.

САКУПЉАЊЕ И ОБРАДА ПОЗОРИШНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ И ПОДАТАКА

Архивски фонд

У 2021. години истражена је, сакупљена, обрађена и на одговарајући начин похрањена грађа и документи о драмском, оперском и балетском репертоару српских позоришта за позоришну сезону 2019/2020. и документи, грађа и подаци о великом броју позоришних фестивала и манифестација за 2021.

Поред ове грађе, докумената и података, истражен је и прикупљен и део докумената и грађе о репертоару српских позоришта и позоришних фестивала за текућу 2020/2021. позоришну сезону. Хемеротека

Збирка садржи преко 68.383 штампаних написа о премијерама, фестивалима, позоришном животу Србије. Актуелне вести преузимамо од електронских медија, те се, уз дигиталну форму, одређени број наслова и штампа. За прикупљање новинских наслова ангажован је клипинг центар Србије Ninamedia.

Збирка штампаног позоришног материјала

У 2021. сакупљено је 94 примерака различитог

штампаног позоришног материјала: програми драмских, оперских и балетских представа, каталози и билтени позоришних фестивала и позоришних манифестација, програми – најаве репертоара позоришта и разни други штампани информативни и пропагандни материјали. Збирка садржи преко 20.000 примерака.

Збирка позоришног плаката

Сакупљена су 72 примерка идејних и реализованих решења позоришних плаката, плаката српских професионалних позоришта и позоришних манифестација.

Збирка тренутно садржи 6.514 позоришних плаката.

Збирка рукописних драмских дела

У 2021. приспела су 1.099 примерака драмских дела уз материјал потребан за објављивање Годишњака позоришта Србије, за потребе Фестивала и за конкурс Стеријиног позорја за оригинални домаћи драмски текст. Тренутно је у електронском формату доступно 1.776 текстова.

Збирка рукописних драмских дела садржи 1.737 штампаних примерака рукописних драмских дела, односно драматизација и адаптација.

Збирка позоришне фотографије

У збирку позоришне фотографије у 2021. приспело је 3.089 фотографија. Збирка сада садржи 52.121 фотографије позоришних манифестација, догађаја и портрета позоришних стваралаца. Од приспелих фотографија у 2021. израђено је и у албуме похрањено 200 фотографија, а остатак се чува у електронској форми. Шестина укупног броја је дигитализована.

Збирка снимака позоришних представа

У архиви Документационоистраживачког центра похрањују се снимци представа које позоришта достављају као фестивалски материјал, те снимци свечаног отварања Фестивала и догађаја који су у вези са Позорјем. Фонд Центра је у 2021. постао богатији за 34 видео записа, те сад броји 648 DVD-а.

ИСТРАЖИВАЊЕ И АНАЛИТИЧКА ОБРАДА ПОЗОРИШНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Годишњак позоришта Србије

Годишњак позоришта Србије је резултат систематског рада Центра на истраживању, обради и публиковању позоришне документације, односно аналитичке обраде дела Базе података о српском позоришту. Четрдесета свеска Годишњака, као и претходне, садржи све релевантне податке о репертоару професионалних позоришта за сезону 2018/2019, податке о српским позоришним фестивалима за 2018, одељак Академије и факултети, Позоришни музеји и Документационоистраживачки центар, Селективну библиографију о позоришту и драми у 2019, те индексе аутора извођених дела, учесника у инсценацији и наслова представа.

Идеја о формирању Позоришног института Србије, где би Документационоистраживачки центар Позорја био база и имао незаобилазну улогу у конституисању Института као независне установе наставља свој развој и утемељење. У сарадњи са Позоришним музејом Војводине, покренуто је научно истраживање које је подразумевало ангажман десетак стручних сарадника са Академије уметности у Новом Саду, Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду и из Матице српске, чиме је први научни пројекат *Стерија на позоришним сценама Новог Сада и Војводине (од оснивања Стеријиног позорја до данас)* успешно реализован 2016, а наредне године и пројекат *Савремени српски драмски текст на Стеријиним позорју (од оснивања Позорја до данас)*. Сарадња ће бити проширена и на друге институције у земљи (Факултет драмских уметности Београд, Позоришни музеј Србије). Резултати истраживања објављени су у Зборнику радова, чиме је у потпуности био заокружен научно-истраживачки карактер пројекта. Крајем 2018. објављен је наредни Зборник – *Српска међуратна драма на Стеријиним позорју*, а потом, у 2019, покренуто ново истраживање под насловом *Српска драмска баштина на маргинама сцене* у којем учествује тринаесторо сарадника-истраживача, што је про-

праћено и редовним објављивањем Зборника радова. У октобру 2020. почела је реализација другог дела истраживања *Српска драмска баштина на маргинама сцене*, која је продужена и током 2021. Објављен је и зборник *Српска драмска баштина на маргинама сцене II*.

РАЗВОЈ АПЛИКАЦИЈЕ ЗА ГОДИШЊАК ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ

За припрему садржаја Годишњака користи се апликација Годишњак коју су израдили стручњаци са Природно–математичког факултета у Новом Саду 1990. Апликација омогућува овлашћеним лицима Документационоистраживачког центра Стеријиног позорја унос и ажурирање потребних података које у слободном формату, најчешће на папиру, добијају од позоришта.

У 2021. апликација је у потпуности завршена и доступна је на сајту Стеријиног позорја.

ИЗДАВАЧКИ ЦЕНТАР

Издавачки центар је у 2021. реализовао сва планирана издања за фестивал Стеријино позорје, као и већину издања према програму рада који је предложио уредник др Зоран Ђерић – периодичне публикације: *Цена*, издање на српском језику (четири свеске); едиција „Синтеза”: Дејан Петковић, *Постдрамско у поетици Александра Поповића*; едиција „Драматуршки списи”: Јован Љуштановић, *Позориште кроз зечје уши*. Приредила Горица Радмиловић; едиција „Експозиција”: Виолета Голдман, *Визуелно мишљење у креативном процесу глумца*. Зборник радова *Српска драмска баштина на маргинама сцене (II)* реализован је са закашњењем.

Издања везана за 66. Стеријино позорје одштампана су до почетка фестивала (каталог 66. Позорја, најавни плакат фестивала, програмски лифлет, ситан штампани материјал), а 66. Стеријино позорје одржано је од 18. до 26. јуна 2021. Сваког фестивалског дана излазио је *Билтен 66. Стеријиног позорја*. Издавачки центар је током фестивала организовао Дане књиге.

Стеријино позорје све више има улогу научног Института за позоришну уметност (још увек не постоји у Србији). Покренуло је пројекат којим је указано на један од важних циљева научноистраживачког ангажмана тј. систематски научни рад у области позоришне уметности, који неће бити ограничен само на позоришну историју Новог Сада и Војводине. Овај пројекат до сада је резултирао са пет научних зборника, од којих је последњи посвећен управо српској драмској баштини која је из различитих разлога остала на маргинама сцене, а ова свеска зборника је наставак истраживања наше драмске баштине.

Учесници: проф. др Сава Дамјанов (руководилац пројекта), др Исидора Поповић (Матица српска), Александар Милосављевић (СНП), Анђелка Николић (редитељка), др Зоран Ђерић (СНП Нови Сад), др Зоран Максимовић (Позоришни музеј Војводине), мср Горан Ибрајтер (уредник Фестивалског центра Позорја), Ивана Кочи (Позоришни музеј Војводине), др Марина Миливојевић Мађарев (Академија уметности Нови Сад), Снежана Николић, мср Дивна Стојанов, мср Младен Ђуричић (Филозофски факултет Нови Сад), мср Милена Кулић (Филозофски факултет Нови Сад)

МИСИЈА И ЦИЉЕВИ ЗА БУДУЋНОСТ

Мисија и изворна начела Стеријиног позорја дефинисани су још 1956. године – развој, промоција и афирмација домаће драмске књижевности и позоришне уметности. Све делатности, активности и програми институције усмерени су ка испуњењу ових задатака. Позорје ће у наредних неколико година, уз досадашње редовне програме посебну пажњу посветити научно-истраживачкој делатности повезаној са историјом и теоријом позоришта, српском театролошком мисли и домаћом драматургијом. Резултати ових истраживања биће публиковани у зборницима радова. Такође, Позорје ће покушати да у свакој позоришној сезони буде копродуцент бар две представе рађене на основу комада наших савремених аутора, које ће бити на редовном репертоару домаћих театарских кућа.

Током 2019. усвојена је петогодишња Стратегија развоја Стеријиног позорја у којој су дефинисани стратешки планови и циљеви институције у наредном периоду.

ЗАЈЕДНИЦА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

Ђорђа Рајковића 3, 21000 Нови Сад
021 551 109
info@zppv.org
www.zppv.org

Заједница професионалних позоришта Војводине је невладина, непрофитна струковна организација основана са циљем да позоришта Војводине заједничким снагама реализују уметнички вредна позоришна остварења и на адекватан начин информишу јавност, домаћу и страну, о својим остварењима.

Рад Заједнице у 2021. базирао се на организовању јубиларног Фестивала као и на објављивању монографије *70 сусрета Фестивала професионалних позоришта Војводине*.

У 2021. години, одржано је 5 седница Председништва.

70. Фестивал професионалних позоришта Војводине одржан је од 19. до 26. априла 2021. године у градовима: Зрењанин, Сомбор, Суботица, Нови Сад и Вршац. Домаћин Фестивала било је Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин, са Заједницом професионалних позоришта Војводине, док су се све селектване представе играле на сценама матичних позоришта.

Публици и гостима Фестивала, приказано је 11 представа од којих 7 представа за одрасле и 4 представе за децу док је 1 представа изведена у част награђених. Представе су део селекције Слободана Савића и изабране су од представа које су настале у периоду између две селекције.

Трочлани жири (редитељка и књижевница Вида Огњеновић, сценограф и костимограф Миодраг

Табачки и глумац и професор АУНС, Предраг Момчиловић) је донео одлуке о наградама за: најбољу представу у целини, најбољу представу за децу у целини, најбољу режију, најбољу женску улогу, мушку улогу, епизодну, најбољу улогу у представама за децу, најбољу сценографију, костим, најбољу креацију лутака, музику, затим је одлучио о шест специјалних награда, награди за најбољу ликовну обраду представе и награди младом глумцу. 70. Фестивал свечано отворио је управник Српског народног позоришта Зоран Ђерић, а гостима Фестивала и публици су се обратили управник Народног позоришта „Тоша Јовановић”, Дејан Карлечик као и заменик градоначелника града Зрењанина, Саша Сантовац.

Непосредно пре свечаног отварања 70. Фестивала, на сцени позоришта, уприличена је промоција монографије *70 сусрета Фестивала професионалних позоришта Војводине* Дејана Пенчића Пољанског и Горана Ибрајтера. На промоцији су говорили: Валентин Венцел, председник Заједнице професионалних позоришта Војводине, Зоран Ђерић, управник Српског народног позоршта и Горан Ибрајтер, уредник монографије.

Пратећи програм није реализован на јубиларном Фестивалу због пандемије и препоруке стручњака да се избегава окупљање већег броја људи у мањим затвореним просторима.

Билтени Фестивала који су реализовали новинари и бројни сарадници на челу са уредником Иваном Трифуњагићем, свакодневно су извештавали публику и госте Фестивала о програму, пратећим програмима и другим догађањима на и око Фестивала. Билтени су били доступни у електорној форми (www.tosajovanovic.org.rs) што је омогућило да информације о Фестивалу буду доступније већем броју људи и да остану доступне и након завршетка Фестивала. Чланови редакције: новинарке Мирослава Пудар и Љиљана Ступар, као и фотограф Јован Његовић.

Информације о појединачним представама као и детаљан програм Фестивала били су доступни и у електронској програмској књижици чији је уредник био Иван Трифуњагић.

Јавности широм земље 70. Фестивал Професионалних Позоришта Војводине презентован је сваки дан путем Хронике Фестивала на РТВ-у. Фестивал је испраћен и у бројним локалним медијима, у штампаном и електронском облику. Дописници РТС-а, Политике, Дневника и Вечерњих новости су такође испратили Фестивал.

Фестивал је завршен свечаном доделом награда, а у част награђених одиграна је представа *Заљубљивање*, ауторски пројекат, у режији Оље Ђорђевић, Позориште младих, Нови Сад.

САВЕЗ ДРАМСКИХ УМЕТНИКА ВОЈВОДИНЕ, НОВИ САД

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад

021 452 553

sduv@orion.rs

www.sduv.org.rs

Савез драмских уметника Војводине је репрезентативно уметничко удружење које окупља драмске уметнике: глумце, редитеље, драмске писце, драматурге, продуценте, организаторе, костимографе, сценографе, мајсторе-дизајнере светла, мајсторе-дизајнере тона, као драмске и уметничке сараднике и извођаче, ради остваривања заједничких циљева на пољу развоја и унапређења драмске уметности и других заједничких интереса.

Чланство Савеза чине драмски уметници запослени у свим професионалним позориштима, радију, телевизији, редовни професори и стручни сарадници на Академији уметности у Новом Саду, самостални драмски уметници, као и незапослени и пензионисани драмски уметници.

Савез драмских уметника Војводине има статус репрезентативног удружења у култури, на основу решења о утврђивању статуса репрезентативног удружења у култури.

Савез активно учествује у комуникацији и сарађује са надлежним институцијама, дајући свој допринос унапређењу статуса својих чланова. Сарађује

са другим уметничким удружењима у планираним активностима, а по питању уметника, уметничких удружења и културе. Савез је члан Координационог одбора уметничких удружења Србије, где заступници активно учествују у раду.

Са Министарством за културу је потписан је Уговор о финансирању вршења поверених послова у 2021. години. Настављена је изузетно успешна сарадња са надлежнима у Министарству културе, који су својим знањем, стрпљењем и спремношћу да помогну, изузетно помогли Савез и омогућили обављање предвиђених активности репрезентативног удружења. Са Градском управом за културу – Град Нови Сад је потписан Уговор о уплати доприноса за самосталне уметнике.

Година која је иза нас је била пуна изазова и неочекиваних догађаја. Све нас је врло непријатно затекла пандемија и ванредна ситуација, која је практично онемогућила драмске уметнике да се баве својим послом. То се нарочито лоше одразило на самосталне, као и на незапослене уметнике који су хонорарно ангажовани у позориштима и културним установама. Покренута је акција у сарадњи са Министарством културе и Владом Републике Србије, да се нађе решење.

У априлу је започета акција са Министарством за културу о исплати бесповратне новчане помоћи за лица која имају статус лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у култури.

Савез и Председништво, као и други органи, а превасходно лице које је задужено за поверене послове су спроводили све активности у циљу реализације Статутом предвиђених програма, пре свега из опсега вршења поверених послова, односно утврђивања статуса самосталних драмских уметника, стручних сарадника и сарадника у култури. Између осталог, учествовало се на презентација примене дигиталног регистра самосталних уметника које је организовало Министарство за културу и информисање.

Организациона секретарка Савеза је током године вршила евиденцију самосталних уметника, обављала послове уплата доприноса пензионог и

здравственог осигурања, писмено и усмено кореспондирала са надлежним установама, са лицима која аплицирају и којима је одобрен статус самосталног уметника, те пружала потребне информације и помоћ. У току године је било више случајева аплицирања од стране уметника за стицање статуса самосталног уметника. Одржане су седнице Комисије за статусна питања и на основу увида у приложу документацију закључено је да су испуњени услови за утврђивање статуса самосталног уметника, а који су прописани Правилником. На жалост, били смо принуђени неке уметнике одбити, јер по професији припадају другим уметничким подручјима.

ПРОГРАМСКЕ АКТИВНОСТИ

Програми Савеза су пажљиво планирани, са намером да резултат рада допринесе квалитету позоришног живота, како Војводине, тако и Србије, и да се утиче на развој културе наше земље.

У реализацији својих пројеката, Савез сарађује са еминентним позориштима и институцијама културе у земљи. Као резултат тог рада, реализују се програми који доприносе афирмацији уметника и драмске уметности, те резултирају побољшањем квалитета укупног културног живота Србије. Програми и представе у продукцији Савеза се изводе као део редовног репертоара позоришта Србије.

Као и претходних година, Савез драмских уметника Војводине је кроз занимљиве и копродукционе представе радио на повезивању уметника различитих позоришних култура.

Током 2021. године је започето реализовање позоришне представе „Лутка”, рађене по мотивима дела Ђорђа Лебовића, а у режији Слободана Бранковића. Због проблема насталих услед корона вируса, премијера представе је одложена за фебруар 2022. године. Премијера ће бити реализована на Камерној сцени Српског народног позоришта, у Новом Саду.

Додела награде најбољем младом глумцу / глумици на Фестивалу професионалних позоришта Војводине

Одржавање 70. Фестивала професионалних позоришта Војводине требало је да се одржи у априлу 2020. године, али је због ванредног стања изазваног корона вирусом одложено за септембар исте године. Због продужења ванредних мера, одржавање Фестивала је померено за 2021. годину и о томе је правовремено обавештен Покрајински секретаријат за културу.

Председништво Заједнице, која је организатор Фестивала, је донело одлуку да овогодишњи Фестивал буде другачије концепиран, те да се представе играју у матичним кућама, а да жири путује и посећује представе. И даље, домаћин Фестивала је било Народно позориште „Тоша Јовановић” у Зрењанину.

Отварање Фестивала је одржано у Народном позоришту „Тоша Јовановић” у Зрењанину. Такмичило се 11 представа у извођењу 8 позоришта. Равноправно су учествовала остварења за децу, омладину и одрасле, драмске и луткарске представе. У конкуренцији за награде (глума, режија, сценографија, костим, лутка, представа у целини...)

Око 1500 гледалаца је пратило Фестивал. На Фестивалу, Савез драмских уметника Војводине додељује награду најбољем младом глумцу/ глумици. Награда је јединствена и не постоји ни на једном другом фестивалу у земљи. Ове године награда Савеза је додељена јубиларни, тридесети пут.

Стручни жири Савеза у саставу: Вида Огњеновић, редитељка и књижевница, председница жирија, Предраг Момчиловић, глумац и професор на Академији уметности у Новом Саду и Миодраг Табачки, сценограф и костимограф је једногласно одлучио да се награда најбољем младом глумцу/глумици, додели Урошу Младеновићу за улогу Д’Артањана у представи *Три мускетара*, Александре Гловацки по истоименом роману Алекандра Диме, у режији Предрага Штрпца, Дечје позориште, Суботица; и више улога у представи *Театру с љубављу*, коју су режирали Боњо Лунгов и Константин Каракостов, Дечје позориште, Суботица.

Једна од најважнијих активности у 2021. години је била, након осам година паузе, поново покренута додела посебних признања уметницима и стручњацима за врхунски допринос националној култури и култури националних мањина у Републици Србији.

Прописаном процедуром предлагања, Влада Републике Србије је ставила уметничка удружења у изузетно тешку позицију – да на основу вредновања најзначајнијих награда и признања кандидата направе избор и Комисији Министарства културе и информисања предложе само по три уметника за свако подручје стваралаштва, од којих ће Комисија, за укупно 22 подручја културе, одабрати укупно 20 добитника Признања.

У сарадњи са Удружењем драмских уметника Србије је сачињен Споразум о подношењу заједничких предлога за доделу посебних признања, којим су одређени поступак и правила, односно услови и критеријуми за предлагање драмских уметника / стручњака у култури за доделу посебних признања за врхунски допринос националној култури и култури националних мањина у Републици Србији, за подручје културе Позоришна уметност – сценско стваралаштво и интерпретација.

Обавештени су колеге, пензионисани уметници и стручњаци у култури, па су њихове пријаве стизале током новембра. На позив за учешће се одазвало двадесетчетири уметника.

Сви пријављени кандидати су изузетни уметници који су својим вишедеценијским и часним уметничким ангажманом и делом дали немерљиво драгоцен допринос националној култури и сви заслужују да буду кандидати за доделу Признања Владе РС.

Председништва оба удружења су одржали седницу и након детаљног разматрања документације коју су поднела укупно 24 пензионисана драмска уметника и, на основу утврђене Листе релевантних награда и признања за подручје културе Позоришна уметност – сценско стваралаштво и интерпретација, донела једногласну одлуку да Комисији Министарства културе и информисања

РС за доделу признања за врхунски допринос националној култури, односно култури националних мањина, за подручје културе Позоришна уметност – сценско стваралаштво и интерпретација, предложе следећа три драмска уметника: Лазара Ристовског, глумца, Виду Огњеновић, редитељку, драмску ауторку и књижевницу, и Војислава Брајовића, глумца.

Усвајањем правилника о ближим условима, мерилима и критеријумима, као и поступку по захтевима лица за утврђивање статуса лица које самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе и одлуком о финасирању вршења поверених послова, те доделом статуса репрезентативног удружења у култури, Савезу драмских уметника Војводине је омогућено да обавља делатност у пуном и предвиђеном обиму. Самим тим је многим уметницима и делатницима у култури, омогућено да лакше дођу у могућност за остваривање статуса самосталног уметника, те права на уплату доприноса за здравствено и ПИО осигурање. Логистички гледано, много је једноставније члановима и уметницима који иначе сарађују са СДУВ да преко свог матичног удружења остваре право стицања статуса самосталног уметника.

Значај обављања поверених послова од стране репрезентативног удружења се нарочито очитовао током пандемијских година у ванредној ситуацији и током пандемије. Удружење је било значајна карика која је омогућила комуникацију и решавање проблема у којима су се нашли самостални уметници, спречени да обављају своју основну делатност. Преко Удружења, они су били евидентирани, те су могли бити укључени у програм уплате бесповратне новчане помоћи уметницима обезбеђене из буџета Републике Србије. Директна сарадња удружења и Министарства културе је омогућила и увид у број уметника.

АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ НОВИ САД

СПИСАК СТУДЕНАТА И ДИПЛОМИРАНИХ СТУДЕНАТА ГЛУМЕ (НА СРПСКОМ И МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ), РЕЖИЈЕ И ДРАМАТУРГИЈЕ

СТУДЕНТИ ГЛУМЕ

На српском језику

I година – класа Борис Лијешевић

Бирчанин Кристина, Петрушински Иван, Првуловић Василије, Салаховић Адриана, Синђелић Саша, Томић Душан, Обрадовић Магдалина, Срећковић Јана, Томовић Божидар, Вилотијевић Иван, Ненадовић Јана

II година – класа Никите Миливојевића

Бељић Владимир, Бојић Марко, Лазовић Урош, Маљевић Лука, Недаковић Јелена, Павловић Александра, Шавија Ана, Вучетић Мина, Вуковић Доротеја, Вулановић Александра

III година – класа Бориса Исаковића

Ашанин Марија, Јелић Маја, Ковачевић Невена, Мићовић Огњен, Николић Достана, Омеровић Јована, Перге Нина, Перовић Раде, Петковић Марко, Шћекић Марта

IV година – класа Јасне Ђуричић

Вучко Дарија, Ђорђевић Андријана, Кнер Срђан, Лазин Аца, Лончар Јелена, Пећинар Анђела, Пушкаревић Страхиња, Сарапа Александар, Тобцић Александар

ДИПЛОМИРАЛИ:

Беић Уна, Милосављевић Емилија, Симовић Сара, Јовчић Алекса, Клицов Филип, Старчевић Стефан, Ђалић Бранислав, Даутовић Милена, Вељковић Јован, Мијатовић Магдалена, Фелдеши Марија

На мађарском језику

I година – класа Шандора Ласла

Баги Наталија, Дедовић Томић Леа, Грегуш Лилла, Густоњ Ендре, Вандаи Ерика, Садиковић Маријо

III година – класа Ђерђа Херњака

Ађаш Адам, Дупак Фани, Грешак Леа, Ходик Анабела, Кемивеш Бенце Чаба, Раикович Викторија, Сабо Регина, Варга Бењамин

ДИПЛОМИРАЛИ:

Будинчевић Кристиан, Гргић Николета, Дедовић Томић Дина, Дудаш Даниел, Ласло Роланд, Мађар Жофија, Тот Даниел, Хорват Бланка

СТУДЕНТИ МУЛТИМЕДИЈАЛНЕ РЕЖИЈЕ

II година – класа Никите Миливојевића

Антин Ирена, Милорадовић Никола, Павловић Маша

IV година – класа Милоша Пушића

Ђедовић Матеја, Кострешевић Тамара, Малетин Милица, Савановић Милорад

СТУДЕНТИ ДРАМАТУРГИЈЕ

I година – Угљеша Шајтинац

Цветковић Милош, Ђокић Драгана, Мутавцић Анастасија, Родић Огњен, Узелац Емилија

III година – класа Иван Правдић

Басарић Стефан, Черњев Бранислав, Петровић Димитрије, Секулић Тара, Шкорић Бојана

ДИПЛОМИРАЛИ

Ђоновић Никола, Петрић Мина

УДРУЖЕЊЕ БАЛЕТСКИХ УМЕТНИКА ВОВОДИНЕ

21000 Нови Сад
Позоришни трг 1

Удружење балетских уметника Војводине је слободна асоцијација балетских уметника и свих поштовалаца балетске уметности, чији је основни циљ развој слободне и стваралачке личности балерина и балетских играча, која делује на пољу унапређења уметничке сценско-музичке делатности у области културе. Ово струковно удружење основано је 1961. године, а у континуитету ради од 14. марта 2006. Налази се на листи репрезентативних удружења у Аутономној Покрајини Војводине и сарађује са сродним удружењима, образовним установама и бројним културним институцијама у земљи и иностранству. Учесник је културних манифестација као што су „Ноћ музеја”, ЕПК (Европска престоница културе – Нови Сад 2022), „Покретница” (2019), „Суботњи разговори” (2022), „Под крошњама” (2022) и многе друге.

Удружење балетских уметника Војводине је званично почело са радом 14. марта 2006. године. Број решења: 212-176/05 издато је од стране Министарства за унутрашње послове Републике Србије, Секретаријата унутрашњих послова у Новом Саду, Одељење за управне послове. Од 30. маја 2011. године Удружење балетских уметника Војводине је уписано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије, број: БУ 12873/2011.

АКТИВНОСТИ УДРУЖЕЊА

Удружење се појавило се у одговор на потребу за оставаривањем права играча по питању регулисања радног стажа, затим, као тело које утиче на статус балетских играча на културној лествици своје средине, као учесник у креирању, уважавању и вредновању постигнућа балетских уметника у наставку рада у балетским школама и низом других правних регулатива које доприносе да ба-

летска професија добије своје заслужено место. Сваке године Удружење организује тродневни семинар који окупља наставнике из основних балетских школа Републике Србије, на којима се уз присуство стручних балетских педагога доносе закључци и планови за наредну школску годину. Посебна важност се придаје талентованим ученицима који се усмеравају у правцу наставка школовања у Средњим балетским школама у земљи и изван ње.

ИЗДАВАЧКА ДЕЛАТНОСТ

Од бројних вишестраних активности које Удружење остварује током свих година уназад, издвајају се објављене публикације: Књига *Балет да ли се то једе?*, ауторке Габриеле Теглаши Велимировић (2007), монографија *Уметност игре Милана Лазућа*, аутора Зорана Максимовића и Габриеле Теглаши Јојкић (2013), *Писма из Португала*, ауторке Габриеле Теглаши Јојкић (2018), која је потпомогнута од стране Камоиш института из Лисабона (Португал). Корисно штиво *Балетска корепетиција Золтана Гајдоша*, ауторке Габриеле Теглаши Јојкић, објављена је 2020. и доживела једну промоцију која је одржана у Фоајеу сцене „Јован Ђорђевић” у Српском народном позоришту, 8. марта 2021, на 71. рођендан Балета СНП-а.

НАГРАДА „МАРИНА ОЛЕЊИНА”

Награда „Марина Олењина” је струковна награда, установљена на иницијативу Удружења балетских уметника Војводине 2007. Додељује се за врхунско професионално уметничко стваралаштво, а састоји се од плакете и бронзане статуете, рада академског вајара Ласла Силађија из Новог Сада. Досадашњи лауреати/лауреаткиње ове награде су: Габриела Теглаши, прва солисткиња Балета СНП-а (2007), Биљана Његован, првакиња Балета СНП-а (2008), Олга Маливук, директорка Балетске школе у Новом Саду (2009), Мирјана и Жарко Миленковић, дојени новосадског балета (2010), Ана Ђурић, првакиња Балета СНП-а (2015), Основна балетска школа „Раичевић” из Суботице (2018), Золтан Гајдош, балетски корепетитор (2019), Рита Гоби, балерина савременог израза (2020), Балетска школа у Новом Саду (2021).

ПОЗОРИШНИ МУЗЕЈ ВОЈВОДИНЕ

21000 Нови Сад, Краља Александра 5

Телефон и факс: (021) 6613322

E-mail: info@pmv.org.rs

Internet: www.pmv.org.rs

Позоришни музеј Војводине основан је 6. маја 1982. године са задатком да евидентира позоришна културна добра, да прикупља, штити, чува, обрађује, проучава и презентује музејску грађу и публикује податке о позоришној уметности и култури Војводине. Специфичност Музеја огледа се и у његовом двојаком задатку: изучавању историје позоришта и савременог позоришног тренутка. Важнији сегменти рада нашег музеја су и афирмација позоришне делатности националних заједница Војводине и позоришног стваралаштва за децу, као и пројекат Виртуални позоришни музеј.

Музеј је поникао из Позоришног одсека Војвођанског музеја, који је као самостална јединица овог музеја оформљен 1951. године. Идеја о потреби оснивања специјализованог, Позоришног музеја Војводине уобличена је 1981, а тиме је, уз постојећу мрежу позоришта и Академију уметности у Новом Саду, заокружена позоришно-приказивачка и научно-образовна целина у домену позоришне уметности и културе на тлу Војводине. У фонду Музеја похрањени су манускрипти драмских дела, акта и друга документа, мемоарска грађа, преписка, фотографије, плакати, програми, уметничка дела, сценографске макете, костими, сценографске и костимографске скице, лутке, лични предмети еминентних позоришних стваралаца, аудио и видео записи и друго.

ИЗВЕШТАЈ О РЕАЛИЗАЦИЈИ СТРАТЕШКИХ ЦИЉЕВА УСТАНОВЕ

Трајно очување позоришне музејске грађе за будуће генерације и унапређење метода старања и презентовања културне баштине данашњим генерацијама — као сумарни циљ Програма рада за 2021. годину добрим делом је остварен, имајући у виду

недовољна финансијска средства за остваривање планираног програма рада Музеја и континуирано одсуство адекватних просторија за рад, похрањивање грађе и непоседовања изложбеног простора, као и услова пандемије ковида 19. Одобрени програмски буџет донекле је умањио квантитативне резултате у нашој издавачкој, изложбеној и другим манифестационим делатности. Настављен је процес дигитализације музејске грађе. Изостало је, због недостатка средстава, умрежавање библиотеке ПМВ-а у библиотечки дигитални систем.

Публиковане су две свеске часописа за луткарство *Нити* (14/15) и 54. свеска *Алманаха позоришта Војводине* (сезона 2019/2020).

Путем изложбене и издавачке активности, Музеј прикупља, истражује и презентује музејску грађу.

РЕСТАУРАЦИЈА МУЗЕЈСКЕ ГРАЂЕ И АДЕКВАТНО ПОХРАЊИВАЊЕ ЛУТАКА, КОСТИМОГРАФСКИХ И СЦЕНОГРАФСКИХ СКИЦА

Рестаурисати музејску грађу и адекватно похранити лутке, костимографске и сценографске скице како би се побољшало њихово стање и спречило даље пропадање.

За рестаурацију лутака и скица нису била обезбђена средства. Међутим, издвојена су средства због ургености услед оштећења два рукописа, те су она заштићена. Рестаурирани су и конзервирани рукописи: 1. Рукопис „Помодарке”, весела игра у једној радњи од Молијера. Превео Лаза Телечки. Инвентарни број: 34; и 2. Рукопис: Без наслова, вероватно комад „Природа и уметност”. Инвентарни број: 36. Рестаурацију је извела фирма *Вака Еуреско доо* Нови Сад. Рестауратор је Георг Јовановић.

АЛМАНАХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

Излази од 1966/67. Укључује истраживање и прикупљање података о активностима свих професионалних позоришта Војводине у току једне сезоне по принципу једна сезона — једна свеска *Алманаха позоришта Војводине*. Она садржи податке о раду сваког позоришта Војводине, од структуре за-

послених у управи и уметничког кадра, исцрпних извештаја о изведеним премијерама и репризама, гостовањима, учешћима на фестивалима, освојеним наградама, броју гледалаца и друго, до критичког осврта на целу сезону, на српском, мађарском, словачком, русинском и румунском језику, рад фестивала на тлу Војводине, манифестација аматерских позоришта, уз прибављање штампаног материјала који прати представу, фотографија или видео-записа о изведеним представама, као и библиографија са именским регистром о раду свих позоришта и појединачних позоришних уметника. Овакву свакогодишњу библиографију не сачињава и не објављује ниједна друга публикација у земљи. Систематизовано и прегледно обрађене податке учинити доступним јавности на коришћење у виду штампане књиге (свеске).

И ове године је настављена сарадња са многобројним позоришним организацијама и институцијама културе. Сакупљени су подаци, статистички и описни, о њиховом раду, запосленима у управи и уметничком кадру, текстови о преминулим личностима из дате организације те сезоне, броју остварених премијера у позоришним организацијама, броју одиграних представа, броју гледалаца, оствареним гостовањима, учешћу на фестивалима, оствареним наградама; састављена је фотодокументација, а у фонд Музеја је придодата грађа у виду програмских књижица, плаката, фотографија и само спорадично, у виду снимака представа на компакт дисковима. Израђена је и библиографија са именским регистром о раду свих позоришта и појединачних позоришних уметника.

Прикупљени су и стручни критички текстови о премијерно изведеним представама, а затим и лекторисани. Критички приказ драмске, луткарске, оперске и балетске сцене позоришта Војводине преведени су на мађарски, словачки, румунски и русински језик.

Сви подаци потребни за израду свеске *Алманаха позоришта Војводине* до којих се дошло, стручно су обрађени према структури наше публикације, и сав материјал је организован у следеће сегменте: критички прикази сезоне на пет језика, статистички

подаци о изведеним представама (премијерним као и репризним), табеларни преглед броја изведених представа и броја публике, подаци о фестивалима и освојеним наградама, извештаји о раду позоришних институција Војводине, *In memoriam* текстови о преминулим позоришним личностима у Војводини у сезони 2019/20, библиографија са три регистра: именски, институционални и према насловима представа. Затим следи фотодокументација, где је рад позоришних организација представљен кроз одабране фотографије са остварених премијера. Завршене су и финансијске обавезе везане за реализацију те публикације. Исплаћени су хонорари сарадницима и плаћени трошкови штампања. Тако уређена свеска је припремљена за штампу и објављена.

Успешно је завршен рад на изради свеске *Алманаха позоришта Војводине* за сезону 2019/20. Фаза прикупљања релевантних података, фаза уређивања пристиглих података, као и припрема за штампу и штампање публикације, успешно су спроведене.

Започете су припреме за набављање потребних података за наредну свеску *Алманаха позоришта Војводине* (бр. 55, сезона 2020/21).

ВИРТУЕЛНИ ПОЗОРИШНИ МУЗЕЈ И ДИГИТАЛИЗАЦИЈА

Музеј је 2021. на конкурсима добио средстава којима је реализован пројекат *Мобилне апликације „Online изложбе Позоришног музеја Војводине – Theatapp.”* У склопу овог пројекта приказана је изложба о животу и раду нашег великана Косте Трифковића (*Трифковић у фокусу савремене публике - Избирачица у медију слика: сцена, костим, уметнички плакат, позоришна фотографија*, која је отворена у Српском народном позоришту 26. јануара 2021. У наредном периоду Музеј ће континуирано радити на додавању својих других изложби. Апликација је постављена на Гугл и Епл продавнице те се са тих портала може бесплатно преузети и бесплатно користити. Такође, у прва три месеца јавног постојања апликације (октобар,

ноембар и децембар 2021. године), апликација је преузета 605 пута, а 4053 пута је приступљено изложбеним ескопнатима у самој апликацији).

ДИГИТАЛИЗАЦИЈА ИНВЕНТАРИСАНЕ ГРАЂЕ ПОЗОРИШНОГ МУЗЕЈА ВОЈВОДИНЕ

У фонду Музеја је похрањено више од 80.000 предмета (манускрипти драмских дела, плакати, програми, преписка, уметничка дела, макете, сценографске и костимографске скице, мемоарска грађа, лични предмети еминентних позоришних стваралаца, фотографије...). Они су на располагању не само театролозима и историчарима позоришта, него и другим проучаваоцима из области културе народа и националних мањина Војводине.

Крајем 2019. и почетком 2020. године започета је обука кустоса за рад у бази ЈИС (Јединствени информациони систем) у коме се на дигиталним картонима уписује, обрађује и похрањује одређени предмет са фотографијом у дигиталом облику како би био доступан стручној јавности путем приступа бази. Након обуке, током 2020. године приступило се уносу дигиталних картона. Током 2020. године процес дигитализације је био делимично ограничен и обустављан услед тешке епидемиолошке ситуације.

Основане су нове збирке а послови вођења збирки су подељени по уској стручности сваког кустоса. Формирано је 13 збирки:

1. Збирка позоришних плаката
2. Збирка докумената и архивалија
3. Збирка програмских књижица
4. Збирка старе и савремене позоришна фотографије
5. Збирка позоришних меморабилја и личних предмета
6. Збирка признања и награда
7. Збирка сценографских скице и макета
8. Збирка костимографских скица и костима
9. Збирка позоришних лутака и луткарских скица
10. Збирка уметничких предмета

11. Збирка рукописа и машинописа
12. Збирка кореспонденције
13. Збирка медијатеке

Према препорукама из Смерница за дигитализацију културног наслеђа РС предмети су фотографисани и сачувани у два облика, један као оперативна копија, а други као мастер копија од 600 dpi, а обрада предмета је изведена кроз акредитовани музејски софтвер. Позоришни музеј је из потребе да заштити и на савремен начин представи своју богату грађу кроз збирке започео и формирање Виртуелног музеја 2011. године, будући да се суочава са проблемом недостатка изложбеног простора, депоа и радног простора. На сајту Музеја (<http://www.pmv.org.rs/>), могу се наћи актуелности везане за рад Музеја као и информације о грађи, догађајима, издавачкој делатности, манифестацијама и библиотеци, али је потребно да се електронски записи мигрирају у Јединствени информациони систем и прилагоде препорукама на основу Правилника о ближим условима за дигитализацију културног наслеђа РС. Тиме се ствара основа за размену података из музејских збирки у циљу тачније интерпретације ове врсте културног наслеђа. Развојем потпуних дигиталних каталога културног наслеђа, превођењем из аналогне у дигиталну форму објеката културног наслеђа уз одговарајуће документације о културном наслеђу, развојем алата и инструмената, омогућавамо дуготрајно чување дигитализованог културног наслеђа, укључујући и решавање проблема промене формата физичких носача и записа дигиталних информација као и развој и повезивање програмске и физичке мреже информационих система о дигитализованом културном наслеђу. За реализацију пројекта у музеју купљена је одговарајућа опрема: мрежни уређај за складиштење дигитализоване документације, уређај за менаџмент система и музејски софтвер за уношење података који истовремено омогућава и њихову *on line* доступност посредством Агрегатора/Портала културног наслеђа.

Корисници који ће имати бенефит од овог пројекта су све категорије стручне и шире јавности, јер ће дигитализована грађа бити лакше доступна, ради изучавања предмета из фонда Позоришног музеја Војводине.

У току 2021. године број укупно пребројаних предмета по збиркама је 1952, а дигитализованих је 270.

ИЗЛОЖБА С КАТАЛОГОМ ТРИФКОВИЋ У ФОКУСУ САВРЕМЕНЕ ПУБЛИКЕ („ИЗБИРАЧИЦА” У МЕДИЈУ СЛИКА: СЦЕНА, КОСТИМ, УМЕТНИЧКИ ПЛАКАТ, ПОЗОРИШНА ФОТОГРАФИЈА)

Упознавање јавности са животом и радом највећег новосадског комедиографа Косте Трифковића, као и са дометима у примењеним уметностима из најзначајнијих предава његове *Избирачице* у Србији и региону.

У нашем приступу теми за изложбу посвећеној најизвођенијем водвиљу *Избирачица* знаменитог комедиографа Косте Трифковића (написаног 1872), најпре смо се потрудили да скренемо пажњу на друштвено–политичке и културноисторијске околности његовог доба, те на плодан професионални ангажман нашег писца, као и на питања шта је Коста Трифковић српској драмској књижевности; шта је оновремено позориште Трифковићу а шта оновремени Трифковић позоришту, те шта је наш комедиограф потоњем театру – театру 20. и почетка 21. века.

Аутор изложбе и каталога је Ивана Кочи, аутор изложбених инсталација је Милисанда Миловић, дизајн изложбе су креирали Милисанда Миловић и Бојан Јовановић, а дизајн и техничко уређење каталога дао је Ненад Богдановић.

Изложба је требало да буде реализована у децембру 2020, али због епидемиолошке ситуације и обољевања аутора и сарадника од ковида 19, одложене је за јануар 2021.

Изложба је постављена у оба фоајеа Српског народног позоришта (као део заједничке организације Музеја и СНП–а), а званично отварање је уприличено 26. јануара 2021. У програму отварања су

учествовали: Зоран Максимовић, музејски саветник у Музеју, Зоран Ђерић, управник СНП–а, Анастасија Мандић, глумица, Никола Завишић, редитељ, Миодраг Кајтез, директор Музеја, и ауторка. На отварању је био ограничен број људи (услед епидемиолошке ситуације) на 50.

Поставка је била отворена за јавност до 15. марта 2021.

Реализован је студијски каталог са прилозима, штампан у 200 примерака.

Најава изложбе објављена је на сајту Српског народног позоришта, на порталу *Војвођанске вести*, затим *НС хронике* и *Мађар соа*. На самом отварању изложбе биле су присутне екипе три телевизијске медијске куће: РТВ Војводине, као и новинарка радија РТВ Војводине, ТВ *Мост* и *Новосадска телевизија*, затим предстваник новина *Дневник*. Прилози у медијима након отварања изложбе: РТВ Војводине (у емисији *Новосадска хроника* и *Артерија*); као и прилози у вечерњим терминима ТВ *Мост* и *Новосадска телевизија*. Новински извештај о изложби објављен је у новинама *Дневник* (аутора Игора Бурића) и *Libertatea* (ауторке Daniele Bakić Scumpie), као и на порталу *Само Нови Сад*.

ПРОМОВИСАЊЕ ПУБЛИКАЦИЈА У ИЗДАЊУ ПОЗОРИШНОГ МУЗЕЈА И ДРУГИХ ПРОГРАМА

У циљу афирмисања издавачке делатности ПМВ–а, као и театролошке научне области, промоције издања се уприличују свакогодишње. Тако би се и током 2021. године промовисала издања Позоришног музеја Војводине у позоришним центрима наше земље, а по позиву и у региону. Најчешћа пракса је да наша издања промовишемо на позоришним фестивалима.

Музеј је у 2021. години одржао промоције својих издања у Суботици, Београду, Врању и Новом Саду.

21. септембра 2021.

У оквиру Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици, одржаног од 19. до 24. септембра 2021. године, уприличена је промоција часописа за луткарску уметност *Нити* бр. 14, у издању Позоришног музеја Војводине.

21. септембра 2021.

У оквиру Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици, одржаног од 19. до 24. септембра 2021. године, уприличена је промоција зборника радова *Позориште за децу – уметнички феномен*, књига бр. 11, издата у саиздаваштву Отвореног универзитета Суботица, Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици и Позоришног музеја Војводине у Новом Саду.

26. октобра 2021.

У оквиру 41. фестивала „Борини дани” у Врању др Зоран Максимовић, који је био члан жирија на Фестивалу, промовисао је издања нашег музеја, с посебним нагласком на књигу *Јоца Савић – човек коме се клањала Европа* аутора Душана Д. Рњака.

4. новембра 2021.

У оквиру Сусрета професионалних позоришта лутака Србије уприличена је промоција часописа за луткарску уметност *Нити* бр. 14, у издању Позоришног музеја Војводине, у Малој сали Позоришту младих. О часопису су говорили уредници Љиљана Динић и Зоран Ђерић.

8. новембра 2021.

У Горњем фоајеу Сцене „Пера Добриновић” Српског народног позоришта уприличена је промоција књиге *Несумњива лица* аутора мр Мирослава Радоњића, у издању Позоришног музеја Војводине. О књизи су говорили проф. др Љубица Ристовски, др Зоран Ђерић, др Светислав Јованов, Југослав Крајнов и аутор, а модератор је био др Зоран Максимовић, саветник нашег музеја.

21. децембра 2021.

У Читаоници фонда уметности Библиотеке града Београда уприличено је представљање књиге *Јоца Савић – човек коме се клањала Европа* аутора Душана Д. Рњака. У програму су учествовали: Никита Миливојевић, Исидора Поповић, Зоран Максимовић и аутор.

ПРОМОВИСАЊЕ ИЗЛОЖБИ И ДРУГИХ МАНИФЕСТАЦИОНИХ ПРОГРАМА ПОЗОРИШНОГ МУЗЕЈА

26. јануара 2021.

У фоајеу сцене „Пера Добриновић” и „Јован Ђорђевић” уприличено је отварање изложбе „Трифковић у фокусу савремене публике (Избирачица у медију слика: сцена, костим, уметнички плакат, позоришна фотографија)” ауторке Иване Кочи, више кустоскиње нашег музеја. Милисанда Миловић, кустоскиња, била је ауторка изложбених инсталација. Дизајнери изложбе су били Милисанда Миловић и Бојан Јовановић. У чину отварања учествовали су Зоран Ђерић, управник СНП-а, Миодраг Кајтез, директор Музеја, Зоран Максимовић, саветник Музеја и ауторка, а изложбу су званично отворили Анастасија Мандић, глумица и Никола Завишић, редитељ.

11. јула 2021.

У оквиру 49. филмског фестивала у Сопоту, у Галерији Центра за културу Сопот, отворена је изложба „Лица Мира Бањац” аутора Зорана Максимовића и дизајнера изложбе Љиљане Динић и Бојана Јовановића. На свечаности отварања, осим Мира Бањац и аутора, учествовао је Александар Аврамовић, уметнички директор Фестивала. Изложбу је отворио Радослав Зеленовић, филски критичар.

12. јула 2021.

На 49. филмском фестивалу у Сопоту, у Галерији Центра за културу Сопот, организована је панел дискусија под називом „Мира Бањац – живот за филм или са филмом”. У панелу су учествовали: Мира Бањац, драмска уметница, Татјана Њежић, публициста, Радослав Зеленовић, управник Аудиовизуелног архива САНУ, др Зоран Максимовић, театролог и музејски саветник Позоришног музеја Војводине, Милан Никодијевић, професор на Академији уметности у Новом Саду и филски аутор, и Александар Аврамовић, уметнички директор Фестивала у Сопоту.

ИСТРАЖИТИ ГРАЂУ О ИСТОРИЈАТУ ПОЗОРИШТА МЛАДИХ (НАЈСТАРИЈЕГ ПОЗОРИШТА ЛУТАКА У СРБИЈИ) У ПЕРИОДУ ОД 1945. ДО 1968. ГОДИНЕ

Истраживање о историјату ове институције у периоду од завршетка Другог светског рата до 2021. године. Поред историјата, театролошке и естетичке анализе, публикација доноси и први пут реконструисан репертоар за тај период, бројне документе и илустрације. У истраживањима ће учествовати др Зоран Ђерић, Љиљана Динић и сарадници.

Период је истражен, а репертоар реконструисан и у виду информативног рукописа предат Позоришном музеју Војводине. Прикупљено је преко 200 дигиталних копија фотографија.

ДР БОЖИДАР КОВАЧЕК – КЊИГА ДОБИТНИКА НАГРАДЕ „ЛОВОРОВ ВЕНАЦ”, ПРОРЕЂИВАЧА ДР ИСИДОРЕ ПОПОВИЋ

Књига лауреата Божидара Ковачека представља би део театролошких истраживања ове знамените личности из области позоришне теорије и историје, те универзитетског професора. Плод рада Био-библиографске редакције.

У децембру 2021. године књига приређивача Исидоре Поповић *Божидар Ковачек – Из Талијане радионице*, коју је Позоришни музеј Војводине припремао током те године, изашла је из штампе. Пошто је изашла крајем године, њена промоција се планира током 2022, али ће то зависити од мера уведених због пандемије вируса Ковид-19.

ИСТРАЖИВАЊЕ ГРАЂЕ ЗА МОНОГРАФИЈУ О КОСТИМОГРАФКИЊИ АНАМАРИЈИ МИХАЈЛОВИЋ (радни наслов)

Монографију о костимографкињи Анамарији Михајловић (1941–2003) припрема њен дугогодишњи сарадник и пријатељ, редитељ Тибор Вајда. Вајда је поклатио нашем музеју костимографске скице, документацију и белешке Анамарије Михајловић – грађу која ће прерастати у легат под именом ове ко-

стимографкиње, и која ће послужити као полазиште и темељ будуће монографије. У питању је грађа која може да послужи за тумачење и анализу њене поетике, ликовног израза и рукописа не само као позоришног костимографа већ и као талентованог уметника који је тражио изворе у савременим тенденцијама и утицајима различитих стилова. Цртежи су у већини случајева линијски и откривају прочишћене форме и сведени израз. То би било полазиште истраживања. Грађа је прикупљена и истражена. Очекује се од аутора да у наредној години припреми рукопис монографије.

ГОРАН ГАВРИЋ, ПОЗОРИШТЕ У АЛТЕРНАТИВНИМ ПОДРУЧЈИМА

За позориште готово да не постоје границе када је у питању простор где се могу изводити представе. И најмањи кутак може послужити као позорница, било да се он налази у урбаној средини или природи. Међутим, постоје локације које су мање или више неприступачне, до којих је теже допрети, па је самим тим теже омогућити гледаоцима, без којих представа у највећој мери не испуњава своју сврху, да присуствују извођењу. О неспецифичним, алтернативним сценским просторима: пећина, простор под земљом, позориште под водом, позориште у космичким оквирима...

У децембру 2021. године књига Горана Гаврића *Позориште у алтернативним подручјима*, коју је Позоришни музеј Војводине припремао током те године, изашла је из штампе. Пошто је изашла крајем године, њена промоција се планира током 2022. године, али ће то зависити од мера уведених због пандемије вируса Ковид-19.

МОНОГРАФИЈА О РЕДИТЕЉУ НИКИТИ МИЛИВОЈЕВИЋУ

Никита Миливојевић је један од наших водећих савремених позоришних редитеља. „Ангажованошћу својих представа обележио је деведесете године у нашем театру, а смелим и новим читањем кла-

сике увео га у нови век.” (Јован Ђирилов). Био је професор режије и глуме на Академији уметности „Браћа Карић” (1996–2004), водио је мајсторску класу режије у Солуну (2001), редовни је професор на Драмском одсеку (глума и режија) Академије уметности у Новом Саду (од 2009). Оснивач је и директор Шекспир фестивала у Чортановцима (од 2014). Био је стални редитељ (1994) и директор Дrame НП у Београду (2000–01) и директор Битеф фестивала и Битеф театра (2005–09). Осим у НПБ, режирао је и у другим београдским позориштима (ЈДП, БДП, Атеље 212, Звездара театар, Мадленијанум, Битеф театар, Позориште „Бошко Буха”, Мало поз. „Душко Радовић”), у сва три новосадска, а и у театрима у Шапцу (седам режија), Нишу и Крушевцу. Успешну каријеру паралелно остварује све више и као европски редитељ (Грчка: Атина и Солун; Северна Македонија: Скопље и Битољ; Црна Гора: Будва и Тиват; Шведска, Словениа, Турска, Немачка, Италија, Велика Британија, а режирао је и у САД.

Добитник је свих наших најзначајнијих позоришних признања.

Музеј би у сарадњи са установама културе окупљених под вођством Итака Арт центра из Инђије, припремио за штампу и одштампао ову монографију. Књига је настала на основу већег броја интервјуа са Никитом Миливојевићем које је уприличила Оливера Милошевић, као и грађе, архивске, штампане и видеозаписа о овом редитељу.

Штампане књиге биће финансирано средствима са конкурса или неким другим извором финансирања. Монографију је Музеј припремио у сарадњи са Академијом уметности у Новом Саду.

Монографија је одштампана и током 2022. ће бити промовисана.

МЕЂУНАРОДНИ ФОРУМ ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ, СУБОТИЦА, СЕПТЕМБРА 2021.

Форум је осмишљен као вишегодишњи пројекат који за основни циљ има да промовише промишљање позоришне уметности намењене деци и младима, с посебним нагласком на луткарство. Форум се

реализује у виду конференција. За сваку годину предвиђене су једна главна тема и неколико подтема. Од пријављених радова врши се избор до петнаест оних који ће бити изложени на наредном заседању Форума и објављени у оквиру двојезичног зборника (на српском и енглеском) након Фестивала. До сада је у раду Форума учествовало више од шездесет истакнутих позоришних стручњака, теоретичара, историчара, редитеља, писаца, позоришних критичара из двадесет и осам земаља: Белорусије, Бугарске, Црне Горе, Чешке, Чилеа, Данске, Енглеске, Грчке, Хрватске, Индије, Ирана, Израела, Јапана, Кеније, Мађарске, Мексика, Немачке, Нигерије, Норвешке, Пољске, Румуније, Русије, Сингапура, Словачке, Словеније, Србије, Турске и Замбије, а објављени зборници налазе се у универзитетским библиотекама широм света (од Колеца Роуз Бруфорд у Лондону до Хебрејског универзитета у Јерусалиму).

Дванаесту годину заредом, Позоришни музеј Војводине је заједно са Међународним фестивалом позоришта за децу у Суботици организовао Међународни форум за истраживање позоришне уметности за децу и младе „Хенрик Јурковски”. Форум је одржан у оквиру 28. Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици од 20. до 22. септембра у просторијама Градске библиотеке Суботице. Две кровне теме овогодишњег форума биле су „Рецепција естетских категорија и вредновање у позоришту за децу и младе” и „Фестивали за децу и младе – перцепција и селекција”. Сесије је водила др Маријана Прпа Финк.

Број пријављених учесника: 30.

Музеј је последњу деценију узео веома активно учешће у пратећем делу програма на Међународном фестивалу позоришта за децу у Суботици. Кроз заједничку организацију симпозијума, трибина, изложби, радионица, издавања и промоција књига, Музеј и фестивал су постали веома и цењени и присутни у позоришном стваралаштву за децу и луткарској уметности у најширим међународним оквирима.

На 28. фестивалу, у септембру 2021. године, одржан је 12. међународни форум за истраживање позоришне уметности за децу као и промоције

Зборника радова са прошлогодишњег Форума и промоција музејског часописа НИТИ.

ПРИПРЕМА И ОБЈАВЉИВАЊЕ 14. И 15. БРОЈА ЧАСОПИСА НИТИ

Часопис *Niti* је први специјализовани часопис ове врсте у нашој земљи. Изузетан је његов значај у неговању и развијању скрајнуте луткарске уметности, чији су креативни и педагошки потенцијали немерљиви. Часопис афирмише и подстиче теоријско и научно бављење овом уметношћу од стране домаћих аутора у атмосфери у којој ни у једном виду медија не постоји пракса критичког сагледавања луткарства, а свака информација је сведена на вест. Кроз овакав приступ, као и превођење и објављивање текстова иностраних аутора, уносе се савремени светски токови у нашу земљу и подстиче квалитет ове уметности и у пракси.

Публиковане су две теме часописа „Нити”. Тема 14. свеске је: Лутка и текст, а тема 15. свеске: Куку, Тодоре. Аутори текстова: Маурисио Картун (Аргентина), Анастасија Колесникова (Русија) Амела Вученовић, Борис Тодоровић, Соња Јанков, Игор Бурић, Зоран Р. Поповић, Јован Царан, Сандра Никач, Маријана Петровић, Јелена Милић Златковић, Наташа Гвозденовић, Хасан Захировић, Јелена Палигорић Синкевић, Дивна Стојанов, Љиљана Динић и други

ЈЕВРЕЈИ У ПОЗОРИШНОМ ЖИВОТУ ВОЈВОДИНЕ

Позоришни музеј Војводине и Удружење „Данубиус” из Новог Сада су се удружили у реализацији заједничког пројекта под називом „Јевреји у позоришном животу Војводине”. Основна идеја је да се прикупи грађа о овим посленицима у култури Војводине, а на темељу резултата истраживања, би се о њима приредио зборник радова.

Реализација пројекта подразумева научно-стручно истраживање, зборника радова и јавних разговора, чиме би се, пре свега, допринело промоцији јеврејске али и српске културе, као и осталих националних заједница Покрајине. Такође, сведочила би о блискости, повезаности и заједничкој

тешкој судбини (Други светски рат) јеврејског и српског народа на овим просторима.

Позоришни музеј Војводине је у циљу реализације овог пројекта потписао Протокол о сарадњи са Удружењем „Данубиус” из Новог Сада.

У првој фази Пројекта, извршена су истраживања у Рукописном одељењу Матице српске, Архиву Српског народног позоришта, Позоришном музеју Војводине, вршене су консултације на терену са завичајним историчарима Суботице, Сомбора и Зрењанина. Учесници пројекта су истраживали у Архиву Војводине, Историјском архиву Зрењанина, Историјском архиву Сомбора и Историјском архиву Новог Сада.

На завршетку овог периода приспели су следећи научни и стручни радови: „Јевреји у позоришном животу Великог Бечкерека (Зрењанина) крајем 19. и почетком 20. века”, „Режије Илана Елдада у суботичком позоришту”, „Музика Јосифа Шлезингера у Црном Ђорђу Јоакима Вујића”, „Рецепција Лебовићевог стваралаштва у 21. веку”, „Semper idem”, „Грација новосадске позорнице – глумице: Јелица Бјели”, „Балетски педагог Маргита Дебељак и други ствараоци театра”, „Редитељ Јован Бата Путник”, „Шлезингер у Новом Саду”, „Тематски оквири и карактеристике драматуршког поступка у комадима Ђорђа Лебовића”, „Идеје Драгана Клаића о потенцијалима развоја савременог Српског театра”. У другој фази пројекта, од маја до децембра 2021. године, у реализацији пројекта очекује се сарадња и с другим установама и институцијама културе, као и даља истраживања наших сарадника у архивима, приватним архивама и библиотекама.

Састављање „Именара” је у току, а чине га биографије знаменитих Јевреја Војводине и Србије који су оставили значајан траг у нашој позоришној уметности (Ђ. Лебовић, Р. Ферари, Ј. Бјели, Р. Кранчевић, О. Адам, Ј. Шлезингер, Х. Клајн, Ј. Бата Путник, Д. Клаић, М. Дебељак, Л. Боршоди...).

in memoriam

ДИМИТРИЈЕ МИТА БУРКОВИЋ

(Београд, 12. IX 1925. – Београд, 5. IX 2021.)

Драмски редитељ, професор универзитета, некадашњи директор Дrame СНП-а

Матурирао је у Првој мушкој гимназији у Београду (1944). Као ђак постао је 1938. члан дечјег Родиног позоришта. И сам је у гимназији и приватном стану организовао позоришне представе, у којима је био писац, редитељ и глумац. После ослобођења радио је најпре као новинар и филмски критичар у „Политици”, Радио Београду и у часопису „Југославија” (1945–1952). Кад је основана Академија за позоришну уметност, постао је студент прве генерације и на Одсеку за режију у класи проф. др Хуга Клајна дипломирао 1952. Дипломску представу, *Довитљиву девојку* Лопе де Веге, поставио је на сцени Народног позоришта у Суботици. Први професионални ангажман добио је 1953. у крагујевачком Народног позоришту, где је настојао да са још два млада редитеља, Миленком Маричићем и Јосипом Лешићем, уз подршку управника Љубише Ружића, ствара „ново позориште”. У две сезоне режирао је четири представе, од којих је последња (*Наследство* Миодрага Ђорђевића) изазвала противречне оцене и полемике у Клубу културних радника. После тога прешао је (1955) у СНП у Новом Саду, где је са великим успехом деловао до 1967 (и касније као стални гост), с тим што је две сезоне био у београдском Савреме-

ном позоришту (1961–1963). У СНП-у је уживао пуно поверење управника Милоша Хаџића, који је, по Ђурковићевим речима, припадао „великим наследницима Јована Ђорђевића”. У СНП-у је остварио најзначајније своје режије и стекао углед редитеља којем се поверавају најтежи пројекти. Као редитељ посебно се интересовао за дела домаћих аутора, нарочито за текстове који истражују и презентују Војводину и XIX век на овом поднебљу. Четири године је у СНП-у био директор Дrame (1963–1967) и две године уметнички руководилац Веселог театра „Бен Акиба”. Стварао је различите облике театра: спектакл и камерну игру, кабаре и мјузикл, „кутију” и кружни театар, експеримент и забаву. Постављао је увек максимално амбициозне циљеве, опредељујући се и за ризик, тако да је поред представа врхунских домашаја имао и изванредан број мање успешних и неуспелих. Негујући култ позоришне пробе, за који верује да омогућава театру да се преобрати из казивалишта у приказивалиште, припадао је оним ретким ентузијастима у уметности за које је истраживачки рад пун неизвесности важнији од проверених путева који воде до рутинских остварења. Суштина позоришног чина за њега је сукоб као непрекидно догађање у заједничком простору глумца и гледаоца. Зато је изузетну улогу придавао глумачком ансамблу, састављаном од способних и даровитих глумаца, спремних да „игру” увек почну од почетка. Тражио је од њих потпуну сарадњу и

много је полагао на проналажење и перфекцију чулног знака, при чему је, по његовом уверењу, битно да редитељ у борби за квалитет сачува „врело срце и хладну главу”. Његов позоришни став могао би се сажето свести на ове основне компоненте: темељна улога глумца и гледаоца, моторна функција пробе, једнаки третман премијере и реприза, критичност и отпор суревњивости, јединство тимског рада и ауторитета. Седам његових представа приказано је на Југословенским позоришним играма у Новом Саду: добио је четири Стеријине награде (три за режију – *Избирачица*, *Халелуја*, *Фамилија Софронија А. Кирића* и једну за сценску адаптацију, *Село Сакуле*, а у *Банату*). Две награде за режију додељене су му на Сусретима војвођанских позоришта (*Иркутска прича*, *Фамилија Софронија А. Кирића*), а две редитељске награде примио је од Удружења драмских уметника Србије (*Иркутска прича*; *Село Сакуле*, а у *Банату*). Радио је и неколико режија у београдским театрима (Југословенско драмско позориште, Савремено позориште, Атеље 212), као и у сомборском Народном позоришту, а јула 1971. је у Катовицама, у Пољској, режирао *Викторију Ђорђа Лебовића*. Педагошки рад почео је као наставник глуме у Средњој позоришној школи у Новом Саду (1955–1957) и наставник за предмет Анализа текста у Драмском студију СНП-а (1966–1968), а пуни замах остварио је на универзитетима у Београду и Новом Саду. На београдској Академији за позориште, филм, радио и телевизију (потоњем Факултету драмских уметности) изабран је 1969. за доцента позоришне режије, 1974. за ванредног професора и 1979. за редовног. У школској 1978/79. постао је, по позиву, и професор и шеф класе прве године режије на Академији уметности у Новом Саду. Настојао је, док се није повукао у мировину, да се, у тимском раду наставника, у пракси испитују проблеми интегралне режије (позориште, филм, телевизија и радио, у оквиру исте класе), екипни рад и учење основних субјеката представе, тј. наставни систем у којем заједнички уче и раде студенти глуме и режије. Године 2007. је у издању Позоришног музеја Војводине објављена монографија *Димитрије Ђурковић*, коју је приредио Петар Марјановић.

Режије: *Песма*, *Сапутници*, *Хајде да се играмо*, *Небески одред*, *Оптимистичка трагедија*, *Тишина шума*, *Чаробњак који доноси кишу*, *Пукотина раја*, *Матуранти*, *Женидба председника кућног савета*, *Избирачица*, *Иркутска прича*, *Хамлет*, *Варалица у Бечеју*, *Вечити младожења*, *Народни посланик*, *Коштана*, *Халелуја*, *Плави зец*, *Фамилија Софронија А. Кирића*, *Госпођа министарка*, *Месечина за несрећне*, *Викторија*, *Зла жена*, *Плуг и звезде*, *Оскар*, *Село Сакуле*, а у *Банату*, *Каплар и цар*, *Та ваша прича*, *Беле ракете лете на Амстердам*, *Галерб*, *Занат госпође Ворен*, *Сентиментална представа*, *Зли дуси*, *Смрт трговачког путника*, *Тврдица или Кир Јања*, *Хеда Габлер*

из Енциклопедије СНП-а

ЗОЛТАН ГАЈДОШ

(Нови Сад, 28. II 1961. — Нови Сад, 18. IX 2021.)

Балетски корепетитор

Од 1. IX 1982. године запослен у Балету СНП-а на пословима балетског корепетитора. Музиком је почео да се бави од најранијих дана. Хармонику је учио код наставнице Данице Мајер, а са наставником музичког васпитања Габором Карољом и *Одом радости* Л. ван Бетовена, освојио је прву и специјалну награду за извођење на Савезном такмичењу хорова и оркестара основних школа у Руми. Средњу музичку школу „Исидор Бајић” у Новом Саду завршио је 1979. Поред хармонике, захваљујући знању теорије музике, научио је да свира гитару и електричне оргуље, али је клавир постао његов главни инструмент. Свирао је у оркестру хармоника у КУД-у „Петефи Шандор” на Телепу, радио као корепетитор за фолклор, остварио сарадњу са тамбурашким оркестром и упоредо са наступима, самостално почео да се бави прављењем музичких аранжмана. У драми *Хеда Габлер* свирао је клавир, а у целовечерњем балету *Љубав за љубав* Т. Хрењикова, у Оркестру СНП-а, изводио је деоницу челесте. У слободно време је свирао у разним оркестрима све врсте музичких жанрова (забавну, народну, џез, рок...). Као музичар са великим иску-

ством, држао је часове клавира, гитаре, хармонике, теорије музике и солфеђа. Успех у педагошком раду се препознаје по ђацима који су уписници музичке школе. У СНП–у је руководио музиком у балетској сали и у тонској кабинини, монтирао музику и видео–записе. Током каријере у Балету, Гајдош је научио да својом музиком прати најразличитије стилове вежби. Радио је са бројним педагозима из земље и иностранства: Ерика Марјаш, Растислав Варга, Добрила Новков, Оксана Сторожук, Габријела Теглаши, Маја Грња, Роберт Кљавин (Кијев), Иштван Хаваш (Будимпешта), Иштван Херцог (Печуј), Лијана Јанку (Темишвар), Владимир Шувалов, Владимир П. Федотов (Кијев), Франсис Маловик (Париз), Калин Ханциу (Констанца), Ала Ширкевич (Санкт Петербург) и многи други. На Дан СНП–а, 28. III 2019, добија Годишњу награду СНП–а. Исте године, 9. маја уручено му је признање, Награда „Марина Олењина”, које додељује Удружење балетских уметника Војводине.

Габријела Теглаши Јојкић

Корепетитор Балета

„Његовим прелепим музицирањем нам је почињало свако јутро. Био је изузетно талентован и даровит. Оставио је неизбрисив траг у Балету СНП–а за пуних 39 година свога рада. Балет СНП–а је изгубио битног човека у својим редовима. У богатој каријери се остварио у разним пољима, од музичких интерпретација, преко класичне, савремене, народне и забавне музике. Као врхунац каријере је књига „Балетска корепетиција Золтана Гајдоша” ауторке Габријеле Теглаши Јојкић, књига чије је објављивање и промоцију доживео и на коју је био толико поносан с пуним правом, јер остаје за сва времена и као врло важна стручна литература и путоказ новим покољењима на пољу балетске корепетиције. Мало је таквих корепетитора који су таквим знањем и оншалантношћу музицирали у балетима целог света. Ми смо имали срећу да је био наш. И остаће заувек наш Золика. Многи кореографи и педагози из разних крајева света, када су га упознали, имали су намеру да га поведу са собом, али он је то увек одбијао. Остао је веран

свом Балету СНП–а до краја. У последњим данима живота, кад год смо се чули преко телефона, увек је истицао колико му недостајемо и разговор завршавао речима: *Поздрави ми Балет.*”

Тони Ранђеловић, директор Балета

(део текста који је прочитан 22. IX, на гробу Золтана Гајдоша)

ДРАГАН СРЕЂКОВ

(Панчево, 17. X 1949. – Нови Сад, 26. VIII 2021.)

Драмски глумац, директор Дrame СНП–а и посленик у култури

Основну школу и гимназију похађао је у Панчеву, где се још као ђак аматерски бавио глумом у Атељеу младих. Пошто је завршио двогодишњи Драмски студио при СНП–у у Новом Саду, ангажован је у Драми СНП–а од 1. IX 1970. Самовољно је напустио посао 21. IX 1972. Од 1973. до 1980. је студирао на Филозофском факултету у Београду, где је дипломирао на Историји уметности (Музеолошки смер). Од 1981. до 1986. радио је у Културно–просветној заједници Војводине као секретар Заједнице професионалних позоришта Војводине, Заједнице домова културе Војводине, Савеза аматерских позоришта Војводине и продуцент културно–уметничких манифестација покрајинског значаја. Од 1. XII 1986. до 3. III 1988. био је директор Позоришта младих у Новом Саду, а од 4. III 1988. директор Дrame СНП–а до 15. VIII 1989, када се вратио ранијим пословима у Културно–просветној заједници Војводине, у оквиру које је основао и клуб–галерију „Мост”, па је од 1995, као приватни предузетник, водио угоститељски објекат „Шебој” у новосадској Змај Јовиној улици. Од 1998. до 2001. био је директор Културног центра у Новом Саду. Од 2001. до 2004. је обављао функцију помоћника за културу у Покрајинском секретаријату за образовање и културу, а од 2004. до пензионисања (2016) био је начелник Одељења – виши саветник за уметничку продукцију и међународну сарадњу у истом секретаријату. Од 1968. до 1973.

године одиграо је око двадесет позоришних улога у СНП–у и око 10 улога у радио–драмама Радио Новог Сада. Глумио је и у четири краткометражна играна филма и у четири телевизијске драме. Учествовао је у раду жирија на позоришним и рецитаторским фестивалима и смотрима и у раду више комисија и радних група за унапређење и развој културе и уметности у Војводини. Учествовао је као члан у радним групама Министарства за културу Републике Србије за израду више закона из области културе, за дефинисање националног програма професионалног развоја у култури и медијима, и за утврђивање предлога за доделу посебних признања уметницима за врхунски допринос националној култури. За улогу Џорџа у *Нашем граду* награђен је на Сусретима војвођанских позоришта у Вршцу 1971; у октобру 1971. је добио Награду пунолетства. Добитник је и Златне значке Културно–просветне заједнице Републике Србије.

УЛОГЕ: Киш (*Велики Мак*), Полисни, Студент (*Адам и берберин*), Валентин (*Богојављенска ноћ*), Продавац (*Сексирама*), Гардиста (*Три мускетара*), Флајшман (*Симпозијум или О љубави*), Џорџ (*Наш град*), Господин Флоријан (*Флора господина Флоријана*), Цуксфирер (*Каплар и цар*), Денис (*Пљачка*), Алекса (*Лажа и паралажа*), Меркуцио (*Ромео и Јулија*), Луис (*Поглед с моста*), Збуњени човек (*Нисам Ајфелова кула*).

Вера Василић, из Енциклопедије СНП–а

ДИЈАНА КОЗАРСКИ, РОЂ. КРСТИЋ

(Беране, 1. X 1965. – Нови Сад, 24. X 2021.)

Првакиња Балета

Редовно играчко образовање започела је у балетској школи „Лујо Давичо“ у Београду, где је четири године била ученица А. Маглић. Годину дана је похађала Московску балетску школу (1980/81), а дипломира је у Београду 1984. у класи Б. Мићуновић, као већ хонорарна чланица СНП (од 1983). Полазник је семинара из области класичног балета, под руководством Н. Дудинскаје и К. Сергејева

1985. и 1986, као и семинара из области модерног балета под руководством Каролин Карсон 2003. На такмичењу балетских школа Југославије 1982. освојила је прво место за млађи узраст; исте године је добила златну медаља за најмлађи узраст на Југословенском балетском такмичењу у Новом Саду, а затим бронзану за средњи узраст 1986, те за најстарији 1988. У СНП је стално ангажована од 1. XI 1983; звање примабалерине стекла је 1994. Прва соло улога јој је Фраскита (*Дон Кихот*, 1984, кореограф И. Отрин), а прва главна – Одидија (*Лабудово језеро*, 1985, кореографија М. Петипа, Л. Иванов, редакција К. М. Сергејев и Н. М. Дудинскаја). Годишњу награду СНП–а је добила за учешће у представама: *У потрази за изгубљеним временом* и *Жизела* (1989/90), у *Веселој удовици* (1995/96), у *Избирачици* и *Крцку Орашчићу* (1997/98) и у *Алтум силенцијум* (1998/99). Добитница је Златне медаље „Јован Ђорђевић“ 2001. Гостовала је на Сусретима балетских уметника у Љубљани 1983. и 1988, у Сарајеву са групом солиста као Мирта (*Жизела*), у Италији са суботичким позориштем у представи *Анита Бербер*, а са СНП–ом у Београду, Сегедину, Багдаду. Двадесетогодишњицу њеног рада обележио је Позоришни музеј Војводине, када је објављена и погодна монографија *Дијана* 2004. У сезони 2005/06. прешла је у стални радни однос на Академију уметности у Новом Саду – бирана је у звање доцента за предмет *Игре на Драмском одсеку* – Група за глуму, где је урадила више кореографија за студенте глуме. У СНП–у је радила и као асистент кореографа и балетмајстор за представе *Макс и Мориц*, *Кармина бурана*, *Алтум силенцијум* и *Жизела*. На Академији уметности у Бања Луци радила је као стручни сарадник 2000/2001, а у Балетској школи у Бару као професор класичног балета 2004/2005–2006/2007.

УЛОГЕ: Зелена комета (*Балада о месецу луталици*), Артемида (*Орион*), Клеопатра (*Клеопатра*), Смрт, Мајка (*Алтум силенцијум*), Фраскита, Китри (*Дон Кихот*), Лујза (*Вечити младожења*), Добра вила (*Пепељуга*), Жилберта (*У потрази за изгубљеним временом*), Мирта (*Жизела*), Цар Де-

вица (*Коњић Грбоњић*), Савета (*Избирачица*), Мазурка (*Шопенијана*), Друга ученица (*Бал кадета*), Мајка свих порока (*Дон Хуан*), Хана Главари (*Весела удовица*), Контеса Мари Лариш (*Мајерлинг*)

Љиљана Мишић, из *Енциклопедије СНП-а*

ВОЈИН БИЛАНОВИЋ БИЛ

(Шид, 10. VIII 1934. – Сремска Митровица, 18. XI 2021.)

Редитељ

Основну школу и гимназију заврпио је у Ердевику. Похађао је позоришну академију у Београду. Сарађивао и био на припремама позоришних представа код познатих редитеља: Мате Милошевића, Др Хуга Клајна, Бате Седлара, Бојана Ступице, Боре Григоровића, Арсе Јовановића, Предрага Динуловића итд.

Завршио је режију на Драмском студију Педагошке академије у Врању позоришном представом *Отац* Аугуста Стриндберга, у насловној улози са Миливојем Живановићем, прваком Југословенског драмског позоришта у Београду.

Воја Билановић Бил, режирао је позоришне представе на Омладинској и дечјој сцени „Врачар” Београд, Градском позоришту „Сцена” у Бијељини, Позоришту „Добрица Милутиновић” у Сремској Митровици, Позоришту „Бора Станковић” у Врању, Драмском студију са малом сценом у Врању, у Бујановцу, Ковину, Шиду, Драмском студију Дома омладине у Сремској Митровици. Један је од оснивача ромског театра „Баре Јага”. Помагао је у школама у припремању представа. Предавао је уметничко васпитање у школском центру „Гумопластика” у Бујановцу.

Радни однос је започео у Аматерском позоришту „Добрица Милутиновић” 1. децембра 1976. године. Од 1977. до 1978. године био је вршилац дужности директора Аматерског позоришта „Добрица Милутиновић”. Отишао је у пензију 25. септембра 1996. године.

Најзначајнија редитељска и сценографска остварења дао је у представама *Избирачица* (К. Триф-

ковић), *Кише професора Ноја* (Ј. Михајловић), *Три угурсуза* (М. Широла), *Зла жена* (Ј. С. Поповић), *Отац* (А. Стриндберг), *Атомски век* (М. Бор), *Политичко венчање* (Ф. Хаџић), *Клупко* (П. Будак), *Стаклена менаџерија* (Т. Вилијамс), *Женско питање* (Ф. Хаџић), *Клопка за беспомоћног човека* (Р. Томас), *Госпођа министарка* (Б. Нушић), *Стјуардесе* (М. Камелоти)

БРАНИСЛАВ ВУКАСОВИЋ

(Сремски Карловци, 17. V 1951. – Сремска Каменица, 22. XI 2021.)

Солиста Опере, баритон

Учитељску школу је завршио у Сремским Карловцима, 1971. и радио у просвети до 1979. године. Певање је учио код Теодора Дињашког, а потом студирао на Академији уметности у Новом Саду у класи проф. Октава Енигарескуа. Од 1980. до пензионисања, 2012. године, био је члан Опере СНП-а. Лепе сценске појаве, технички добро постављеног гласа са сигурним и убедљивим високим регистром, на почетку каријере, успешно је остварио више улога из лирског баритонског фаха: *Силвија (Пајаци)*, *Папагена (Чаробна фрула)*, *Роберта (Јоланта)*, *Марсела (Боџи)*, а један од најпопуларнијих ликова оперске литературе, Росинијевог берберина из Севиље (*Фигара*), тумачио је више од сто пута. Сценски окретан и допадљив био је и у комичним, оперско-оперетским улогама: *Белкоре (Љубавни напатак)*, *Пинг (Турандот)*, *Скула (Кнез Игор)*, *Бискрома (Вива ла Мама)*, *Јован (Покондирена тиква)*, *Млинар Сима (Еро с онога свијета)*, *Фалке (Слепи миш)*, *Хомонаи (Барон циганин)*, *Бамбора (Јабука)*. У последњој деценији прошлог века, био је један од носилаца оперског репертоара када је, поред осталих, реализовао и низ великих Вердијевих ликова: *Жермона (Травијата)*, *грофа Луну (Трубадур)*, *Дон Карлоса (Моћ судбине)*, *Родрига (Дон Карлос)* и *Риголета (Риголето)*.

За насловну улогу Риголета, добио је Годишњу награду СНП-а (2004), а исту награду је раније добио и за висока уметничка остварења улога Марсела (1988) и Фалкеа (1997). Највише признање СНП-а,

Златна медаља „Јован Ђорђевић”, уручена му је 2012. Значајан је био и његов допринос програмима и бројним концертима Камерног музичког друштва (КМД) из Новог Сада, чији је члан био од оснивања (2007), у промоцији српске вокалне баштине.

Улоге: Енрико (*Лучија од Ламермура*), Силвано (*Бал под Маскама*), Бретињи (*Манон*), Алфио (*Кавалерија рустикана*), Шарглес (*Мадам Батерфлај*), Оњегин (*Евгеније Оњегин*), Крушина (*Продана невеста*), Мортке (*Виолиниста на крову*), Маруло и Монтероне (*Риголето*), Калењик (*Мајска ноћ*), Санчо Панса (*Човек од ла Манче*), Валентин (*Фауст*), Јохан (*Вертер*), Ескамиљо (*Кармен*), Васо (*Сутон*)

Сахрањен је 27. новембра 2021. у Врднику.

Миодраг Милановић, из *Енциклопедије СНП-а*

ГЕОРГИ ЈОСИФОВ

(Димитровград, 30. IX 1955. – Петроварадин, 30. XI 2021.)

Сликар

Вишу педагошку школу у Београду (ликовни одсек) завршио 1977. На Академији уметности у Новом Саду, одсек сликарство, дипломирао 1981. у класи професора Бошка Петровића. У СНП-у је од 6. I 1986. до 7. III 1998. Свестран је ликовни уметник – бавио се сликарством, илустрацијом, позоришним сликарством и сценографијом. Урадио је преко 200 сликарско–сценографских позоришних представа у земљи и иностранству. У књигама за децу и уџбеницима објавио је више стотина илустрација. Самостално је излагао (32 самосталне изложбе) у Димитровграду, Београду, Вуковару, Борову, Новом Саду, Петроварадину, Будимпешти, Шиду, Ветернику, Обери, Генерал Родригезу, Сант Луису (Аргентина) и учествовао на 200 колективних изложби и 150 ликовних колонија. Члан је СУЛУВ-а. (Из каталога изложбе „Сновиђења”, КЦНС, 2017)

Јосифов као позоришни сликар

Ове године нас је напустио још један Ђоле... панонски сликар. Велики романтичар, колориста, мајстор хармоније и виртуоз ликовних техника.

Позната су нам његова дела (слике и цртежи) који у најлепшем светлу представљају његов и наш Нови Сад, природу и све што је у њој. Ђолету је сликарство била религија. Свет око себе је гледао кроз „рам” слике тражећи идеалне композиције, валере, светла и сенке... Ако је уметност материјализација духа онда је онда он духовно растао сликајући, а својим делима оплемењивао је просторе и нас.

Мало је познато да је Јосифов био мајстор великих формата. Као позоришни сликар, запослио се у Српском народном позоришту 1986, и ту остао до 1998. године. Своје велико знање о техникама и технологијама штафелајског сликарства чудесним талентом и осећајем адаптирао је и сликао велике хоризонте (рикванде) за сцену „Јован Ђорђевић”. Ове огромне слике се посматрају са велике удаљености, а сликају на поду у сликарници, ходајући по платну. Лично сам асистирао мајстору приликом стварања оваквих дела, где четкице и „пензле” замењује шајбнама и великим флах–четкама на штапу. Сликао је у даху и на „мокро”, како би сам говорио. „Боја, када се осуши, губи интензитет, свака накнадна интервенција је ризична и слику удави”. Студиозно и темељно се припремао за сваки наредни задатак планирајући корак по корак нијансе и алате које ће користити. Као да види слику већ готову, смело је повлачио потезе великим четкама на огромном раширеном платну који су изблиза изгледали као флеке а осликани делови остајали су иза њега... Платна раширена на сцени и посматрано из гледалишта изгледала су као дела великих ренесансних мајстора! Слободно можемо рећи да је Георги Јосифов визионар и „далековидац” изузетног талента и један од највећих сликара великих формата на овим просторима. Нажалост, данас су овакву врсту сликарства заменили плотери и штампачи, а ова уметност и умеће полако нестају. Хвала му за велико предање које нам је оставио...

Саша Сенковић, сценограф СНП-а

РАСТИСЛАВ ВАРГА

(Бачки Петровац, 29. IX 1955. — Нови Сад, 20. XII 2021.)

Балетски играч, првак и шеф Балета

Завршио је основну школу и музичку гимназију у Новом Саду. Истовремено је похађао Позоришну школу — Балетски одсек: првих шест разреда у класи С. Живанац, а завршна два у класи Љ. Мишић, код које је и дипломирао 1973. У сезони 1974/75. добитник је стипендије за десетомесечно усавршавање за балетског играча у Лењинградској балетској школи им. Ваганове, у класи Јурија Ивановича Умрихина. Балетском ансамблу СНП-а, чији је био и стипендиста, припада од 1. VI 1973; солиста је постао 1979, а првак 1983. Већ на дипломском концерту показао је свој потенцијал балетског играча и играчку фигуру за коју је М. Х. Франгопуло из Лењинградске балетске школе рекла: „Е, то је принчевска фигура”. Дакле, принчевског изгледа, однегованог манира, технички спреман, поуздан као партнер, постаје носилац главних улога балетског репертоара. Још као ученик учествује у представама Балета СНП-а (*Шчелкунчик* 1968/69), а соло улогу добија у балету *Вила лутака* (Уличар) 1972. Већ 1974, са својом истокласицом, чланицом Балета, Јилијаном Сремац, представља Нови Сад на концерту младих у Љубљани. Партнери још из школе, они су свој успех (са дипломског концерта) поновили изводећи Селјачки дует (*Pas de deux*) из I чина балета *Жизела*, који су играли и у оквиру представе на сцени СНП-а. Са истом партнерком био је учесник Сусрета балетских уметника Југославије у Љубљани 1984, када су наступили са одломцима из балета *Шопенијана*, поновивши то и у Марибору. Кроз већа сола различита по карактеру, техничким захтевима и стилским одликама (Играчи Риторнела — *Отело*, Татарин — *Половецке игре* и др.) стиже до главне улоге у балету *Петар Пан* (1975) кореографа Вере Костић. Помало затечен, али уз искусну партнерку Биљану Његован, успешно креће путем солисте. Предодређен за лирски фах, Принца Зигфрида (*Лабудово језеро*) игра у две верзије, код два кореографа (Вере Бокадоро 1981; Сергејев-Дудинскаје 1985). Потврдио се у ка-

рактерном жанру, испољио дар за комично. За улогу Алена (*Враголанка*), кореографа Ике Отрина, добија Годишњу награду СНП-а 1986. Међу најбољим остварењима му је улога Песника у балету *Балада о месецу луталици* Д. Радића (1985), кореографа С. Первана. Учесник је *Балетских вечери* у Сплиту (са Б. Његован), те Сусрета балетских уметника Југославије у Љубљани (са Ј. Сремац). Са представама из репертоара СНП-а гостовао је широм СФРЈ и ван земље (Италија, Мађарска, Румунија). На ТВ-у је учествовао са играчким нумерама и у реализацији балета *Балада о месецу луталици*. Из СНП-а је отишао у пензију 10. октобра 2009. Супруга му је дугогодишња чланица оперског Хора СНП-а, Јелена В. рођена Башић.

УЛОГЕ: Амор (*Силвија*), Лопов, Томи (*Пипи Дуга Чарапа*), Меркуције (*Ромео и Јулија*), Болеро, Младић (*Рапсодија у плавом*), Три младића, Љубавни парови (*Американац у Паризу*), Фарииос, Јелен, Војници гљачкаши (*Теута*), Селјаци (*Тророги шешир*), Тони, Бернард (*Прича са Западне стране*), Клаудио (*Љубав за љубав*), Марко (*Охридска легенда*), Гроф Алберт (*Жизела*), Лоенгрин (*Вагнеријана*), *Pas de deux* (*Корсар*), Мазурка, Валцер (*Силфиде*), Први кадет, *Regretium mobile* (*Бал кадета*), Франц (*Копелија*), Мануел (*Дон Кихот*), Колен, Ален (*Враголанка*)

Љиљана Мишић, из *Енциклопедије СНП-а*

ВЛАДАН ЖИВКОВИЋ

(Београд, 15. XII 1941. — Београд, 4. I 2022.)

Глумац

Завршио је Академију за позориште, филм, радио и телевизију у Београду 1966. Члан СНП-а био је од 16. VIII 1967. до 31. I 1971, када је отишао у Београд. Остварио је и велик број филмских и телевизијских улога. Улоге у СНП-у: Војник са бундом (*Мајка Храброст*), Мајк Хоган (*Месечина за несрећне*), Леон (*Госпођа Бовари*), Хелмут Вос (*Викторија*), Луис (*Поглед с моста*), Николето (*Кавијар и сочиво*), Арамис (*Три мускетара*).

Вера Василић, из *Енциклопедије СНП-а*

ЗОРАН РИСТОВИЋ

(Чортановци, 10. IV 1936. – Нови Сад, 25. II 2022.)

Редитељ, драматург, кустос

Рођен је у Чортановцима, родитељи су му били дефектолози. Гимназију је завршио у Новом Саду и уписао се на Филозофски факултет који је завршио 1961. године, Одсек за југословенску књижевност и јужнословенске језике. На Академији за казалишну умјетност у Загребу, дипломирао је Одсјек режије 1963. године, у класи проф. др Бранка Гавеле (дипломска представа *Злочин на козијем отоку* Уга Бетија на сцени Народног позоришта у Зеници). Определио се за каријеру позоришног редитеља и драматурга. Већи део радног века провео је у Зеници, где је безмало три деценије (1964–1992) радио у Народном позоришту као редитељ, драматург и уметнички руководиолац. Предавао је сценски говор на Одсјеку за глуму Филозофског факултета у Сарајеву 1975. године. Од 1992. године био је кустос у Позоришном музеју Војводине, а од 1995. године до пензионисања 1996. године, драматург у Српском народном позоришту у Новом Саду. Од 1996. године живи на Цетињу, односно на Горничу где је радио као уредник културне редакције „Радио Светигора”.

Зоран Ристовић је врло плодан као редитељ и драматург. Режирао је у Босни, Србији, Хрватској, Црној Гори и Пољској. У Народном позоришту у Зеници режирао је 45 драмских дела, драматизовао је осам романа и аутор је једног оригиналног текста. Драматизовао је следеће романе: *Прах и пепео* Љубе Јандрића, *Хоџа страх* Дервиша Сушића, *Горко сунце* Анђелка Вулећића, *Омер-паша Латас* Иве Андрића, *Дан хапшења Виле Вукас* Анђелка Вулећића, *Бакоња фра-Брне* Симе Матавуља, *Грк Зорба* Никоса Казанцакиса, *Кад голубови полете* Власте Радовановића. Написао је радио-драму *Летовање Марка Миљанова на мору* (Радио Нови Сад 1976) и објавио је књигу епитафа *Ругалице смрти* (1978). У Пољској, у театру „Стефан Јарач” у Лођу, поставио је на сцену драматизацију романа *Дервиш и смрт* Меше Селимовића (1983). У СНП-у је 1993. године поставио на камерној сцени јединствену представу

Куварице у којој је дочарао куварске рецепте. У позоришту Републике Српске у Бањалуци поставио је на сцену у властитој драматизацији роман *Грк Зорба* Никоса Казанцакиса (1994).

Добитник је две Стеријине награде. 1967. године заједно са Јованом Путником добио је ванредну Стеријину награду за сценску валоризацију поетске драматизације *Код вечите славине* Момчила Настасијевића. 1973. године добио је ванредну Стеријину награду за системско неговање драмске литературе на Југословенским позоришним играма. У Пољској је 1983. године добио високо пољско одликовање, орден „Заслужан за културу Пољске”.

Зоран Ристовић је позориште непрестано тражио у животу и радовао се свакој његовој појави, као што је и обављајући свој професионални ангажман у позоришту тражио живот сам, не желећи да се позоришна сцена претвори у место где се животна реалност мистификује и лажира. Његовим ангажовањем у позоришту репертоар добија на оригиналности и свежини. Стално је у потрази за новитетима, ангажује и анимира драмске ауторе и преводиоце, истражује драмско наслеђе, остварујући на тај начин једну осебујну уметничку персоналност. Имао је трагички однос према нашој драмској баштини, било да се ради о новом „читању” већ познатих и признатих драмских текстова, или још више и значајније кад је у питању оживљавање заборављених вредности нашег драмског наслеђа. Један је од значајнијих драмских уметника на територији бивше Савезне Републике Југославије. У драмској уметности радио је на позоришној афирмацији српских писаца и својим дугогодишњим радом је приближио драмску уметност широким масама народа и тиме се трајно уткао у српску културу уопште.

Сахрањен је у Новом Саду 28. фебруара на Градском гробљу.

МИХЕОН ХУН КАН (МИРОН КАЊУХ),
(Ђурђево, 9. XI 1943. – Нови Сад, 6. VI 2022.)

Русински писац, културни делатник, драматург, сценариста и привредник

Основну школу је завршио у Ђурђевоу и Руском Крстуру, средњу школу у Врбасу и Новом Саду, а први ступањ Филозофског факултета, група математика, у Новом Саду (1966).

Као студент је почео радити у Радио Новом Саду као млађи сарадник и редактор омладинских емисија. Радио је као преводилац у Скупштини АП Војводине (1968), а затим као руководилац у КУД „Максим Горки” у Новом Саду (1971–1972). После тога као новинар у недељним новинама „Руске слово” (1973–1979), а затим као редактор у Издавачком одељењу НИРО „Руске слово” (1978–1984) и још једном 1987. године. У периоду од 1984. до 1986. године, био је секретар Председништва Скупштине Друштва писаца Војводине. Затим је радио као режисер Драмског програма Радио Новог Сада (1988–1992), а 1993. године прелази у приватан пословни сектор, где и остаје.

Писао је поезију, прозу, хумореске, позоришне представе, а једно време се бавио глумом и позоришном режијом.

У позоришној делатности се појављује још као студент, у склопу КУД-а „Максим Горки” у Новом Саду 1969. године, као коаутор позоришног скеча *Две љубави и ми*, заједно са Владиславом Нађмићом, а затим и у коауторском скечу, такође са Владиславом Нађмићом, *Луда кућа*, где су њих двојица, поред других учесника, били носиоци главних улога. Такође, већ 1969. године у поменутом КУД-у режира и Ковачов позоришни комад *Човек из народа*, са којим је означена и четрдесетогодишњица књижевног стваралаштва Михајла Ковача.

Његова активност на позоришном плану је дошла до изражаја у периоду од 1971. до 1989. године, у склопу Аmaterског русинског позоришта „Ђађа”, посебно на новосадској сцени. 1971. године је изабран за члана Савета Новосадске сцене Аmaterског

русинског позоришта „Ђађа”, када је био и оперативни радник–руководиоц представа те сцене. 1973. године је изабран за секретара Позоришта, а 1975. постаје члан Управног одбора. Потом 1982. године га бирају за члана Председништва Позоришта и председника његовог Уметничког савета, па и за хонорарно ангажованог уметничког руководиоца Позоришта. На функцији уметничког руководиоца је био у периоду од 1982. до 1989. године.

После вишегодишње паузе, 2006. године се поново укључује у рад позоришта, сада Русинског народног позоришта „Петро Ризнич Ђађа”, као председник Управног одбора и као писац.

БОГДАНОВ

(Нови Кнежевац, 1. VII 1957. – Нови Сад, 13. II 2022.)

Глумац, првак Дrame СНП-а

Завршио је средњу пољопривредну школу у Вршцу и Академију уметности (Одсек драмских уметности, Група за глуму) у Новом Саду. У СНП-у је од 10. августа 1980. најпре као глумац–приправник, а после положеног приправничког испита, ангажован је за члана Дrame СНП-а. Добитник је годишњих награда СНП-а за улогу Клемента Југа у представи *Клементов пад* Драга Јанчара у режији Звоне Шедлбауера, 1989. и за улогу Тузенбаха у представи *Три сестре* А. П. Чехова у режији Љубослава Мајере, 1996.

УЛОГЕ: ххх (*Наш Тито*), Лес (*Плутање*), Фрањо (*Слике жалосних доживљаја*), ххх (*Глас којим говори ватра*), Јоса (*Сумњиво лице*), Ланабаој (*Капетан Џон Пиплфокс*), Пол (*Дактилографи*), Урија Шели (*Човек је човек*), Дон Карлос (*Дон Жуан*), Едо (*Мој тата социјалистички кулак*), Старк (*Пријатељи*), Стојан (*Коштана – сан крик*), Микан Бесни (*Свети Георгије убива аждаху*), Смрдић Родољупци), Убалдо (*Живот провинцијских плејбоја после Другог светског рата*), Секретар конзулата САД у Лондону (*Роман о Лондону*), Макс (Клопка), Клемент (*Клементов пад*), Љубомир Протић (*Покојник*), Јаков Лаптев (*Јегор Буличов*), Јаблани (*Друга*

врата лево), Хорда (*Козодер у акцији*), Војвода од Олбенија (*Краљ Лир*), Мартин (*Луд од љубави*), Вањек (*Аудијенција*), Манојло (*Чудо у Шаргану*), Бела Фабијан (*Кад би Сомбор био Холивуд*), Тузенбах (*Три сестре*), Иван Кузмич Шпекин (*Ревизор*), Поп Ћира (*Поп Ћира и поп Спира*), Еуген патак (*Вере и завере*), Ленски (*Евгеније Оњегин*), Алфонс Други (*Торквато Тасо*), Немачки официр (*Ослобођење Скопља*), Алојзије Зилбербрант (*Господа Глембајеви*), Стеван Микошић (*Раванград*), Филострат (*Сан летње ноћи*), Крста (*Јуцуца*), Трећи сенатор (*Тимон Атињанин*), Он (*Љубавна прича*), Капетан Малахов (*Сеобе*), Полоније (*Хамлет*), ххх (*Пожар Лаунџ / Контраст или Тамо где смо остали*)...

Запис о Зорану

Један од најбољих студената Академије уметности у Новом Саду, ученик чувеног професора Бранка Плеше и један од оних чија глумачка величина обележава уметнички живот СНП-а у последњој четвртини двадесетог века, притом заувек остајући тајна по себи као и он сâм, њен власник и инспиратор, њен аватар, првак драме Српског народног позоришта.

У среду, 16. фебруара 2022. у присуству малог броја родбине и пријатеља сахрањен је Зоран Богданов на Транцаментском гробљу у Петроварадину и тиме се некако формално и једноставно свечано завршила животна прича, људска и професионална драма нашег уваженог колеге. Био је величанствен глумац: самозатајне лирске природе, привлачне сценске појаве, дивне мушке статуре, невероватно гипких сценских кретњи; имао је природан, врло снажан и покретљив баритон који је по потреби могао да се креће од једне до друге говорне лаге, од форте фортисима до звучног пијанисима, од фалсета до бас-баритонских реченичних понирања, једном речју Богданов је на сцени могао све! На сцени Српског народног позоришта данас немамо такву глумачку појаву која би по интелигенцији, ширини образовања, контемплативности, отмености духа и аристократском држању била достојна замена, прави наследник великог претходника. Ако је ико могао да носи атрибут корифеја глуме уз своје име, онда

је то Зоран Богданов! Са четрдесетак одиграних улога, од којих нису све биле главне, за четрдесет година рада у позоришту, Зоран се златним словима уписује у историју уметничког развоја СНП-а. [...]

И поред врхунског талента који га је већ на самом почетку глумачке каријере у СНП-у опредељивао да крене стазом глумачког првака посутом ловорикама, професионални пут Зорана Богданова није био ни лак ни обасут ружама и хвалоспевима. Он је све до своје смрти за многе љубитеље позоришта остао релативно непознат глумац, али и за уважене новинаре РТВ-а, стручњаке за позориште и културу, који о њему или нису имали став или је он био сасвим неодређен па је и његова глумачка појава за њих била, у медијском смислу, или потпуно непривлачна или недовољно атрактивна. Наравно част изузецима, дивним критичаркама, данас нажалост покојној Душици Пејовић и хвала богу живој и виспреној Даринки Даци Николић, које су у својим минуциозним позоришним критикама умеле да приметне и апострофирају Зоранов јединствен глумачки дар и непорецив уметнички допринос врхунским дометима представа у којима је играо. [...]

Гордана Ђурђевић Димић, глумица СНП-а

ИШТВАН ПАЛИНКАШ (PÁLINKÁS ISTVÁN)

(Сента, 30. V 1942. – Сремска Каменица, 23. III 2022.)

Члан Оркестра, хорна

Завршио је Музичку академију, у СНП-у је био запослен од 1. октобра 1968. до 31. јануара 1982. и од 1. фебруара 1983. до пензионисања, 21. августа 2002.

ДЕЈАН МИЈАЧ

(Бијељина, 17. V 1934. – Београд, 5. IV 2022.)

Драмски редитељ

Рођен је у свештеничкој породици. Већ 1935. године породица се, после краћег боравка у Бијељини, вратила у Ваљево, где је 1944. завршио основну школу, а 1952. гимназију. У јесен 1952. уписао се на Филозофски факултет у Београду

(Група за југословенску књижевност и српскохрватски језик), али је следеће године, пошто је положио пријемни испит на Академији за позоришну уметност, наставио студије на овом факултету и дипломирао 1957. у класи проф. Вјекослава Афрића. Дипломску представу, *Плуг и звезде* Ш. О’Кејсија, поставио је на сцени Народног позоришта у Тузли, где добија и први ангажман (1. IX 1957). У Тузли остаје све до 1. V 1961. и за то време остварује неколико запажених представа, углавном из англо-америчког репертоара (*Осврни се у гневу*, *Силазак Орфеја*, *Јунона и паун*). После одслужења војног рока постаје, 1. V 1962, члан СНП-а, у којем остаје све до 4. X 1974. (уз краћи прекид од 15. VIII 1967. до 20. VIII 1968). У јесен 1974. постаје доцент за предмет Позоришна режија на Факултету драмских уметности у Београду, а од 1. X 1978. води и класу глуме на Академији уметности у Новом Саду. (Позоришном педагогијом бавио се и током свог ангажмана у Новом Саду, где је, од 1964. до 1972, предавао глуму у Драмском студију СНП-а). Гостовао је у многим југословенским позориштима, али у сећању остају његове представе у Сомбору (*Женидба и удадба*) и у Београду (*Васа Железна*, *Пучина* и *Лимунација* у Југословенском драмском позоришту, *Вишњев сад* у Атељеу 212 и низ представа у Позоришту „Бошко Буха“). Долазећи у Нови Сад, у којем је пресудно изградио своју редитељску физиономију, имао је за собом не само знање које се добија на београдској Академији за позоришну уметност и сценско искуство стечено током рада у Тузли, него и васпитање које је понео из родитељског дома и однегован литерарни укус нешто класичнијег профила но што би се за његову доб очекивало (Гогољ, Чехов, Горки, Стерија). Ако укажемо на његову већ тада наговештену склоност ка театру култивисане фразе и рафинованог укуса, његов долазак у СНП био је природан. Зато не изненађује што је он после разумљиве почетне несигурности остварио значајну серију од тридесет представа међу којима су најзначајније: *Покондирена тиква*, *Велики Мак*, *Џандрљив муж*, *Лаждипажди*, *Свет*, *Поп Ћира* и *поп Спира* и *Ујка*

Вања. За припремну фазу његовог редитељског рада карактеристична је разноврсност извора које користи: литература, драматуршке и социолошке студије, разноврсни ликовни и музички материјал. У овој фази рада он одређује и глумачку поделу, тако да приликом скраћивања текста води рачуна не само о сценичности и економији израза него и о дикцијским могућностима одабраних глумаца. Упорност са којом брани свој предлог глумачке поделе није редитељски хир него полазна основа и суштина његовог редитељског поступка. Поред зналачког компоновања глумачког ансамбла, он уме да током проба, упркос неједнаким креативним моћима појединаца, доведе своје глумце до свести о заједништву представе. Упркос темељном припремању, његове пробе за столом трају релативно кратко, али су његове експликације конкретна и прецизна анализа теме, идеје и жанра текста, као и односа међу ликовима и имају ширину и светлост у тумачењу. Приликом рада на самој сцени види се да је Мијач стасао у позоришној средини која је нерадо улазила у екстравагантније мизансценске експерименте. Зато његова мизансценска решења карактеришу осмишљена једноставност и животна уверљивост — и нешто што се на нашим сценама не види често: сценска решења не настају само из кретања него и из статичних призора — из говора са паузама, па у неким тренуцима и из тишине. Тонске валере његових представа често допуњује музичка пратња, коју користи зналачки. Овај смисао видљив је и у његовом осећању за ритам представе, динамику и каденцу говора глумаца у градирању појединих сукоба на сцени, често и у динамици мизансцена. Има у његовим представама и читавих сцена које као да су грађене на законима музичким. Сценографе и костимографе бира амбициозно и пробирљиво: прецизно зна шта му је за који пројекат потребно (у широкој амплитуди од сценског реализма до врло слободних стилизација), али и сарадницима оставља слободно поље за маштање и обликовање. Током петнаест година рада у Новом Саду сарађивао је само са пет сценографа, четири костимографа и три компози-

тора музике. Приликом глобалног дешифровања његовог редитељског рукописа ваља поћи од оног схватања театра по којем позоришна представа треба да се одвија у линији чија је полазна тачка аутор, а завршна глумац пред гледалиштем. Речју: преко својих идеја и глумаца жели да доведе аутора пред публику, вршећи кроз представу самопоништавање своје личности. У својим најбољим представама, у којима је поруке гледалишту упућивао осмишљеним сценским метафорама, постигао је и свој идеал глумачко-редитељске сарадње: иако је држао све нити будуће представе у својим рукама, глумци су имали осећање неспутане креативности и њихове улоге рађале су се из обостраног уверења да је представа дело свих њених учесника. Добио је многобројна признања за свој редитељски рад. За три представе остварене у Народном позоришту у Тузли добио је три награде за режију од Републичког удружења драмских уметника Босне и Херцеговине (*Осврни се у гневу* 1959, *Силазак Орфеја* 1960. и *Јунона и паун* 1961). На Сусретима војвођанских позоришта добио је награде за режију за представе СНП-а: *Свет* 1965, *Лаждипажди* 1966. и *Велики Мак* 1969. За режију представе *Лаждипажди* добио је 1966. златни лавор за режију на Фестивалу малих и експерименталних сцена у Сарајеву, а за режију *Великог Мака* Октобарску награду Новог Сада за 1969. и награду за режију Удружења драмских уметника Србије. Од истог Удружења награђена је и његова режија *Ујка Вање* у СНП-у 1971. Троструки је носилац награде Стеријиног позорја за најбољу режију (*Покондирена тиква*, СНП, 1974, *Женидба и удадба*, Народно позориште у Сомбору, 1976. и *Пучина*, Југословенско драмско позориште, 1978). За исте представе добио је на Данима комедије у Светозареву награду „Ђуран” за најбољу режију 1974, 1976. и 1978. За режију *Покондирене тикве* добио је и нашу најзначајнију редитељску награду „Бојан Ступица” 1974. Успело редитељско остварење Нушићеве *Пучине* донело му је и Октобарску награду Београда 1977. На Сусретима позоришта уже Србије „Јоаким Вујић”, Мијач је добио награду за режију представе у На-

родном позоришту у Крагујевцу, *Лажа и паралажа* 1980. Златна медаља „Јован Ђорђевић” уручена му је 1993...

Режије СНП-у: *Јунона и паун*, *Женидба*, *Двоструко лице*, *Трећа жеља*, *Свет*, *Ко се боји Вирџиније Вулф*, *Поп Ђира и поп Спира*, *Лаждипажди*, *Јеретик*, *Анђео на станици*, *Веселе жене из Виндзора*, *Џандрљиви муж*, *Ваљевска подвала*, *Приватно ухо и Јавно око*, *Ожалошћена породица*, *Велики Мак*, *Богојављенска ноћ*, *Сексирама*, *Ујка Вања*, *Пљачка*, *Ромео и Јулија*, *Шума која хода*, *Туга и опомена*, *Новосадска променада*, *Покондирена тиква*, *Ти си то*, *Кревет за три особе*, *Ујез*, *Преноћиште*, *Дољна земља*, *Дом Бернарде Албе*, *Голубњача*, *Раванград 1900*, *Мера за меру*, *Сумњиво лице*, *Зојкин стан*

Из Енциклопедије СНП-а

БРАНИСЛАВ КРСТИЋ

(Београд, 10. IX 1936. — Каћ, 28. IV 2022.)

Члан Хора, тенор

Завршио је учитељску школу у Врању 1958, у СНП-у је био цео свој радни век, од 1. новембра 1979. до пензионисања, 10. септембра 2001.

библиографија

1. Позориште види и у мраку / Г. Нонин - Danas, 1. IX 2021, XXV, бр. 8738, стр. 17
Разговор са Дином Мустафићем редитељем и Видом Огњеновић, селекторком фестивала „Нови Тврђава театар” у Чортановцима, поводом премијере представе „Живот се са мном много поиграо” одржаном у оквиру Фестивала.
2. Erdélyi társulat is fellép [Наступиће и трупа из Трансилваније] / гиа. - Magyar Szó, 2. IX 2021, LXXVIII, бр. 204, стр. 9.
Интервју с Видом Огњеновић, уметничком директорком и селекторком 8. фестивала Нови тврђава театар у Чортановцима.
3. „A traumákról beszélni kell” [„Треба причати о траумама”] / Borszoki Valéria. - Magyar Szó, 3. IX 2021, LXXVIII, бр. 205, стр. 7.
Интервју с глумцем Золтаном Молнаром поводом учешћа на 8. фестивалу Нови тврђава театар у Чортановцима.
4. Сами смо криви за наш мрак, јер ходамо жмурећи / Радмила Радосављевић - Danas, 6. IX 2021, XXV, бр. 8743, стр. 18
Интервју са Видом Огњеновић, селекторком фестивала „Нови Тврђава театар” у Чортановцима, поводом премијере представе „Живот се са мном много поиграо” одржаном у оквиру Фестивала.
5. Tizenegynéhány táska és négy színész [Десетак ташни и четири глумца] / гиа. - Magyar Szó, 7. IX 2021, LXXVIII, бр. 208, стр. 8.
Интервју с редитељком Габријелом Црнковић поводом самосталне истраживачке продукције групе глумаца из Новог Сада под називом „Остајем остати”, инспирисане песмом „Талисман” Шандора Вереша, а изведене у оквиру 8. фестивала Нови тврђава театар у Чортановцима.
6. Нови живот / И. Бурић - Дневник, 6. IX 2021, LXXVII, бр. 26767, стр. 10.
Интервју са Горданом Ђурђевић Димић, поводом њене улоге Еве Нахир Панић у представи „Живот се са мном много поиграо” одржаном у оквиру Фестивала „Нови Тврђава театар” у Чортановцима.
7. „Нови Сад” Каталин Ладик / Н. П. - Дневник, 6. IX 2021, LXXVII, бр. 26770, стр. 10.
Текст о Каталин Ладик, глумици, ауторки и мултимедијалној уметници, поводом добијања Међународне књижевне награде „Нови Сад” коју додељује Међународни новосадски књижевни фестивал у организацији Друштва књижевника Војводине.
8. Човек театра / З. Максимовић - Дневник, 6. IX 2021, LXXVII, бр. 26770, стр. 10.
In memoriam Димитрију Ђурковићу (1925–2021), позоришном редитељу и педагогу.
9. Сања Шарић бриљирала у Пешти / М. Миљеновић - Дневник, 11. IX 2021, LXXVII, бр. 26772, стр. 8.
Текст о Сомборкињи, оперској певачици, која је добила награду „Ева Мортон” у будипештанској Академији уметности „Франц Лист”.
10. Различитост доноси богатство / Н. Марковић - Дневник, 11. IX 2021, LXXVII, бр. 26778, стр. 8.
Разговор са Зораном Ђерићем, селектором Међународног фестивала позоришта за децу у Суботици, о изабраним представама.
11. A múlt, a jelen és a jövő hálójában [У мрежи прошлости, садашњости и будућности] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 14. IX 2021, LXXVIII, бр. 214, стр. 8.
Интервју с редитељем Абом Шебешћеном, уочи премијере представе „Három nővér” (Три сестре) према мотивима драме Антона Павловича Чехова, у извођењу Дrame на мађарском језику суботичког НП.
12. Gajdos Zoltán [Золтан Гајдош]. - Magyar Szó, 22. IX 2021, LXXVIII, бр. 221, стр. 10.
In memoriam Золтану Гајдошу (1961–2021).
13. Méhkasként zsongott az egész színház [У позоришту је зујало као у кошници] / гиа. - Magyar Szó, 25-26. IX 2021, LXXVIII, бр. 224, стр. 12.
Интервју с Лививој Банка, глумицом Новосадског позоришта.

14. Судар музичких утицаја / Емилија Пушић - Дневник, 16. X 2021, LXXVIII, бр. 26807, стр. 10.
Интервју са новосадским саксофонистом, Марком Џомбом.
15. Namarosan Pataki-gála [Ускоро гала вече поводом уручивања Патакијевог прстена] / Л. М. - Magyar Szó, 16-17. X 2021, LXXVIII, бр. 242, стр. 13.
Интервју с Петронелом Кермеци, директором Дрме на мађарском језику суботичког НП.
16. Уништавање приватности, нормалности и етике / Н. Пејчић - Дневник, 20. X 2021, LXXVII, бр. 26811, стр. 8.
Интервју са Тијаном Васић, редитељком представе „Дечко из последње клупе” која се ради на Драмској сцени Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину.
17. Уметност игре / Н. П-ј. - Дневник, 26. X 2021, LXXVII, бр. 26817, стр. 8.
In memoriam Дијани Козарски (1965–2021), некадашњој првакињи Балета Српског народног позоришта и редовној професорки Академије уметности у Новом Саду.
18. Певача оголе улоге у Моцартовим делима / Наташа Пејчић - Дневник, 28. X 2021, LXXVII, бр. 26819, стр. 8.
Интервју са оперским певачем Стеваном Каранацим.
19. Szeretem, szabadság és barátság [Љубав, слобода и пријатељство] / гиа. - Magyar Szó, 28. X 2021, LXXVIII, бр. 252, стр. 8.
Реч кореографа и редитеља Владимира Логунова очи премијере балета „Охридска легенда” Стевана Христића, у извођењу Балета СНП-а.
20. Кореографски вешто, играчки упечатљиво / Сања Вучуревић - Дневник, 2. XI 2021, LXXVII, бр. 26824, стр. 8.
Критички приказ балета „Охридска легенда” Стевана Христића, у кореографији и режији Владимира Логунова, са диригентом Александром Којићем, којим је обележен јубилеј, 70 година од постојања Балета Српског народног позоришта у Новом саду.
21. Tündérmese Zentán [Бајка о вилама у Сенти] / Piros Bálint. - Magyar Szó, 3. XI 2021, LXXVIII, бр. 259, стр. 7.
Приказ представе „Ördögölő Józsiás” (Жокиаш, убица ђавола) Арона Тамашија, у извођењу Сенћанског камерног позоришта и Позоришта „Петефи” из Шопрона и режији Андраша Патакија.
22. Театар наш насушни / Н. П. - Дневник, 6. XI 2021, LXXVII, бр. 26828, стр. 8.
Текст о промоцији књиге „Несумњива лица” театролога Мирослава Радоњића, у издању Позоришног музеја Војводине.
23. Круна дивних дана / Игор Бурић - Дневник, 8. XI 2021, LXXVII, бр. 26830, стр. 11.
Интервју са Шандором Ласлом, глумцем и професором на Академији уметности у Новом Саду, овогодишњим добитником „Патакијевог прстена”, награде за најбољег глумца на мађарском језику у Војводини.
24. „Несумњива лица” / Н. П. - Дневник, 8. XI 2021, LXXVII, бр. 26830, стр. 11.
Текст о промоцији књиге театролога Мирослава Радоњића, у издању Позоришног музеја Војводине.
25. И тешкогледни с љубављу / И. Бурић - Дневник, 9. XI 2021, LXXVII, бр. 26831, стр. 8.
Текст о промоцији књиге „Несумњива лица” театролога Мирослава Радоњића, у издању Позоришног музеја Војводине.
26. Марија Јелић као Аида / Н. П-ј. - Дневник, 10. и 11. XI 2021, LXXVII, бр. 26832, стр. 10.
Разговор са младом сопранисткињом поводом ангажмана у Српском народном позоришту у Новом Саду.
27. A Tanár [Наставник] / Tóth D. Lívia. - Tarka Világ, 11. XI 2021, XXVIII, бр. 46, стр. 3-4.
Интервју с глумцем и редитељем Шандором Ласлом.
28. Заиграни у потрази за главним зецом / Н. Пејчић - Дневник, 13. XI 2021, LXXVII, бр. 26834, стр. 8.
- Разговор са Сашом Латинковићем и Слободаном Нинковићем поводом добијања награде на 52. Сусретима професионалних позоришта лутака Србије за анимацију лутака у представи „Потрага за плавим зецом” рађеној у режији Емилије Мрдаковић у Позоришту младих.ПМ, НС
29. Многи ће препознати нашу свакодневницу / Жељко Балабан - Дневник, 14. XI 2021, LXXVII, бр. 26835, стр. 8.
Разговор са глумцем Данијелом Ковачевићем о представи „Дечко из последње клупе” која се ради на Драмској сцени Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину.
30. По први пут коњ партнер на сцени / Ж. Балабан - Дневник, 14. XI 2021, LXXVII, бр. 26835, стр. 8.
Разговор са глумцем Предрагом Грујићем из Зрењанина, поводом добијања Награде за најбољег младог глумца „Милена Сацак” на 52. Сусрету професионалних позоришта лутака Србије, коју додељује Позориште лутака Ниш.
31. Компјутерска игрица не може заменити бајку / Н. Пејчић - Дневник, 15. XI 2021, LXXVII, бр. 26836, стр. 10.
Приказ представе „Дечак и месец”, рађене према приповеци „Мјесец и његова бака” Бранка Ћопића, у режији Вјере Видов, у Народног позоришту „Тоша Јовановић” у Зрењанину.
32. „Мидлсекс” о феномену интерсексуалности / Н. П-ј. - Дневник, 17. XI 2021, LXXVII, бр. 26838, стр. 8.
Глумци Бранислав Јерковић и Бојана Милановић, те драматург Димитрије Коканов, говоре о сутрашњој премијери представе рађене према истоименом роману Цефрија Јуџинидиса у режији Јоване Томић, у Српском народном позоришту.
33. Основне вредности / И. Бурић - Дневник, 18. XI 2021, LXXVII, бр. 26839, стр. 8.
Текст о успешном гостовању Асоцијације Пер.Арт из Новог Сада у Берлину и Хамбургу у Немачкој.

34. Negyvenéves a Zöld hajú lány [Четрдесет година „Зеленокосе”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 18. XI 2021, LXXVIII, бр. 269, стр. 8. Разговор са глумицом Габријелом Јонаш, редитељем Карољем Вичеком и композитором Габором Ленђелом уочи обележавања 40. годишњице од премијерног извођења рок опере.
35. A mélyeségek szükségesek a magasságok eléréséhez [Неопходне су дубине, да би се достигле висине] / Turi Orsi. - Tarka Világ, 18. XI 2021, XXVIII, бр. 47, стр. 3-4. Интервју с Имелдом Вереш, глумицом Дечјег позоришта из Суботице.
36. Тачка. Линија / Игор Бурић - Дневник, 22. XI 2021, LXXVII, бр. 26843, стр. 10. Критички приказ представе „Омма” Жозефа Нађа, изведене на Фестивалу „Дезире” у Суботици.
37. Одлазак великог баритона / Н. П-ј. - Дневник, 26. XI 2021, LXXVII, бр. 26847, стр. 8. In memoriam Браниславу Вукасовићу (1951–2021), некадашњем прваку Опере Српског народног позоришта.
38. Branislav Vukasović baritonművész [Баритон Бранислав Вукасовић] / г-а. - Magyar Szó, 27-28. XI 2021, LXXVIII, бр. 277, стр. 12. In memoriam Браниславу Вукасовићу (1951–2021).
39. Заробљени у прошлости / Игор Бурић - Дневник, 29. XI 2021, LXXVII, бр. 26850, стр. 10. Критички приказ представе „Три зиме” Тене Штивичић, у режији Јасне Ђуричић, академског позоришта „Промена” у Новом Саду, изведене на Фестивалу „Дезире” у Суботици.
40. Вишеслојна бајка за одрасле / Т. С. - Сомборске новине, 3. XII 2021, LXVIII, бр. 3519, стр. 9. Редитељ Марјан Нећак и глумци Александар Ристоски и Ксенија Митровић говоре о премијерно изведеној представи „Каштел у језеру” (праизведба), дипломски текст младе ауторке Нине Плавањац, у Народном позоришту у Сомбору.
41. Ami felett nem szabad szemet hunyni [Оно, пред чиме не смемо да зажмуримо] / г-а. - Magyar Szó, 3. XII 2021, LXXVIII, бр. 282, стр. 13. Интервју с редитељком и кореографом Терезијом Фигура, уочи премијере представе „Немир у души”, коју изводи Ђачка сцена „Шарене искрице” Новосадског позоришта.
42. Európa-szerte díjazott előadások a Synergy fesztiválon [На фестивалу Synergy представе, које су широм Европе освајале награде] / г-а. - Magyar Szó, 4-5. XII 2021, LXXVIII, бр. 283, стр. 13. Интервју с управником Новосадског позоришта Валентином Венцелом уочи почетка фестивала.
43. Fontos kérdésekről gyerekeknek [За децу - о важним питањима] / hha. - Magyar Szó, 4-5. XII 2021, LXXVIII, бр. 283, стр. 13. Интервју с ауторком Маријом Хедри, након премијере представе „Tündér Míra” (Вила Мира), коју изводи Сенђанско мађарско камерно позориште.
44. Amatőr színjátszásunk egyik újbóli fellekvára, Temerin [Темерин је поново средиште нашег аматерског глумишта] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 4-5. XII 2021, LXXVIII, бр. 283, K látó, LX, бр. 49, стр. 24. Текст о историји аматерског глумишта у Темерину.
45. A monodrámá önmagunk felfedezése [Монодрама је спознаја нас самих] / Kancsár Izabella. - Magyar Szó, 7. XII 2021, LXXVIII, бр. 285, стр. 8. Интервју с глумицом Мартом Береш, поводом награде за најбољу монодраму Béres Márta „One girl show” на фестивалу Бе:фемон у Бечеју.
46. Boldog pillanatok megtartó szépsége [Постојана лепота сретних тренутака] / г-а. - Magyar Szó, 9. XII 2021, LXXVIII, бр. 287, стр. 10. Интервју с редитељком и глумицом Габријелом Црнковић након премијере представе „Луталице”, изведене у Новосадском позоришту.
47. Турбулентни емотивни доживљај / Т. С. - Сомборске новине, 10. XII 2021, LXVIII, бр. 3520, стр. 9. Текст о представи „Свака дивна ствар”, премијерно изведене у Народном позоришту у Сомбору, у режији Нинослава Ђорђевића.
48. Настрано, а нормално / И. Бурић - Дневник, 11. XII 2021, LXXVII, бр. 26862, стр. 8. Кратки прикази представа које учествују на Фестивалу мањина „Синерџи”, у Новосадском позоришту.
49. И Гуливер на улици, и сплет на стадиону / Н. Пејчић - Дневник, 20. XII 2021, LXXVII, бр. 26871, стр. 10. Разговор са Михајлом Несторовићем, управником Позоришта младих, о представама и репертоару.
50. Дидаскалије из народна / Игор Бурић - Дневник, 21. XII 2021, LXXVII, бр. 26872, стр. 8. Критички приказ представе „Ibi the Great” Алфреда Жарија, у обради драматуршкиње Ведране Божиновић и режији Андраша Урбана, премијерно изведене у Народном позоришту у Сомбору.
51. Élő és vibráló [Живо и вибрирајуће] / г-а. - Magyar Szó, 22. XII 2021, LXXVIII, бр. 298, стр. 8. Интервју с уметничким руководиоцем Новосадског позоришта Робертом Ленардом о припремама представе „Az idióta” (Идиот) Фјодора Достојевског, у режији Андреја Цветановског.
52. Hol tart az emberiség? [Где се сада налази човечанство?] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 23. XII 2021, LXXVIII, бр. 299, стр. 9. Интервју с редитељем Коканом Младеновићем уочи премијере представе „Az utolsó kislányok” (Последње девојчице) Маје Пелевић, коју изводи Позориште „Костолањи Деже” из Суботице.
53. Илузије су потрошене / Н. П-ј. - Дневник, 27. XII 2021, LXXVII, бр. 26878, стр. 8. Редитељ Вељко Мићуновић и Глумица Марија Меденица говоре о предстојећој премијери представе „Кафка машин” у Српском народном позоришту.

54. Idióta-e, aki jó emberként cselekszik? [Да ли је идиот онај, ко се понаша као добричина?] / ría. - Magyar Szó, 29. XII 2021, LXXVIII, бр. 303. стр. 8. Интервју с редитељем Андрејем Цветановским поводом представе „Az idióta” (Идиот) Фјодора Достојевског, у извођењу Новосадског позоришта.
55. Гејм овер / Игор Бурић - Дневник, 30. XII 2021, LXXVII, бр. 26881, стр. 8. Критички приказ премијерно изведене представе „Кафка машин”, у режији Вељка Мићуновића у Српском народном позоришту.
56. Дијагноза нашег простора иста је као деведесетих / Радмила Радосављевић - Danas, 31. XII 2021. - 1. I 2022, XXV, бр. 8861, стр. 38-39. Интервју са драмским писцем, Дејаном Дуковским
57. A színpad mindkét oldalán [Са обе стране позорнице] / Ádám Jennifer. - Magyar Szó, 31. XII 2021-2. I 2022, LXXVIII, бр. 305, Kilátó, LX, бр. 53, стр. 23. Интервју с глумцем и редитељем Шандором Ласлом поводом Награде за уметност војвођанских Мађара.
58. Пластично начоче у јату рода / Игор Бурић - Дневник, 5. I 2022, LXXIX, бр. 26885, стр. 8. Критички приказ представе „Исправна одлука”, у режији ауторке Снежане Удицки, Народног позоришта „Стерија” у Вршцу.
59. Те чудне емоције / И. Бурић - Дневник, 11. I 2022, LXXIX, бр. 26890, стр. 8. Текст о представи „Идиот” Фјодора Илича Достојевског, у режији Андреја Цветановског, Новосадског позоришта.
60. Илузије на (с)цени / Игор Бурић - Дневник, 14. I 2022, LXXIX, бр. 26893, стр. 8. Критички приказ представе „Лажа и паралажа” Јована Стерије Поповића, у режији Стевана Бодроче, Народно позориште Кикинда.
61. Azúrkék varázslat [Азурно-плава магија] / Lukács Lilla. - Magyar Szó,
- 15-16. I 2022, LXXIX, бр. 11, Előretolt helyőrség, V, бр. 1, стр. 16. Приказ представе „Élőhomok” (Живи песак) - слике по мотивима Ота Толнаија и Пала Петрика, драматурга Тамаша Олаха, у извођењу Позоришног удружења Новем, НП из Суботице и Регионалне креативне радионице из Кањиже, у режији Кинге Мезеи.
62. Sok a munka, nagy a kihívás [Пуно је посла, велики су изазови] / L. M. - Magyar Szó, 20. I 2022, LXXIX, бр. 15, стр. 8. Интервју с Андрашом Урбаном, директором Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице.
63. Александар Станков нови управник СНП-а / М. Стајић - Дневник, 20. I 2022, LXXIX, бр. 26899, стр. 8. Текст о промени управе у Српском народном позоришту.
64. Значај позоришта и одговорност уметника / И. Бурић - Дневник, 27. I 2022, LXXIX, бр. 26906, стр. 8. Текст о Игору Вуку Торбици.
65. A feladatunk az, hogy ne álljunk le [Задатак нам је да не стајемо] / L. M. - Magyar Szó, 29-30. I 2022, LXXIX, бр. 23, стр. 13. Интервју с Мартом Ш. Ароксалаши, директорком Дечјег позоришта из Суботице.
66. Ако сте међу најбољима, границе не постоје / Г. Гајин - Дневник, 31. I 2022, LXXIX, бр. 26910, стр. 10. Интервју са Романом Бугаром, директором Војвођанског симфонијског оргестра.
67. Önkényes tehetetlenségben [Бити у својевољној инерцији] / Szabó Réka Dorottya. - Híd, I 2022, LXXXVI, бр. 1, стр. 59-72. Приказ представе „Három nővér” (Три сестре) према мотивима драме Антона Павловича Чехова, у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице и режији Золтана Пушкаша и истоимене представе у извођењу Дrame на мађарском језику суботичког НП-а, у режији Абе Шебешћена.
68. "Magyar a magyar ellen" [„Мађар против Мађара”] / Oláh Tamás. - Híd, I 2022, LXXXVI, бр. 1, стр. 73-87. Текст о спорној представи „Kazimír és Karolina” (Казимир и Каролина) Едена фон Хорвата, у извођењу Салашког позоришта из Кавила и режији Роберта Ленарда.
69. Szindikális szinapszisok [Синдикални синопсиси] / Ábrahám Máté. - Híd, I 2022, LXXXVI, бр. 1, стр. 92-94. Приказ оперете „A csókos asszony lovagjai” (Витезови лаке мале) драматурга Корнелије Голи и Тамаша Олаха у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице и режији Андраша Урбана.
70. Rejtőzködő popyva [Прикривени шунд] / Barna Léna. - Híd, I 2022, LXXXVI, бр. 1, стр. 95-98. Приказ представе „Pizskos Fred, a kapitány” (Капетан Прљави Фред) Јенеа Рејтеа у извођењу Новосадског позоришта и режији Роберта Ленарда.
71. „Szükségünk van B, C és D tervre is?” [„Да ли су нам потребни Б, Ц и Д план?”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 1. II 2022, LXXIX, бр. 25, стр. 9. Интервју с Петронелом Кермеци, уметничким руководиоцем Дrame на мађарском језику суботичког Народног позоришта.
72. Расплакао сам се / Игор Бурић - Дневник, 3. II 2022, LXXIX, бр. 26913, стр. 8. Интервју са Габором Понгом, глумцем у Новосадском позоришту.
73. Дефиниција људског бића / Игор Бурић - Дневник, 5. II 2022, LXXIX, бр. 26915, стр. 8. Интервју са глумцем Марком Марковићем, који остварује улоге у Народно позоришту Сомбор и Српском народном позоришту.
74. Harmadszor is Molière [Молијер по трећи пут] / (kiss). - Magyar Szó, 5-6. II 2022, LXXIX, бр. 29, стр. 11. Разговор с Карољом Шерфезеом, директором Позоришта „Мара” из Бачке Тополе.

75. „Ларија Томпсона” режирао Душан Петровић / Н. Пејчић - Дневник, 9. II 2022, LXXIX, бр. 26919, стр. 9.
Текст о премијери предстве „Лари Томпсон, трагедија једне младости” изведене у Народном позоришту „Стерија” у Вршцу, поводом Дана позоришта.
76. Милионска публика прошла кроз театар / Н. Пејчић - Дневник, 11. II 2022, LXXIX, бр. 26921, стр. 10.
Интервју са Михајлом Несторовићем, управником Позоришта младих, поводом обележавања деведесетогодишњице постојања овог најстаријег луткарског позоришта у Србији.
77. Никита Миливојевић - ја овде силазим / Н. П.-ј. - Дневник, 12. II 2022, LXXIX, бр. 26922, стр. 10.
Текст о изласку из штампе књиге „Никита Миливојевић - ја овде силазим” Оливере Милошевић, у издању Позоришног музеја Војводине. Посвећеник театра / Е. Н. Л. -
78. Дневник, 17. II 2022, LXXIX, бр. 26926, стр. 8.
In memoriam Зорану Богданову (1957–2022), прваку Дrame Српског народног позоришта.
79. A mi Béla bácsink [Наш чика Бела] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 19-20. II 2022, LXXIX, бр. 40, K látó, LXI, бр. 7, стр. 26.
Текст о некадашњем редитељу и театрологу Бели Гараију.
80. Maradok [Остајем] / Lukács Lilla. - Magyar Szó, 19-20. II 2022, LXXIX, бр. 40, Előretolt helyőrség, V, бр. 2, стр. 14-15.
Приказ предстве „Остајем остати”, инспирисане песмом „Талисман” Шандора Вереша, у извођењу трупе „вАРТ клуб” и режији Габријеле Црнковић.
81. Музика и драма / Игор Бурић - Дневник, 21. II 2022, LXXIX, бр. 26930, стр. 10.
Интервју са Соњом Петровић, редитељком.
82. A néptánc és a színpadi mozgás találkozása [Сустрет народног плеса и сценског покрета] / L. M. - Magyar Szó, 22. II 2022, LXXIX, бр. 42, стр. 8.
Разговор с кореографом Тибором Ковачем и задуженим за сценски покрет Армином Рицом, поводом предстве „Lúdas Matyi” (Гускар Матија), коју изводи Дечје позориште из Суботице у режији Ђерђа Херњака.
83. Сурова деца потекла из суровог света / Н. Пејчић - Дневник, 23. II 2022, LXXIX, бр. 26932, стр. 8.
Текст о представи „Деца паклене поморанце” рађене у драматизацији Нине Плавањац и режији Кокана Младеновића у Позоришту младих.
84. Вода није за пиће / Игор Бурић - Дневник, 24. II 2022, LXXIX, бр. 26933, стр. 8.
Критички приказ предстве „Код вечите славине” Момчила Настасијевића, рађене у режији Соње Петровић, у Српском народном позоришту.
85. О насиљу / И. Бурић - Дневник, 26. II 2022, LXXIX, бр. 26935, стр. 11.
Текст о представи „Деца паклене поморанце” рађене у драматизацији Нине Плавањац и режији Кокана Младеновића у Позоришту младих.
86. „Csak” fontos [„Само” важно] / Kállai Göblös Nikolett. - Magyar Szó, 26-27. II 2022, LXXIX, бр. 46, стр. 7.
Интервју с Ђерђом Вирагом, глумцем Сенђанског мађарског камерног позоришта.
87. Садашњост од које стрепи / Г. Нонин - Danas, 26. - 27. II 2022, XXV, бр. 8916-8917, стр. 16.
Текст о представи „Деца паклене поморанце” рађене у драматизацији Нине Плавањац и режији Кокана Младеновића у Позоришту младих.
88. Barátság, konfliktus és humor [Пријатељство, конфликт и хумор] / hat. - Magyar Szó, 1. III 2022, LXXIX, бр. 48, стр. 8.
Изјаве редитељке Кинге Мезеи и глумца Золтана Деваија, Ђерђа Вирага и Арона Силађија након премијере предстве „Арт” Јасмине Реза, коју
- изводи Сенђанско мађарско камерно позориште.
89. Сервисирање истине / Игор Бурић - Дневник, 2. III 2022, LXXIX, бр. 26939, стр. 8.
Критички приказ представи „Деца паклене поморанце” рађене у драматизацији Нине Плавањац и режији Кокана Младеновића у Позоришту младих.
90. Elhunyt Lálity István [Преминуо Иштван Лалић]. - Magyar Szó, 4. III 2022, LXXIX, бр. 51, стр. 7.
In memoriam Иштвану Лалићу.
91. Театар је тражио у животу / Драган Станић - Дневник, 5. III 2022, LXXIX, бр. 26942, стр. 8.
In memoriam редитељу, драматургу и писцу, Зорану Ристовићу (1936–2022).
92. Telt házas bemutatás [Премијера пред пуним позориштем] / (kiss). - Magyar Szó, 5-6. III 2022, LXXIX, бр. 52, стр. 11.
Изјава редитељке Андрее Јанкович уочи премијере предстве „Учене жене” Молијера, коју изводи АП Мара из Бачке Тополе.
93. Стереотипне просидбе и заљубљивања / Н. Пејчић - Дневник, 7. III 2022, LXXIX, бр. 26944, стр. 10.
Текст о представи „Луди камен” Чехова, у режији Радослава Миленковића, рађеној у зрењанинском Народном позоришту „Тоша Јовановић”.
94. Када се мртви заиграју живих / Р. Р. - Danas, 9. III 2022, XXV, бр. 8927, стр. 23.
Текст о предстви „Берлински зид”, рађеној у режији аутора, Жељка Хубача, на Камерној сцени Српског народног позоришта.
95. Трагедије и поделе унутар породица / Н. Пејчић - Дневник, 9. III 2022, LXXIX, бр. 26946, стр. 8.
Текст о предстви „Берлински зид”, рађеној у режији аутора, Жељка Хубача, на Камерној сцени Српског народног позоришта.

96. A föld emlékei [Успомене земље] / L. M. - Magyar Szó, 15. III 2022, LXXIX, бр. 60, стр. 9.
Интервју с редитељем Денешом Дебреијем, након премијере представе „Терга Војводина”, коју изводи Позоришно удружење „Летњи биоскоп” из Келебије.
97. Nem elég az emberek arcába nyomni a valóságot [Није довољно људима само гурнути стварност у лице] / L. M. - Tarka Világ, 17. III 2022, XXIX, бр. 12, стр. 3-4.
Интервју с глумцем и редитељем Белом Кало.
98. „A színészek szerepeket játszanak” [„Глумци играју улоге”] / L. M. - Magyar Szó, 18. III 2022, LXXIX, бр. 63, стр. 7.
Изјава редитеља Андраша Урбана очу премијере представе „A Trianoni csata” (Битка код Трианона), у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице и Позоришта Атријум из Будимпеште.
99. Велика срећна породица / И. Бурић - Дневник, 18. III 2022, LXXIX, бр. 26955, стр. 8.
Текст о представи „Битка за Трианон”, рађеној у режији Андраша Урбана, у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици.
100. Művészet [„Арт”] / Piros Bálint. - Magyar Szó, 19-20. III 2022, LXXIX, бр. 64, Előretolt helyőrség, V, бр. 3, стр. 14.
Приказ представе Јасмине Реза, у извођењу Сенћанског мађарског камерног позоришта и режији Кинге Мезеи.
101. Hol van az igazság? [Где је правда?] / Csik Mónika. - Magyar Szó, 19-20. III 2022, LXXIX, бр. 64, Előretolt helyőrség, V, бр. 3, стр. 15.
Приказ представе „Lúdas Matyi” (Гускар Матија), у извођењу Дечјег позоришта из Суботице и режији Ђерђа Херњака.
102. Tánc, mese, játék [Плес, бајка, игра] / Lukács Lilla. - Magyar Szó, 19-20. III 2022, LXXIX, бр. 64, Előretolt helyőrség, V, бр. 3, стр. 15-16.
- Приказ представе „Lúdas Matyi” (Гускар Матија), у извођењу Дечјег позоришта из Суботице и режији Ђерђа Херњака.
103. Паве ствари су скривене / Игор Бурић - Дневник, 23. III 2022, LXXIX, бр. 26960, стр. 8.
Интервју са глумцом и професорком на Академији уметности у Новом Саду, Јасном Ђуричић.
104. Манипулација истином / И. Бурић - Дневник, 25. III 2022, LXXIX, бр. 26962, стр. 8.
Текст о представи „Лутка са кревета 21” Ђорђа Лебовића, рађеној у режији Слободана Бранковића у Српском народном позоришту.
105. Косара је девојка која сања, али се и бори / Н. Пејчић - Дневник, 26. III 2022, LXXIX, бр. 26963, стр. 10.
Интервју са сопранисткињом, Маријом Јелић о својој улози у опери „Владимир и Косара” Стевана Дивјаковића.
106. Ослушкујем своје дело / М. Стајић - Дневник, 28. III 2022, LXXIX, бр. 26965, стр. 10.
Интервју са композитором, Стеваном Дивјаковићем поводом опере „Владимир и Косара”.
107. Потресни трагизам / Борислав Хложан - Дневник, 31. III 2022, LXXIX, бр. 26968, стр. 10.
Критички приказ опере „Владимир и Косара” Стевана Дивјаковића.
108. „Trianon, te szajha, légy átkozott!” [„Трианоне, курво, нека си проклет!”] / Káich Katalin. - Családi Kör, 31. III 2022, XXXIII, бр. 13, стр. 24-25.
Приказ представе „A Trianoni csata” (Битка код Трианона), у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице и Позоришта Атријум из Будимпеште, у режији Андраша Урбана.
109. Већина у мањини / Игор Бурић - Дневник, 1. IV 2022, LXXIX, бр. 26969, стр. 8.
Критички приказ представе „Битка за Трианон”, рађеној у режији Андраша Урбана, у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици.
110. Ране и предаја излечењу / Игор Бурић - Дневник, 2. IV 2022, LXXIX, бр. 26970, стр. 10.
Интервју са Видом Давидовић, драмском списатељицом, добитницом Стеријине награде за оригинални домаћи драмски текст.
111. Репрезентативно издање / И. Бурић - Дневник, 4. IV 2022, LXXIX, бр. 26972, стр. 8.
Кратки прикази представа селектованих за 71. Фестивал професионалних позоришта Војводине.
112. Под слоганом „Време тескобе” / И. Бурић - Дневник, 5. IV 2022, LXXIX, бр. 26973, стр. 10.
Кратки прикази представа селектованих за 67. Стеријино позорје.
113. Значајан и потпуно заокружен живот / Иван Меденица - Danas, 6. IV 2022, XXV, бр. 8955, стр. 23.
Текст о преминулом академику и позоришном редитељу, Дејану Мијачу (1934–2022).
114. Редитељ који је усавршавао глумачки таленат / Дневник, 6. IV 2022, LXXIX, бр. 26974, стр. 8.
In memoriam академику и позоришном редитељу, Дејану Мијачу (1934–2022).
115. „Слепа мрља” по Софоклу и Еурипиду / Н. Пејчић - Дневник, 6. IV 2022, LXXIX, бр. 26974, стр. 8.
Текст о представи која се ради у Српском народном позоришту.
116. Редитељ и човек попут Дејана Мијача рађа се једном у стотину година / Р. Радосављевић - Danas, 7. IV 2022, XXV, бр. 8956, стр. 24-25.
Речи познатих личности из области културе о лику и делу преминулог академика и позоришног редитеља, Дејана Мијача (1934–2022).
117. „Kényszerképzet az, hogy a színpadon pörögni kell” [„Не мора се бити стално активан на бини ”] / Lukács Melinda. - Tarka Világ, 7. IV 2022, XXIX, бр. 15, стр. 3-4.
Интервју с Адамом Фекетеом, аутором и редитељем представе „Јужна Месопотамија”, коју изводи Драма на мађарском језику суботичког НП.

118. Принц и жаба / И. Бурић - Дневник, 9. IV 2022, LXXIX, бр. 26977, стр. 8. Текст о представи „Ричард трећи” Вилијама Шекспира, у режији Дејана Пројковског, која се ради у Новосадском позоришту.
119. Старе мржње су могући узрок нових ратова / Кристина Вучићевић - *Danas*, 13. IV 2022, XXV, бр. 8962, стр. 21. Разговор са редитељем Коканом Младеновићем, поводом представе „Бура” Вилијама Шекспира, рађеној у Српском народном позоришту, која је отворила Фестивал „Позоришно пролеће” у Шапцу.
120. Ни пресек, ни просек / Игор Бурић - Дневник, 16. IV 2022, LXXIX, бр. 26984, стр. 8. Разговор са Миливојем Млађеновићем, селектором Стеријиног позорја, о представама одабраним за Фестивал.
121. A trianoni csata [„Битка код Трианона”] / Patyerek Réka. - *Magyar Szó*, 16-18. IV 2022, LXXIX, бр. 88, *Előretolt helyőrség*, V, бр. 4, стр. 14. Приказ представе „A Trianoni csata” (Битка код Трианона) у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице и Позоришта Атријум из Будимпеште и режији Андраша Урбана.
122. A föld íze, illata, hangja [Укус, мирис и глас земље] / Lukács Lilla. - *Magyar Szó*, 16-18. IV 2022, LXXIX, бр. 88, *Előretolt helyőrség*, V, бр. 4, стр. 16. Приказ представе „Terra Војводина”, у извођењу Позоришног удружења „Летњи биоскоп” из Келебије и режији Денеша Дебреија.
123. Диктатура ефикаснија од демократије / Игор Бурић - Дневник, 18. IV 2022, LXXIX, бр. 26986, стр. 8. Интервју са глумцем Арпадом Месарошем, поводом тумачења насловне улоге у представи „Ричард трећи” Вилијама Шекспира, у режији Дејана Пројковског, која се ради у Новосадском позоришту.
124. Треба улагати и у људе / Н. Пејчић - Дневник, 21. IV 2022, LXXIX, бр. 26989, стр. 8. Разговор са Вером Хрћан Остојић, глумицом Позоришта младих.
125. Равноправност као једини прихватљив начин развишљања / М. Стајић - Дневник, 27. IV 2022, LXXIX, бр. 26993, стр. 8. Текст о гудачком квартету ТАЈЈ који обележава 35 година рада.
126. Szerelmek szerelme [„Љубав свих љубави”] / Gulyás Réka. - *Magyar Szó*, 29. IV 2022, LXXIX, бр. 97, стр. 7. Изјаве редитеља Ђерђа Вирага и глумца Бее Секел и Матеја Нешића поводом представе Анико Месарош, коју изводи Сенђанско мађарско камерно позориште.
127. Живети и одисати љубављу / Игор Бурић - Дневник, 1. и 2. V 2022, LXXIX, бр. 26996, стр. 11. Интервју са глумицом Анамаријом Серда.
128. Сусрет са различитим / Н. Пејчић - Дневник, 4. V 2022, LXXIX, бр. 26998, стр. 8. Разговор са актерима представе „Гуливерова путовања” Џонатана Свифта, рађену у драматизацији Нине Плавањац и режији Кокана Младеновића у Позоришту младих.
129. Nagy kihívás előtt [Пред великим изазовом] / L. M. - *Magyar Szó*, 5. V 2022, LXXIX, бр. 101, стр. 8. Разговор с ауторком Илдико Ловаш и редитељем Андрашом Урбаном поводом припрема представе „Amikor Isten hasba rúg” (Када те Бог ритне у стомак), коју изводе Позориште „Костолањи Деже” из Суботице и Новосадско позориште.
130. Кућа за маштање генерација клинаца / М. Стајић - Дневник, 10. V 2022, LXXIX, бр. 27004, стр. 8. Текст о Позоришту Младих, поводом деведесет година постојања.
131. Препознат неуморан и предан рад / Т. С. - Сомборске новине, 13. V 2022, LXVIII, бр. 3542, стр. 10. Текст о глумцу Марку Марковићу, поводом добијања награде „Милош Жутић” за глумца године, за улогу Ђорђа и наратора у представи „Семпер идем” Ђорђа Лебовића, у режији Горчина Стојановића у Народном позоришту у Сомбору.
132. Кореографски и играчки бисер / Сања Вучуревић - Дневник, 18. V 2022, LXXIX, бр. 27012, стр. 8. Критички приказ балета „Ана Карењина”, рађеног у кореографији Крунослава Симића у Српском народном позоришту.
133. Лакше је прилагодити се, али то није решење / Дневник, 20. V 2022, LXXIX, бр. 27014, стр. 10. Интервју са Јеленом Кесић, глумицом и ауторком монодраме „Ја сам пас и зовем се Салваторе”.
134. „Ez egy helyes döntés volt” [„То је била исправна одлука”] / Kállai Göbölös Nikolett. - *Magyar Szó*, 21-22. V 2022, LXXIX, бр. 115, стр. 6. Интервју са Робертом Ожваром, глумцем Новосадског позоришта.
135. Több mint szerelem [Више од љубави] / Patyerek Réka. - *Magyar Szó*, 21-22. V 2022, LXXIX, бр. 115, *Előretolt helyőrség*, V, бр. 5, стр. 14. Приказ представе „Szerelmek szerelme” (Љубав свих љубави) Анико Месарош, у извођењу Сенђанског мађарског камерног позоришта и режији Ђерђа Вирага.
136. Keretnélküliség [Безоквирност] / Patyerek Réka. - *Magyar Szó*, 21-22. V 2022, LXXIX, бр. 115, *Előretolt helyőrség*, V, бр. 5, стр. 15. Приказ представе „Art” Јасмине Реза, у извођењу Сенђанског мађарског камерног позоришта и режији Кинге Мезеи.
137. Álom _kivitelben [Дизајн сна] / Lukács Lilla. - *Magyar Szó*, 21-22. V 2022, LXXIX, бр. 115, *Előretolt helyőrség*, V, бр. 5, стр. 16. Приказ представе „Délmezopotámia” (Јужна Месопотамија) Дrame на мађарском језику суботичког НП-а, у режији аутора, Адама Фекетеа.
138. Осећај заједништва и припадности / Игор Бурић - Дневник, 23. V 2022, LXXIX, бр. 27017, стр. 8. Текст о гостовању представе „Витезови лаке мале” Андраша Урбана, рађене у Позоришту „Деже Костолањи”, на еврорегионалном фестивалу ТЕСТ у Државном мађарском позоришту „Чики Гергел” у Темишвару у Румунији.

139. Az álom és a valóság mámorában [У заносу сна и стварности] / GR. - Magyar Szó, 24. V 2022, LXXIX, бр. 117, стр. 8. Изјаве глумца Јудит Веребеш и Арона Силађија и редитеља Золтана Деваија након премијере представе „A pandamedvék története, amiként az a saxofonfos meséli el, akinek egyik barátja Frankfurtnban lakik” (Прича о панда медведима, коју је испричао саксофониста чија девојка живи у Франкфурту) Матеја Вишњека, у извођењу Сенћанског мађарског камерног позоришта.
140. Женско тело више није табу, него је роба / Г. Г. - Дневник, 25. V 2022, LXXIX, бр. 27019, стр. 8. Интервју са Каталин Ладик, глумицом, ауторком и мултимедијалном уметницом.
141. Akarat, elszántság és kitartás [Хтење, одлучност и издржљивост] / Ádám Jennifer. - Tarka Világ, 26. V 2022, XXIX, бр. 22, стр. 3-4. Интервју с Арпадом Месарошем, глумцем Новосадског позоришта.
142. Око душе театра / М. Стајић - Дневник, 27. V 2022, LXXIX, бр. 27021, стр. 8. Интервју са Срђаном Дорошким, позоришним фотографом.
143. У почетку беше мултиверзум / Игор Бурић - Дневник, 28. V 2022, LXXIX, бр. 27022, стр. 11. Критички приказ представе „Милева”, ауторки Милене Богавац, Олге Димитријевић, Тијане Грумић, Ведране Божиновић и Ведране Клепице, у адаптацији Јелене Ковачић и режији Анице Томић, рађене у копродукцији Стеријиног позорја, Народног позоришта Сомбор и Фондације „Нови Сад – Европска престоница културе”, која је премијерно изведена на Стеријином позорју.
144. „Протекција” и „Последње девојчице” / Н. Пејчић - Дневник, 30. V 2022, LXXIX, бр. 27024, стр. 8. Речи ауторке Маје Пелевић, и редитеља Кокана Младеновића о учешћу представе „Последње девојчице”, коју су радили у Позоришту „Деже Костолањи”, на Стеријином позорју.
145. Свет је труп / Игор Бурић - Дневник, 31. V 2022, LXXIX, бр. 27025, стр. 8. Интервју са Робертом Ленардом, редитељем представе „Невидљива деца” Ане Терек у Новосадском позоришту.
146. Царево ново одело / Игор Бурић - Дневник, 1. VI 2022, LXXIX, бр. 27026, стр. 10. Критички приказ представе „Избирачица” Косте Трифковића, рађене у режији Иве Милошевић у Народног позоришту у Суботици, која је учествовала на Стеријином позорју.
147. Моћ женског стваралаштва / Т. С. - Сомборске новине, 3. VI 2022, LXIX, бр. 3545, стр. 8. Текст о представи „Милева”, ауторки Милене Богавац, Олге Димитријевић, Тијане Грумић, Ведране Божиновић и Ведране Клепице, у адаптацији Јелене Ковачић и режији Анице Томић, рађене у копродукцији Стеријиног позорја, Народног позоришта Сомбор и Фондације „Нови Сад – Европска престоница културе”, која је отворила јубиларни 30. „Позоришни маратон” у Народног позоришту у Сомбору.
148. Fialat színjátszók sikere [Успех младих глумаца] / kábé. - Magyar Szó, 4-5. VI 2022, LXXIX, бр. 127, стр. 6. Изјава редитеља Золтана Рокуша након премијере представе „Vakáció a halott utcában” (Одмор у слепој улици) према мотивима дела Иштвана Чукаша, коју изводи Драмски студио младих Градског позоришта Бечеј.
149. Tizenhárom év, hatvan előadás [Тринаест година, шездесет представа] / Kállai Göblös Nikolett. - Magyar Szó, 4-5. VI 2022, LXXIX, бр. 127, стр. 7. Интервју с Габором Месарошем, глумцем Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице.
150. „Niányozni fogok a terepen” [„Недостајаћу у бранши на терену”] / Tótmó Margaréta. - Családi Kör, 6. VI 2022, XXXIII, бр. 23, стр. 8-9. Интервју с глумицом Каталин Сирацки.
151. Три деценије театарске магије / Т. С. - Сомборске новине, 10. VI 2022, LXIX, бр. 3546, стр. 10. Речи глумица Биљане Кескеновић и Ане Рудакијевић, као и редитељке Софије Мијатовић о представи „Милева”, ауторки Милене Богавац, Олге Димитријевић, Тијане Грумић, Ведране Божиновић и Ведране Клепице, у адаптацији Јелене Ковачић и режији Анице Томић, рађене у копродукцији Стеријиног позорја, Народног позоришта Сомбор и Фондације „Нови Сад – Европска престоница културе”, која је отворила јубиларни 30. „Позоришни маратон” у Народног позоришту у Сомбору.
152. Трајна заштита планова изградње сомборског позоришта / Т. С. - Сомборске новине, 10. VI 2022, LXIX, бр. 3546, стр. 10. Репортажа о узбудљивом проналаску оригиналних архитектонских планова и скица - графика (из 1881/82. године) изградње Народног позоришта у Сомбору, за које се деценијама веровало да су изгубљени.
153. Тресак о патос / Игор Бурић - Дневник, 11. VI 2022, LXXIX, бр. 27035, стр. 8. Критички приказ представе „Кад те Бог ритне у стомак” Андраша Урбана, по роману Илдико Ловаш, рађене у копродукцији Новосадског позоришта и Позоришта „Деже Костолањи” у Суботици.
154. Повратак у Гези Чату / Игор Бурић - Дневник, 15. VI 2022, LXXIX, бр. 27039, стр. 8. Интервју са Илдиком Ловаш, списатељицом, поводом њене сарадње са Позориштем „Деже Костолањи” у Суботици.
155. И „Хамлет” остао без текста / И. Бурић - Дневник, 17. VI 2022, LXXIX, бр. 27042, стр. 8. Кратки прикази представа које учествују на овогодишњем Шекспир фестивалу у Чортановцима.
156. Само почетак / Игор Бурић - Дневник, 21. VI 2022, LXXIX, бр. 27046, стр. 10. Критички приказ представе „Невидљива деца” Ане Терек, рађене у режији Роберта Ленарда у Новосадском позоришту.

157. Van-e a játékoság nélküli hétköznapoknak értelme? [Да ли свакодневице без разиграности имају смисла?] / D. D. - Magyar Szó, 23-24. VI 2022, LXXIX, бр. 169, стр. 11.
Изјаве редитеља Армина Рица и глумца Данијела Дудаша након премијере представе „Scapin furlangjai” (Скапенове сплетке) Молијера, у извођењу Салашког позоришта из Кавила.
158. „Мефисто” и други позоришни подвизи / Игор Бурић - Дневник, 2. VII 2022, LXXIX, бр. 27057, стр. 10.
Интервју са Харисом Пашовићем, који режира ову представу у Српском народном позоришту у копродукцији са Фондацијом „Нови Сад – Европска престоница културе”.
159. Митска места / Дневник, 5. VII 2022, LXXIX, бр. 27060, стр. 8.
Најава промоције монографије „Никита Миливојевић – Ја овде силазим” Оливере Милошевић, штампане у саиздаваштву Позоришног музеја Војводине у Новом Саду и Итака арт центра у Инђији, у оквиру Шекспир фестивала у Чортановцима.
160. Светлост над равницом / И. Бурић - Дневник, 7. VII 2022, LXXIX, бр. 27062, стр. 8.
Репортажа о животу глумца у Салашком позоришту у Кавилу док раде на представи „Скапенове сплетке” Ж. Б. П. Молијера, у режији Армина Рица.
161. Клонови сенке / И. Бурић - Дневник, 11. VII 2022, LXXIX, бр. 27066, стр. 8.
Интервју са глумцем, Аљошом Ђидићем, који тумачи насловну улогу у представи „Мефисто”, коју у Српском народном позоришту режира Харис Пашовић у копродукцији са Фондацијом „Нови Сад – Европска престоница културе”.
162. „Van-e létjogosultsága a játékoság nélküli hétköznapoknak?” [Да ли свакодневице без разиграности имају смисла?] / Tóth Imre. - Családi Kör, 22. VII 2022, XXXIII, бр. 28, стр. 814-15.
Разговор с директором Салашког позоришта Данијелом Гомбошом, редитељем Армином Рицом и глумцем
- Адамом Ађашом поводом представе „Scapin furlangjai” (Скапенове сплетке) Молијера.
163. Театар ме није искварио / Игор Бурић - Дневник, 30. VII 2022, LXXIX, бр. 27085, стр. 8.
Интервју са Владимиром Грбићем, глумцем, о његовом животу и раду.
164. „Fájdalmon [és valóságon] kívül élni” [„Живети изван бола [и стварности]”] / Szabó Réka Dorottya. - Híd, VII-VIII 2022, LXXXVI, бр. 7/8, стр. 92-95.
Приказ представе „Délmezopotámia” (Јужна Месопотамија) Адама Фекетеа у извођењу Дrame на мађарском језику суботичног НП-а и режији аутора.
165. Улога као сан / Игор Бурић - Дневник, 11. VIII 2022, LXXIX, бр. 27097, стр. 8.
Приказ представе „Макбет” Вилијама Шекспира, рађене у режији Никите Миливојевића у продукцији Шекспир фестивала у Чортановцима.
166. Gyökerek nélkül nem lehet történelmet írni [Не може се писати историја без корена] / Káich Katalin. - Családi Kör, 11. VIII 2022, XXXIII, бр. 32, стр. 8-9.
Приказ представе „Scapin furlangjai” (Скапенове сплетке) Молијера, у извођењу Салашког позоришта из Кавила и режији Армина Рица.
167. Ако је и проклет, време је да се разазна / Игор Бурић - Дневник, 15. VIII 2022, LXXIX, бр. 27101, стр. 8.
Приказ представе „Макбет” Вилијама Шекспира, рађене у режији Никите Миливојевића у продукцији Шекспир фестивала у Чортановцима, која ће премијерно бити приказана у Тивту.
168. „Магбет” као фарса / Игор Бурић - Дневник, 16. VIII 2022, LXXIX, бр. 27102, стр. 8.
Интервју са Никитом Миливојевићем поводом његове режије представе „Макбет” Вилијама Шекспира у продукцији Шекспир фестивала у Чортановцима.
169. Спектакуларна најава нове сезоне / Н. П-ј. Дневник, 22. VIII 2022, LXXIX, бр. 27108, стр. 8.
Најава јединственог спектакла на платоу испред Српског народног позоришта.
170. Појам одузимања времена / Игор Бурић - Дневник, 27. VIII 2022, LXXIX, бр. 27113, стр. 8.
Приказ перформанса који се изводе на Фестивалу „Покретница”.

РЕГИСТРИ*

РЕГИСТАР ПОЗОРИШТА И ДРУГИХ УСТАНОВА КУЛТУРЕ

А

Академија уметности, Нови Сад 103
Аматерско позориште „Мара”, Бачка
Топола 74, 92

В

Војвођански симфонијски оркестар,
Нови Сад 66

Г

Гудачки квартет ТАЈЈ 125

Д

Дечје позориште – Dječje kazalište –
Gyermekszínház, Суботица 35, 65, 82,
101, 102

Драмски студио младих Градског
позоришта, Бечеј 148

Ђ

Ђачка сцена „Шарене искрице”, Нови
Сад 41

К

Културни центар, Темерин 44

М

Међународни фестивал позоришта за
децу, Суботица 10

Н

Народно позориште, Кикинда 60
Народно позориште – Narodno kazalište

– Népszínház, Суботица 11, 15, 61, 67,
71, 117, 137, 146, 164

Народно позориште, Сомбор 40, 47, 50,
73, 131, 143, 147, 151, 152

Народно позориште „Стерија”, Вршац
58, 75

Народно позориште „Тоша Јовановић”,
Зрењанин 16, 29, 31, 93

Новосадско позориште – Újvidéki
Színház, Нови Сад 13, 41, 42, 46, 48,
51, 54, 59, 70, 72, 118, 123, 134, 141,
145, 153, 154, 156

П

Пер.Арт, Нови Сад 33

Позоришни музеј Војводине, Нови Сад
22, 24, 25, 77, 130, 159

Позоришно удружење „Летњи
биоскоп”, Келебија 96, 122

Позориште „Деже Костолањи” –
Kosztolányi Dezső Színház, Суботица
36, 39, 52, 62, 67, 69, 98, 99, 108,
109, 121, 129, 138, 144, 149, 153, 154

Позориште младих, Нови Сад 28, 49, 76,
83, 85, 87, 89, 124, 128, 130

Позориште „Петефи” (Petőfi Színház),
Шопрон (Мађарска) 21

Позориште „Промена”, Нови Сад 39

С

Салашко позориште – Tanyaszínház,
Кавило 68, 157, 160, 162, 166

Сенћанско мађарско камерно
позориште, Сента 21, 43, 86, 88, 100,
126, 135, 136

Српско народно позориште, Нови Сад
17-20, 26, 32, 37, 53, 55, 31, 63, 64,
73, 78, 81, 84, 94, 95, 104-107, 115,
119, 132, 142, 158, 161, 169

Стеријино позорје, Нови Сад 112, 120,
143, 144, 146

У

Удружење „Практикабл”, Нови Сад 170

Ф

Фестивал Бе:фемон, Бечеј 45

Фестивал „Дезире”, Суботица 36, 39

Фестивал професионалних позоришта
Војводине, Зрењанин 111

Фестивал „Нови Тврђава театар”,
Чортановци 1-6

Фестивал плеса и перформанса
„Покретница”, Нови Сад 170

Фестивал „Позоришни маратон”,
Сомбор 147, 151

Фестивал „Позоришно пролеће”, Шабац 119

Фестивал Sinergy, Нови Сад 42, 48

Ш

Шекспир фестивал, Чортановци 155,
159, 165, 167, 168

РЕГИСТАР НАЗИВА ПРЕДСТАВА

А

Az utolsó kislányok (Последње
девојчице) М. Пелевић / 52, 144

Amikor Isten hasba rúg (Када те Бог ритне
у стомак) / И. Ловаш 129, 153, 154

Ана Карењина / Л. Н. Толстој 132

A pandamedvék története, amiként az
a szaxofonos meséli el, akinek egyik
barátnője Frankfurtban lakik (Прича о
панда медведима, коју је испричао
саксофониста чија девојка живи у
Франкфурту) / М. Вишњек 139

* Регистри се односе на блок Библиографија

Арт / Ј. Реза 88, 136

A csókos asszony lovagjai (Витезови лаке мале) / Тимско ауторство 69, 138

A Trianoni csata (Битка код Трианона) / А. Урбан и И. Уграи 98, 99, 108, 109, 121

Б

Берлински зид / Ж. Хубач 94, 95

Бура / В. Шекпир 119

В

Vakáció a halott utcában (Одмор у слепој улици) / И. Чукаш 148

Владимир и Косара / В. Дивјаковић 105-107

Г

Гуливерова путовања / према роману Џ. Свифта, Б. Илић и Н. Плавањац 128

Д

Délmezopotátia” (Јужна Месопотамија) / А. Фекете 117, 137, 164

Деца паклене поморанџе / К.

Младеновић и Н. Плавањац према Е. Барцису 83, 85, 87, 89

Дечак и месец Б. Ђопић / (Мјесец и његова бака) 31

Дечко из последње клупе / Х. Мајорга 16, 29

Дух који хода / Д. Дуковски 56

Е

Élőhomok (Живи песак) / Т. Олах 61

Ж

Живот се са мношћем поиграо / Д. Лукића 1, 4, 6

И

Ibi the Great / А. Жари 50

Идиот / Ф. Достојевски 51, 59

Избирачица / К. Трифковић 146

Исправна одлука / С. Удицки 58

К

Kazimir és Karolina (Казимир и Каролина) / Е. фон Хорват 68

Кафка-машин / Ф. Кафка - К. Ђармати 55

Каштел у језеру / Н. Плавањац 40

Код вечите славине / М. Настасијевић 84

Л

Лажа и паралажа / Ј. С. Поповић 60

Лари Томпсон, трагедија једне младости / Д. Ковачевић 75

Láthatatlan kölykök (Невидљива деца) / А. Терек 145, 156

Lúdas Matyi (Гускар Матија) / Народна прича 82, 101, 102

Луди камен / А. П. Чехов 93

Лутка са кревета 21 / Ђ. Lebović 104

М

Макбет / В. Шекспир 165, 167, 168

Мефисто / К. Ман 161

Мидлсекс / Џ. Јуџинидис 32

Милева / М. Богавац, О. Димитријевић, Т. Грумић, В. Божиновић и В. Клепица 143, 147, 151

О

Омма / Ј. Нађ 36

One girl show / М. Береш 45

Ördögölő Józsiás (Јожиаш, убица ђавола) / А. Тамаши - Ђ. Сарка 21

Остајем остати / Е. С. Елор, Ј. Ласло, Б. Салаија и Р. Ожвара према песми Ш. Вереша 5, 80

Охридска легенда С. Христића 19, 20

П

Piszkos Fred, a kapitány (Капетан Прљави Фред) / Ј. Рејте 70

Потрага за плавим зецом / Д. Радовић – И. Субаков 52

Р

III. Richárd (Ричард III) / В. Шекспир 118, 123

С

Свака дивна ствар / Д. Мекмилан и Џ. Донахое 47

Семпер идем / Ђ. Лебовић – Г. Стојановић 131

Szerelmek szerelme (Љубав свих љубави) / А. Месарош 126, 135

Слепа мрља / према Софоклу и Еурипиду 115

Scarip fufangjai (Скапенове сплетке) / Ж. Б. П. Молијер 160, 162, 166

Т

Три зиме / Т. Штивичић 39

Tündér Míra (Вила Мира) / М. Хедри 43

У

Учене жене / Ж. Б. П. Молијер 92

Х

Három nővér (Три сестре) / А. П. Чехов 11, 67

ИМЕНСКИ РЕГИСТАР

А

Абрахам, Мате (Ábrahám, Máté) 69

Адам, Џенифер (Ádám, Jennifer) 57, 141

Ађаш, Адам (Ágyas, Ádám) 162, 166

Ароксалаши Стаменковић, Марта (Árokszállási Stamenković, Márta) 65

Асентић, Саша 33

Б

Балабан, Жељко 29, 30

Банка, Ливија (Banka, Lívia) 13, 118

Барна, Лена (Barna, Léna) 70

Береш, Марта (Béres, Márta) 45

Богавац, Милена 143, 147, 151

Богданов, Зоран 78

Бодрожка, Стеван 60

Божиновић, Ведрана 50, 143, 147, 151

Божоки, Валерија (Bozsoki, Valéria) 2, 3, 5, 13, 19, 38, 41, 42, 46, 51, 54

Болдовина Бугле, Моника 58

Бранковић, Слободан 104

Бугар, Роман 66

Бурић, Игор 6, 23, 25, 33, 36, 39, 48, 50, 55, 58-60, 64, 72, 73, 81, 84, 85, 89, 99, 103, 104, 109-112, 118, 120, 123, 127, 138, 143, 145, 146, 153-156, 158, 160, 161, 163, 165, 167, 168, 170

В

Васић, Тијана 16, 29

Венцел, Валентин (Venczel, Valentin) 42

Вереш, Јудит (Verebes, Judit) 139

Вереш, Имелда (Vörös, Imelda) 35

Вереш, Шандор (Weöres, Sándor) 5, 80

Видов, Вјера 31

Вириг, Ђерђ (Virág, György) 86, 88, 126, 135

Вичек, Карољ (Vicsek, Károly) 34

Вишњек, Матеј (Višniec, Matei) 139

Вогањац, Драгица 55

Вујевић, Николина 83, 85

Вукасовић, Бранислав 37, 38
Вучићевић, Кристина 119
Вучуревић, Сања 20, 132

Г

GR. в. Гуљаш, Река (Gulyás, Réka)
Г. Г. в. Гајин, Гала
Гајдош, Золтан (Gajdos, Zoltán) 12
Гајин, Гала 66, 140
Гараи, Бела (Garay, Béla) 79
Голи, Корнелија (Góli, Kornélia) 69
Гомбош, Данијел (Gombos, Dániel) 162, 166
Грбић, Владимир 163
Грекса, Игор 55
Грујић, Предраг 30
Грумић, Тијана 143, 147, 151
Груосо, Давид 132
Гуљаш, Река (Gulyás, Réka) 126, 139

Д

D. D. 157
Давидовић, Вида 110
Дебреи, Денеш (Döbrei, Dénes) 96, 122
Деваи, Золтан (Dévai, Zoltán) 88, 139
Дивјаковић, Стеван 105-107
Димитријевић, Олга 143, 147, 151
Димовска, Фросина 33, 170
Динић, Љиљана 130
Дорошки, Срђан 142
Достојевски, Фјодор Михајлович 59
Дудаш, Данијел (Dudás, Dániel) 157
Дуковски, Дејан 56

Ђ

Ђерић, Зоран 10, 130
Ђидић, Аљоша 55, 161
Ђорђевић, Нинослав 47
Ђуричић, Јасна 39, 103
Ђурић, Ана 132
Ђурковић, Димитрије 8
Ђурђевић Димић, Гордана 6

Е

Е. Н. Л. 78

Ж

Жари, Алфред (Jarry, Alfred) 50

И

Илић, Алекса 128

Ј

Јанкович, Андреа (Jankovics, Andrea) 92
Јевтић, Леа 47
Јелић, Марија 26, 105
Јерковић, Бранислав 32
Јонаш, Габријела (Jónás, Gabriella) 34

К

kábé 148
kiss в. Киш, Золтан
Каич, Каталин (Káics, Katalin) 108, 166
Кало, Бела (Kalló, Béla) 97
Канчар, Изабела (Kancsár, Izabella) 45
Калаи Геблеш, Николета (Kállai Göbölös, Nikoletta) 86, 134, 149
Каранац, Стеван 18
Кермеци, Петронела (Körmöci, Petronella) 15, 71
Кесић, Јелена 133
Кескеновић, Биљана 151
Киш, Золтан (Kiss, Zoltán) 74, 92
Клепица, Ведрана 143, 147, 151
Кљајић, Катарина 132
Ковач, Тибор (Kovács, Tibor) 82, 101, 102
Ковачевић, Данијел 29
Ковачевић Црњански, Оливера 33
Ковачић, Јелена 143, 147, 151
Козарски, Дијана 17
Којић, Александар 20
Коканов, Димитрије 32
Колчериу, Андреј 132

Л

Л. М. в. Лукач, Мелинда
Ладик, Каталин (Ladik Katalin) 7, 140
Лалић, Иштван (Lálity, István) 90
Ласло, Шандор (László, Sándor) 23, 27, 57
Латиновић, Саша 52
Лебовић, Ђорђе 104, 131
Ленард, Роберт (Lénárd, Róbert) 51, 54, 68, 145, 156
Ленђел, Габор (Lengyel, Gábor) 34
Ловаш, Илдико (Lovas, Ildikó) 129, 153, 154
Логунов, Владимир 19, 20
Лукач, Ли́ла (Lukács, Lilla) 61, 80, 102, 122, 137

Лукач, Мелинда (Lukács, Melinda) 11, 15, 34, 52, 62, 65, 71, 82, 96-98, 117, 129

М

Мажери, Андреј 115
Максимовић, Зоран 8
Ман, Клаус (Mann, Klaus) 158, 161
Марковић, Марко 8, 131
Марковић, Н. 10
Меденица, Иван 113
Меденица, Марија 53, 55
Мезеи, Кинга (Mezei, Kinga) 61, 88, 100, 136
Месарош, Анико (Mészáros Anikó) 126
Месарош, Арпад (Mészáros, Árpád) 118, 123, 141, 165
Месарош, Габор (Mészáros, Gábor) 149
Мијач, Дејан 113, 114, 116
Милановић, Бојана 32, 84
Миленковић, Радослав 93
Миљивојевић, Никита 77, 155, 159, 165, 167, 168
Милковић, Александар 87
Миловановић, Данило 83, 85
Милосављевић, Александар 94
Милошевић, Ива 146
Миљеновић, М. 9
Митровић, Ксенија 40
Мићуновић, Вељко 53, 55
Мишковић, Јована 55
Младеновић, Кокан 52, 83, 85, 87, 89, 119, 128, 144
Млађеновић, Миљивоје 120
Молијер, Жан-Батист Поклен (Molière, Jean-Baptiste Poquelin) 157, 160
Молнар, Золтан (Molnár Zoltán) 3
Мрдаковић, Емилија 52
Мустафић, Дино 1

Н

Н. П. в. Попов, Нина
Н. П-ј. в. Пејчић, Наташа
Нађ, Јожеф (Nagy, József) 36
Немет, Атила (Német Attila) 118
Несторовић, Михајло 49, 76, 130
Нећак, Марјан 40
Нешић, Мате (Nešić, Máté) 126
Нинковић, Слободан 52
Нонин, Гордана 1, 87

О

Огњеновић, Вида 1, 2, 4
Ожвар, Роберт (Oszvár, Róbert) 134
Олах, Тамаш (Oláh, Tamás) 61, 68

П

Патаки, Андраш (Pataki, András) 21
Паћерек, Река (Pátyerek, Réka) 121, 135, 136
Пашовић, Харис 158, 161
Пејчић, Наташа 7, 16-18, 22, 24, 26, 28, 31, 32, 37, 49, 53, 75-77, 83, 93, 95, 105, 115, 124, 128, 144, 169
Пелевић, Маја 52, 144
Петрић, Мина 84
Петровић, Душан 75
Петровић, Соња 81, 84
Пирош, Балинт (Piros, Bálint) 21, 100
Плавањац, Нина 40, 83, 85, 87, 89, 128
Понго, Габор (Pongó, Gábor) 72
Поповић, Јован Стерија 60
Пројковски, Дејан 118, 123
Пушић, Емилија 14
Пушкаш, Золтан (Puskás, Zoltán) 67

Р

гг. в. Божоки, Валерија
Р. Р. в. Радосављевић, Радмила
Радоњић, Мирослав 22, 24, 25
Радосављевић, Радмила 4, 56, 94, 116
Ранђеловић, Вукашин 84
Реза, Јасмина (Reza, Yasmina) 88, 100, 136
Рејте, Јене (Rejtő, Jenő) 70
Ристовић, Зоран 91
Ристоски, Александар 40
Риц, Армин (Ricz, Ármin) 82, 101, 102, 157, 160, 162, 166
Рокуш, Золтан (Rókus, Zoltán) 148
Рудакијевић, Ана 151

С

Сабо, Река Дорођа (Szabó, Réka Dorottya) 67, 164
Савић, Марко 55
Савков, Кристина 83
Сарка, Ђула (Szarka, Gyula) 21
Секел, Беа (Székely, Bea) 126, 135
Серда, Анамарија (Serda, Annamaria) 127

Силађи, Арон (Szilágyi, Áron) 88, 139
Симић, Крунослав 132
Сирацки, Каталин (Sziráczy, Katalin) 150
Стајић, Мирослав 63, 106, 125, 130, 142
Станић, Драган 91
Стефаноска, Јелена 33
Стојановић, Горчин 131
Стојковић, Тамара 40, 47, 131, 147, 151, 152

Т

Т. С. в. Стојковић, Тамара
Тамаш, Арон (Tamási, Áron) 21
Терек, Ана (Terék, Anna) 145, 156
Томић, Аница 143, 147, 151
Томић, Јована 32
Томо, Маргарета (Tóмо, Margaréta) 150
Торбица, Игор Вук 63
Тот Д, Ливија (Tóth D, Lívia) 27
Тот, Имре (Tóth, Imre) 162, 166
Трифковић, Коста 146
Тури, Оршоља (Turi, Orsolya) 35

Ђ

Ђопић, Бранко 31

У

Удицки, Снежана 58
Урбан, Андраш (Urbán, András) 50, 62, 69, 98, 99, 108, 109, 121, 129, 138, 153, 154

Ф

Фекете, Адам (Fekete, Ádám) 117, 137, 164
Фараго, Арпад (Faragó, Árpád) 44, 79
Фигура, Терезија (Figura, Terézia) 41

Х

hat 88
hha в. Хомоља Хорват, Агнеш
Хедри, Марија (Hedry, Mária) 43
Херњак, Ђерђ (Hernyák, György) 82, 101, 102
Хложан, Борислав 107
Хомоља Хорват, Агнеш (Homolya Horváth, Ágnes) 43
Хорват, Еден фон (Horváth, Ödön von) 68
Христић, Стеван 19, 20
Хрћан Остојић, Вера 124
Хубач, Жељко 94, 95

Ц

Цветановски, Андреј 51, 54, 59
Црнковић, Габријела (Crnkovity, Gabriella) 5, 46, 80, 118
Црњански, Дуња 170

Ч

Чехов, Антон Павлович 11, 93
Чик, Моника (Csik, Mónika) 101
Чукаш, Иштван (Csukás, István) 148
Чупић, Радоје 55, 119

Џ

Џомба, Марко 14

Ш

Шарић, Сања 9
Шебешћен, Аба (Sebestyén, Aba) 11, 67
Шекспир, Вилијам (Shakespeare, William) 118, 119, 123, 165, 167, 168
Шерфезе, Карољ (Sörfözö, Károly) 74
Штивичић, Тена 39

фотодокументација

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, НОВИ САД

ДРАМА

Нина Рукавина (*Ана*) и Марија Меденица (*Дита / Марија*) у представи *Берлински зид (Када се ми мртви заиграмо живих)*, у режији аутора Жељка Хубача

Марко Марковић и Сања Ристић Крајнов у представи *Голманов страх од пенала*, према роману Петера Хандкеа, у режији ауторке драматизације, Ане Ђорђевић

Сцене из представе *Кафка-machine* инспирисане животом и делима Франца Кафке, обликовала Ката Ђармати, у режији Вељка Мићуновића

Пеђа Марјановић (*Херман Геринг*) и Сања Ристић Крајнов (*Лоте Линдентал*) у представи *Мефисто* Клауса Мана, у режији аутора драматизације, Хариса Пашовића, копродукција са Фондацијом „Нови Сад – европска престоница културе 2022”, у оквиру програмског лука „Тврђава мира”

Аљоша Ђидић (*Хендрик Хефген*) у представи *Мефисто* Клауса Мана, у режији аутора драматизације, Хариса Пашовића, копродукција са Фондацијом „Нови Сад – европска престоница културе 2022”, у оквиру програмског лука „Тврђава мира”

Бојана Милановић
(Калиона), Тијана Марковић
(Сурмелина) и Бранислав
Јерковић (Кал) у представи
Мидлсекс, Димитрија
Коканова према роману
Џефрија Јуџинидиса, у
режији Јоване Томић

Марко Марковић (*Никола
Тесла*) у представи *Тесла*,
изуметник, у режији
аутора Небојше Брадића, у
копродукцији са Фондацијом
„Нови Сад – Европска
престоница културе”

Бранислав Јерковић (*Едип*) и Сања Микитишин (*Јокаста*) у представи *Слепа мрља*, према античким трагедијама *Цар Едип*, *Антигона* и *Бакхе*, драматуршки обликовали Космин Станила и Ионут Сочу, у режији Андреја Мажерија

Радоје Чупић (*Тиресија*) у представи *Слепа мрља*, према античким трагедијама *Цар Едип*, *Антигона* и *Бакхе*, драматуршки обликовали Космин Станила и Ионут Сочу, у режији Андреја Мажерија

Сцена из представе
Код вечите славине,
драматуршки обликовала
Мина Петрић, према
Момчилу Настасијевићу, у
режији Соње Петровић

Соња Исаиловић и Бојана
Милановић у представи
Код вечите славине,
драматуршки обликовала
Мина Петрић, према
Момчилу Настасијевићу, у
режији Соње Петровић

ОПЕРА

Небојша Бабић (*Краљ Египта*), Рикардо Цанелато (*Рамфис, египатски првосвештеник*) и Игор Ксионжик (*Гласник*) у опери *Аида* Ђузепеа Вердија, у режији Александра Николића

Сцена из опере *Аида* Ђузепеа Вердија, у режији Александра Николића

Дарија Олајош Чизмић
(*Косара*) и члан хора у
опери *Владимир и Косара*
Стевана Дивјаковића,
у режији Александра
Николића

Дарија Олајош Чизмић
(*Косара*), Стеван Каранац
(*Владимир*), Маја Андрић
(*Мара*), чланови Хора и
Балета у опери *Владимир и*
Косара Стевана Дивјаковића,
у режији Александра
Николића

БАЛЕТ

Ана Ђурић (*Ана Карењина*) и
Андреј Колчериу (*Вронски*)
у балету *Ана Карењина*,
где је коришћена музика
Петра Иљича Чајковског,
а по мотивима истоименог
романа Лава Толстоја, у
кореографији и режији
аутора либрета, Крунислава
Симића

Ана Ђурић (*Ана
Карењина*) у балету
Ана Карењина, где је
коришћена музика Петра
Иљича Чајковског, а по
мотивима истоименог
романа Лава Толстоја,
у кореографији и
режији аутора либрета,
Крунислава Симића

Ана Ђурић (*Бисерка*) и
Андреј Колчериу (*Марко*) у
балету *Охридска легенда*
Стевана Христића, у режији
и кореографији Владимира
Логунова

Сцена из балета *Охридска
легенда* Стевана Христића,
у режији и кореографији
Владимира Логунова

НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ – ÚJVIDEKI SZÍNHÁZ, НОВИ САД

Габријела Црнковић у представи *Amikor Isten hasba rúg* (Када те Бог ритне у стомак) Илдико Ловаш, у режији Андраша Урбана, копродукција са позориштем „Деже Костолањи”, Суботица

Борис Кучов у представи *Amikor Isten hasba rúg* (Када те Бог ритне у стомак) Илдико Ловаш, у режији Андраша Урбана, копродукција са позориштем „Деже Костолањи”, Суботица

Сцена из представе *Az idióta* (Идиот) Фјодора Михајловича Достојевског, у режији аутора адаптације (са Робертом Ленардом и Габором Понгом), Андреја Цветановског

Силвија Крижан (*Лизавета Прокофјевна*) и Габор Понго (*Кнез Мишкин*) у представи *Az idióta* (Идиот) Фјодора Михајловича Достојевског, у режији аутора адаптације (са Робертом Ленардом и Габором Понгом), Андреја Цветановског

Арпад Месарош (*Ричард*)
у представи *III. Richárd*
(Ричард III) Вилијама
Шекспира, у режији
Дејана Пројковског

Ливија Банка (*Војвоткиња
од Јорка*), Габријела
Црнковић (*Краљица
Елизабета*) и Регина Сабо
(*Леди Ана*) у представи *III.
Richárd* (Ричард III) Вилијама
Шекспира, у режији Дејана
Пројковског

Андреа Јанкович
(Маргарета) у представи *III. Richárd* (Ричард III) Вилијама Шекспира, у режији Дејана Пројковског

Сцена из представе
Láthatatlan kölyök
(Невидљива деца) Ане Терек, у режији Роберта Ленарда

ПОЗОРИШТЕ МЛАДИХ, НОВИ САД

ДРАМСКА СЦЕНА

Слободан Нинковић,
Славица Вучетић и Неда
Даниловић у представи
Метаморфозе у режији
аутора Саше Латиновића

Неда Даниловић, Вера Хрћан
Остојић и Драган Зорић
(*Дворске даме*) у представи
Три мускетара Александре
Гловацки према Александру
Дими, у режији Даријана
Михајловића

Сцена из представе *Деца паклене поморанџе* Кокана Младеновића и Нине Плавањац, према Ентони Бриџисовом роману *Паклена поморанџа*, у режији Кокана Младеновића

СЦЕНА ЗА ДЕЦУ

Сцена из представе *Учене мишице*, у режији ауторке Емилије Мрдаковић

Сцене из спектакл представе *Гуливерова путовања* Бранислава Илића и Нине Плавањац према роману Џонатана Свифта, у режији и према концепту Кокана Младеновића, у сарадњи са Фондацијом „Нови Сад – европска престоница културе 2022”

Кристина Савков (и руке Славице Вучетић иза ње) у спектакл представи *Гуливерова путовања* Бранислава Илића и Нине Плавањац према роману Џонатана Свифта, у режији и према концепту Кокана Младеновића, у сарадњи са Фондацијом „Нови Сад – европска престоница културе 2022”

Сцена из спектакл представе *Гуливерова путовања* Бранислава Илића и Нине Плавањац према роману Џонатана Свифта, у режији и према концепту Кокана Младеновића, у сарадњи са Фондацијом „Нови Сад – европска престоница културе 2022”

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ – NARODNO KAZALIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, СУБОТИЦА

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Сцена из представе *Не очајавајте никад*, према Браниславу Нушићу, у режији ауторке адаптације, Оље Ђорђевић

Сцена из представе *Избирачица Косте Трифковића* у режији Иве Милошевић

Јелена Михајловић (*Анет Реј*) и Сања Моравчић (*Вероник Улије*) у представи *Бог масакра* Јасмине Реза, у режији Јане Маричић

Сања Моравчић (*Вероник Улије*) и Игор Грекса (*Ален Реј*) у представи *Бог масакра* Јасмине Реза, у режији Јане Маричић

ДРАМА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Сцена из представе *Bánovity Sztrahinya* (Бановић Страхиња) према Старцу Милији и Бориславу Михајловићу Михизу, у режији аутора адаптације, Мирка Радоњића

Сцена из представе *Délmezopotátia* (Јужна Месопотамија) у режији аутора, Адама Фекете

Сцена из представе *Három nővér* (Три сестре) Антона Павловича Чехова, у режији Абе Шебешћена

Ервин Палфи и Кинга Мезеи у представи *Élőholtok* (Живи песак), по делима Ота Толнаија и Пала Петрика, драматизација Тамаша Олаха, у режији Кинге Мезеи

ДЕЧЈЕ ПОЗОРИШТЕ – ДЈЕЧЈЕ КАЗАЛИШТЕ – GYERMEKSZÍNHÁZ, СУБОТИЦА

СЦЕНА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Сцене из представе *Lúdas Matyi* (Гускар Матија), народна прича, у режији Ђерђа Херњака

ПОЗОРИШТЕ „ДЕЖЕ КОСТОЛАЊИ” – KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, СУБОТИЦА

Габор Месарош (*Унгвар*) и Борис Кучов (*Зољом*) у представи *A Trianoni csata* (Битка код Трианона) Андраша Урбана и Иштвана Уграија, у режији Андраша Урбана, копродукција са Културном бригадом, Атриум, Будимпешта (Мађарска)

Бори Петерфи (*Мама*) у представи *A Trianoni csata* (Битка код Трианона) Андраша Урбана и Иштвана Уграија, у режији Андраша Урбана, копродукција са Културном бригадом, Атриум, Будимпешта (Мађарска)

Тимеа Филеп у представи
Amikor Isten hasba rúg
(Када те Бог ритне у
стомак) Илдико Ловаш,
у режији Андраша
Урбана, копродукција са
Новосадским позориштем,
Нови Сад

Роберт Ожвар и Габријела
Црнковић у представи *Amikor Isten hasba rúg* (Када те Бог
ритне у стомак) Илдико Ловаш,
у режији Андраша Урбана,
копродукција са Новосадским
позориштем, Нови Сад

Сцене из представе *Az utolsó kislányok* (Последње девојнице) Маје Пелевић,
у режији Кокана Младеновића

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „ТОША ЈОВАНОВИЋ”, ЗРЕЊАНИН

ДРАМСКА СЦЕНА

Даниел Ковачевић (*Херман*)
и Сања Радишић (*Хуана*) у
представи *Дечко из последње*
клупе Хуана Мајорге, у режији
Тијане Васић

Никола Мијатовић (*Клаудио*),
у позадини Милан Колак
(*Рафа Млађи*) у представи
Дечко из последње клупе
Хуана Мајорге, у режији
Тијане Васић

ЛУТКАРСКА СЦЕНА

Татјана Бараћ (*Бака/ Сунчана*) у представи *Дечак и месец* Жељка Хубача, у режији Вјере Виллов

Сцена из представе *Успавана лепотица* Веселина Бојдева, у режији Емилије Мрдаковић

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, СОМБОР

Нинослав Ђорђевић и
Леа Јевтић у представи
Свака дивна ствар
Данкана Мекмилана и
Џонија Донахоеа, у режији
Нинослава Ђорђевића

Сцена из представе *Ibi The Great*, у режији аутора
адаптације, Андраша
Урбана, према драми *Краљ
Иби* Алфреда Жарија

Александар Ристоски
у представи *Каштел у
језеру* (праизведба) Нине
Плавањац, у режији Марјана
Нећака

Сцена из представе
Милева Милена Богавац,
Олге Димитријевић,
Тијане Грумић, Ведране
Божиновић и Ведране
Клепица, у режији Анице
Томић, копродукција са
Стеријиним позорјем, Нови
Сад и Фондацијом „Нови
Сад, Европска престоница
културе 2022”

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, КИКИНДА

Сцене из представе *Лажа и паралажа* Јована Стерије Поповића, у режији Стевана Бодроже

Алекса Марковић, Тања
Марков Крижан и Владимир
Максимовић у представи *Па
се видимо у сну*, колективно
ауторство, ауторски пројекат
Николе Завишића

Сцена из представе *Па се
видимо у сну*, колективно
ауторство, ауторски пројекат
Николе Завишића

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „СТЕРИЈА”, ВРШАЦ

СЦЕНА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Милош Ђуровић (*Витез Џон Фалстаф*) и Вања Радошевић (*Госпођа Форд*) у представи *Фалстаф – Веселе жене виндзорске* Вилијама Шекспира, у режији Даријана Михајловића

Сцена из представе *Лари Томсон – трагедија једне младости* Душана Ковачевића, у режији Душана Петровића

Милош Ђуровић (*Џони*)
и Јована Божић (*Сара*) у
представи *Сузе светог*
Лаврентија Николе
Станишића, у режији Саше
Б. Латиновића

СЦЕНА НА РУМУНСКОМ ЈЕЗИКУ – SCENA TEATRULUI PROFESIONIST ROMÂNESC

Марибел Попа (*Бернард*
Пату) и Моника Болдовина
Бугле (*Тереза Морел*) у
представи *Amanții sunt*
veșnici (*Љубавници су*
вечни) Александра Конрада,
у режији Владимира Лазића

СЕНЂАНСКО МАЂАРСКО КАМЕРНО ПОЗОРИШТЕ —
ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ, СЕНТА

Јудир Веребеш (*Вила Мира*)
и Беа Секел (*Оршоља, Вила
Ружа, Бунар*) у представи
Tündér Míra (*Вила Мира*)
Марије Хедри, у режији
Силвије Крижан

Беа Секел у представи
Novescento (*Новеченто*)
Алесандра Барика, у
режији и кореографији
Маргарете Табороши

Золтан Деваи (Серж) и Арон
Силађи (Иван) у представи
Művészet (Уметност)
Јасмине Реза, у режији
Кинге Мезеи

Јудит Веребеш
(Жена) и Арон Силађи
(Човек) у представи *A
pandamedvék története,
amiként az a szaxofonos
meséli el, akinek egyik
barátnője Frankfurtban
lakik* (Прича о панда
медведима, коју је
испричао саксофониста
чија девојка живи у
Франкфурту) Матеја
Вишњека, у режији
Золтана Деваија

СЛОВАЧКО ВОЈВОЂАНСКО ПОЗОРИШТЕ – SLOVENSKÉ VOJVODINSKÉ DIVADLO,
БАЧКИ ПЕТРОВАЦ

Сцене из представе *Testosterón* (Тестостерон) Анджеја Сарамоновича, у режији Радоја Чупића

РУСИНСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „ПЕТАР РИЗНИЧ ЂАЂА” —
РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ПЕТРО РИЗНИЧ ДЈАЂА”

Емил Њаради (*Скитница*)
у представи *Мешачково
слизи* (*Месечеве сузе*) Ирине
Харди Ковачевић, у режији
Владимира Нађа

Сцена из представе
*Скорей як когут
закукураика* (*Пре него
петао закукуроче*) Ивана
Буковчанина, у режији
Славка Винајија

СКРАЋЕНИЦЕ:

АКУД – аматерско културно–уметничко друштво

АП – аматерско позориште

АУ – Академија уметности

АУНС – Академија уметности, Нови Сад

ДК – дом културе

КПД – културно–просветно друштво

КПЗ – културно–просветна заједница

КУД – културно–уметничко друштво

МО – Музичка омладина

НББ – Новосадски Биг Бенд

НП – народно позориште

ПМВ – Позоришни музеј Војводине

РНТ – Русински народни театар

СВП (SVD) – Словачко војвођанско позориште

СДУВ – Савез драмских уметника Војводине

СНП – Српско народно позориште

ТЦ – Трговачки центар

УБУС – Удружење балетских уметника Србије

СIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
792(497.113)

АЛМАНАХ позоришта Војводине / уредница Јелена
Чупић. - 1966/1967, бр. 1-. - Нови Сад : Позоришни музеј
Војводине, 1968- . - Илустр. ; 22 cm

Годишње. - Насл. и текст на срп. (ћир. и лат.) и на језицима
народности Војводине.

ISSN 0572-4872 = Алманах позоришта Војводине
COBISS.SR-ID 16403458
